

ÖZET

Bir dilin temelini oluşturan sözlükler çok eski bir geçmişe sahiptir.

Sözlüklerde örnek olarak yer alan atasözler, deyimler aynı zamanda o kavmin kültürünü da ifade etmektedir.

Türk sözlükçülüğün temelini Kaşgarlı Mahmut'un *Divanü Lügati't-Türk* adlı eseri oluşturmaktadır. Dolayısıyla Türk sözlükçülüğü Kaşgarlı Mahmut'a çok şeye borçludur.

Osmanlı imparatorluğunun başlangıcından itibaren etkisi hissedilen Arap ve Fars edebiyatı, tesirini sözlükçülükte de göstermektedir. Eski sözlükler Arapçadaki gibi manzum ve düz yazı şeklinde yazılmıştır. Osmanlı İmparatorluğunun son dönemlerine doğru sözlükçülükte yeni bir çıkır açan Şemsettin Sami ise hazırladığı sözlüklerde Batı tarzını geliştirmiştir.

19. yüzyılda hazırladığı sözlüklerden biri de *Lehçe-i Türkiyye-i Memalik-i Mısır* adlı eseridir. Bu eserde Kıpçak Türkçesine ait kelimelerin Batı Türkçesindeki anlamları verilmiştir.

Eserimizin sadece sözlük olarak değil, eski dil sahasına yeni bilgiler getiren bir eser olarak değerlendirilmesinin daha doğru olacağını düşünüyoruz.

ABSTRACT

Dictionaries, which are the basis of languages, have existed since ancient times.

Idioms and proverbs, used as examples in dictionaries, also provide insight and information related to culture.

The foundation of the Turkish language dictionary is Kasqarlı Mahmut's "Divanu'l Lugatil-Türk". Mahmut's dictionary has since become a crucial resource for the development of Turkish dictionaries.

Since the very beginnings of the Ottomans, Arabic and Persian languages have had an impact on the Turkish language. Dictionaries originating from this era were written in the form of poems (duz yazı, siir). However, close to the end of Ottoman state, Semsettin Sami wrote the dictionary that started a new era in writing Turkish dictionaries in the Western style.

One of the dictionaries written in the 19th century is the "Lehce-i Türkiye-i Memlak-i Misir". In this dictionary, meanings from Kipçak Turkish were translated to their corresponding meanings in western Turkish.

Our intention is not only to create a translation of a dictionary, but also to provide new insight and approaches to the study of ancient linguistic concepts.

ÖNSÖZ

Orta Asya bozkırlarında tarih sahnesine çıkan Kıpçaklar, Moğolların istilasıyla dağılmışlardır. Kıpçakların bir kısmı Balkanlara göç ederken; genç erkekler köle, kızlar ise cariyeye olarak satılmak için Mısır'a gönderilmişlerdir. Kıpçakların dağılmadan önceki dönemlerine ait çok fazla eser bulunmamakla beraber Kıpçakçayı anlatacak en önemli eser İtalyan ve Alman misyonierlerin kaleme aldığı "Codex Cumanikus" adlı sözlüktür. Bu eser o dönemin ağız özelliklerini taşımaktadır.

Sözlük bir dilin sadece kelimelerini değil aynı zamanda o dili konuşan kavmin yaşayış tarzını, kültürünü göz önüne sermektedir.

Sözlükler Lexikografia yani Sözlükbilimi dalı altında incelenmektedir. Sözlükçülük, kelimelerin köklerini, yapılarını, eklerini ve değişim evrelerini ortaya koyabilmektedir..

Türk tarihinde sözlükçülük geleneğini ilk olarak Kaşgarlı Mahmut *Divanü lügati't Türk* adlı eserle başlatmıştır. Daha sonra yazılan eserler Arap ve Fars edebiyatı etkisinde kalmıştır.

19. yüzyılda sözlükçülükte Şemsettin Sami yeni bir çığır açmıştır. Genç yaşta yazı hayatına başlayan Şemsettin Sami ilk olarak roman ve trajedi yazmıştır. Dilde ki eksiklikleri göz önünde bulunduran Şemsettin Sami sözlükçülük çalışmalarına başlamıştır. Onun kaleme aldığı eserler arasında altı ciltlik *Kâmusu'l-Alam*, *Kâmus-i Fransevî*, *Kâmus-i Arabî* ve günümüzde baş ucu kitabı olarak kullandığımız *Kâmus-i Turkî*'yi sayabiliriz.

Eski sözlükleri de Türkçeye kazandırmak isteyen Şemsettin Sami *Divanü lügati'- Türk*, *Et-tuhfetu'z-Zekiyye* gibi eserleri hazırladıysa da bunları yayımlayamamıştır.

Bu çalışmamız dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde metin Latin harflerine aktarılmıştır. İkinci bölümde Latin harflerine aktarılan metin alfabetik sırasına göre alınmıştır.

Üçüncü bölümde eski Anadolu Türkçesinden başlayarak Batı Türkçesinde kullanılan sözcükler yer almaktadır. Dördüncü bölüm ise orijinal metinden oluşmaktadır.

Eski ve yeni dil dedikleri diller arasında hiçbir fark bulunmadığını, hatta batı dilinde eski dile ait çok fazla kelime kullanıldığını ifade eden Şemsettin Sami, bu meseleyi aydınlatmak amacıyla elimizde bulunan *Lehçe-i Türkiyye-i Memalik-i Mısır* adlı eseri hazırlamıştır.

Çalışmamız boyunca bana her konuda yardımcı olan değerli hocam Doç. Dr. Mehmet Gümüşkılıç'a, benden yardımlarını esirgemeyen sayın Doç. Dr. Mustafa Koç'a, Doç. Dr. Yusuf Çetindağ'a eseri ulaşmamda yardımcı olan sayın Prof. Dr. Hayati Develi'ye, bana bir çok konuda yardım eden asistan arkadaşlarıma ve gösterdiği sabırdan dolayı eşime teşekkür ederim.

Veibe Dauti
İstanbul 2009

GİRİŞ

1. KIPÇAKLAR

Kıpçaklar bir Türk boyu olup bugünkü güney Rusya bozkırlarında tarih sahnesine çıkmışlardır.¹ Kıpçak bozkırlarına ne zaman yerleştiklerine dair kesin bir bilgi olmasa da, Rus kaynaklarında Kıpçak Türk uruğu ile yapılan savaşlar XI. yüzyılı yani 1054 yılını göstermektedir. Arap ve Fars edebiyatında ‘Kıpçak’ adıyla anılan kavmin yerleştiği bölgelere ‘Deşt-i Kıpçak’ adı verilmiştir. Rus ve Bizans kaynaklarında ise bu isme rastlanmayıp, Ruslar bu kavmi ‘Plovotes’, Bizanslılar da ‘Kuman’ olarak adlandırmışlardır. Batılı milletlerin çoğu ‘Falben, Valani, Pallidi’, Macarlar ‘Kun’, Ermeniler ‘Khartes’ adlarıyla zikretmişlerdir.²

Kıpçak olarak adlandırılan bu kavim aslında sonradan birkaç Türk boyuyla birleşmiştir. Kıpçakların önderliğinde oluşan bu kavimler birliğinin içinde Kargınlar başta olmak üzere Kimekler vardır. Bu birlik daha sonra Doğu Avrupa’ya doğru geldiğinde buradaki Peçenek ve Oğuz Türk boyları ile birleşmiştir.

Kıpçak bozkırlarında yaşayan Kıpçaklar’ın XIII. yüzyıl ortalarında Moğol akınlarının çoğalmasıyla yayılma ve dağılmaları hızlanmıştır. Büyük bir kısmı Macaristan’da olmak üzere çeşitli Balkan ve Kafkas halkları içinde asimile olmuşlardır. Kıpçak Türklerinin bir kolu ise özellikle köle olarak Mısır ve Suriye’ye sürülmüştür.³

2. KIPÇAK TÜRKÇESİ

---

¹ Meydan larouse,Sabah Gazetesi Yayınları, 1992, 11. Cilt, Sayfa 39

² A.g.e.

³ A.g.e.

Kıpçak Türkçesi, Batı Türkçesinin kuzey grubuna mensub olmasına rağmen asıl gelişimi başka bir bölgede, güney grubunun yayıldığı sahanın da güneyinde Mısır ve Suriye’de meydana gelmiştir.

XIII ve XIV. yüzyıllarda köle ve cariye olarak satılan Kıpçak gençler, bu bölgeye daha da önceden gelen ve varlıkları önemslenmeyen Türkmen, Altun Ordu ve Harezmi Türkleriyle birlik olup kendi hakimiyetlerini kurmuşlardır. Böylece kendi topraklarında kuramadıkları devlet, medeniyet ve kültür merkezlerini yabancı bir yerde kurmayı başarmışlardır. Bu olaylar üzerine meydana gelen yeni şartlar karşısında Arapça konuşan yerli halk hükmedildikleri insanların dilini öğrenme ihtiyacını duymuşlardır. Bu durumda Kıpçak Türkçesini öğrenmek için Mısır ve Suriye’de pek çok Türkçe öğretim kitabı yazılmaya başlanmıştır, fakat bu kitaplar Arap gramerlerine göre kaleme alınmışlardır. Gramer açısından bugünün ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak olsalar da Kıpçak Türkçesinin kelime hazinesini tespit etmek açısından önem arz etmektedirler.⁴

Kıpçakların dili hakkında eski bilgileri Kaşgarlı Mahmud’tan alıyoruz. *Divanü Lüğati’t-Türk* adlı eserinde Kaşgarlı Mahmud’un Kıpçak Türkçesinin dil özellikleri ile ilgili olarak verdiği bilgileri maddeler halinde şöyle sıralayabiliriz:

1. Bilinen sekiz ünlünün yanında “bermek/birmek” vermek, “eşitmek/işitmek” , “bey/biy” gibi kelimelerde görülen ikili şekiller kapalı “e”nin varlığına işaret eder.
2. İç ve son sesteki “ğ”ler “v” olur: “ağır/avur”.
3. İç ve son sesteki “d”ler “y” olur: “adak/ayak”
4. Birden çok heceli kelimelerin sonundaki “g/ı”lar çoğunlukla düşer: bitig/bitı, katıg/katı.

---

⁴ Meydan Larousse, Sabah Gazetesi Yayınları, 1992, 11. Cilt, Sayfa 41

5. Olumsuzluk için “ermez/ermes” yerine daha çok “değil” kullanılır.

6. İlgili hali eki daima “ning/ning” şeklindedir.

Kıpçak dilinin yadigarları bugün üç grupta incelenebilir.

1. Karadeniz’in Kuzeyinde yazılan eserler. Yerleşik bir medeniyet kuramayan bozkır Kıpçaklarının yaşadıkları dönemdeki Kıpçakça. Onların konuştuğu dil hakkında bilgi veren, günümüze kadar ulaşan latin harfli “*Codex Cumanicus*” adlı eserdir. (Kıpçakça Eserler kısmında eser hakkında bilgi verilecek.)
2. Ermeni Kıpçakçası: XI. yüzyılın ortalarında Ermeniler’in büyük bir kısmı kuzeye, Kıpçaklar’ın yoğun olduğu bölgeye yerleşmişler ve burada kendi birliklerini oluşturmuşlardır. Kıpçaklar’la temasları gittikçe artan Ermeniler kiliselerde ve resmî yazışmalarda Kıpçakça’yı kullanmaya başlamışlardır. Bu metinler Ermeni harflerle yazılan Kıpçakça metinlerdir.
3. Mısır ve Suriye Kıpçakçası: Diğer Türk lehçelerine nazaran eser sayıları daha az olsa da Memluk Kıpçakçasına ait eserlerin Türk dil tarihinde ayrı bir önemi vardır. Gazneliler ve Selçuklular’da pek önem arz etmeyen Türkçenin, Memluk Devletinde önemi artmaya başlamıştır. Arapça konuşan halkın Türkçe öğrenmelerini kolaylaştırmak maksadıyla çeşitli eserler yazılmış, Arapça ve Farsça’dan tercümeler yapılmıştır. Devlet adamlarının kütüphaneleri için Türkçe eserler istinsah edilmiştir.

3. KIPÇAK TÜRKÇESİNE AİT ESERLER

3.1. Codex Cumanicus⁵

Alman rahipler ve İtalyan tüccarlar tarafından 14. yüzyılda yazıldığını tahmin edilen bir eserdir. Tek nüshası olup Venedik “Saint Markus” kütüphanesinde bulunmaktadır. Eser 55

---

⁵ Mustafa Öner, Bugünkü Kıpçak Türkçesi, Türk Dil Kurumu Yayınları, 1998 Ankara, s:XX

varaktır. İtalyan ve Alman bölümlerinden oluşmaktadır. İtalyan bölümü iki kısımdan meydana gelmektedir. Birinci bölüm alfabe sırasına göre, ikinci bölüm konulara göre düzenlenmiştir. Bu bölümlerde bazı dil kuralları da verilmiştir. Alman bölüm 27 varaktır. Belli bir düzeni olmayan bu bölüm Almanca-Kıpçakça, Latince-Kıpçakça kelimelerden ve bazı metinlerden oluşmaktadır. İki bölüm de Kıpçakça yazı dilini yansıtmayıp o zamanki ağız özellikleriniaksettirmektedir.

Ahmet Caferoğlu eser hakkında geniş bir analiz yapmıştır. Eser üzerinde geniş bir çalışma A. Von Gabain'a aittir. Bu çalışma Mehmet Akalın tarafından Türkçeye çevrilip *Codex Cumanicus'un Dili*' adıyla yayımlanmıştır.

3.2. Kitâbü'l-İdrâk li-Lisâni'l-Etrâk

Ebu Hayyan Muhammed bin Yusuf tarafından, Mısır'da 18 Aralık 1312 tarihinde yazılmıştır. Eserin üç nüshası vardır. Nüshalardan biri Beyazıt Umumî Kütüphanesinde, Veliyuddin Efendi bölümünde bulunmaktadır. Bu yazma 1335 yılında istinsah edilmiştir. İkinci nüshası, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesin'de bulunmaktadır. Diğer bir nüshası ise Daru'l- Kutub Kahire Kütüphanesin'de mevcuttur. Bu eser sözlük, morfoloji ve sentaks bölümlerinden oluşmaktadır. Sözlük, Arap alfabesine göre sıralanmıştır. Bu sözlük dönemin standart Türkçesiyle yazılmıştır.

İnceleme sahasında eser üzerinde ilk ilmî yayın Ahmet Caferoğlu yapmıştır. Caferoğlu Üniversite Kütüphanesi nüshasıyla Beyazıt Kütüphanesi nüshasını karşılaştırarak eseri Türkçeye çevirmiştir.

3.3. Kitab-ı Mecmû-ı Tercumân-ı Türkî ve Acemî ve Mogalî

Bu eserin tek nüshası vardır. Bu nüsha Hollanda Leiden Akademisi Kütüphanesi'nde bulunmaktadır. 1343 yılında Türk olan Halil bin Mahmud el-Konevi tarafından yazılmış veya

istinsahı yapılmıştır. Eserin 63 yaprağı Türkçe-Arapça gramer ve sözlük, 13 yaprağı da Moğolca-Farsça kelimelerden oluşmaktadır.

Bu eser üzerinde yabancılar tarafından yapılan incelemelerin yanı sıra Recep Toparlı, Sadi Çögenli ve Nevzat H.Yanık eserin tıpkıbasımını verip tercümesini yapmışlardır. Burada ayrıca Türkçe geçen kelimeler de alfabetik olarak sıralanmıştır.

4. SÖZLÜKÇÜLÜK

Dil öğreniminde önemli bir yer tutan sözlükler sadece kelimeleri değil o dilin zenginliğini de açığa çıkarmakta, dille birlikte toplumsal değerleri kuşaktan kuşağa aktarmak gibi kültürel ve toplumsal işlevi de yerine getirmektedir. Alfabetik bir sıraya göre dizilen sözcükler yeri geldiğinde kelimelerin anlamları daha iyi anlaşılabilmesi için örnek olarak gösterilen deyimler, ata sözleri ve benzeri cümleler o dili konuşan kavimlerin dil varlığını, kültürlerini ve yaşayış tarzlarını da ortaya çıkarmaktadır. Diyebiliriz ki sözlükler yazıldığı dilin aynası ve ölçüsüdür.

Çeşitli bakış açılarıyla dilin hazinelerini açığa çıkaran sözlükler Leksikoloji veya Sözlükbilimi adıyla yeni bir bilim dalı olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu bilim dalı kelimelerin köklerini, kullanım şekillerini, eş anlamlarını, karşıtlarını, diğer kelimelerle ilişkisini ve buna benzer yönlerini incelemektedir.⁶

Sözlükler belki baştan sona okunan kitaplar değildir ama bir dil hakkında bilgiye sahip olacaksak öncelikle baş vuracağımız kaynaklardır ve değerleri hiçbir zaman kaybolmamaktadır. Asırlar öncesi yazılan sözlükler dahi günümüzde bizim baş tacı ettiğimiz eserlerdir.

4.1. Türk Dilinde Lügatçilik

Türk kavimleri X. yüzyıla kadar göçebe hayatı yaşamışlardır. İlk Türk devleti olan Karahanlıların kurulmasıyla bir araya gelen Türk kavimleri yavaş yavaş göçebelikten yerleşik medeniyete geçerek yeni bir devlet kurmuşlardır. Yeni yaşama tarzlarıyla Türk kültürü, Türk sanatı, Türk mimarisi ortaya çıkıp kendini hissettirmeye başlamıştır. Diğer bir taraftan da

---

⁶ Ata Çatıkkaş, Türk Dili Lügatçiliği ve Bazı Türkçe Lügatler, Türk Dünyası Araştırmaları, sayı 41, İstanbul, 1986, s; 207-251.

İslamiyetin kabulüyle Farsça ve Arapça lügat ve cümle yapısı Türk dilin edebî yönünü geliştirdiyse de halk dili ile kültür dilleri arasında bir ayırımın oluşmasına neden olmuştur.

Türk lügatçiliğin de dilin önem kazandığı bu dönemlerde başladığını söyleyebiliriz. Lügatçilik sahası Kaşgarlı Mahmud'un yazdığı *Divanü Lugati'-Türk* adlı eseriyle olgunluğa ulaşmıştır. Türkçeyi Araplara öğretmek maksadıyla yazılan bu eser Türk dilini ve Türk tarihini tanıtmaktadır. Milletine hizmet etmek gayesiyle yazılan bu eser Türk lügatçiliğinin temelini oluşturmaktadır.⁷

19. yüzyıla kadar yazılan sözlükler bölümde incelenmektedir: Kıpçakça sözlükler, Çağatayca sözlükler ve Osmanlıca sözlükler.

Hristyanlara Kıpçakçayı öğretmek amacıyla yazılan Latince-Farsça-Kıpçakça olan *Codex Comanicus* de bu sahada önemini koruyan eserlerdendir. Aynı zamanda Ebu hayyam'ın yazdığı *Kitabü'l İdrak li Lisani'l Etrak* adlı eser de bu sahaya zenginlik katmaktadır.

Çağatayca sahasında yazılan sözlükler Ali Şir Nevâî ve Arap sözlük geleneğini takip etmişlerdir. Bu sözlükler XV-XVII. yüzyıllarda Arapça-Farsça kendilerini daha fazla hissettirmişlerdir. Ali Şir Nevaî'nin yazmış olduğu *Muhakemetü'l- Lugateyn* Farsça ile Türkçe dili ve edebiyatı karşılaştırmış ve Türkçe'nin daha üstün olduğunu gözler önüne sermiştir.⁸

Osmanlıca sözlüklere gelince önümüzde daha geniş bir yelpaze açıldığını görüyoruz. Bu dönemdeki sözlüklerin büyük bir kısmı manzum şekildedir. Dönemin başlıca sözlüklerinden 16. Yüzyılda *Kitab-ı Lugat-ı Vankulu* eserini sayabiliriz. Diğer eser de Sümbülzade Vehbî'nin Farsça-Türkçe olarak hazırladığı *Tuhfe-i Vehbi* sözlüğüdür. Bu sözlük uzun zaman dönemin okullarında ders kitabı olarak kullanılmıştır.⁹

Osmanlı'da matbaa kurulduktan sonra sözlükçülük çalışmalarının biraz daha hızlandığını görüyoruz.

5. ŞEMSETTİN SAMİ HAYATI ve ESERLERİ

---

⁷ Ata Çatıkkaş, Türk Dili Lügatçiliği ve Bazı Türkçe Lügatler, Türk Dünyası Araştırmaları, sayı 41, İstanbul, 1986, s; 207-251.

⁸ Ata Çatıkkaş, a.g.e.

⁹ Ata Çatıkkaş, a.g.e.

5.1. Hayatı

Yirminci asrın en önemli şahsiyetlerinden birisi olan Şemsettin Sami birçok sahada kendini hissettirmiştir. Şemsettin Sami'nin yapmış olduğu çok yönlü çalışmalardan her biri kendi alanında yenilik getirecek niteliktedir. Yaşadığı ömrün çok uzun olmamasına rağmen 23 yıllık neşir hayatına bir çok eser sığdırmıştır. Bu sahada vermiş olduğu mücadele ve hazırladığı her eserini kararlılıkla devam etmesi Türk sözlükçülüğünde önemli bir başlangıçtır.

Balkan Harbi'ne kadar Osmanlı İmparatorluğu'nun himayesinde bulunan Arnavutluk birkaç sancağa ayrılıyordu. Şemsettin Sami bu sancaklardan biri olan Ergiri sancağına bağlı Permedi ilçesindeki Fraşer'de 1 Haziran 1850'de dünyaya gelmiştir. İlk öğrenimini Fraşer'de gören Şemsettin Sami, babasının vefat etmesi üzerine büyük ağabeyisinin kararıyla ailece Yanya'ya taşınmışlardır. Buraya geldikten sonra kardeşiyle beraber *Zoisimea Skoli* adlı Rum lisesinde eğitimini devam ettirmiştir. Bu okulda fen bilimlerinin dışında Fransızca, İtalyanca, Rumca ve Latince gibi birçok yabancı dil öğrenmiştir.¹⁰

Liseyi başarıyla bitirdikten sonra Goriçe'de (Korça) Vilayet Mektubî Kalemî'nde işe başlar. İşini bir müddet sürdürdükten sonra buradan ayrılır ve İstanbul'a gelir.¹¹

1871'de İstanbul'a gelen Şemsettin Sami, Matbuat kalemine girmiştir. Yazı ve neşir hayatına burada başlayan Sami, bu sırada *Tarih-i Mücmel-i Fransa* adlı eserini tercüme edip neşretmiştir.¹²

Gazetecilik hayatına Ebu Ziya'nın çıkardığı *Sîrac* gazetesinde başlar. Kısa bir süre sonra *Hadika* gazetesine geçen Şemsettin Sami değişik gazetelerde yazılar yazmış ve bazılarında da yönetmenlik yapmıştır. Bu sırada yazdığı bazı eserlerini forma forma yayımlama imkânı bulmuştur.¹³

---

¹⁰ Temel Türkçe Sözlük, Genel Kültür Yayınları, cilt 1,s; VII-XX, hazırlayan Ömer Faruk Akün.

¹¹ a. g. e.

¹² a. g. e.

¹³ a. g. e.

Gazetecilik hayatından ayrılan Şemsettin Sami Matbuat Kalemî'nde ki işine devam eder. Aynı zamanda çalışmalarını da sürdüren yazar on bir senelik çalışmasının ürünü olan Kamûsu'l A'lam adlı eserini yayımlar.

Birçok sahada eser veren Şemsettin Sami'nin gazete ile başlayan yazı hayatını edebî eserler, tercüme, mecmua, ansiklopedi, dil hakkında araştırmalar ve sözlük çalışmaları takip etmiştir. Gazetecilik ve dergi çalışmalarına tekrar dönmeyen yazar, gazetecilikte sadece önemli bulduğu konularda kendi fikirlerini söylemiş veya tartışmalara katılmıştır.

Eserlerini birkaç bölümde sıralayabiliriz.

5.2. Edebi Eserleri:

Taaşşuk-ı Tal'at ve Fitnat: Yazarın ilk romanı olduğu gibi çağdaş Türk edebiyatının da ilk romanlarından. Konusunu gerçek hayattan alarak toplumun başlıca sorunlarına değinen bu eser romantik bir özellik taşımaktadır.¹⁴

5.3. Tiyatro Eserleri:

Besa yahut Ahde Vefa: Yazarın yazdığı ilk piyestir. Yazar bu eserde Arnavutlar'ın karakterlerini ön plana çıkarmaktadır. Ne olursa olsun verilen sözden geri dönüş yoktur. Buna da Arnavutlar *Besa* derler.¹⁵

Seydi Yahya: Bu eser, konusunu tarih ve efsanelerden almıştır.¹⁶

Gâve: Şemsettin Sami'nin yazdığı üçüncü piyestir. Konusunu Firdevsî'nin Şeh-name'sinden almaktadır.¹⁷

Çevirileri:

---

¹⁴ Temel Türkçe Sözlük, Genel Kültür Yayınları, cilt 1,s; XI, hazırlayan Ömer Faruk Akün, A;XII

¹⁵ a.g.e.s; XII

¹⁶ a.g.e.s; XII

¹⁷ a.g.e.s; XII

Tarih-i Mücmel-i Fransa: Şemsettin Sami'nin ilk çevirisidir. Yazar bu eseri Fransız müelliflerinden Madan de Saint- Ouen'in tarih kitabından tercüme ettiğini söylüyor.¹⁸

İhtiyar Onbaşı: Hangi dilden ve kimin eseri olduğunu belli olmayan bu eser beş perdelik bir trajedidir.¹⁹

Galatee: Fransız birinin manzum olarak yazdığı bir piyesin tercümesidir. Kapağının üzerinde “Sahib-i imtiyaz: D. Hünkârbeğendi” ibaresi vardır.²⁰

Şeytan'ın Yadigârları: Bu roman Frederic Soulie'den çevrilmiştir²¹

Sefiller: Victor Hugo'nun en önemli eseri olan *Les Miserables*'in çevirisidir. Bu eser yayımlamaya başlandığı itibaren bir tartışma konusu olmuştur. Yazarın çeviri yaparken kitabı harfiyen çevirmesi Türkçenin kurallarına aykırı düşmüştür.²²

Robinson: Bir romandır. Kitabın üzerinde ‘ Fransızcadan harfiyyen terceme olunmuştur’ ibaresi vardır.²³

5.6. Cep Kitapları:

Medeniyet-i İslâmiyye: Bu eser İslam Uygarlığı ile ilgili kaleme alınan 34 yazıdan oluşmuştur.

Esatir: Bu eserde birkaç milletin esatir yer almaktadır.

Kadınlar: Bu eser kadınlık ve kadın halleri ile ilgili 34 yazıdan oluşmaktadır.

Gök: Eserde gökle ilgili ayrı başlıklar taşıyan 28 yazı vardır.

İnsan: Eserde insanla ilgili 30 yazı bulunmaktadır.

---

¹⁸ a.g.e. s; XII

¹⁹ Temel Türkçe Sözlük, Genel Kültür Yayınları, cilt 1,s; XI, hazırlayan Ömer Faruk Akün, s; XII

²⁰ a.g.e.VIII

²¹ a.g.e.VIII

²² Agah Sırrı Levend 1978, *Şemsettin Sami*, TDK. Yayınları, Ankara,s;74.

²³ a.g.e. s; 75

Emsal: Bu eserde Hikemiyyat kabilinden 2919 fıkra bulunmaktadır. Bu fıkralar yazarın *Sabah* gazetesinde “Şundan Bundan” başlığı altında yazdığı yazılardan oluşmaktadır.

Letaif: eserde hikmet-amiz ve ibret-engiz latifeler” bulunmaktadır. Hepsi 436 küçük fıkradır.

Yine İnsan: Bu eser İnsan başlığı altında yayımlanmış olan eserin ikinci bölümüdür.

Lisan: Bizde bu konuda kaleme alınmış ilk eserdir. Bu konuda ilk kez bilimsel olarak düzenli bilgiler verilmiştir.

Usul-i Tenkit ve Tertib: Bu eserde noktalama işaretlerle ilgili bilgiler verilmektedir. Noktalama işaretleri nerede ve nasıl kullanılacağına dair birer birer ele alınmıştır.

Sözlükleri:

Kamus-i Fransavî: Fransızcadan Türkçeye olan bu sözlük iki cilttir. Bu sahada sözlük eksikliğini gören Şemsettin Sami bu sözlüğü yazmaya karar veriyor.²⁴

Kamus-i Fransavî: Bu eser de Türkçeden Fransızcaya’dır.

Küçük Kamus-i Fransavî: Fransızcadan Türkçeye sözlüktür.

Kamusu’l-A’lâm: Bu eser tarih ve coğrafya sözlüğüdür ve altı ciltten oluşmaktadır. Yazar bu eseri 11 senede tamamlamıştır. Bu sözlüğü tek başına hazırlayan yazar yalnız zamanına göre değil, bugün de elde edilmesi zor bir başarı kazanmıştır.

Kamus-i Arabî: Arapçadan Türkçeye bir sözlüktür. Yazarın diğer eserleri mevcut olduğu halde bu eser günümüze ulaşmamıştır. Bunun nedeni bu eserin formlarını ve orijinalini bir dükkanda bırakmış ve bu dükkân çıkan bir yangında kül olmuş. Bu sebeple eser günümüze kadar ulaşmamıştır.

---

²⁴ Agah Sırrı Levend, 1978, Şemsettin Sami, s:81

Kamûs-ı Türkî: Yazar bu sözlüğü Türkçenin zenginliğini göstermek maksadıyla yazdığını anlatıyor. Kendisi bu esere Türkçe ad vermeyi uygun görmüştür. Doğru bir yol tuttuğunu göstermek için bu ismi kullanmıştır.

5.8. Öğretici Eserleri:

Tasrifat-ı Arabiyye: Yazar bu eseri Yanya’da iken hazırlamıştır. Bu çalışma “Sarf ve Nahv-ı Arabî”nin özetidir.

Yeni Usul Elifba-yı Türkî: Yazar, çocuklara okutulacak olan kitapların çok önemli olduğunu düşündüğü için böyle bir çalışmaya girişmiştir.

Nev-Usul Sarf-ı Türkî: Bu eser de Türkçenin kuralları belirtmek amacıyla yazılmıştır.

Tatbikat-ı Arabiyye: Eser kısa Arapça fıkralardan oluşmaktadır.

Küçük Elifba

Kavaid-i Sarfiyye-i Arabiyye

Kavaid-i Nahviyye-i Arabiyye

Arnavutça Alfabe: Şemsettin Sami Türkçeye önem ve değer verdiği kadar anadiline de değer vermiştir. Bu eserin kapağında Sami Halid Frasheri adı bulunmaktadır.

Arnavutça Gramer

Değişik Konularda Yazdığı Eserler

Hurde-çin: Bu eserde Farsça fıkralar ve çeviriler bulunmaktadır.

Himmetü’l-l İmâm fi Neşri’l- İslam: Afrika’da Müslümanlığın yayılıp gelişmesi için yazılmıştır.

Baki'nin Eş'ar-ı Müntehabesi: Eserde Baki'nin biyografisinden sonra padişahlar için yazılan kaside ve mersiyele, 85 gazel, 3 tahmis, 1 Farsça gazel, 2 malta' bulunmaktadır.

Ali bin Ebi Talib: Yazar bu eserde Halife Ali'nin divanından seçmeler yapıp önce Arapça metinleri vermiş sonra da bunları Türkçeye çevirmiştir. Eser 113 parçadan oluşmaktadır.

5.10. Basılmamış Eserleri:

Kutadgu Bilig: Şemsettin Sami, Yusuf Has Hacıp'in eserini Türkçeye çevirerek Türk alemine kazandırmak istemiştir.

Orhun Abideleri: Yazar bu çalışmayı 104 sayfalık, iki bölüme ayırarak yazmıştır. Birinci bölümü de Orhun Âbidelerinin doğu yönünü, ikinci bölümünde ise batı yönünü ele almıştır. Bu eser daha sonra Necip Asım tarafından yayımlanmıştır. Yapılan bir araştırmaya göre yayımlanan bu eser, Şemsettin Sa2mi'nin eserinin küçük farklılıklarla yayımlanmış şeklidir. Yani Necip Asım'ın yazdığı eser Şemsettin Sami'nin kaleme aldığı eserin hemen hemen aynısıdır.

Et-Tuhfetü'z-Zekiyye: 212 sayfa tutan bir deftere yazılmıştır.

Küçük Kâmus-ı Türkî: Bu çalışma "Orhun Abideleri"nin müsveddeleri içinde bulunmuştur.

Vicdan: Bir tiyatro eseridir. Üç perde halindedir.

Müntehabat-ı Arabiyye: Üç bölümden oluşan bir Arapça metindir.

El-muallekatü's-Seb'a:

Kavaid-i Nahviyye:

Zübde-i Şah-name: 95 sayfalık Farsça bir metindir.

Kur'an Çevirisi²⁵

---

²⁵ Agah Sırrı Levend 1978, *Şemsettin Sami*, TDK. Yayınları, Ankara,s; 99

6. ESERİN ÖZELLİKLERİ

Elimizde bulunan bu eser Şemsettin Sami'ye ait bir sözlüktür. Bilindiği gibi Şemsettin Sami sözlükçülük anlayışına yeni bir çığır açmıştır. Daha evvel yazılan sözlükler nazım ve nesir olurken Şemsettin Sami bu geleneğin dışına çıkarak hazırladığı bütün sözlük kelimeleri alfabetik harf sırasına göre hazırlamış.

Eserin hiç bir sayfasında yazarın ismi geçmemektedir. Eserin ona ait olduğunu Agah Sırrı Levent'in hazırladığı Şemsettin Sami' in biyografisindeki ifadelerinden ve Ömer Faruk Akün'ün makalesinden anlıyoruz. Bu eser Yapı Kredi “Sermet Çifter” kütüphanesinde yazmalar kısmında bulunmakta ve tek nüshadır. Eserin varlığından ilk olarak bahseden Agah Sırrı Levent ve Ömer Faruk Akün olmakla birlikte eserin ilk tanıtımını yapan Hayati Develidir.

Yüz yetmiş beş sayfa olan eser mukavva ciltli, kareli bir deftere yazılmıştır. İlk sayfada eserin adı ve bu çalışmada kullandığı sözlüklerin kısaltmaları verilmiştir. Kitap Ta'lik stille kaleme yazılmıştır. Eserde, madde başı kelimelerin sayısı 4000 civarındadır.

Bilindiği gibi Şemsettin Sami yazdığı eserlerinde çok titiz davranmıştır, bu çalışmasında da aynı şeyi görüyoruz. Eserin orijinali siyah dolma kalemle yazılmıştır. Kırmızı ve mavi renkli kalemlerle bazı kelimelerin üzerinin işaretlenmesi, sözlük üzerinde yazar tarafından düzeltmeler yapıldığını bize gösterir.

Arap harflerine göre alfabesinin sırasına bu çalışma madde başları Kıpçakça verilmiştir. Madde içinde ifadenin karşısında kelimenin *Kitābu'l-İdrāk li-Lisāni'l-Etrāk* ve *Tercümānu Türkî ve 'Arabî* ve *Et-Tuhfetü'z-Zekiyye fi'l-Lügati't-Türkiyye* adlı kitaplarda geçen şekli parantez içinde gösterilip kelimelerin Batı Türkçesindeki anlamı verilmiştir. Bu kelimelerin farklı anlamları da bir, iki, üç şeklinde numaralandırarak göstermiştir. Batı Türkçesinin yanında bir çok maddelerde Arapça ve Farsça anlamlarını da vermiştir. Bazı kelimelerin ise Fransızcası ve İngilizcesi de verilmiştir. Yazar bazı kelimelerin anlamları daha iyi anlaşılabilmesi için örnek cümleler de vermiştir. Örnek : “Kumlak→ قوماق (tr:kumlak قوماق) Şerbetçi otu, ki Türkler bundan bal ile karıştırıp bir nevi` meşrubat yaparlar.” Calismanin icinden arapca ve farsca tamamlamalar da bulunmaktadır. “Kuna→ قونا (z) İnek, sini'l-bekara. (`duna` gibi)”. Ayrıca bazı kelimelerin kokleri nereden geldiğini de belirtmiştir. Bunun için parantezde arapçada nasıl

geçtiğine dair bilgi vermektedir. Bu kelimeler diğer dillerden ise, parantez içinde Türkmençe veya Kıpçakça diye belirtilmektedir. Örnek: “Kıgırmak→قىغىرماق (1: kığırdı قغردى) 1. Bağırmak, çağırmak. 2. Çağırma, davet etmek. (Türkmençe)”

Yukarıda ki örneklerden bu çalışmada çokça bulunmaktadır. Sanırım bunun nedeni kelimelerin anlamları daha iyi anlaşılabilmesi içindir.

Ayrıca metinde bazı okunamayan kelimeler vardır. Bu kelimelerin bazılarında üstleri çizilmiş veya slinmiştir, bazıları ise, el yazması olduğu için, yazarın yazma şekli anlaşılamamıştır. Belirtmek istiyoruz ki metni Latin harferine çevirdiğimizde okunamayan bu kelimeler soru işaretlerle belirtilmiştir.

Şemsettin Sami diğer sözlükleri gibi bunu da iki sütun şeklinde hazırlamıştır. Biz de, Latin harflerine çevirdiğimizde aynı yolu izledik.

Bu bir sözlük çalışması olduğu için kendine ait kısaltmaları bulunmaktadır, ayrıca bizim eklediğimiz kısaltma işaretleri kullanmadık. Eserin ilk sayfasında yazar kullandığı kısaltmaları belirtmiştir.

e→آ (l) (Meksur yazılmış ise de Araplar kesreyi fetha gibi okuduklarından bildiğimiz ve "أى" yazdığımız hemze-i meftûhadır) – Elverir, bırak, yuf ???

abarmak→أبارمق (Z. أباردى abardı) Göndermek. (Bu lügat elyevm Çağataycada "أبارمق" 'ibarmak' sûretinde kullanılıyor. Acaba o vakit "abarmak" mı derlerdi, yoksa bu dahi Arap telaffuzuna nispet bir galat mıdır???)

abak→أباق (Ter. أباق abak, L. أباق abak) 1. Put, sanem; 2. hayâl sûreti. (Tercümân'ın Almancaya mütercimi Houtsma bu manaları verip ikinci manasına mürâdif olmak üzere "□abarcu□" lafzını da zikr ediyor. Tuhfe sahibi ise "suret, dehan, sın" kelimeleriyle tercüme ediyor ki, bu da ona dâldir.)

abdâl آبدال (z) ve

Abdallandı→أبدالاندی (m: M. (Türkçe olmadığı ma'lûmdur.)

abra→آبرا (z) Araba, gerdûne. (Bunu sâhib-i eser "أربا" sûretinde dahi yazdığınıçün araba'dan galat olduğuna şüphe yoktur.)

Abraş→أبراش (Z. أبراش abraş) M. (Bildiğimiz lügat olup Arabî olduğu hâlde Tuhfe sâhibi "Ebu Hasâde ??" lügat-i âmiyânesiyle şerh ediyor.)

Abrak→أبراق (L. أبراق abrak, Z. أبراق abrak)

1. Kumaş, 2. Paçavra (şaput), 3. Kavsullâh. (Bu lafzın ilk manası mezkûr iki kitapda da mezkûrdur. Ancak ale'l ıtlak kumaş mı demektir, yoksa

kumaşın bir nev'i midir? Diğer iki manası yalnız Tuhfe'de mezkûr olup ikincisinin birinci ile münâsebeti zâhirdir. Üçüncüsünden maksat kavs-ı kuzah mıdır ve bu lafzın öyle bir manası olabilir mi olur.)²⁶

Abadân yer→آبدان ير (l) Mekân-ı me'nûs. (Mamur yer demek olur, ma'rûf lügat-i Farisiyyedir.)

Absa→أبسا (z) Tabut. (Bu lügati sâhib-i eser "?????" lafz-ı mechulüyle şerh ettikten sonra ve "?????" diyor. Aslı meçhûl ve şüphelidir.)²⁷

Abtara→أبطرا (l) 1. Cedde, büyük ana, 2. (Tahmin tarikiyle) ana, vâlîde (şüpheli lügat).

Abuşka - abuçka→أبو شقه أبو شقه (Z. أبيشقه ; ebişka, Ter. أبشقا abuşka) 1. Koca, ihtiyar, herim; 2. Koca, zevce.

²⁶ Bir başka kalemle bunun yanına "Olur" yazılmıştır.

²⁷ Bu açıklamaların yanına "teneşir" diye bir not konulmuştur.

At→آت (L. اط , Ter. اط at, Z. at اط) Feres, esb.

Ata→آتا (L. اطا , Ter. اطا , Z. اطا) Baba, peder, eb.

Atana→آتانا (Z. atana آتانا) Son, meşîme (meşkûk)

Atanmak→آتنامق bk. Adanmak.

Atkarı→آتقاری (z. اطاراری atgarı) Geri, arkada. atkarı kalmak : Geri kalmak, teahhur.

Atlamak→آتلامق (z. اطلامق atlamak) Adım atmak.

Atlamak→آتلامق (z. اطلامق atlamak) Bk. adlamak.

Atlama→آتلامه (z. اطلامه atlama) Adım, hatve.

Atlanmak→آتلانمق (l. اطلانمق atlanmak) Ata binmek, atlı olmak.

Atlı→آتلی (l. اطلو atlu , Ter. اطلو atlu) Süvari, fâris

Atmaca→آتماجا (z. اطماجا atmaca) M., başık.

Atılmak→آتيلمق (z. اطيلى atıldı) Hücum etmek.

Ac→آج (l. آج , Ter. آج aç, z. آش aş) Câyi', gürsine, tok zıddı.

Acıtmak→آجتمق (l. آجتمى acıtdı) Acı duyurmak, elem vermek.

Acgan→آجغان , آجغن (z) Açıcı, fettâh.

Açkı→آچقى (tr) Amm, ammi

Açkıç→آچقىچ (z) Anahtar, miftah.

Acur→آجور (z) Medûd (?) (Atalay : Kurtlanmış.)

Acı→آجى (l., z., Ter. آجى acı) Tatlı zıddı, merr (Tuhfe sâhibi "âmi" yani ekşi manasını da veriyor.)

Acmak→آجمق Bak: Açmak.

Acık→آجىق (z) Aç, cî'ân.

Acıkmak→آجىقمق (l. acıkdı آجىقتى , z. آجىقتى acıktı) Ac olmak. (Tuhfe sâhibiisti'câl etmek manasını veriyor ve bunu daha aşağıda manasını veriyor ve bunu daha aşağıda 'aşkama' ve 'aşkanmak' şûretinde dahi yazıyor ki bunlardaki şın'ın cim harfi yerinde olacağı anlaşılır.)

Açmak→آچمق (l. آج , Z. actı آجتى , Ter. آج ac, آچىق ackgıl) Feth ve küşade etmek, açılmak, açık keza. M

Açık→آچىق (L. açık آچىق) Meftûh, küşâde. M

Ahşam→آحشام (z) Akşam.

Ahur→آخور (Ter. آخر ahur, آخور) M (Farsi)

Ad→آد (l. آد , Ter. Adsız آدسز , adsız آت سز)
İsim.

Ad→آد (l) Ve uyad Haya, utanma. (Ş. Sami bu kelimenin harekesini yanlış değerlendirmiş olmalı. Bu kelime ud maddesine alınmalıdır. bk. Caferoğlu.)

Ada→آدا (l, z) Cezire.

Adamak→آدامق (Z. adalı آدادی) Ad komak, tesmiye etmek.

Adanmak→آدانمق (Z. اطاندى atandı , L. آندى adandı) Kişiye ad komak, tesmiye olunmak.

Adanma→آدانمه (L. maadan آدنامه) Fırsat .

Adak→آداق (l) Nezir. M.

Adaş→آداش (l. آدش) Semiyy, hemnâm

Adsız→آدسیز (Tr) İsmi olmayan – adsız barmak : bınsır.

Adım→آدیم (l. adım attı آدیم اٹی , Ter. adım (ادم) Hatve.

Ara→آرا (l. Ter.) Beyn, miyân.

Araba→آرابا (l. araba آرابا , Ter. araba آرابا) Araba, gerdûne.

Arpa→آرپا (l. arpa , ter. arpa , z. آرپا) Arpa.

Ar→آر (l) 1. emîn 2. âsaf (?)

Arıtmak→آرتمق (l. arttı آرطی , z. arttı أرتی)
1. Temizlemek, tanzîf, 2. Ayıklamak, takşîr.

Artmak→آرتمق (l. artmak آرتمق , t. artır ارتر)
Ziyâde şoden, tezyid. M.

Artırmak→آرترمق (l: arttırdı ارطرمدی , z: arttırdı ارطدى , tr: arttır ارتر)

Arka→(l) Arka, halef.

Arslan→ارسلان (l, te, z: arslan ارسلان) Şer, esed.

Arşın→ارشین (z, tr: آرشن) Zira‘

Arıtmak-Arutmak, Artırmak, bak:
Artmak→ارطمق-ارطمق , bak: آرتمق

Argat→ارغت (l) Karı, zevce, kadın. (Acabâ Arapça zannıyla ‘avrat’ yazılan lüğatin esahhı bu mudur yoksa bu “mer’et”ten galat mıdır?)

Argımak→ارغیمق (z)

Arık →آریق (L. ارق , T. ارق) Baltanın sap geçecek deliği, hurde.

Arık →آریق (Z. اریق , L. ارق , T. ارق) Zaîf, lâğar, hezîl, mehzûl.

Arıktak→آریق طاق (Z. اریق طاق , L. ارقطاق) 1) Cebbâr sâbitesi, Orion; 2) Cevzâ burcu. (Bu lügate Tuhfe-i Zekiyye sahibi iki mânâ verip birincisini kevkeb ism-i umûmîsiyle ve ikincisini cevzâ diye tefsir ediyor. İdrâk

sahibi ise iki defa zıkr edip birincisinde kevkeb-i Cebbâr ism-i mahsûsiyle tahsîs ediyor ve ikincisini "el-cümcümâtu't-tâvileti'l-bevz" diye kayd ediyor.

Arıklamak → آرقلادى (Z. arıkladı L. arıkladı) Zayıflamak, lâger olmak.

Arımak → آریمق (l. arıdı , z. arudı) Temizlenmek, pâk ve nazîf olmak.

Az → آز (l, z) Kalîl, endek.

Az → آز (z) Hayat (Azık) Lügate bakılırsa bunun böyle bir manaya gelmesi melhûzdur.

Altagu → ألطغو (l) Altlık, es-sittetü'l-müctemi'atü.

Altmış → ألتمش (z) Altmış, sittîn.

Alg → ألغ (tr) Korkak, cebân.

Alak → ألق (l) İhtilâf-ı re'y, ittifâksızlık, tefrika.

Aluk → ألق (l) Hayvan rahtı, takım, uddetü'd-dâbbe.

Aluklamak → ألق لا (l: alukla) Hayvanın rahtını komak, hazırlamak. (Doğrusu “anuk”dan “anuklamak”, yani hazırlamak olmak da muhtemeldir.

Alkamak → ألقمق (l: alkadılar: القدير) Re'ye ihtilâf etmek, tefrikaya düşmek (“ulakmak” maddesine müracaat.)

Alkış → ألقش (z, l: القش) Senâ, medih, duâ. M

Alma → ألما (l, tr, z) Elma, tuffâh, sîb.

Alın → ألن (tr, l) Alın, nasiye, cebîn. M.

Almış → ألىشى (z) ??? , semen, bahâ, kıymet.

Alıncı → ألىجى (l) Kibirli, müteazzim, küstah.

Almak → ألقى (l: aldı) Ahz etmek. M

Alınmak → ألىمق (l: alındı) Ahz olunmak. M

(burada bir dipnot konulmuş (s. 10)

Osmanlıcadaki allak ve bullak tabiri buradan olmalı.)

Alu → ألو (tr) Erik, (Köken) zerd-âlû : Sarı erik. M

Am → أم (z, tr, l: أمجق) Ferc. M

Amrak → أمراق (tr Moğolca: amarak) Âşık

ana → أنا (l, tr, z) Vâlîde, mâder. M

Anaz → أناز (z) Üvey ???

Anaş → أناش (z) Yükselme, su'ûd. (Acaba ağış”dan mı galatdır?) (Atalay'da eneş. Ancak metindeki yazılış أناش şeklindedir.)

Ant → أنت (z, l: أنط, tr: آند) Yemin, kasem

Ancak → أنجق (l) M

Anıt → أنت (L) Anisa denilen bir kuş. (Acaba ankıt'tan mı galattır?)

Ancık → أنجیق (z) Tahta nerduban (agkac'dan gulat olsa gerektir.)

And → أنت (tr) Bak: ant.

Anda → آندا (l) Orada, onda. M

Andan → آندان (l) M

Andarmak → آندارمق (z) Arslan gürlemek.

Anduk → آندوق (l) Öyle, onun gibi (andak, bundak بونداق)

Ansız → آنسز (l) Ale'l-gafle. M

Ant → أنت (l) bk : ant

Antışmak → آنتیشتی (l: antıştı) Yemin etmek (ant içmek)

Antamak → آنتمق (l: anttı) Keder etmek.

(C'da : antattı “mahzuz oldu” Türkm. Gayğurdı.)

Angıç → آغیچ (z) Tahta nerduban. (Bu dahi yukarıdaki “ancık” gibi “ağingıç”dan galat olacaktır.) M

Anuk → آئق (l, z: آئیق) Hâzır, müheyyâ.

Anuklamak → أنقلا مق (l: anuklagıl) Hazırlamak, müheyyâ etmek.

Anuklanmak → أنقلان مق (tr: أنقلان) Hazırlanmak

Ankut → آنقو ط (z) Ebû ferd , kestane

Angmak → آنکمق (z: ankıdı, l: andı) Der-hâtır etmek, düşünmek. M

Anglamak → آنکلامق (z: aňladı) Anlamak, fehm etmek. M

Añlı → آنکلی (z) Fehîm, zekî, anlayışlı.

Anık → آنیق ve

Anıklamak → آنیقلامق (z) Bak: Ankalama, ank, آنقلامق

Av → آو (l, z: آو) Sayd, şikâr. M

Av → آو (z: آو) Bk: Ağ.

Avadanlık → آوادانلق (l: avdanlık) fa: آبادان (abadan)

Esâs-ı beytiyye. M.

Avutmak → آوتمق (l: avutdı , avuddı) Oyalandırmak, avutmak. M.

Avcı → آوچی (z: avcı) Sayyâd. M.

Avra → آورا (l) Tabîh. [Kavuh? - Pişmiş ?]

Avrat → آورات (z: avrat, tr: avrat) [Ar. عورت ??? Ter. اوررت, l: avrat (اورط)] Mer'e, zen, zevce. M.

Avruk , avrı → آوری (z) Bk: Ağrı, ağrık.

Avruklu → آوروکلی (z: agruklu) (آغروکلی)

Avrı, ağrı → آغری، آوری (z) Akçe, dirhem

Avrı → آوریز [Ter. fa: âbrîz] Abrik.

Avtaz → آوطاز (z, fa: âbdest) Vudû'

Avlaci → آولاجی (z) Avlayıcı, sayyâd, avcı.

Atalay : avlavcı.

Avlak → آولاق (z, l: آولو) Mevziu's-sayd, şikârgâh.

Avlak → آولاق (z) Oğlak, s. sahle [Galat]

Avsak → آزساق (tr) Akçaagaç.

Avlamak → آولامق (z: avladı, l: avladı) Sayd etmek. M.

Avunmak → آوئمق - Oyalanmak.

Avu → آوو (l, z) Bk.: Ağü, semm

Avur → آوو (z) 1. Ağrı, maraz, veca', 2. Ağır, sakîl.

Avurcuk → آوورجوق (آغرجق) Ağırılık, sekâle.

Avurlamak → آوورلامق (ugrılmak) (اوغریلامق) (z) Ayyârlık, hırsızlık etmek.

Avurlamak → آوورلامق (agırlamak) (z) İkrâm ve i'zâz etmek.

Avurmak → آوورمق (agırmak) (z) Ağırlaşmak, ağır gelmek.

Avurundi → آووروندی (z) Kederlenme, te'ellüm, acıma.

Avulanmak → آوولانمق (agulanmak) (z) Zehirlenmek, tesemmüm etmek.

Ay → آی (l, tr, z) 1. Kamer, mâh 2. Şehr-i mâh

Aya → آیا (l: aya, tr: aya, z: aya) Keff; el ayası. Aya urdı [L.] : El çırdı, ???....

Ayak → آیاق (z: ayak, tr: ayak, l: ayak) 1. Ricl, pây. M.; 2. Kadeh, bardak, sırça [Z.], 3. Şbytr (?) [Z.]

Ayıtmaq → آیتمق (l: ayıttı, tr: ayıt, ayıtkıl, ayıtmak) آیت، آیتقل

Demek, söylemek.

Aydın → آیدین (l: aydın) Nûr, aydınlık [Bu sûretle ism-i zât gibi tefsîr olunuyorsa da sıfat olsa gerektir.] M.

Aydınlamak → آیدینلامق (l: aydınladı, z: aydınladı) Nurlanmak, aydın olmak [nâre, nevvere] M

Ayran → آیران (z: ayran, tr: ayran) L. ayran (ایرن) Leben-i râib. M.

Ayric → أيرج (l) İkiye ayrılmış, çatal.

Ayrık → أيرق (tr) Keçi, oğlak, cedy.

Ayrılmak → أيرلمق (l) Teferruk etmek. M.

Ayru → أيرو (l) Vadi, dere (?)

Ayruk → أيروق (z: tr, l: ayrık أيرق) Ayrı, başka, dîğer, gayri.

Ayruklamak → أيروقلامق (l: ayrukladı أيرقلدى)

Tagyîr etmek, başkalaştırmak.

Ayırmak → أيرمق (l: ayırdı أيردى) Tefrîk etmek. M

Ayrık → أيريق (z, l: ayrık أيرق) Tefrîk olunmuş, müteferrik.

Ayrı → أيرى (l) Şi'b, vâdî.

Aytolun → آى طولون (z) Dolu ay, bedr.

Aygır → أیغیر (z, tr, l: aygır ایغر) fahl, hisân.

Ayseli → آيسلى (l)

"Ayyüzlü"den galat.

Ayık → آیق (z, tr, l) Akli başında.

Ayık → آیق (l) Bir şey'e alâmet olmak üzre birbiri üzerine konmuş taşlar, ruhâm.

Aylanmak → آيلانمق (z. aylandı أيلاندى) Sallanmak, insâr ??

Aylak → آيلق (l) Meccân, ücretsiz, bedâvâ

Ayılmak → آيلمق (l: ayıldı أيلدى) Akli başa gelmek. M.

Aylu → آيلو (tr) Hâmil, gebe.

aylık → آيلىق (z) Müşâhere. M

Ayman → آيمان (l) 1. Ceviz danesi, 2. Yuvarlak göz.

Ayman → آيمان (z) Menfa (???)

(Kalbur, elek TZ)

Ayna → آينا (l, fa: آزينه'den) Cum'a günü; Kadın ismi (Ayna Hatun)

Ayu → آيو (z, l: ayı آيى) Düb, hirs. M

Ayuk → آيوق (tr) Gazâl.

Ayva → آيو (tr) Sefercel. M.

Ayıtmak → آيتيمق

Ayırmak → آييرمق

Ayılmak → آييلمق ve sâire. Bk : ayıtmak آيتمق ve saire.

Üb → أب ve

İb → إيب (l) Bak: ub اوب ve ib ايب.

Ebci → أبجى (l, z, tr: ucı أوجى) Karı, kadın.

Ebru → أبرو (tr) Kalın veya şiş dudaklı, eblem

Ebsem → اِبْسَم (z, l) Sükût; ebsem bulmak : Sükût etmek.

Ebke → اِبْكَ (l) Akciğer, ri'e.

Obrulmak → اِبْرُلْمَق (l) Münhasif olmak.

Ebem kuşağı → اِبِم قَوْشَاغِي (l) Kavsikuzah

Et → اَت (z, tr, l) Lahm, gûşt. M.

Et → اَت (z: et, özi اَتُ ، اَتُ) İnsanın köpek dişi (??).

Übük → اِبُوك (z) Hüdühüd

Et → اَت (l) Bk: at, it, et.

Ötrük, ötürgü, ötürmek → اَتْرُوكْ ، اَتْرُوكْ ، اَتْرُوكْ (l, tr) Ba. Ötrük vsaire.

Oturka (ga) → اَتْرُقَا (z) Silsiletü'z-zahr

Ötüştir → اَتْشِير (z: ötüştir اَتْشِير) ?? ??

Etek → اَتْك (l, tr, z: اَتَاك) Zeyl, dâmen

Etik → اَتِك (l) Ayakkabı, papuç.

Etmek → اَتْمَك (tr, z: ötmek اَوْتَمَاك) Ekmek, hubz, nân

Ecdihâ → اَعْدِيْهَا (z, fa: ejdiha اَعْدِيْهَا) Ejderha. (Galat)

Ecki → اَعْكِي (z, tr, l) Keçi, ma'z

Açhı → اَعْحِي Küçükten büyüğe hitâb için tabir, ağabey.

Aca → اَجِي (l, tr: ackı اَجِي) Amca, amm.

Er → اَر (z, tr, l:) 1. Racül, merd, 2. Zevc, koca, şevher.

Erbeke → اَرْبِكَة (tr: erbeke اَرْبِكَة) Şalgam.

Erebine → اَرِبْنَه (z: erabne اَرِبْنَه) Un, ita'am, ta'am.

Erdum → اَرْدَم (l, z) Fazilet, artam.

Erte → اَرْتَه (l, tr) 1. Yarın. 2. Sabah.

Ersek → اَرْسَك (l) Orospi, kaca, zaniye.

Ergec → اَرْجَج Enenmiş teke

Erkek → اَرَك (l, tr) Zeker, ner.

Erek → اَرَك (l) İhtiyar. (Manayı aslı arabıyye.)

Eri → اَرِي (l) Aslı yani kaba.

Erik → اَرِيَك (l, tr) İcas. Sarı erik, zerdali.

Erih → اَرِيَح (z) Zafire? Saç örgüsü.

Erin → اَرِيْن (l, tr) Alt dudak.

Ezmek → اَزْمَك (l) Ezmek, hal ve tezvib etmek.

Ezendi → اَزَنْدِي (l) Zulüm.

Eze → اَزَه (l: eze اَزَا , tr: eze اَزَا) Hala, peder hemşiresi.

Es → اَس (l) His, duygu.

Esra→اسرا (tr: esra اسرا) 1. Zır, alt, aşağı. 2.

Uzak, Ötede, esreki gün: evvelki gün.

Esirdi→اسردى (l) ???

Esirgemek→اسرگمك (l: esirge ارسكا, z: esirge اسركا) Acıkmak, terehhüm etmek.

Esirgelemek→اسرگهلمك (l: z: esirgeledi اسيركالادى) Keza.

Esrüme→اسرومك (l: esrüdi اسردى, z: esirdi اسيردى) Sarhoş olmak.

Esrik→اسرك (z, l: esrik اسرك, tr: esrik اسرك) Sarhoş, mest, sekran.

Eski→اسكى (l) Atık, köhne.

Eslik→اسلك (l) Selam, selemet.

Esmek→اسمك (l, z) Hubub etmek.

Esen→اسن (l, z, tr) Salim, sahih, pür sıhhat.

Esenlemek→اسنلمك (l) Veda etmek.

Esenlik→اسنلىك (z: esenlik اسنلىك) Sıhhat, afiyet.

Esnemek→اسنمك (z: esnedi اسنادى, tr: esne اسنا)

Isı→اسى (l) Sahib, ıs.

Isı→اسى (l, tr) Sıcak, har.

Isınmak→اسينمق ve

Isıtmak→اسيترمق (l)

İslık→اسلىك (l) Hararet.

Eş→اش (l) Refik, manend.

İş→اش (l) Adak-ı işaret, işbu.

İşih→اشخ

İşık→اشق (z, l) Ziya.

Eşek→اشك (z: eşek أشاك, l, tr) Merkeb, hımar, hır.

Eşik→اشك (l, tr) ‘Utbe, asitane.

Eşikik→اشكك (l) Levrek? (‘Rame’ yazarın notudur. Kelime kalemle silinmiş üzerine bu yazılmış.)

Eşken→اشكن (z: أشكان) Şıdad, eşkere.

Eşkün→اشكن (tr) Eşkin.

Eşmek→اشمك (tr) Eşkin yürümek.

Isırmak→اصرمق (z, l) Azz. M.

Isırka→اصرقا (z, l: ısırka اسرقا, z: ısırgan اصرغان) Mültekatü’l üzün, küpe.

Eg→اك (l) Hatır, akıl, bâl? ???

Ekdiş→اكديش (tr)

Ekdiş→اكديش (tr) M

Eker→اكر (z: eker أكار) Tazi, selam.

Eger→اگر (l) Yağız at, edhem. (İger.)

Egrimek→اگرمك (z, tr, l) Gazl etmek.

Egrek→اكرك (z) Gazl.

Egri→اگرى (tr) Muavvec.

Eksik→اكسيك (tr, z: eksük اكسوك, l: eksik اكسك) Nâkıs.

Eksilmek→اكسيلمك (z) Tenâkıs etmek.

Ekşi→اكشى (tr) M.

Eglemek→اگلمك (z) İ'vicac.

Eglenmek→اگلنمك (z) Ta'vik

Eglik→اگليك (tr) Kızılılık, kızıl düzgün, kerti eglik.

Ekmek→اكمك (l, tr,z) Zer etmek.

Egmek→اگمك (l, tr) Bükmek.

Eke→اكه (l: eke اكا, z: eke اكا) Mibred. ***

Eke→اكه (l: اكا, z: اكا) Amme, hala.

Ekeci→اكهجى (tr: ekeci اكاچى) Büyük hemşire, abla.

Egelmek→اگلمك (l: egledi اگلىدى)

Egemek→اگهملك (z: ekedi اگادى) m

Ekin→اكين (l:ekin اكن, tr: ekin اكن) Zer'

Ekin→اكين (l: ekin اكن, tr: ekin اكن, türkmençe: eyin ائين) kuvvetü'z-zahr.

El→ال (l: ال, tr: ايل) Yer, dest.

Elek→الك (tr: الاك, z: الاك) M

Elik→الك (tr, l: elik الك) Gezzal. ***

Elk?→الك (l) altıncı, saman. **

Elkin→الكن (l) Garip. ('İlikn' olacak.)

Elli→اللى Hamsin.

Elenmek→النمك (tr: الن) El ile yoklamak.

Elemek→الهملك (tr: الا)z, (الادى)

Elir?→الير (tr) Ester, katır.

Emc→امج (l) El garazu'l mütekarib

Emdermek→امدرمك (l) Kalb etmek-emdirilmek. İnkilab etmek, taklib etmek.

Emcek→امچك (l, tr: امچك) Meme.

İmretmek→امرتمك (l) İştihâ etmek.

Emzirmek→امزرمك (l, tr) Emdirmek.

Emgek→امكك (l) Emek, sai.

Emgekleme→امككلكمك (z: اكاكلكدى) Sa'y etmek.

Emek→امك (l, tr: كمانچه) Sai'

Emkenmek→امكنمك (l) Sai' etmek.

Emenmek→امنمك (l) Sai etmek, emek vermek.

En→ان (l, z) Arz. 2. Koyun kulağının yarığı. 3. ???

Endermek→اندرمك (l) Kalb etmek.

Endelemek→ اندرلمك (l) Kabul etmemek, redd-i vaz' etmek. (Zecere, nekede)

Enr → انر (l) Müddeh. (müddet???)

Enselemek→ انسلمك (l) Ensesine vurmak. (Eni salladı?)

Ense→ انسه (l: انسا) Ense, kafa. (z: e انكسه)

Enk?→ انك (z) 'Arz.

Enek→ انك (l: ان) Haciz, had**

Enek→ انك (l: ان) Şikaf, had.**

Eneg→ انك, انگك (l: ايك) Çene.

Enek→ انك (l) Tutak, intibak.

Enkidi→ انكىدى (l) Cevfu bin nakar (?)

Inkli→ انكلى (l: enli انلو) Ma'rûf, mefhûm.

Enklemek→ انكلمك (z: enkledi انكلىدى) Baş eĝmek, ta ta.

Enñse→ انكسه (tr, z: ense أنكسا) Ense, kafa.

Enmek→ انمك (l: endi اندى, tr: en ان) İnmek, nüzul etmek.

Enmek→ انمك (l: endi اندى, tr: ene انا) Ezmek.

Enmiş→ انمش (l) Has.

İni→ انى (l: inim انم, ini اين) Küçük birader.

Enü→ انو Bak: engü.

Eniş→ انيش (l, tr: eniş انش)

Enik→ انيك (z: enik انك) İnecek yer, konak, menzil.

Enilik→ انيلك (l: enilik انك, tr: enlik اكليك) Bak: anlık.

Enik→ انيك (l: enik انك, z: enük انوك) Köpek vesaire yavvrusu.

Ev→ او (z: ev أو, l: ev او, tr: ev او, eyu ايو) Hane, beyt.

Evet→ اوت (l, z: evet اوات) Naam, beli'.

Evec→ اوج (z: evc اوج) Kebeş? (Koç: niye 'kebeş'?)

Evrek→ اورك (l) Ördek. ('Ördek'ten galat.)

Evdas→ اوداش (l, tr) Hane refiki, hemta, Zevce.

Evlendirmek→ اولنديرمك (z: evlendirdi اولاندیردى) Tezvic etmek.

Evlennemek→ اولنمك (z: evlendi اولاندی, l: evlendi اولندى) M

Evli→ اولى (l: evlü اولو) Müteehil.

İtmek→ ايتمك (ayıtmaq) Söylemek, demek.

Eyer→ اير (l: eyer اير, z: eyer ايار) Eĝer, serc.

Eyerlemek→ ايرلمك (l) Eger takmak.

Eygir→ایکی (tr) Doru, al (at), el-ahmerü'l-müstevî.

Eyek→ایک (z: eyek أياك, l: eyek ایک) Çene, hanek.

Eyl→ایل (z: eyl أیل) Kular, Hiram.

Eylemek→ایلمک (l, tr: eyle ایلا Etmek, amel.

Eymelenmek→ایلمک (l) İşaret, gamz etmek.

Eynev→اینو (l) Nazlı. Eynevenmiş: nazlı alıştırılmış.

Eyne→اینه (l: eyne اینا, z: eyne اینا, farsî: eyne ازینہ den) 1. Cuma. 2. Hafta, usbu'

Eyin→این (tr) Bak: Egin. (Zahr)

Eynelik→اینالک (z: eynelik اینالک) Haftalık.

Eyu→ایو (l) İyi, ne'yi, na'm.

Eye→ایه (z: eya آیا) Sahib, malik.***

Oba→اوبا (l) Aşiret, kabile.

Oba→اوبا (z) İsfidac.

Öbke→اوبکه (z:öbke اوبکا) Ced??

Übmek→اوبمک (l: öb اوب, z: öbdi اوبدی) Somurmak, çekip yutmak.

Obrulmak???→اوبرلمق (l: obrulmak اوبرلمق) Tuhaf olmak (hediye anlamında), ithaf etmek.

Obur→اوبور (z) Gul.

Öpmek→اوپمک (l: öb اب, tr:öp اپ, öpti اپتی) Takbil, pus etmek.

Ot→اوت (l, z, tr) Od, merare.

Ot→اوت (l: اوت, tr: اوط) Nebat.

Ot→اوت (l: اوط, tr: اوط) Od, ateş.

Ot? →اوت (l: اط, tr: اوط, z: اوط) Deva, ilaç.

Otak→اوطاق (l: اطاق, z: اودا, اتاغ) Silsiletü'l- zahr.

Otırka→اوترقا (z: اترقا) Silsiletü'l- zahr.

Otci→اوتجی (l: otçı اطحی, tr: otacı اوطاجی, z: otacı اطحی) Tabib.

Otruc? →اوتروج (l: otruc اطرچ) Cezire???

Ötrük→اوتروک (l: ötrük اترك, tr: ötrük اتروک) Yalan, kizb, durug.

Ötrüklemek→اوتروکلمک (l: ötrükledi اتروکلدی) Yalan söylemek.

Ötri→اوتری (z) Şe'n (Sebeb.)

Ötiştir???→اوتیشتیر (z: ötüştir اوتیشتیر) Mahrik.

Ötmek→اوتمک (z: ötmek اوتماک) Bak: etmek.

Ötmek→اوتمک (z: اوتی, l: آت, tr: اوت) 1. Geçmek, tecavüz etmek. 2. Kazanmak.

Utanmak→اوتانمق (l: utdi اوتدی) Utanmak, ('Uyatmak' gibi.) Yenmek. 3. Ütülemek.

Otluk→ اتلوق (l: otluk) Çakmak. Zunnar.
(K

eşışlerin giyisileri.)

Ötkürmek→ اوتکورمك (z) Bak: ötürmek.

Ötmek→ اوتمك (z: ötedi) Ödemek, ifa etmek.

Utu→ اوتو (z: utu) Galebe, zafer.

Otuz→ اوتوز (l: اطرز) Selasun.

Utu→ اوتو (z: اطرز) Cezire, ata. (ada)

Ütürgü→ اوتركو (l: اتركو) Gaga, mınkar.

Ütürgü→ اوتركو (l: اتركو) Denizin sethi altında ki kaya.

Oturak→ اوتوراق (z) ve

Oturgu→ اوتورغو (z) Oturak, makad.

Ötürmek→ اوتورمك (l) Delmek, sakb etmek.

Ötürmek, ötkürmek→ اوتورمك, اوتکورمك (z, l, tr) Öksürmek.

Öte, öteye→ اوتيه, اوته (l: öteyge) El ahir.

Öte→ اوته (z: öte) İleride, imam.

Uc→ اوج (l: uc, z: اچ) 1. Kenar, taraf. 2. Kuyruk.

Öc→ اوج (l, z: öc) 1. İntikam, sar. 2. Bahis için konulan akçe vesaire, habe.

Uc→ اوج (l: اوج) ??? (İkinci, sonraki kuyruk dümen neferi gibi ehemmiyetsiz şahıs mı? yoksa katlama ve bükme yeri ve arası mı?)

Üc→ اوج (l: üç, z: üç) Selase, sem.

Uca?→ اوجا, اوجه (l, tr: uca) Sağrı, sağrı palanı, acuz, kefel.

Ocak→ اوجاق (l: اجق, z: اوجاق) Kânun.

Uçar→ اوجار (z) yel, yügür, ???

Ucaşmak→ اوجاشمق (z: ucaştı) Bahs etmek, bahse girmek.

Öc almak→ اوجالمق (veya öcalamak) Sağrına, kıça vurmak.

Uçan→ اوجان (l: uçan, z: uçan) Kayık, zevrak. (Tair)

Uçar→ اوجار (l: اوجار) Suk, pazar, çarşı.

Uçrı→ اوجری (tr: uçdarı) Sudur-u adem

Uçrum→ اوجروم (z: uçurum) Yar, sakife.

Uçkur→ اوجقور (l: uçkur) Kemeran.

Uçmak→ اوجمق (l, z: uçmak) Cennet.

Uçmak→ اوجمق (z: uçtı) Tayran etmek.

Üçüncü→ اوجونجو (l) Salis.

Ucuz→ اوجوز (z, l: اجز) Rahis.

Ucuzlamak→(اجزلدی (l: ucuzladı) اوجوزلمق
Rahis olmak.

Uçuk→(اچوق (l: uçuk) Sar' , sarı.
Uçugu tutu. (tr: uçuk) İhtirab, iltihab,
yanma.

Uçun→(اچون (l, z: uçan) اچن (tr: uçan)
Ötri, ecel, için.

Ödetmek→(اودتدی (l: ödetdi) Tadiye,
tazmin etmek.

Ödü→(ادو (tr: ödü) Nefes, ruh.

Ödünç→(اودونچ (l: ödünç) Karz.

Ödemek→(اودهدمک (l: ödedi) İfa, kaza
etmek.

Öden→(ادن (tr) Asil, necip.

Ur→(اور (l) Tohum, bezr.

Öre→(اورا (z) Boy, kamet, nasîbetü'l-kıyâm.

Urana→(اورانا (z) Son, meşime.

Ur→(اور (l: ur) Mühendis ???

Örbek→(اربك (l: örbek) Mızrak, deve
örgücü püskül.

Uran?→(اوران (tr) Yılan, enkerak.

Ortak→(ارتق (l: ortak) ارتاق (z: ortak)
tr: ortak) Şerik. (Tuhfe-i sahibi bu
lugatta mastariyet manasını vererek 'şerkte'

'mevasıta' 'مواسط' ve 'şerkte' 'شرکته'
ediyor ki galat olsa gerektir.)

Ortaklaşmak→(اورتق لاشمق (z: ortaklaştı
(اورطاق لاشتی

Ortaklamak→(اورتاقلامق (z: ortakladı
(اورطاقلادی) Şerik olma, şirket.

Ortar→(اورتار (z: ortar) Otak, otağ,
oda.

Ortancı→(اورتائجی (z: ortancı)
Ortancı, vasat.

Örtmek→(اورتمک (l: ört) (tr: أرت) Gıtâ.

Öretmek→(اورتمک (tr: ört) Öğretmek.

Örtü→(اورتو (z) Gıtâ.

Ortuka→(اورتوقه (okutuka) (z: ortuka)
ارتقا, kartuka) Mücevvez, Herem.

Ortuk→(اورتوق (l: ortuk) Örtü, gıtâ.

Örtünmek→(اورتونمک (z: örtündü)
Tagattı.

Orta→(ارتا (l, z: orta) Vasat.

Örtemek→(اورتممک (tr: orta) (فل) اورتا
Yakmak, tutuşturmak.

Orhal?→(اورحل (___) (l: oral) Meşum.

Ördek→اوردك (tr: ördek) Vezz?

(Tuhfe-ı sahibi sehven ‘بط’ ‘bat’ diye tarif ediyor.)

Örs→اورس (Kavzan) (z) Sendan.

Ortak, orta vesaire. Bak: Ortak vesaire.

Urgan→اورغان (Kıpçakça ‘urken’)(l: urgan
(ارغن) Kalın ip, habl.

Uruk→اوروق (tr: ارق) Necaset.

Ürgeç→اورگج (l: ergeç, z: ergeş اورگاش)
Bk: ürgüç.

Ürken→اورکن (l) Urgan.

Ürkü→اورکو (l: ürgü) Korkup kaçmak.

Örküç→اورکوج (z, tr: örgüç) Senam.

Ürkek→اورکک (z, tr: ürkek) Cefül.

Ürküzmek→اورکüzمدی (l: ürküzdü)
Tebyit.

Ürkemek→اورکمدی (l: ürkdü) Korkup
kaçmak.

Ürkütmek→اورکؤتمدی (l: ürküttü, tr:
ürktü) Korkutub kaçırarak.

Urul→اورل (l: urul) Sendan. (‘örs’den
galat olsa gerektir.)

Urluk→اورلق (l: urluk, tr: urlug)
Tohumluk, tohuma yarar hubûb.

Urlaş→اورلاش (z) Tulu???

Orman→اورمان (tr, z: orman) Devha,
gabe.

Urmak→اورمق (l: ur, urmak, z: urdı
(اوردی) Darp etmek.

Urmak→اورمق (l: ur, urmak) Burmak
veya burulmak. (Doğrusu ‘آرمق’ ‘armak’ olsa
gerektir.)

Örmek→اورمک (l: ördü, tr: ör
اور) 1. Üflemek, nefhy etmek (üfürmek). 2.
Örmek, ağ yapmak. 3. Seçmek, intihab
etmek.

Urmak→اورمق (l: urdı) Tepmek???

Öremek→اورمک (l: öredi) Bitmek,
sabit olmak.

Örenmek→اورنمک (l: örendi, z:
örendi) Öğrenmek, taallim.

Urnatmak→اورناتمق veya

Örenmek→اورنمک (z: örnadi)
yerleştirmek, teskin etmek?

Örenlemek→اورنلمک (veya urunlamak) (l:
örenledi, z: urunladı) Zann
etmek.

Uru→اورو (z, l: uru) Cub, mathure-i
zahire kuyusu.

Uru→اورو (z) Hırsız, harami, (ugri lafzının aynısı) (tr: uru) Makam, ikame. Urutırgıl: Ayakta dur.

Urutka ve uturka→اوروتقا, اوروتقا (z) Silsiletü'z-zahr.

Ürütme→اوروتمی (z: ürütü) Örtmek.

Oruc→اوروج (tr: oruc) Siyam, ravza.

Orospi→اوروسپی (l: orospı) Fahişe.

Uruş→اوروش (z) Tedasüf.

Uruşmak→اوروشدی (z: uruşdi) Tesadüf etmek, ???

Uruk→اوروق (z) Köpek yavrusu, enük (enik), cerv.

Örük→اوروک (tr: örük) Yalan, kizb, ürük gibi. (Ve hiye lugatün lâ yasrifuhâ ehadun)

Örük?→اوروک (z) Zafire???

Ürükme→اورکمی (z) Ürmek, korkup kaçmak, tevehhüm etmek.

Örümcek→اورومچک (tr, l) ve

Örümçük→اورومچوک (z) Ankebut, kertene.

Orunlamak→اورونلامق (z) Bak: örünlemek.

Öz→اوز (z, l öz, zö) 1. Nefsi, kendi, zat. 2. Zübde, kaymak, yemek köpüğü. 3. İç, asıl. 4. leben, süt.

Uz→اوز (l: uz) Sarı (at)

Urun→اورون (l) mekan, makam, yer, mertebe, paye.

Uz→اوز (l: uz) Usta, mahir, hazık.

Uzatmak→اوزاتمی (z: uzatdı, l: uzattı) Temdid etmek. 2. Vermek, tevrih etmek

Uzan→اورس (z) 1.Örs, sından.

Uzanmak→اوزانمی (z: uzandı, l: uzandı) 1.Tetavül etmek. 2. Büyümek, boy atmak.

Özden→اوزدان (z) Melih.

Üzdemek→ازدممک (l: üzdi) Teftiş etmek.

Üzre→اوزره (l, tr: üzre) Yer, mahal.

Uzgun→ازغون (z) Azgın (ve argun)

Üzge→ازگه (z: üzge, l: tr: ezge) Gayrı, başka, ma'ada.

Üzek→اوزک (z: üzek) İyilik, öz, ağaç özü.

Uzmak→اوزمق (l: uz , uzdi ازدی z: üzdi اوزدی tr: از (gil) 1. Geçmek, seyretmek , ayrılmak. 2. Kat, nasf etmek, yarmak.

Evzen→اوزن (l: evzen اوزن , z: evzen اوزان) Nehir,vadi , dere.

Özen→اوزن (l: özen اوزن , z: özen اوزان) Nehir, vadi, dere.

Özet→اوزت (l) Mevta?

Üzengi→اوزنگی (z: üzengi اوزنگی tr: üzengi اوزانگی) Rekb.

Üzüm→اوزوم (l: üzüm اوزم) Ineb.

Uzun→اوزون (z,l: uzun ازن,tr: uzun ازون) Tavil, dıraz.

Uziyet→اوزیت(tr: üziyet ازییت)Şeytan ,iblis

Özyirmek→اوزیوریمک (tr: özyirmek ازیوریمک) İshale uğramak.

Üsbürlemek→اوسبرلمک (tr: üsbürle (gil) Teslim etmek. (اوسبردن fa: üsbürden (کل) اسبرلا

Üst→اوست (tr: üst است)Yukarı ,fevk.

Üstün→اوستون(tr: nütsü اوستن,l: üstün استن) Yukarıda, fevk.

Usmak→اوسمق(z: ustı اوستی l: Urmak . 1. Büyümek, boy atmak. 3. Koparmak, sökmek ???

Uşatmak→اوشاتمق (z: ıdtaşu اوشاتدی) Kırmak. Yumurta vesaireler.

Uşak→اوشاق(l: اشق) Küçük,ufak.

Üşek→اوشك(z: اوشك) Astar.

Uşatmak→اوشاتمق(l: uşatı اوشطی) Alışmak, ünsiyet etmek.

Üşkü→اوشكو (tr: eşke اشكه ,z: üşkü اوشكو) (Tuhfetu idrak sahibi bu kelimeyi ve ‘ötürgü’ kelimesini mınkar diye tercüme ediyorlarsa da bu dahi burada gaga demek olayub mınkar değildir.

Üşmek→اوشمك (l: üştiler اوشتیلر , tr: üşti اوشتی) Toplanmak, hedm etmek.

Üşendirmek→اوشندیرمک veya اوشدیرمق . İncitmek.

Üşenmek (ya uşanmak)→اوشنمک (z: اوشاندی) meşgul olmak, şagıl?

Üşümek→اوشومك (z: üşüdü اوشودو)

Üşemek→اوشمهك Bırudet.

Üşük→اوشوك(z: اوشك) Kalem

Üşlemek→اوشلمك(tr: uşladı اوشلادی)

Uşramak(uçramak?)→اوجرامق,اوشرامق, Uğramak, tesaduf etmek.

Us→اوص (tr , l : us اص , z: us اوص) Akıl, hader, us azmak= bayılmak. ??

Usanmak→اوصانمق , Melal getirmek.

Osarak→اوصراق , Osuruk, zarta.

Usanılmak→اوصانلمق Gaflet etmek?

Usta→اوصطا (z: ustar) Usta.

Uslanmak→اوصلانمق (z, l: uslandı) (اصلندی)
Akıllanmak.

Usak→اوصك (z, tr: uslu) Akıl ,akıllı .

Osurmak→اوصورمق (z , l: idruso) (اصردی , tr:
osur (gıl) اصر (قل))

Avsun→اوصون (z, f: efsun) Efsun,
rakabe.

Evsunlamak→اوصونلامق (l, fa) Efsunlamak,
rakabe okumak.

Ot→اوط Od, ateş, nar.

Ot→اوط (tr, l: ot) Nebat, ot.

Ot→اوط (z, tr, l: ot) İlaç ,deva .

Ut→اوط (z, l, tr: uyd, ut) Haya.

Utanmak (ve uyalamak)→اوطانمق (z)

Uyanmak.

Oturni→اوطاورنی (z) Karın?

Otraş→اوراش (z, l: otrac) (اترج) Cezire (ada)

Otci→اوطجی (l: otci) Tabib .Bak:otacı

Otacı→اوطاجی (z, tr: otacı) Tabib

Otlak→اوطلاق (z, tr: kalto) (اطلاق) Mera

Otluk→اوطلوق (z, l: otluk) (اطلق) Çakmak,
zennar.

Oturmak→اوطرمق (z) Oturmak

Otuz→اوطوز (z, tr: atz) Otuz , selasun.

Otuzmak→اوطوزمق (z : otuzdo) Hüsranda
kalmak ,mahrum olmak, ziyan etmek.

Utmak→اوطمق (z: udu) (اودی ,tr : utgıl) (اطغل)
Geçmek, yenmek, galib gelmek, ütmek.

Utu→اوطو (l: utu) (اطو) Zafer, galebe, yenme.

Otun→اوطنون (z, l: utan) (اوطن , tr: uden) (اودن)
Odun, hatab.

Uğ→اوغ (l) Bir cins ağaç.

Ugan→اوغان (tr : ugan) (اغان ,l: nagu) (اغن) Allah

Ugan→اوغان (z) Balıkçıl. (Tuhfe tr ‘belşuk’
diye tefsir ediyorsa dab u kelimeye lugat-i
arabiyede tesadüf olunmadığından doğrusu
“balıkçıl” demek olan ‘belşun’ olsa gerektir.)

Uğru→اوغرو :

Uğrı→اوغرو (z, l, tr: ugrı) (اغری) Hırsız , sarık.

Uğrılmak→اوغرلامق (l: ugrıladı) (اغرلدي)
Çalmak, hırsızlık etmek .

Oğul→اوغل (z, l, tr: ogul) (اغل) İbn, veled.

Oğlak→اولاق(l: oğlak اغلق, tr: oğlak اغلق)
Keçi yavrusu.

Oğlan→اوغلان(l: oğlan اغلن tr: oğlan اوغلان)
Gulam.

kız oğlan.

Ogus→اوغس(z) Devat, okka.

Ogunmak→اوغنمق(l, z) Bayılmak.

Ugur→اورور(z) Defa, kere: bir ugurda.

Uğurt→اوغورت(tr: ugurt اغرت) Yutum
(yudum), cer'a.

Ugurunlamak→اوغونلامق(z, l: ağırlamak
(اغرلامك)Yutmak .

Oğulduk→اوغولدوق(z) Betarih?

Uğurlu→اوغورلو(l: uğurlu اغورلو)
Mütemeyyin.

Ogumak→اوغومق(l: oğudu اغودو) Okumak.

Ok→وق(z, l, tr: ok اق) Nişan.

Okşamak→اوکشامق(l: okşadı اقشادی) Nuvaziş
etmek.

Oklagan→اوکلاغ(tr: oklagan اوکلاغ)

Oklıkirpi→وقلی کیرپی(z) Kunfuz.

Okumak→اوکودو(z: okudu اوکودی, l: okudı
اقودی, tr: okıdı اقیدی) Kıraat etmek.

Og→اوک(tr, l) Hatır, bal.

Üg→اوک(z) Üç yaşında kuzu (koyun)

Öğretmek→اوکرتمک(z: öğreti اوکرته ,
l:öğretti اوکرته tr : öğreti اوکرته) Taalim
etmek.

Öğrenmek→اوکرندمک(z: örgendi اوکرندی l :
öğendi اوکرندی tr: öğrendi اوکرندی) Taalim
etmek.

Ögerci→اوکرچی(tr: اوکارچی) Koşçu, hareket
eden, rekkad

Ögercin→اوکرچین(ögerci اوکارچی) Güvercin.

Ögü→اوگو(l)Beşik ,salıncak .

Ögü→اوگو(tr) Baykuş, bum.

Öğüt→اوگوت(l, tr: ögut اگت) Nasihat, pend.

Ökçe→اوکه(tr: ökçe اکجا)

Öğütcü→اوکوتجو(z) 1. Öğütçü, tahhan. 2.
Gütücü, çoban, rai'

Öñü→اوکو(tr) Gayri, özge.

Öğütlemek→اوکوتلک(z: ögutledi اوکوتلادی ,
tr: öğütte اکتلا) Nasihat vermek, tekdir etmek,
terbiye etmek.

Öğütmek→اوکوتمک(l: öğüttdi اکتدی)Tahın
etmek.

"حاک" (Tuhfetu'z-zekiyye sahibi bu fiile
"öğütüyor" manasını veriyorsa da bu el-fazı

arabiyeyi fiil ile kullanmak istediği anlaşılıyor)

Ögmek→ اوگمك (l: öğdı)Medh etmek.

Ögmek→ اوگمك (l: öğdı) Kay etmek.
(kusmak anlamındadır) (Övdürmek

Ögüd→ اوگود (l, tr: öğüd) Refik, arkadaş, yandaş.

Ögürmek→ اوگورمك (l: öğerdi)
(Beşiği) Sallamak.

Öküz→ اوکوز (l, tr: öküz , z: zükö)
Sevr.

Öküz→ اوکوز (l, tr: اکوز , z:) Sevr, (k)
gav.

Öksürmek→ اوکسورمك (tr: öksürmek)

Öksüz→ اوکسوز (tr: öksüz)Yetim .

Üküş→ اوکوش (tr: öküş) Çok.

Ügülmek→ اوکولمك (l: ügüldi)
Sallanmak, oyalandırmak.

Ögün→ اوگون (tr: ögün) Ağız, fom, dehan.

Öküdü→ اوکوندو (l, z: ökündi)
Tahassür, telehhüf.

Üvegi→ اوگی (tr: ügey) Üvey.

Ügeyik→ اوگیك (tr, z: ügeyik) Ügeyik kuş cinsi.

Ol→ اول (l: ol , z: ol) O, huve, zat.

Ol→ اول (l: ol) Gök, Asıl.

Ul→ اول (l: ul) Nam , rübet, yaşlık: evvel gecti.

Ol→ اول (l: ol) Tahmin edatı : ol sınıfa
(sıfat) aferin sana ?? eveel.

Ulat→ اولات (z) Fena?

Ulagurmak→ اولاغورمق (tr: ulagur)
Nazlanmak.

Ulak→ اولاق (l, z: ulak) Havuz.

Ulak→ اولاق (z) Lenger, sahan, karavana
Osmanlıca = bir öğün yemek.

Ulak→ اولاق (l: ulak) Posta, berid.

Ulaş→ اولاش (l: ulaş) Yetşimek ,
mutahassıl, yol ulaştır. (yol ulaştır)
Ulaştırmak→ اولاشترمق (tr: ulaştır)
Yetiştirme, itsal ettirme.

Ulakmak→ اولاقمق (z: ulaktı) Raide? ,
ihtilal etmek, teferruk, düşmek.

Ulamak→ اولامق (l: idalu) Bitiştirmek ,
isal etmek, ulaştırmak .

Ulaldırmak→ اولالدرمق (z: idalu)
Büyülemek, izam ve tekbir etmek.

Ulalmak→اولالمق (Lugat-ı arifeden ??)
Büyümek

Ulandırmak→الاندردمق (l: ıdrıdnalu (الندردی)
Yetiştirmek, isal etmek. (???)

Ulanmak→اولانمق (l: ulandı (النددی,النددی)
Yetişmek,kavuşmak ,itsal etmek

Olay→اولای (l: olay (الی Irade-i tahsin: olay
olay, pepe, aferin, yaşa.

Öldürgen→اولتورکن (z: öltürgen (اولتورکان
Öldüren, katil.

Öldürmek→اولتورمک (z: öltürdi (اولتردی l:
Öldürmek, katl etmek, tr : öltür (اولدر l: öltürdi (اولتردی

Olan→اولان (l: olan (اولن bak :oğlan

Olca→اولجا, bak: ölçe.

Ölç→اولج (z) Vezn, kıyas.

Ölçek→اولچک (tr: idçlō (اولچدی Keyl , ratl.

Ölçmek→اولچمک (l: ölçdi (اولچدی, tr : ölç (اولچ tr:
Vezn,keyl etmek.

Evvelce (yahud (اولجا z)→Yağma,
nehb, ganimet.

Ölçelemek (yahud (اولجالامق (z: ölceledi
(اولجالادی) Yağma ve nehb ve garet etmek.

Ölçemek→اولچمک (ya olcamak (اولجامق
Takdir etmek. (yoksa : ölçmek “اولچمک” mi?)

Ölçü→اولجو (l: ölcü (اولجو 1. Kıyas. 2. İtibar.

Öldürmek→اولدورمک (tr: öldürmek (الدرمک
Bak:öldürmek , olşamak, ölçemek ,olçamak .

Ölçemek→اولچمک (z: ölçaytır (اولشاییتیر Feth?

Ülüşmek→اولشمک (tr: idşlü (الشدی
Paylaşmak,mukaseme etmek .

Ülşümek, ölçülemek→اولشومک ve اولچومک (z:
ölşüyubeter (اولشیوبتر Zeri’ etmek, ekmek.
(Mezru’)

Olturmak→الطورتمق (l: olturttu (الطورطو
Oturtmak,ikad etmek

Olturgaç→الطورغاچ (l: olturgaç (الطورغچ z:
olturgaç (الطورغچ Keres, sandalye.

Olturmak→الطوردی (l: olturdu (الطوردی
z:olturdu (الطوردی, tr: oturmak (الطر Oturmak, kuud
etmek.

Ülker→اولکر (l, tr: ülker (الکر z: ülker (اولکار
Serya. (aciklama var,,,

Olmak→اولمق (l: oldı (الدى Sayruret

Ölmek→اولمک (l: idlō (الدى z: idlō (اولدى, tr: öl
(ال) Vefat etmek .

Ulu→اولو (l: ulu (الو, tr: ulu (الو) Büyük ,kebir ,
azim.

Ölü→اولو (l, tr: ölü (الو, z: öli (الى Meyt ,

Ulu→اولو, اولوس, Pay, behre, nasib.

Ulubaşkar→ اولوباşكار ?

Uluş→ اولوش (z, l: uluş الش) Pay, behre, nasib.

Uluş→ اولوش (z) Yaş, ratib, uluş buldu: ıslandım.

Uluk→ اولوق (l: uluk الك) Mizab.

Oluk (oğluk, oklık)→ اولوق (اوغلق, اوغلق)

Ölüm→ اولوم (z) Mevt, vefat .

Ölümeşke→ اولوماşكار (اولومشكار) Hınab? ('Unab)

Ulumak→ اولومق (l: uldu الدو) Büyümek. (Kibir)

Ululamak→ اولولامق (l: uludu الدو, z: uludu اولودو) Ta'zim etmek.

Ulumak→ اولومق (l: uludı الدی, z: uludu اولودی) Havlamak, köpek ve kurdun bağırması.

Ölümek→ اولومك (z: ölüdü اولودو) Bak: ölmek 'ölmüş'.

Ölemek→ اولمك (l: öldi الدی, z: idülö اولودی) Takım etmek??

Ölidi?→ اوليدك (l: ölidi الدی, z: üdülö اولودی) Ratib etmek, ıslanmak, nemlendirmek.

Ölilmek?→ اولينمك (tr: ölit الت) ??? ettirmek.

Omac→ اوماج (z) Hedef, ???

Omca kemiği→ اوماككميكي

Omra→ اومراو (z) Köprücük kemiği, ???

Umsunmak→ اومسونمق (z: umsundı اومسوندى, l: umsundı اومسندى, tr: umsun اومن) Arzu ve aşerme etmek.

Ummak→ اوممق (l: umdu امدى, tr, z: umdı اومدى) Ümid etmek

Umun→ اومون (tr: umun اومن)

Umunmak→ اومونق (tr: umunmak اومنمق) Ümide düşmek.

On?→ اون (l: on ان, tr: on ان, z: on ان) Rakik.

On→ اون (l, z: on ان) Aşere, deh.

Ün→ اون (l, tr: ün ان, z: ün ان) Sada, ses.

On→ اون (z) His

Unaş→ اوناش (z) Hulkum, belu'm, gırtlak.

Onat→ اوناط (z) Reşid. (Doğrusu :oñat اوگات)

Onamak→ اونامق (l: onamdı اونامدى, tr: unadı اونادی) Dinlemek, itaat etmek, razı olmak. Onamamak: Red etmek, iba eylemek, razı olmamak.

Öndemek→ اوندمك (l: öndedi انددى, tr: öndedi اوندادى) Çağırmaq, çağırmaq, davet meket.

Onamak→اونامق (z: onadı (اونادی) Temrih etmek (hayran) ??? üzerine yuvarlanmak.

Öñ→اونڭ (l, z: ön (ان) 1. Doğru, müstakim. 2. Sağ, yemin, raset.

Onat→اونكات (l: onat (انت , z: onat (اوناٹ) Reşid.

Onamak→اونامق (l: onadı (انودی) İyileştirmek, dua etmek, ıslah etmek.

Önkol→اونگقول (انقلی) Meymenet , uğur , (sağ kol)

Onlamak→اونگلمق (l: onadı (اندی , z: onladı (اونگلدی) İyileşmek , ıslah eylemek, doğruluk .

→اونگمق (l: ıdno (اندی , z: ıdno (انگدی) Doğruluk, yola girmek. 2. İyileşmek, geçmek, şifa bulmak.

Unmak→اونمق (l: undı (اندی) Bakmak, gözükmek.

Onurga→اونگرغه (l: onurga (انگرغه) Sulb, omurga kemiği.

Öngümek→اونگؤمك (z: öngüdü (انگؤدی) İyileşmek, ılıklah? (iliklah)

Öngüz→اونگوز (z) 1. Zihin, hatıra. 2. ???

Unmak→اونمق (l: undı (اندی) Havlamak , ulamak.

Unutmak→اونوتمق (z: unutı (اونوتی , unutı (اونطی, l: Feramuş etmek, nisyan.

Unmak→اونمق (l: undı (اوندی , z: unlamış (انکلمش) Uymak, mucevvef etmek.

Uvanmak→اواناق (z: ıdano (اواندی) Ufalamak, yaralamak.

Övmek→اوومك (l: övdü (اودو) Öğünmek .

Övüt→اوووت (z) Bak: Öğüt.

Uvud→اووود (z) Bak: ogur.

Avurt?→اووورت (z) Durak kenarı , avurt .

Ovlak→اولاق (l: ovlak (اولق) Oğlak .

Uvugan (uvurgan)→اوورغان, اووغان (z) Hırsız.

Övün→اوون (z) Arı, nahl.

Öy→اوی (z: öy (اوی , vöy (ایوöy) Ev , hane .

Oy→اوی (tr: oy (ای) Demir kırı (at)?

Uya→اویا (l: uya (اویا , z: uya (اوی) Yuva, ??(t.zekiyede u ile yazılmış)

Uyatmak→اویاتمق (l: itayu (اویاطی , tr : uyat (اویت):

Uyarmak→اویارمق (tr: uyar (اویار) Uyarmak, ikaz etmek.

Uyathlık→اویاطلیق (z) Nekise, ar.

Uyat→اویاط (z: lugat-i atiyeden, l : uyad, uyat (اویاط, ar : Haya , ar .

Uyalcak→اوایلجاق (z)Utangaç , ???

Uyalmak→اوایلماق (z: uyaldı , l: uyalı , اوایلدی , اوایل) Utanmak.

Uyandırmak→اویندیرماق (l: uyandırdı , اویندیردی) İlkaz etmek .

Uyanmak→اوینماق (z: uyandı, uyanık , اویندی , اوینا) İntibah. (l: ıdnayu , اویناق , tr: uyan , اوین)

Uyanık→اویناق (l: uyanık , z: uyanık , اویناق) Müteyekkiz .

Oyru→اویرو (l) Vadi.

Üyez→اويز (z: uyaz , tr: uyaz , l: uyaz , اويز) Sivrisinek, namus, ???, tatarcık.

Uygan→اویغان (z) ???

Uygan→اویغان (l: uygan , اویغان) Tabi .

Uyku→ایقو (z, tr, l: uyku , ایقو) Hevab .

Eyeg→ایک (tr: eyeg, eyegü , ایگ) Eyi, zil'

Uykusra→(اویقوصرا) (z)

Uyuklama, nia's.

Öyke→ایگه (Akciğer.

Öygen→ایگن (l, tr: uyar, öygen , اوین) Dizgin, licam. (ایار, اویگان)

Öygenlemek→ایگنلماق (l: (اوینلماق) Dizgin takmak. (ایانلماق)

Öyge→ایگه (z: öyge , tr: eyge , ایگ) Akciğer, rah

Öylen→ایلان (tr: öylen)

Öylendirmek→ایلندیرماق (z: öylendirdi , اویلندیردی) Evlendirmek, tezevvüc etmek.

Öylenmek→ایلنماق (z: öylendirdi , اویلندیردی) Evlenmek, tezevvüc etmek.

Oymak→ایماق (z, l, tr) Tabi' olmak, ??? . Muvafık gelmek, tevfak etmek.

Uymak→اویمق (z, l: uydı , اویدی) Tabi olmak, mutaveat etmek, muvafak gelmek, tevefak etmek.

Oynaş→اویناش (z, l: oynaş , اویناش) Maşuk, dildar.

Oynamak→اوینماق (z: oynadı , اوینادی) La 'b etmek. (l: oynadı , tr: oyna , اینا)

Oyub→ایوب (z)

Oyu→ایو (z)

Öyütlemek→ایوتلماق (z: öyütledi , ایوتلادی) 1. Nasihat vermek. 2. Tekdir ve tebrid etmek. (öğütlemek)

Öyütli→ایوتلی (z) Nasihat veren, nasih, öğütçi.

Uyutmak→اويوتتمق (z: uyutdı اويوطتى, tr: اويوت 1. Uykuya yatırmak. (süti).
Tutturmak, yoğurt etmek.

Uyushak→اويوسلى (z: ılsuyu اويوسحق) Sökmek, ??? (usmak)

Üyüş→اويوش (z) ??? (uyşmak)

Oyuk→اويوق (z) Mukadder? ??? oyulmuş?

Uyuk→اويوق (tr) Uyku.

Uyuksırmak→اويوقصرامق (z) 1. Uyuksırmak, ?? 2. Uyur gibi olmak, tenavüm .

Uyuksırmak→اويوقصلامق (tr)Uyumak ,nam.

Uyumak→اويومق (z, l: uyudı اويوى, tr: اوى 1. Uykuya varmak, nam. 2. Uyuşmak.

Öyük→اويوك (l: öyük اويوك)1. Tepe,2 .yük, haml, (Bu ikinci manası yalnız tercümanide olup 'yük' dür, galat olsa da melhuzdur.)

Oyun→اويون (l: oyun اوين) La'b, bazıca.

Uyumak→اويومق (tr: uyi اوي) Bak: uyumak.

İçkeri→ايچكرى (z: içkeri ايچكارى) İçeri, dahil

İçki→ايچكه (z: işki ايشكى, işka ايشكا) Keçi,maiz ,işka moynuzi ? = Keçi boynuzu.

Ibar→ايبار (z, l: ıbar ابار) Misk , anber.

İp→ايپ (l: ib اب) Habel.

İt→ايت (z, l, tr: it ات) Köpek, kelb.

İt balığı→ايتبالىغى (z) Kelb-i ma'

İtmek→ايتمك (z: itti ايتتى, itayırđى ايتايردى) Defi itmek. Posser (yazarın notu)

İtmek→ايتمك (z: itti ايتتى) Elemek ,kılmak .

İtüük→ايتوك (tr: itük ايتوك):

İtik→ايتيك (z, l: idik, itik ادك, ايتيك) Ayakkabı , pabuç, çizme, huf.

İçirmek→ايچيرمك (z: idriçi اچيردى tr: içir اچير) Nuş ittirmek.

İçmek→ايچمك (l: içti ايجتى, tr: iç اچ) Nuş eylemek.

İçton→ايچتون (l, z, tr: içton اچطن) Çamaşır.

İçki→ايچكى (z: içagi ايجاكى) Tabip ,hekim .

İçlik→ايچليك (tr: içlik اچليك) Astar.

İdi→ايدى (l: idi ادى) Sahip, malik.

İtmek→ايتمك (z: itdi اتدى) Göndermek.

İdi→ايدى (l: idi ادى) 1. Kan. 2.Götür,

İdibermek→ايدىبرمك (z: idiberdi ايدىبردى) Bölme,katl .

İr→اير (z)Er ,erken .

Irak→ايراق (z) Irmak, nehir.(ırmak gibi)

Iramak→ايرامق (l: ıra ارا) Bak: ırgamak.

İrte→ايرته (z: irte ايرتا, l: irte ارتا) 1. Sabah.
2.Yarın.

İrdem→ايردم (z: irdem ايردام) Fazilet, xertas,
iredem-i iyes?=sahib-i fazilet

İrden→ايردن (l: irden اردن) Harman yeri,
harman konup daha döğülmemiş demetler,
beyder.

İrşık→ايرشيق (z)Semin .

Irgak→ايرغاق (l: kagrı ارغق)???, ufak
çengel ve buna takılmağa mahsusdirler veya
başından kulak?

İr→اير (l: ir ار) Gına, teganni.

Irgamak→ايرغامق (l: ırgadı , ارغادی ırga) Sallamak, direnmek, hezze, (‘ıramak’ dahi
derlerdi)

Irgan→ايرغان (z)Kilim??

Irganlamak→ايرانلامق (z)(kılıç vesaireye)
Çengele takılmak.

Irganmak→ايرغانمق (z)Sallamak ,titremek .

İrkil→ايرقىل (z)Uğursuz ,şovam ,şom .

İrik→ايريك (l: irik ارك) Toplamak, cem’.

İrkek→ايركك (z: irkek ايركك) Bak: erkek.

İrkelemek→ايركلدى (l: irkeledi اركلدى)
Toplanmak,yapışmak , ictima.

İrkemek→ايركمك (l: irk, irkedi ارك اركدى)
1.Yetişmek, idrak. 2. Toplamak, yapışmak,
cem itmek.

İrlemek→ايرلمق (l: irl ارل) Alçalmak,
zillete düşmek.

İrkenci→ايركنجى (z: icnekri ايركنجى)???

Irmak→ايرماق (z, l: ırmak ايرماق)Nehir .

Irlamak→ايرلامق (l: ıdalrı ايرلدى, tr: ırla ايرلا)
Teganni itmek.

İrmek→ايرمك (tr: ir اير(kl))1. Yetişmek,
ermek. 2. Sormak, sual itemk.

İrendi→ايرندى (z) Seyl (sel) yeri.

İrenmek→ايرنمك (z: irendi ايرندى)
Kurna?? (Bildigimiz mana mıdır?)

İri→ايرى [z: (وايريك) tr : iri ايرى] Kaba, sert,
karın, haşın.

İrişmek→ايريشمك (z: irişti ايريشتى) Yetişmek,
lahik olmak.

İrik→ايريك (z)1 .Erik .2 .Bak :İri .

İrikmek→ايريكمك (z: irikti ايريككى) Aşmak,
nazaka.

İrikince→ايريكينجه (z: irkince ايريكينجا)
Mühlet?

İrimcek→ايريمجك (z: irimcek ايريمجك)
Kaynarken kesilmiş süt.

İrin→ايرين (z, l: irin) Kayh, cerahat.

İrin→ايرين (z, l: irin) Alt dudak.

İrincek→ايرينچك (z: irincek) Tenbel , keslan.

İrinmek→ايرينمك (z: irindi) Tenbellik itmek, tenbel olmak, teksel. (Asli 'kesel')

İz→ايز (z,l) İz .

İzdemek→ايزدمك (z: izdedi) tr: izde Aramak, teftiş itmek, izini takib itmek.

(Kullanılan 'istemek' bilge bundan galattır)

İzlik→ايزليك (l, tr: izlik) Ayak kabı.

İs→ايس (l: ısı) Sahib , malik, ehl, zev.

İskirlemek→ايسكيرلمك (z) Azar etmek, atmak.

İsmarlamak→ايسمارلامق (l: ismarladı) Tevdi' etmek, sipariş itmek. Isı, ısılık, istihak, vesaire .

Bak: ısı vesaire.

İslik→ايسليك (l: islik) Selam, selamet, (doğrusu 'esenik' olsa gerek)

Isırğa→ايسيرغا (l: ısırğa) Bak: Isırka.

İş→ايش (z, l, tr) Şağl, kar.

İşkun→ايشقون (l: işkun) ???

İşkun→ايشقون (z) Kılılcım, serare.

İşkik→ايشكيك (z,l : işkik) Kürek ???

İşkındı→ايشندى (z)Kaçub kurtulma , siklet.

İşnıg yılı→ايشنيغ يىل (l: ışığ yıl) Geçen sene(doğrusu 'آشنى يىل' olsa gerektir.

İşletmek→ايشلتمك (tr: işle) m.

İşlemek→ايشلمك (l: işle) m.

İşdirmek→ايشيتدirmek (l: işitirdi) Duyurmak,isma itmek .

İşitmek→ايشيتمك (l: işitti) Duymak , istima itmek.

İşnih→ايشينج (z: hinşi) v .

İşık→ايشيق (z,l : kışık) v .

İşık→ايشيك (z, l: ışık) Bak: ışık, ışıh, ışık.

İsramak→ايسرامق (l: ismarladı) Kesmek(nak?vesaire)kesmek .

Isırak→ايسيراق (z: ısırka) Küpe.

İsirmek→ايسيرمق (z,l: ısırmak) Az .

İg→ايغ (l: ıg) Budağın üzeriki kılçık .

İglatmak→ايغلانمق (l: ıglattı) Ağlatmak.

İglamak→ايغلام (tr: ıgla) Ağlamak.

Iglandmak→ ایغلانمق (z: ıglandı)
Ayıldı, sıha.

Ignamak→ ایغنماق [tr: ıgnagıl اغن (فل)]
(Çera)Tozda yuvarlanmak.

Ik→ ایق (z) Arkanın yukarısı, iki omuz arası,
atın orasında ki yelesi, çark. (‘ kapka’ dahi
derlerdi)

İkşimak (yahud ikişmak) → ایقیشمق, ایقیشمق
(akşadı: l) (kapu vesaire)Bağlama , sıra’l bab.

İk→ ایک (l: ik اک, z: ik ایک) ???

İk→ ایک (l: ik اک) Hastalık, maraz, dai.

İkiçi→ ایکچی (z: ikişi ایکیشى) Dişi keçi, ma‘z.

İgrenmek→ ایگرنمک (z: iğrendi)Bak :
kİrenme.

İkşi→ ایکشى (z: ikşi, ikçi ایکیچی) 1. Ekşi,
hamiz. 2. Ekşi süt.

İkinci→ ایکینجی (l, z: ikinci) Sani,
dövüm

İkindi→ ایکندی (z, l: ikindi) Asr.

İğne→ ایگنه (l: ine انا, z: iğne ایگنا) İbre.

İki→ ایکی (l: iki) Esnin.

İki bila→ ایکی بیلا (l) İki yüzlü, iki tarafı
keskin kaleim.

İki bozat→ ایکی بوزآت (z: iki boz at
ایکی بوزآت, l: iki boz at ای بوزآت (İkisi de galat)

İkiz→ ایکیز (z)Tevem .

İkif→ ایکیف (z)Levh .(bağırs)

İkin→ ایکین (z) Ekin, zer‘i

İki yıllı tay→ ایکی یللی طای (l: iki yılı at
ایکی یللی طای)Cez 'i,iki yaşında at .

İl→ ایل (z, l: il ال, tr : il ایل) 1 . Yed ,dest ,el . 2 .
Halk,insane ?,ahali . 3.Memleket ,ülke ,
devlet.4 . Sulh, barış .

İlan→ ایلان (z)Yılan , su‘ban

İylanmış (aylanmış)→ ایلانمش (یاایلنمش) (z)
Boğazlanmış,mezbuḥ ???

İylangıc→ ایلانغج (z: ıylangış ایلانکیش)
Yengeç, seratan.

İltişmek→ ایلتشمک (z: itişitli ایلتشتی) Teşebbüs.

İletmek→ ایلتمک (z: ilitti ایلتتی)Götürmek ,
nakl etmek.

İlti→ ایلتی (tr: ilti ایلتی)Elti ,kaynın zevcesi.

İlci→ ایلجی (z, l) Sulh memuru, sefir, resul.

İlçayımak?→ ایلچایمق (l: ilşaytı ایلشایتی)El
urmak,başlamak ,girişmek , ???

İlçiğe→ ایلچیکه (ya ایلشیگه) (z: ilşıga ایلشیگا)
Yüksek,refi ' ,ali .

İlersik→ايلرسك (z: ilersik) Teke, erkek keçi.

İyleşmek→ايلشمك (tr: iyleş) Musaliha etmek, barış.

İlk→ايلك (z) Birinci, evvel.

İlgeri→ايلگري (l, z, tr) İleri, imam.

İlgevür→ايلگورور (z: ilgevür)Ref , raf??? (sergen)

İlgün→ايلگون (z,l: ilgün)Halk, alem.

İlgü→ايلگو (l: ilgü) Malum yer mı?, nişan, hedef?

İlgi→ايلگي (l: ilgi)Havan ,haven .

İlgik→ايلگيك (z, l: ilik , ايلك , l: ilik , ايلك , ايلكالك , ilgelik) İlik, urve.

İlgin→ايلگين (l: ilgin) 1. Yabancı, garib, ecnebi. 2. Yıldırım, saika .

İlgen→ايلگن (z: ilagen)Yapıcı, fa'al.

Eylemek→ايلمك (z: eyledi) 1. Eylemek, yapmak, kılmak. 2. Çevirmek, döndürmek. 3. İtmek, def' etmek.

Elenmek→ايلنمك (tr) El ile yoklamak.

İli→ايلي (tr: ili , l: il , الى , l: il)İylik , ili = iylik su.

İylik→ايليك (z) Ar, ayıb.

İyliklemek→ايليكلك (z: iylikledi)Ayıplamak, ta'yib etmek.

İlikli→ايليكلى (z) Ayıblı, muayyeb.

İlmik→ايلميك (l: ildi) Asmak, takılmak alıştırmak.

İlingin?→ايلينگين (z, fa: lenger) Liman, mersa,mersu.

İlinmek?→ايلينمك (l: ilindi , z: ilindi) 1.Asılmak, takılmak , alıştırmak. 2. Temayyül etmek. 3. İlişmek, tereddud ve şübhe etmek.

İm→ايم (z) Şalvar, don, işim(iş+im) ince şalvar, şalvar paçası, tozluk.

İmcik→ايمچك (z: imcek)Meme ,sedi .

İmdi→ايمدى (z, l, tr: imdi) Şimdi, el an.

İmrenmek→ايمرنمك (l: imrendi) İштиha etmek.

İmzirmek→ايمزيرمك (l: imzirdi) Bak: emzirmek.

İmzirici→ايمزيرجى (z) Süt nine, murzi.

İmlemek→ايلمك (l: imledi) Bir tarafa çekilib rahat durmak isteği.

İmlemek?→ايلمك (l: imledi) İşaret ve gamz etmek: gözü birle imledi. (Bu iki

lugarın harekeleri ??? bulunmadığı için meşkuktur.)(şüpheli)

İn→این (l,z, tr : in ان) 1. Mağra , kehf, in içinde bulunan hayvan yuvası demek, hacer.

İnak→اینک (z, tr) Mutemed, hasıl, muhrem, emin.

İnam→اینام (l) Mutemed, emin.

İnanmak→اینانمک (z: idnani ایناندی l, inanandı) İman getirmek, itikad etmek .

İnci→اینجی (z,l : اینجو) Dur ,lu 'lu.

İncir→اینجیر (z, tr: انجیر) Tin.

İncikırmak→ایجیر قیرمق (z, l: incikırdı اینجقردی) Hıçkırmak .

İndirmek→ایندردی (z,l : indirdi ایندیرمک) Tenezzil etmek.

İyner (yoksa ayiner mi??)→اینر (l: renıy اینر l: renıy) Müddet. (Zaman mı ?? yoksa ‘cerahet’ yani ‘irin’ mi? Bu yüzden galat olması da melhuzdur)

İnek→اینک (l: inek, tr : inek اینک z : inek اینک) Bakara .

İngen→اینگن (z: ingen اینگان) Dişi deve, naka.

İnilmek→اینلکم (l: idelni اینلادی z : inledi اینگلادی) İniş etmek.

İnmek→اینمک (z: idni ایندی l: indi ایندی) Nuzul etmek.

İyne→اینه (z:iyne اینا l: ine انا) İğne.

İniş→اینش (z,l: iniş انش) Nuzul.

İncitmek→اینجیتمک (z: incitti اینجیتدی) ???

İv→ایو (tr) Ev, hane. (‘اوی’ gibi)

İvdaş→ایوداش (l, tr: evdaş اوداش) Hemhane, zevce.

İvmek→ایومک (l, tr : evdi اودی) Koşmak , acele etmek.

İya→ایا (z: iya ایا) Sahib ,malik . (ایه)

İyar→اییار (z: reyiy ایار) Eđer,eger ,serc?

İyarmak→اییارمق (z) Uymak, tabi‘ olmak.

İyaz→ایياز (z) Sivrisinek, cıbin (اویز)

İrmek→اییرمک (z) Eđitmek, gazel.

İrik→اییریک (z) İbar, gazl.

İyskemek?→اییسکمک (z) Koklamak, şemm.

İyiklemek?→اییکلمک (z) Ayıblamak.

İyilemek→اییلکم (z) Eglemek, meyl etmek.

Baba→بابا (l: baba بابا) (Çocuklar lisanında) Ata, peder, eb.

Babas→باباس (z: babas باباس) 1. Kasıs, keşiş, rahip. 2. Alim, okumuş.

Bayit batmak→ باید باصمق (z) Yardım ve hayır etmek.

Bapuç→ بابوچ (l: babıç, f: babus) Ayak kabı.

Batmak→ باتمق (l: battı, بٹتی, z: battı بطی, tr: بائتی (فل)بط) Gats, dalmak (talmak), gurub etmek.

Batak→ باتاق (l: batuk, بتوق, z: batık, batuk) Suyu dalan bir nevi kuş, gıtas.

Batırmak→ بطوردی (l: idrutab) Gatsettirmek.

Bac→ باج (f) Resm, gümrük vergisi.

Bacanak→ باجناق (l: بجنق) Baldızın zevcesi. (Sahib-i eserde lafzın aslını anlamadığını beyan ediyor, Türkiyyü'1 asl ise bacı'dan müştak olmak muhtemeldir.)

Baca→ ناجه (l: baca, ز: baca) Ruşen.

Bahçe→ باخچه (l: bahçe) Hadika.

Bar→ بار (z, l: bar) Mevcud, var.

Bar→ بار (z)

Barabar→ باربار (z, f: baraber) Beraber, me'an, müsaraga.

Baraza→ باراه (z, f: firuze) Yakut.

Bartılmak→ بارتیلدی (l: bartıldı) Urmak, ödemek, ezmek veya kırmak.

Barça→ بارچه (l: barça) Heb, bütün, külli.

Bardak→ بارداق (z, l, tr: bardak) Göz, desti.

Bars→ بارس (z, tr: bars, l: bars) farsda: pars.

Barış→ بارش (z) Sulh, mesaliha.

Barışmak→ باریشمق (tr: barış) Mesaliha etmek.

Barla→ بارلا (z) Kelb zagarı, zagar.

Barlı→ بارلی (l: barlı, z: barlu) Varlı, darınlı, zengin.

Baça→ باچه (z: başa) m, 'sakırd' diye tercümesi galattır.

Barmak→ بارمق (z, l, tr: barmak) Parmak, usb', -(z) Evelli parmak, son parmak, orta parmak, arsız parmak, cıplak.

Barmak→ بارمق (l: bardı, tr: bargıl) Varmak, gitmek.

Barماسuluk→ بارماسولوق (l: barماسuluk) ???

Baz→ باز (l) Sulh !

Bazar→ بازار (l: bazar, tr: bazar) Pazar, suk.

Bazarlı→ بازارلی (z) Altun veya yazı

Bazargan→ باز اگان (z, tr, fa) Tacir.

Bazık→ بازق (l) Müteazim, mütekbir,???

Bazlaşmak→ بازلاشمق (l: bazlaştı بزلشطی) (l: bazlaştı بزلشطی)
Müsaliha etmek, barışmak.

Bazmak→ بازمق (ya بزمك) (l: bezdi بزدی, fa: ezeb بزه'den menkul) Tezyin etmek.

Bazu→ بازو (l) Oklağı.

Bazmak→ بازمق (z: bazdı بازدی) Tamace etmek.

Bazva→ بازوه (l: bazva بزوا) İsfidac, istoc.

Bazok→ بازوق (l: bazok بزوق) Mülehhem, tıknaz. (Yoksa bezli yani urul mı)

Bazır→ بازیر (l) Bezir, sisam (susuam) yağı.

Bas (pas)→ باس (z: baslandı باسلاندى, l: bas baslandı)
bas)Pas ,jenk .

Basa→ باسا (l: basa بىسا) Diğer, zira, daha, bir de, keza.

Basağı→ باساغی (l: basağı بىساغى) Sonraki, basağı gün. Yarın değil öbür gün, bade'l gayr.

Baslanmak(paslanmak) → باسلانمق (z, l: baslandı باسلاندى) Pas tutmak.

Basvan→ باسوان (l: basvan باسوان, fa: basban باسبان) Muhafız ,bekçi .

Baş→ باش (l,z ,tr) Reis , ser

Başarmak→ باشارمق (l: başardı بشردى) Yitirmek, itmam ve eklam etmek, başa çıkarmak.

Başak→ باشاق (بشق) Sünbül.

Başkarmak→ باشقارمق (باشقارد) (باشقارد) Becermek , tedbir etmek.

Başkarmak→ باشقارلى (z) Becerilmek, tedbir etmek.

Başka→ باشقه (z: başka باشقا) Gayri, diğeri, öteki.

Başdak→ باشداق (tr) 1. Ailesi olmayan, kendi başına olan. 2. Mücerred, bekar.

Başlamak→ باشلامق (z, l, tr: başladı باشلدى) 1. Bed etmek, mübaderet etmek. 2. Başa vurmak, başı yaralamak. (İdrak-i sahibi de baş lugaına manası da 'vermek' dahi tefsir edior.)

Başlık→ باشلىق (l: başlık باشلىق) Riyaset, hükümet.

Başman→ باشمان (z, l: başmaq, tr: باشمق) Ayakkabı, pabuç, zermuze (z)

Pas ve paslanmak→ باسلانمق ve باس (z: bas باس Bak: pas, paslanmak.

Basırmak→ باصرمق (basırdı باصردى) Bastırmak, ezmek , ayak altına almak.

Basruk→ باصروق (l: basruk بصروق) Kabus, ağırlık.

Basan→ باصان (l: basan بصل) Köpek, kelb.(kurdun bas bağırmaları için tr:

Basmak→ باصمق (z: bastı باصتی, l: bastı بصتی) Ayak kırmak, çiğemek, ayak altına almak, yatırmak, düşürmek, basmak.

Baskı→ باصقچ (z) Başmak, ayak kabı.

Batmak, bataklık vesaire : bak: batmak vesaire→ باطمق, بطاق, باتمق.

Batman→ بظمان (z, l: batman بظمن, tr: batman بظمن)Men.

Bağ→ باغ (l, tr) Bend, rabita.

Bağ→ باغ (l, tr, fa)Bağçe, kürüm.

Bağ→ باغا (z) Kurbağa, dıfda.

Bağana→ باغانا (z) Çatal, ??

Bağcı→ باغچی (l)

Bağdaş olutmak→ باغداش اولطورمق (z) daşBağ kurmak.

Bağdaşlı→ باغداشلی (z) Basamaklı, derceli

Bağır→ باغر (z, tr: bağır باغر, l: bağır باغر) 1. Karaciğer, gebe. 2. Bakır. (l)

Bağırdak→ باغرداق (tr: bağırdak باغرداق) Merid, Keyifsiz.

Bağırsagan→ باغرصدغان (l: bağırsağan باغرصدغان) Debren yıldızı, necmu's-sabit.

Bağırsak→ باغرصاق (l: bağırsak باغرصق, tr: bağırsak باغرصاق)

Bağışlamak→ باغشلامق (l: bağışladı باغشلا, tr: bağışla باغشلا) Bahş ve hibe etmek.

Bağlamak→ باغلامق (tr, z, l: bağladı باغلادی) Bend ve rabt etmek.

Bağnak→ باغنق (l: bağnak باغنق) Hızlı yağmur, sağanak, şe'yub.

Bakan→ باقان (z) Basir.

Bakçe→ باقچه (z: bakça باقچه) Bostan.

Bakmak→ باقمق (z: baktı باقتی, bakdı باقدی, l: baktı باقتی, tr: bak بق) Nazar etmek, görmek.

Bakurdak→ باقوداق (l: bakurdak باقودق) Hulkum, gırtlak.

Baka kalmak→ باقهقالمق (z: bakakaldı باقاقالد) Mebhut olmak.

Bakır→ باقیر (z, tr: bakır باقیر, l: bakır باقیر) 1. bakır. 2. Nühhas.

Bakırcı→ باقیرچی (z) Nühhas.

Bakla→ باقلا (tr) Bakla.

Bakırgeli→ باقیرکالی (z) Havan.

Bakısmak→باقیصمق (l: bakıstı بقیصتی) Terv etmek.

Bağlı→باغلی (bayılı bayılmış, baylanmış) Kilidli, makful, bağlı.

Bal→بال (l, z, tr) Asel.

Bala→بالا (z, tr: بلا) Yavru, peçe, ferh

Balalamak→بالالامق (z) Yavrulamak, ifrah.

Balavuz→بالااوز (z, l: balavuz بلوص) Bal mumu, şem‘ hitam.

Balaban→بالابان (z: balaban بالابان, tr: balban بلبان) Atmaca, safer.

Balçıraymak→بالçırایمق (ya balçıraymak) Taassus almak, geri atmak.

Balçık→بالچق (l: balçık بالچق, tr: balçık بالچق, z: baltık بالتیق) Tin.

Balçıklamak→بالچیقلامق (l: balçıklamak بالچیقلامق, tr: başçıklamak باچیقلامق) Balçık sürmek.

Balşıraymak?→بالشیرایمق (z) Bak: balçıraymak.

Balta→بالطا (l: balta بالطا, z: balta بالطا) Fas, teber.

Baldır→بالدیر (l, tr: baltır بلطیر) Sak.

Baldıran→بالدیران (l: baldıran بلدیران) Bir nevi nebat.

Balkan→بالقان (l: balkan بلقن) Cebeli’t-türk.

Balut→بالوط (tr: شامبلوط) Kestane ağacı.

Baltacık→بالطهچق (l: baltacık بلطجق) Mitraka.

Balık→بالیق (z, tr: balık بالیق, l: balık بلق) Semek, mahi, balık yemeği ,bori, kefal balığı.

Balıkmak→بالیقمدی (l: balıkdı بالیقمدی) Parlamak, lemu‘ etmek

Panbuk→پانبوق (z: panbuk پانبوق) Kutn, kutun, penbe.

Bav→باو (z) Ankebut.

Bav→باو (z: bav باو) bak: bağ, düğüm, ukde.

Bavur→باوور (tr) Kara ciğer, ciğer.

Bahane→باهانه (z, fa) Bahane eyledi, ??, özür beyan etmek.

Banlaşmak→بانلاشمق (z: banlaşkil کل) Müsaliha etmek, barışmak.

Bay→باى (l, z, tr) Zengin, gani, sai‘d.

Bayak→باياق (z) 1. Demin. 2. Birazdan.

Bayağı→باياغى (tr: bayağı بياغى) ??? (باياى , galat olsa gerktir.)

Bayam→بايام (z, tr: beyam بیام) Badem, levz.

Bayram→‘İyd.

Bayramlamak→باير ملامق (z: bayramladı
(بايرام لادی) Bayram etmek.

Bayganbar→بايغانبر (z) Resul. (Fa:
beyganber بيغانبر gulattır.)

Baykuş→بايقوش (z) ???

Baylamak→بايلامق (z) Bağlamak, rabt
etmek.

Baylağış→بايلاغيش (z) Bağlamış, bağlamak,
kilitli.

Baylavuc→بايلاج (z) Tahin (tava)

Baymak→بايماق (z) Çıkık kıkı.

Baymak→بايمق (l: baydı بايدى) Müstağni .
(zengin olmak?)

Bayılı→بايىلى (z) Bağlı, kiliti, makfur.

Bebek→بيك (z: bebek باباك) Ana'l-ayn,
nazirü'l-ayn.

Bebecik→بيجك (l: bebecik بيجك) Nazirü'l-
ayn bebecik.

Bebi (yoksa 'bebi' veya 'beybi' mi?)→بىبى
(l) Büyük hemşire, abla.

Becek→بيچك (l: becek باچاك)

Beter→بتر (l) ???, batıl, heder. ???

Becel→بجل (l) Ename ve hayranda müzmin
hastalık.

(Zemen ?) →(?????)

Peçe→پچه (l: bece بجه) Kadının yüz örtüsü,
burku.

Bir ve saire→Bak: bir ve saire.

Bertük→برتوك (l: bertük برتك) Kırık ve sakat
uzuv.

Bertünmek→برتوندى (l: bertüdi برتوندى) (Bir
uzvun)Sakat olmak .

Bercin→برجن (l) Bir cins ipek kumaş, dibac.

Bercimek→برجيمك (z: bercimek بارجيمك)
Mercimek, ades.

Berk→برك (l, tr: berk بارك) Pek, kavi, şedid.

Berkmek→بركمك (l, z) Pekişmek,
koyulaşmak.

Berkişmek→بركشمك (l, tr: berkiş برکش) ???,
koyulaştırmak.

Berken→بركن (z: berkan بركان) Verme, ita
etme.

Bermek→برمك (l, z, tr) Vermek, ita etmek.

Bez→بز (l, z: baz باز) Gude, bez.

Biz→بز (l) Nahn, biz.

Bezmek→بزمك (l: bezi بزدی, z: bezdi بازدی)
Berra (bezje) etmek.

Bezek→بزك (l) Z1b.

Bezenmek→بزنمك (l, tr, z: bezendi بازاندی)
Donatmak, tezyin etmek.

Bezemek→بزمك (l, tr: bezedi بزدی)
Donatmak, tezyin etmek.

Bes→بس (بسو) (l) Terbiye, yetiştirmek.

Bes→بس (l) Edat-ı Talib? (Aceba farside
mahzuz olan ‘pes’ mi?)

Besera→(tr:besra بسرا)

Besrek→بسرک (l: بسراك z: بسراك) İki örgüçlü
horosan devesi.

Beslemek→بسلمك (l, z: besledi باسلادی)
Terbiye etmek.

Beslenmek→بسلمنك (l) Terbiye olunmak,
Yetiştirmrk.

Bisu→بسو (بسی) (l) Terbiye, yetiştirme.

Beş→بش (l) Hamse, paç.

Beşi→بشی (l) Türklerce maruf bir tür pide.

Beşe→بشه (z: beşe باشا, fa: biş بیش) San‘at,
marifet.

Beşekar→بشهكار (z: başkar باشكار, fa: bişkar
بيشكار) San‘atkar, ??

Beşik→بشيك (l: beşik بشيك, z: bacik باچيك)
Mehd .

Bek→بك (tr, l) Pek, kavi, metin.

Beg→بگ (l, tr) Beg, amir.

Beğlerbeken→بکلبكن (z: bana بانا) Kadınlara
mahsus mahza.

Beklemek→بکلمك (l) Muhafza etmek, hırs,
pas.

Bekmes→بکمس (z: bekmes باکماس)

Bekmeş→بکمش (tr) Yağ.

Bekmek→بکمك (l) Sağlamaşmak, takviye
olunmak.

Beğenmek→بگنمك (l: beğendi باکندی)

Begitmek→بکینمك (l: bekti بکتی)
Sağlamaştırmak, takdir etmek.

Bekis→بکيس (z: bekis باکيس) Yaşlı domuzun
dişi.

Bekiş??→بکیش (l: bekiş بکیش) (İlm olup
ancak neden ma`huz olduğunu manası mehul
olduğu sahibi eser beyan ediyor.)

Peltek→پلتك (l, z: baltek بالتاك)

Belgü→بلکو (l)Zahir , aşikar, ibar, belli.

Belgürmek→بلکورمك (l: belgirdi بلکردی)
Zahir ve aşikar olmak, belli olmak.

Ben→بن (l: türkmence) Men, ene.

Ben→بن (l) Ayıb, noksan, kusur.

Benek→بنك (l) Leke, nokta.

Benkek→بنكك (z: bangek بانگك) Leke , nokta, gayre?

Belek→بلك (l) Saç örgüsü.

Bengin→بنكن (z) Tekessür.

Belbelemek→بلبلمك (l: belbendi بلبندى) Ezen (veya ezan) vermek.

Benmek→بنمك (l: bendi بندى) Batmak, dalmak, binmek? (Aceba ‘bindi’ galat mıdır?)

(Lakin ‘ben’ den mezkurdur.)

Benir→بنير (l: بنر, fa: beynir ببسير) Peynir. (türkmence: ببينير)

Bahadur→بهادر (z, fa: behadur بهادر) Cesur, yiğit.

Bey→بنى (l, tr: kaymakçı قیماقچى) Amir, bey.

Bayağı, bayam→بیاغى، بیام (z) Bak: bayağı, bayam.

Beyer→بیر (l: bulga بلغه, ellü اللو ??) Allah.

Beygir→بیغیر (l, fa) Beygir.

Beyen→بین (l) Sincap. (Aceba ‘beyun بیهون’ birinre yazılan ‘tin تین’ gulat mıdır?)

Beyenmek→بینمك (z: bayandi بینمك) Beğenmek. (باياندی)

Peynir→پینیر (z: beynir باینیر) Peynir, cubn.

Benefşe→بنفشه (z: benefşa بنفشه) Menkşe , benefsec.

Beymek???

Bu→بو (l) Zmr, in.

Butak→بوناق (tr) Budak, gusn.

Betke?→بوتکه (tr: bütege بوتاکا) Katma, katı(???)

Bütü→بوتو (z) Beden, cisim, ten.

Bütür→بوتور (l: bütür بتر) Abus: Bütür büzülür=Abus-ı aluc.

Bütün→بوتون (l, tr: bütün بئن, z: bütün بوتون) 1. Sahih, sağlam. 2. Tam, kamil.

Bucak→بوجاق (z, l: bucak بچق) Köşe, zaviye.

Buçuk→بوچوق (z, l, tr: buçuk بچق) Nisf, nim.

Bud→بود (veya بوط) (l: bud يد, but بط) Bacak, fahz.

Budamak→بودامق (z: budadı بودادی, l: بودادی) 1. Kesmek, kalm etmek . 2. Ağaç budaklarının kesmek. Gusn.

Budak→بوداق (l: budak بدق) Gusn.

Bür→بور (l, tr) Kireç, cas, yular, kiran

Buday→بودای : Buğday, kamh.

Bur??→بور (tr, z) Şarab veya ona mümasil müşkir bir şurub.

Bur(d)ağı→براغی (z: buragı) (بور او) Birden karın ağrısı, sancı.

Buramak→بورامق (z) Karın gurulaması

Buravu→بور اوو (z) Bak: Burağı.

Bürtür→بورتور (z, l: bürtür) Abus.

Bürtürmek→بورتورمك (z) Abus olmak, yavuz gülmek.

Bürtük→بورتوك (l: bürtük) Tohum, tane, zer‘

Burc→بورج (z: burş) Deyn.

Borç→بورچ (l, z: برج)

Burçak→بورچاق (l: burçak, tr: burçak) 1. Dolu, berd. 2. Malum hayvanat cinsi.

Burçak→بورچاق (z: burşak)Ufak taş, şan ve büyük taş, asa?

Bürcek→بورچك (l: bürcek) Alın, nasiye.

Bürcek→بورچك (tr: bürcek) Ağaç tomurcuğu,

Burcalık→بورجالیق (l: burcalık) Bir nevi nebat. (Aceba burçak’tan mı galattır?)

Bürşe→بورچه (ve بوره) (l: bürce, tr: برچا, z: bürşe) Pire, burgus.

Bürçe→بورچه (z: bürşe) (بورشا)

Borsuk→بورسوق (l: برسق) Malum hayvan.

Burcuk→بورجوق (z: burşuk) Ağaç dalları.

Burslamak→بورصلامك (z) Hayvana kuru ot vermek, alef.

Burtarmak→بورطارمق (z) Bak: Bürtürmek.

Burga→بورغا (z) Nefesle çalınan müzik? Çalgı, boru, boş.

Burgu→بورغو (l: burga) Boru.

Burgun→بورغون (z) Ceres, çak.

Bozık→بوزك (z) Başın işvesi, takkye, kalpak, külâh.

Börek→بورك (l: börek, z: börek) Maruf yufka yemeği, pide.

Bürgü→بوركو (l: bürgü, z: bürgü) Karın ağrısı, ateş, ihtirab, gerb.

Burla→بورلا (ve بوزوم) (l, z: burla) Üzüm, ineb, engür, bozum.

Burmak→بورمق (z: burdı, l: burdı
بردی, tr: bur بر) 1. briktirmek??, katl. 2.
(karın) ağırmak, sancı etmek.

Burlamak→بورلامق ve بولارمق (z: burladı
بورلادی) Gürültü itmek, gevezellik etmek??

Burma→بورما (z) Mancınık.

Burn→بورن (z) Burun.

Boru→ورو (l, tr: bor بر, z: borı بری) Kurt,
zib, kyurk.

Buruşmak→بوروشمق (z: boruştı بوروشتی)
Toplanıp burulmak, (yüzü) abus olmak.

Bürükmek→بوروکمک (z: bürüktü بوروکتی)
Gazaba gelmek, inmek, boşamak, ???

Burun→بورون (z: burun بورن, l, tr: burun
برن) 1. Enf, bini. 2. Gaga, mınkar. 3.
Hortum. 4. Evvel, iri, mukaddem.

Burun→بورون (z)

Burunduruk→بوروندروق (l: borundurmak
برندرق)

Burunduk→بوروندوق (z, tr: burunduk
برندق) Burunsal, azgın hayvanların boynuna takılan
, hiram.

Buruncuk→بورونجوك (tr: buruncük
برنچك) Tül den baş örtüsü.

Borı→بورى (z) Malum halini, borı.

Borı→بورى (z) Kurt, zib. (Bak: Boru)

Borutmak→بوروتمق (Bürdü) Yayılmak,
ihata etmek.

Bora→بوره (tr: bora برا türkmençe) Pire,
borca

Buz→بوز (l, z, tr: bez بز) Don, cilbe.

Buz→بوز (l, z, tr) Maruf koyu renk, eşheb.

Böz→بوز (z) 1. Bez, mensul, kumaş. 2.
Parça, yama, paçavra.

Buzlamak→بوزلامق (z) Don bağlamak,
donmak, tecmedde.

Bozulmak→بوزلمق (l: bozuldı بوزلدى, z:
bozuldi بوزولدى) Tahrib edilmek. 2. Garet ve
yağma edilmek, hükmü kalmamak. 3.
Fenalaşmak, bozulmak.

Buzağı→بوزاغى (ve بوزاغو) (l: buzağı بوزغو, tr:
buzağu بزاغو) Küçük dana vesaire, hayvan
yavrusu.

Buzavu→بوزاوو (l: buzavu بزاو) Madde-i
anifeye bak.

Bozguş→بوزغش (l: bozguş بوزغش, aslı: boz
kuş بوزقوش) Bir nevi kuş.

Buzlanmak→بوزلانمق (z: buzlandı بوزلاندى)
Bozulmak yerine kullanılıb gulat olsa
gerektir.

Bozmak→بوزمق (z, l: bezdi بزدی, tr: bez gil بز(gil)) 1. Tahrib etmek. 2. Basub yağma ve garet etmek. 3. Naks etmek, kötüleştirmek, çürütmek.

Büzmek→بوزمك (l: büzdü بزدی) Sofrayı ve saireyi sıkı topalamak.

Bozuk→بوزوق (l: bozuk بوزق, tr: bozuk بوزوق) 1. (l)Bozulmuş, harab. (z) dişleri dökülmüş, dişsiz.

Büzük→بوزوك (z, l: büzük برك) Dib, halka-i dib.

Boza→بوزه (l, z: boza بزا) Malum maşruba.

Bostan→بوستان (tr: bostan بوستان, fa.) Bost an.

Busmak→بوسمق (l: busmak بسمق) Pusu tutma, Kemine batma.

Busu→بوسو (l: busu بوسو) Pusu.

Boş→بوش (z, tr, l: boş بوش) 1. Hali, tihu. 2. Fariğ, (l: boş بوش) Talak

Boş→بوش (z) Deri ve ten yumuşaklığı, leyyin alan mı?

Boşatmak→بوشاتمق (l: boşatmak بوشاتمی) Boşamak, Tatlık etmek.

Boşalmak→بشالمق (z) Talak.

Boşak→بوشاق (l: boşak بشاق)

Boşamak→بوشامق (l: boşadı بشدی) Tatlık etmek.

Boşanmak→بوشانمق (z, l: boşandı بوشندی) 1. Boş kalmak, kurtulmak. 2. Tatlık olunmak, farig olmak.

Boşkaflı→بوشقافلی (z) Muharref.

Boşka yıtmak→بوش قایتمق (z) Mahrum ve haiba olmak.

Buşmas→بوشماس (z) Labeas, zararı yok. (Bozma'dan mı galattır?)

Buşmanlı→بوشمانلی (z) Pişman, Nadim.

Buşman yemek→بوشمان ييمك (l: buşman yedi بوشمان يادی) Nadim oldu.

Boşmak→بوشمق

Bos→بوص (l) Duman, sis, pos: gök, pus yoldu: hava karardı.

Bus→بوص (z) 1. Kızgın nefes, hebap.

Busarak→بوصاراق (l: busrak بصرق) Uzaktan görünen duman.

Busmak→بوصمق (z: busti بوستی) Yere batmak, pusu tutmak.

Busu→بوصو (l, tr: busu بوسو) Pusu, kemin.

But→بوط (l, tr: but بوط, z: but بوط) Fahz.

But→بوت (z, fa: but بیت) Put, sanem (‘saben’ dahi derlermiş.)

Butak→بوطاق (l: butak بطق) Budak, gusn.

Butka→بوطقه (z: butka بوطقا) Sütlu pirinç yemek.

Buta→بوطه (z: buta بوطا) Deve yavrusu.

Buğ→بوغ (l) Buğu, buhar.

Buğa→بوغا (l, tr: buga بغا) Damatlık erkek, siğir.

Buğarsık→بوغارصیق (z) Bağırsak.

Boğaz→بوغاز (z, tr: boğaz بوغاز) Hulkum.

Boğazlamak→بوغازلامق (l: boğazladı بوغازلدى) Zibh etmek.

Boğag→بو غاغ (l: boğag بوغغ) Boğaz. (Galiba ‘boğaz’ yerine gulattır.)

Boğalık→بوغالىق (z) Direk, sırık.

Buğavi→بوغاوى (buvavi, bukağı) Payend.

Buğday→بوغداى (z: buğday, budbay بوغداى, بودغای, پىدباى, tr, l: buğday بوغدى) Kamh, kendum.

Buğday başı→بوغداى باشى sünbüle??

Buğra→بوغرا (l, tr: buğra بغرا) İki orgüçlü horosan devesi, tunan.

Boğmak→بو غمق (z: boğdi بوغدى, l, tr: boğdi بوغدى) Tahayyuk etmek.

Boğlatmak→بوغازلاتمق (z) Boğazlatmak, Tahayyut etmek.

Buğur→بو غور (l: Belki ‘بواو غور’ dır) Bir defa.

Buğuzlamak→بو غوز لامق (z, tr: buğuz بوغز) Boğazlamak, zibh etmek.

Boğun→بو غون (z: boğun بوغن, tr: boğun بوغن) Mafsal.

Bok→بوق (z, tr: bok بق) Necaset.

Bukavı→بوقاوى (l: bukavı بوقاوى) Payend

Boksak→بوقصاق (l: boksak بقصق) ???

Boktak→بو قطاق (z) Serpuş, sarpuş.

Bök→بوك (l: bök بك) Orman, gabe.

Bökten→بوكتن (l: bökten بكتن) Kadına mahsus, ferace.

Bükri→بوكرى (tr, l: bükri بکر) Kambur, ahdeb.

Bügrük→بو گرك (l, tr, z: bükraک بوگراك) Böbrek

Büğremek→بو گريمك (z: böğradı, büğledi بو گريمدى) Kamburlaşmak, Bükülmek, ihdab.

Bükülmek→ بۆكۈلمەك (l: bükülmek بۆكۈلمەك, Eğılmek, ruku‘, ihdab.

Bükmek→ بۆكۈمەك (l: бүkti, бүkdüm بۆكتى, бүк tr: бүk بۆك) 1. Eğmek, kanburlaştırmak. 2. Eğrimek, fetil.

Bügi→ بۆگى (z) Yüğür, kere, seher.

Bol→ بول (l) Çok, kebir, vasi‘, geniş?

Bolacak→ بولاجاق (z) Olacak, olur, mümkün,

Bularistek→ بولار سىتەك (tr) Uçkur, teke.

Bulastırmak→ بولاشتۇرماق (tr: bulaştur بولاشتۇر, z: bulaşturdu بولاشتۇردى) Alt üst etmek. 2. Telvis etmek.

Bularmak→ بولارماق (z) ?? etmek, bey‘

Bulaşmak→ بولاشماق (z) Melus olmak.

Bulaşmak→ بولوشماق (yoksa بولوشماق mı?)_muavenet etmek, bulunmak. (Doğrusu buluşmaktır: بولوشماق)

Bulak→ بولاق (z) Göl, ??

Bulamac→ بولامەچ (z) Maruf yemek cinsi.

Bulamak→ بولامەك (l: buldı بۆلدى) Bulandırmak, hayzü’l-mayi‘

Bulan→ بولان (z) Acur, bir cins kırmızı karaca veya koyun?

Bulanak→ بولاناق (tr: bulanak, bulanuk بولاناق, Akere. (بولاناق)

Bulanmak→ بولانماق (tr) Akere.

Boluv→ بولۇو

Bulay→ بولغای (z) Olur, yekun.

Bulaydır→ بولایدیر (tr) Böyle, hakeza.

Boldırmak→ بۆلدۈرۈش (l: boldırdı بۆلدۈردى) Oldurmak etmek.

Buluşmak→ بولۇشماق (l: buluştu بولۇشتى) İttifak etmek.

Bulgadırmak→ بولغادۇرماق (l: bulgadırdı بولغادۇردى) Bulandırmak, ??, tekdir.

Bulgamak→ بولغامەك (l: bulgadı بولغادی) Bulandırmak. (bulamak gibi)

Bulgan→ بولغان (z) Karışıklık, fitne fesat.

Bulganak→ بولغاناق (tr) Bulanık, ??

Bulganmak→ بولغانماق (tr) Bulanmak, ??

Bolgay→ بولغای (tr) Bak: Bolay.

Bolgaymak→ بولغایماق (B: bolgaytmak بولغایتماق) (l: bolgaytı بولغایتى) Bulundurmak.(Bolgadurmak gibi)

Bolgamac→ بولغمەچ (l: bulgamac بولغمەچ) Bulamaç, aside.

Bulgu→ بولغۇ (l: bulgu بولغۇ) ???.

Bülgürmek→بولگورمك (z)Dönmek , rücu‘ etmek.

Bulmak→بولمق (z: buldı بولدی, l: buldı بولدی, tr: bul بول(غل) Olmak, sarra.

Bulmak→بولمق (l: buldı بولدی) Vecd, yaften.(Türkmence olup ‘tacık’ dır.)

Bölmek→بولمك (l: böldi بولدی, z: böldi بولدی) Ayırmak, taksim etmek, bölmek.

Buluc→بولوج (l, z) 1. Balon. 2.

Buluşlamak→بولوشلامق (z) İmdad kötürmek, ia’nete, ia’ne.

Buluşmak→بولوشمق (z, l: buluştu بولشتى) Yardım etmek, yardım etmek.

Bulut→بولوط (z, l: bulut بولط) Sehab.

Bulutlanmak→بولوطلانق (z: bulutlandı بولوطلاندى) (Gök) Bulut peyda etmek, gayyem.

Bulukluk→بولوقلق (z: bulukluk بولوقلق) Arbede, bolukluk eyledi, arbede.

Bölük→بولوك (tr, l: بلك, z: بولاك) Kısım, fırka.

Bulun→بولون (l: بلن) 1. Garet?, yağma, ganimet. 2. Kazanç, kesib. 3. Bir odaya mustakil.

Bulunlamak→بولونلامق (l: bulunladı بولنلدى) Yağma etmek.

Bölice→بوليجك (l: böliceك بوليجك) Kurt yavrusu. (Doğrusu “بوريجك” olsa gerektir ki kurtçuk demektir.)

Bulit→بوليط (tr: bulit بوليط) Bulut, sehab.

Bomak→بومق (l, z: budı بودى) Buluşmak, ihtiza?

Bon→بون (l: bon بن) Alık, abdal.

Bun→بون (بن) Ayıb, leke. (Sahib-i eser benek? Lugata bunun iştikakını beyan ettiğine bakılırsa aslı ‘بن’ ve ya کر dehal? Demek olan ‘بك’ olsa gerektir.

Bunamak→بونامق (l: bunadı بندى) Ate getirmek.

Bunut→بونوت (l: bunut بنت) Binek, merkub? (Bana göre olması ‘binek’ daha uygun gelmektedir.)

Buvarsık, buvan, buvuzlamak, buvan, buvbun→بوووزلامق, بووان, بووارصیق (l: boy بوى) Bak: Boğarsık.

Boy→بوى (l: boy بوى) Kamet.

Buy→بوى (z, tr, l) 1. Ankebut, retila, örümcek. 2. Akrep.

Boya→بويا (tr) Sabg, Fam, levn, boya, kara?

Boyacı→بوياجى (tr) Sabağ.

Boyamak→بویامق (z: boyadı بویادی, tr: boya gıl بویا (غل)) Sabg etmek.

Boyardlamak→بویادلایمق (tr: boyadla gıl بویادلا (غل)) Kabul etmek.

Boyday→بویدای (z, l: boyday بیدی) Buğday, kamh.

Buymak→بویمق (l: buydı بیدی) Raks etmek.

Boynuz→بویوز (z, tr: boynuz بینز) Kart, ??

Buyurcuk→بویورجوق (z) Seman? (Badana)

Buyurmak→بویورق (z: buyurdı بویوردی, l: buyurdı بیردی, tr: بویور (فل)) Emr etmek.

Buyuruk→بویوروق (l, z: بیرق) Emr.

Buyumak→بویومق (z) Tesbih?

Boyun→بویون (l, tr: boyun بین, z: boyun بویون) Kat?

Boyun→بویون (ve دوکن) (z) Dügüm, akde, boyun baylamak, düğümlemek.

Buyunduruk→بویوندوروق (tr: boyunduruk ببیندرق)

Boyunlamak→بویونلامق (z: boyunladı بویونلادی, l: bunladı بونلادی, tr: boyunladı بونلادی) Boynuna urmak, safh.

(l, z) Boynuna sarılmak, gam?

Boyı→بوی (tr) Bak : boy (kamet)

Bibi(beybi)→بیبی (l: bib بیبی) Büyük hemşire, abla.

Bit→بیت (z, l, tr: bit بت) Kehle, Kamle.

Bitek→بیتک (l: bitek بتک) 1. Altı delikli topraktan bir nevi kab. 2. Bal peteği,???. (Bildüümüz petek olacaktır.)

Bitlemek→بیتلمک (l: bitledi بتلدی, z: bitledi بتلادی, tr: bitle گیل (غل)) Bitlerini ayıklamak.

Bitişi→بیتیشی (z) Hendam, endam, kametli?

Bitlenmek→بیتلنمک (tr: bitle بتلا) Kendi bitlerini ayıklamak.

Bitmek→بیتمک (l: biti بتی, z: biti بیتى) 1. Hitam bulmak. 2. Sürmek, (kemal bulmak), bitmek.

Bitemek→بیتمک (l: bitedi بتدی) Yazmak, ketebe.

Bitivermek→بیتیرمک (l: bitirdi بتیردی, tr: bitir بتیر, (غل) İkmal ve aklam etmek.

Bitük→بیتوک (l: bitük بتک) Dar gözlü, ed-dıku'l-'ayn

Bitün→بیتون (l: bitün بتن) Sahib-i tercumesinde nam ve manasına gelen 'bütün' sağlam ve sahih demek olan 'بتن' dır.

Bitti→بیتى (l: bitti بیتى)

Bitik→بیتیک (l, tr: bitik, z: bitik بیتیک) Yazı, mektup, kitap, name.

Bitik→بیتیک (z) Nebat, ot.

Bitikci→بیتیکچی (tr: bitkici, z: bitkici بیتیکچی) Yazıcı, katip, muharrir.

Bıçak→بیچاق (z, l: bıçak, z: bıçak بیچاق) 1. Sekin. 2. Çakı,

Bıçkı→بیچقی (z: بیچقی, tr: بیچقی) Neşa

Bıçkırdı→بیچکید (z) Hayvanların hızlı nefes almalarında hasıl olan ses.

Bıçkuç→بیچق (tr: bıçkuç, z: bıçkuç بیچق) Terzi.

Bıçmek→بیچمک (z: bıçtı, l: bıçtı بیچتی, tr: bıç Kesmek, kata' ve fiil etmek? 2. Ayırabilmek, hasad. 3. Araya girme, sokulmak, vest.

Bıçık→بیچیق (l: bıçık, z: bıçık بیچیق) Ekin, hasad?

Bir→بیر (z, tr, l: بیر) Vahd, yek.

Biran→بیران (z: biran, z: biran بیران)

Birav→بیراو (z: birav, z: birav بیراو)

Bırakmak→بیراقمق (z: bıraktı, z: bıraktı بیراقتی) Atmak, rest, kovmak, lefh.

Birbuşaklı→بیربوşاقلی (z) Harf.

Birer(teker)→بیرر (z) Birbir.

Birşik→بیرشک (l: birşik, z: birşik بیرشک) Vergi, ???

Birişmek→بیریشمک (z: birişmek, z: birişmek بیریشمک) Biebirine veren, muata?

Birmek→بیرمک (l: birdi, tr: bir gil, z: bir gil بیرمک) Vermek, ita etmek.

Birkistvan??→بیرکیصطان??

Birnaçe→بیرناچه (z: birnaçe, z: birnaçe بیرناشا) Bir nice, bir cünbüş hayal.

Biriktirmek→بیریکتیرمک (l: biriktirdi, z: biriktirdi بیریکتیدی) Birleştirmek, bir yere getirmek, cem ve tevhid etmek.

Birle→بیرله (l) İle.

Birikmek→بیریکمک (z: birikti, z: birikti بیریکتی) 1. Birleşmek, ittihad etmek. 2. Paranla ağzını kapatmak, iltiyam bulmak.

Birinc→بیرینج (z, fa: türkçesi: tutugan, z: birinç, z: birinç بیرینج) Erz, pirinç.

Biz→بیز (z) Zamir-i şahsiyenin cem'in mütekellemi, biz, nahn.

Biz→بیز (l, tr) Bez, kerpas.

Biz→بیز (l, tr, z) Malum kunduracı aleti

Bizgak(veya ırzak)→بیزغاق (z)

Bis ve Bisu→بیس و بیس Bak: bes ve besu.

Biserek→بیسرک (l: biserek, z: biserek, z: biserek بیسرک) Ceml?, horosan ik ürgüçlü devesi.

Bisre→بیسره (l: bisra بسرا) Öndeki, ön, beriki.

Bislemek→بیسلمک Bak: beslemek.

Bisu→بیسو Bak: besu.

Biş→بیş (tr: Hamse, penç, beş.

Biş→بیş (z) Haka la Kemer, kuşak, bel.

Bişmiş→بیشمش (tr: bişmiş) Tabh olunmuş, muntabih.

Bişmek→بیشمک (l: bişti بشتی, tr: biş بیş) Tabh olunmak, intibah.

Bişirmek→بی شیرمک (z, l: bişirdi بیشردی) İntibah etmek.

Biğar→بیغار (tr) Pınar.

Biğın→بیغین (Bel, miyan, hasıra.

Bıkın→بیقین (l: bıkın) Bel, hasıra.

Bigar→بیگار (z) ‘Ayn-ı ma’, Kaynak, bunar.

Biger→بیگر (l: biger) Nakış, tiraz.

Bikit→بیکیت (l: bikit) Zift.

Bil→بیل (l: bil) İlim, danış.

Bil→بیل (l: bil) Bel, miyan, vest.

Bilcik→بیلجک (tr: bilcik) Kurt yavrusu. (mi?)

Biltirik→بیلیریک (bltrk) Harb levazımın muhafaza.

Bildir→بیلدیر (l, tr: biltır بلطر) Geçen sene, el-amu’l mazi.

Bildir→بیلدیر (l: biltır بیلطیر) Geçen, mazi. Bildirbil: geçen sene.

Bıldırcın→بیلدیرجین (l: bıldırcan بلدرجن) Seman, selva, malum kuş. (Türkmençe olub Kıpçakça ‘bırcın’ derler.)

Bıldırık→بیلدیرق (l: bıldırık بلدرق) Dert?

Bilezik→بیلزیک (l: bilezik بلزک, tr, z: bilezik بیلزوک) Sevar, bilezik.

Biltır→بیلطیر Bak: bildir.

Bilek→بیلک (l: bilek بلک, tr: bilek بلاك) Said.

Bilgü→بیلگو (ve بیلور) (l: bilgü بلگو, bilü بلو) Bileyecek taş.

Bilgeyin→بیلگهین (z: bilgen بلگهین) Topuz, ???.

Bilge→بیلگه (l: bilge بلكا) Alim, dena.

Bilmek→بیلمک (z: bildi بیلدی, l: bildi بلدی, tr: bil bil (غل) Vakıf omak, alim, arif.

Bilvu(bilüv)→بیلوو Bak: bilek.

Bilemek→بیلهمک l: بلدی

Bilü→بیلو (l: bilü) Alim, danış.

Bile→بيله (l: bila بلا, tr: bila بلا) İle, maa.

Bilik→بيليك (l: bilik بلك, tr: bilik بليك) Alim, irfan, danış, malumat.

Bilik→بيليك (l: bilek بلك) Bile takılan silah.

Biliş→بيليش (l: bilegü بيلگلو, z) Malumatlı, arif.

Binmek→بينمك (l: bindi بيندى) Rukub etmek, rakıb olmak.

Beyni→بينى (z) Dimağ, dehn –ı dimağ

Biya→بييا (z) Tuluk balık mı?

Biyale→بيياله (z: biyale بييالا, fa.) Kadeh, piyale.

Bıyık→بييق (z, tr) Şevarih.

Bıyek→بييك (z) Büyük, kebir, alem.

Biyüci→بييوچو (z) Bığücü, sehan, sehair, dolandırıcı.

Biyümek→بييومك (بييميك) etmek Bığü , dolandırmak.

Tabul→تابول (l: tabul تابل) Bir nev'i çocuk oyunudur.

Tacik→تاجيك (z) Tacir. (Asıl Türkistanda sakin ve ticaretle meluf iranîlerin ismidir.)

Tahta→تاخته (z, fa: tahta تخته) (Kürek 'کورک' ve sinek 'سينک' dahi delermiş.)

Tartmak→تارتمق (l: tartdı تارتدى) Çıkarmak, çekilmek. Tarta kafaya koyma.

Tarı→تارى (z) Hasır, nati'.

Taz→تاز (l) Arab, tazi.

Taze→تازه (l, fa) Tarı.

Taşan→تاشان (z) ??

Takı→تاقى (l: takı تاقى) 1. Dahi, hem. 2. efdal, evvela. (Doğrusu __ tefzildir)

Talaşmak→تالاشمق (Bak: talışmak تالیشمق) Münazara etmek.

Taman→تامان (z)

Tan→تان (z) Yarın ve sabah. (Doğrusu sağır? 'تمانك' mübah değildir.)

Tana→تانانا (z, fa: tane تانه dir) Hebbe. (Aslı zekiyye'de 'تون' ve 'تين' dir.)

Tank→تانك (nazıl, misil, tesbih gibi)

Tangri→تانگرى Bak: tengri

Tayga→تايغا (ve طای) (tr) Tayı, hal.

Tebretmek→تبرتمك (z:tebreti تابرأتى, tr: teber gıl تبر (غل)) Oynatmak, tahrik etmek.

Tebrenmek→تبرنمك (l:teberdi تبردى, z: تابراند) Oynamak, kımıldanmak, tahrik etmek.

Tebriş→تبريش (tr: tebrış تبرش) Oynama, hareket.

Tepsi→تپسى (z: tepsi) Sahan.

Tebgeç→تبگچ (l, z: tabgac) Mahmur?
Mahmuz.

Tebi→تبل (l) Bak: tabul.

Tepmek→تپمک (z: tepti تپتی, l: tepti تپتی, tr:
tep gıl تپ غل) Tekme vurmak, çifte atmakç

Tebeneği→تبنکی (z: tebengi) Miter.

Tepe→تپه (l, tr: tepe تپا) Tel. (tr) teba? Ön
taraf, ens ve vfk mukabil?

Tebi→تبی (l: tebi) Bak: tepi.

Tetru→تترو (veya تیتري) (l: tetru) Dikmek, tetru baktı: dik dik baktı, Nazır
nazır hada??

Tetir→تتير (tr: ritet) Dişi arab devesi,
enyanu'l arabiiyye.

Tetik→تتيك (tr: tetik) Zeki, fetin.

Tetik→تتيك (l) Gizli ve ???

Ter→تر (l, tr, z: ter) Irk.

Terazu→ترازو (ترزی) (tr, fa:) Mizan.

Terbes→تربس (l) Saye hükümdarı,
Zilaletü'l-mülk.

Terce→ترجه (tr: terce) Çabuk, seri, an,
acele ile.(Terekçe dahi denilir.)

Ters→ترس (l, z: teres) Ma'kus, maklub.

Tersa→ترسا (l) Yehud. (farsî olub hristyan
demektir)

Terk→ترك (l) Çabuk, tez, serian.

Terek→ترك (l, z: tarak) Ağaç, nahle.

Türk→ترك Bak: تورك

Terkeletmek→تركلتمك (tr: terkeleti) Ta'cil etmek.

Terkelemek→تركلمدى (l: terkeledi) İsti'cal etmek.

Türkman→ترکمان Bak: تورکمان

Terkin→ترکين (tr: terkin) Çabuk, seri.

Terlemek→ترلمدى (l: terledi, z: terladı) Ter dökmek, taarruk.

Termek→ترمک (z: terdi) Toplamak,
diremek, yığmak , cem etmek.

Terme→ترممه (tr, fa) Acı turp, ficil.

Tere→تره (z: tera) Maruf sebze, tere.

Tere→تره (z: tera) Dere, vadi.

Teruşmek??→تروشمدى (l: teruşdi) Cehd
etmek?

Teri→تری (l) Deri, cilt.

Terin→ترین (tr: terin) Derin, amîk.

Tezek→تزك (l, tr, z: tezek) Hayvan
pisliği, süprüntü, fişkı, zıbıl.

Tezknemek→تزكندی (l: tezkendi, z: tezekendi) (تازاكيندى) __: duruşmak, arbde savaşmak.

Tezektemek→تزكتمك (z: tezeketmek, fa: tiz) (تيز) Ta‘cil etmek, acele ettirmek.

Tezlemek→تزلادى (l: tezledi, fa: tiz) (تيز) İstica‘l etmek, sabr.

Tezmek→تزدى (l: tezdi) Sabır etmek.

Teze→تزا (l: teze) Yumuşak, ???, naim.

Terinletmek→ترينلتى (l: terinletmek) Derileştirmek, taamik etmek.

Teşmek→تشمك (z: teşdi, teşti) Delmek, sekabe, gabene.

Teşik→تشيك (z: teşik, teşik) Delinmiş, mencuş, delik, garbı.

Takı→تقى (l) Bak: تاقى

Tek→تك (z: tek) Ferd, tek.

Tek→تك (l) Rahat, sakin. Tek oturmak.

Tek→تك (z: tek, fa:) Bağ kütüğü, asma, germ.

Tektürmek→تكتورمك (tekürmek) (l: tektürdi) (تكتوردى) Sükut etmek, ses çıkarmamak, (tındı ve ebsem)

Teker→تكر (z: teker) Birer, tek tek olarak.

Tekenek→تكناك (z: tekenek) Kuğa, diken, delu. (‘tekne’ lüğatinin aynıdır.

Tekne→تكنا (z: tekene, l: tekne) Fakir, nekir, tekne.

Tekut→تكوت (tr: tekut) Fariğ, işsiz, gayri meşgul.

Tekütmek→تكوتك (tr: teküt) Fariğ olmak, işsiz olmak.

Teke→تكه (l: teke, z: teke, tr: teke) Erkek keçi, teys.- tekeçük (tr: birinin küçüğü)

Telmek→تلمك (z: teldi) Delmek, sakıb etmek. (deşmek gibi)

Delürmek→تلورمك (z: telurdi) Delirmek, çıldırmak.

Teli→تلى (z, tr: teli) Deli, çılgın, mecnun.

Telişli→تليشلى (z) Muktazi‘, lazım

Telik→تليك (z: telik) Delik. (Toprakta --_)

Telilik→تليلىك (z: telilik) Delilik, cinnet.

Telilenmek→تليلىندى (z: telilendi) Çıldırmak.

Telim→تليم (bak: تاليم) (tr: telim) Çok, kesir.

Telin→تلين (tr: telin) Şakaktaki saç kıvrımı, ca't. ('tolun' döşek dahi denilirmiş.)

Temerru→تمرو (z: temerrü) (تامراو)

Temrev→تمور Demir

Temir→تمير (z: temir) (تامير, tr: temir, demir) Hadid. (تمر, l: temr) Demir, temur, تمر.

Temirboz→تميربوز (z, tr) Demir kırkı.

Temirbaş→تميرباش (l) Ucu demirli topuz.

Temir buğu→تميربوغو (l: temir beku) (تمريقو) demir, buku. ???

Temirci→تميرجي (tr) Demirci, hadad.

Temir tırnak→تميرطيرناق (z) Çarih. (Bir silah veya alet olsa gerektir.)

Temirkazuk→تميرقازوق (z: temirkazuk) Kutub, şemali, necmî. (İdrak sahibinin 'ceddi'diye tercümesi galattır.)

Temir kalkan→تميرقالقان (z) Tres hadid.

Ten→تن (l, z: ten) (تان, fa) 1. Cisim, ???2. Deri, cilt. (<تری>تار gün gibi)

Tenri→تتری (l) Bak: tengri.

Tengri→تنگری (l, tr: tenri) (تتری, tekri) İlah.

Tengiz→تنگيز (l: teniz) (تنز, z: tengiz) (تانگيز, tr: Yem, deniz. تنگيز, تنگيز)

Teniz→تنيز Bak: tengiz.

Tevlük→تولوك (tr) kör, a'ma.

Tevlügeç→تولوكچ (z: tevlugeç) (تولوكچ, tr: Tevlugeş, huddat, ???) (دولوكچ, تولوكچ)

Tülügün→تولوكون (l: تولكن)

Tevün→تون (l: tevün) dişî.

Teve kuş→توہقوش (z: teve kuş) (تاواقوش) Deve kuşu, neame.

Teyir→تيرمن (l, tr) Değirmen, tahun.

Teyir→تيرمه (l: tırma) (تيرما) Yuvarlak, değirmi, müdevver. Teyir yüzlü.

Teyin→تين (tr: teyin) Sincap, teyun.

Teve→توہ (z: teve) (تاوا, tr: teve) (توا) Deve, ibil, cempl.

Time→تيمه (z: time) (تيمه) Her, kulli.

Tüb→توب (z, tr: түб) (تب) Dib, ka'r, kök, asl.

Toprak→توپراق (tr) Toprak, tin.

Töbge→توبكه (z: töbke) (توبكا) Katı, Kuş kursağı??

Töbe→توبه (z: töbe) (توبا) Yığın, gömme.

Töpe→توپه (z: töbe توبا) 1. Tepe, til. 2. Başın yukarısı, tepesi----_

Töpe kaz→توپه‌غاز Tepeli kaz, ördek.

Tütsü→توتسو (l) Tütsü, buhur.

Tutuşmak→توتشمك (l: tutuştu توتشتو, tr: tutuş Niza' etmek, tutuşmak.

Tutulmak→توتلمق (z: tutıldı تتلدى) Kudde.

Tutunmak→توتوندى (z: tutundu توتتمق)

Tutuk→توتوق (l: tutuk تتق) Boğazlamak gibi.

Tütün→توتون (l, tr: tutun تتن) Duhan, duman.

Tübelemek→توبلمك (l: tübeledi تبدلدى) Döğüştürmek, te'mil.

Tütünlemek→توتونلمك (tr: tütünle gil تتغلا (فل) Dumanlamak, tütsülemek.

Tur→تور (z, l: tur تور) Makam, şerefli yer, sadr.

Tür→تور (z) 1. Nev'i, cins, türlü. 2. Adet, resim, ayın.

Turp→تورپ (l: turp ترپ) Necl, turp.

Türli→تورلى (l: turli ترلى) Büyük eye.

Tört→تورت (l: tört ترت) Erbaa, çehar.

Türk→تورك (l: türk ترك)

Türk eri→توركى (tr: türk eri تركى) (türk-eri) Türk, türk uşağı.

Türkmen→تورکمن (l: türkmen ترکمان) Türk kavmine mensub adam maruf bir büyük şahıs.

Torlak→تورلاق (tr: torlak ترلاق) Sargı, dolan, lifafe. (lefifeler)

Türlü→تورلو (l: türlü ترلو) Nev'i,???, cins, türlü: türlü işe girdi.

Töre→توره (z: töre تورا) Adet, kanun, ayın. (İbranice: töre, torat, ar: tefra, hemiş dahi denilirdi.)

Törelî: تورالى (z: törelî تورالى) ???, müretteb, nizamlı.

Türemek→تورمك (l: türedi تردى) (Ağaç ve saire) Gars etmek.

Toz→توز (l) Yaylaya sarmağa yarayan bir çeşit ağaç kabuğu.

Tüz→توز (z) ???

Tüzel(t)mek→توزلدى (z:tüzetti توزلتمك, توزاتى, tr: tüzet توزات) 1. Düzeltmek, düz etmek 2. Islah ve tedil etmek. 3. Sıralamak, dizmek.

Tüzlemek→توزلدى (l, z:tüzeldi توزلمك) Bak: düz etmek.

Tüzenmak→توزندى (z: түзendi توزنمك) Nizama konmak, ??? ve tanzim olunmak.

Tüzenlik→توزنلىك (z: tüzelik) Eman, emniyet, asayiş.

Tüzemek→توزەدى (z:tüzedi) Zib ve tanzim etmek, sıralamak.

Tüzmek→توزمق (bak: tuzmak) Dayanmak, sabr ve sebat etmek. (toktamak gibi)

Tuş→توش (z, l: tuş) Göğüs ve arkanın yukarı kısmı, zur.

Tüş→توش (z) Rüya, menam.

Tuşer→توشار (z: tuşer) Sekal?? (Hayvanın bir veya üç ayağında ki sekil Hayvanın ayaklarını bağladıkları)

Tüşek→توشاك (z:tüşek, l, tr:tüşek) Yatak, tarh, firaş.

Düş körmek→توشكورمك (z) İhtilam olmak.

Tüşman→توشمان (z, fa) Düşman, aduvv.

Düşmek→دشدى, تشتى (l:tüşti, düşti) tr: Düşmek, nuzul etmek, sükut etmek.

Töşemek→توشەمەك (l: түşdi, tr: түşe) z: Döşemek, tarha ve firaş etmek.

Toklı→توقلى (veya طوقلى) (z: tokıl) Bir yaşında kuzu.

Tüketmek→توكنمك (z: tükrtti) Bitirmek, İfna' etmek.

Tök→توك (z) ???, Tüy.

Tük→توك (z) Mihnet.

Tökelemek→توكلەك (z: tökledi) (كوتلمك) Muhaneslik etmek, tahannüs.

Tükelenmek→توكلەنمك (كوتلەنمك)

Tükürbek→توکوربك (z: түкүрбек) Değirmi, müdevver.

Tökmek→توكنمك (z: tökti, tr: tök) Dökmek, ???, akıtmak, sab etmek, hab,keb

Tökmek→توكنمك (veya توکومك) (z: tökti, tr: tök, töktür) Ayırmak, dağıtmak.

Tökme→توكمە (tr: tökme) 1. Döğme, rezze, paye kesim. 2. Dolandırmak, gubar.

Döğünmek→توكونمك (z: tükandi, tükendi) (تکندى, توکاندى)

Tüğü→توگو (l) Döğme, rezze.

Tükürmek→توکورمك (l: tükürdi, tr: (غل) تکر)

Tüğümek→توگومك (l: түğüdi) Ayırmak, dağıtmak. (Dökmek gibi)

Tükürük→توکوروک (z) Yezak.

Tükülemek→تونکولمك (bak: توکولمك) (z) Me'yus olmak, ümidini kesmek.

Tüki→توكى (z) Caft (Deri demek olan ‘جفت’ mıdır?)

Tülkü→تولكى (z: tülkü (تولكى ya تولكو tr: tülkü, l: tülki (تلكى Sa’leb, rubah.

Tülkün→تولكون (l: tülkün (تولكن Bak: تولكون

Tülmek→تولمك (z: tülidi (تولدى Azm ve kasd etmek.

Tülük→تولوك (l: tülük (تولوك diğçerlerinde ‘تولوك’ kör, ama.

Tevm→توم (l) Döğme, rezze.(???)

Tümrü→تومرو (veya دومرى (z: tümrü (تومرو Davul, zamine.

Terke→تركة (tr: terke (تركة Cariye, halayık. (Karnak, kıravaş)

Tümlemek→تولمك (Bak: tümelemek)(l: tümledi(تولملى Düğmelemek.

Tümen→تومن (l: tümen (تومن On bin miktarı kese akçe.

Tümütmak→توموتق (tr: tümat (تومت Toplanmak, ???.

Tun→تون (z, l, tr: tun (تون Gece, leyl, tün, gece yarısı, nüsu’l-leyl, dün. ems.

Tuna→تونا (veya تونه) Dün, ems.

Töndürmek→توندورمك (l: töndürdi (تندردى

Tönüşmek→تونگشمك

Tönglük→تونكلوك (z: tonklok (تونكلوك Şetak, şettak.

Töngülmek→تونكولمك (z) Meyus olmak, ümidi kesmek.

Tönlük→تونلك (l) Devru’l-kaime, sufe idaresi.

Tünle→تونله (l: tünle (تلا Gece, geceleyin, leylen, gece vakti.

Tönmek→تونمك (z: töndi (توندى Dönmek, rücu’ etmek. (kayıtmak gibi)

Tönemek→تونمك (l: tönedi (تندى Gecelemek, geceyi geçirmek, beytut etmek, yatmak.

Tüve→تووه (z: tüva (تووا, tr: tüve (توه Deve, cemel.

Tüvüşük→تووشوك (z) Bezr, tohum. (urlud gibi.)

Tüyana→تويانا (bak: توينه (z)

Tüyra→تويرا (z) Zemin? (olup şeke dahi denirmiş)

Tüyme→تويمه (z: tüyme (تويما Düğme, zerre.

Tüymelemek→تويمهلمك (z: tüymeledi (تويمهلادى Düğmelemek, tezrir etmek.

Toynak→تويناق (tr: toynak (تيناق Tırnaklı hayvan, tırnaklı, hafır.

Tüyün→تويون (z) Dügüm, akde.

Tipi→تیپی (l, tr: tibi تیبی) Karlı rüzgar.

Tibiz→تیبیز (l:tibiz تیبیز) Çorak yer.

Titremek→تیتردی (z: titredi تیتردی, tr: titre تتر) İrtiad.

Titremek→تیترماق (z: تیترماق, tr: تترما) 1. R'ade, titreme. 2. Zelzele.

Titmek→تیتمک (z: titti تیتتی, tr: tit تت) Kollarını yolmak, ??? veya otlarını koparmak.

Tirazu→تیرازو (z, fa) Terazı, mizan.

Tirsek→تیرسک (z: tirsek تیرسک, tr: tirsek ترسک) Dirsek, merfik. (Çağanak, z: چیغاناق tr dahi derlermiş.)

Tirek→تیرک (l: tirek تیرک) Direk, 'imad.

Tirgizgin→تیرگیزگان (z:tirgizgen تیرگیزگن) İhya eden, muhyi.

Tirgizmek→تیرگیزمک (l: tizgizde تیرگیزمک) Diriltme, 'iaşe etmek.

Tirlik→تیرلک (l: tirlik تیرلک) Dirlik, hayat.

Tirlemek→تیرلەدی (l: tirledi تیرلەدی, tr: tirledi تیرلەدی) Dirilmek, yaşamak, hayatta olmak.

Tirlemek→تیرلەمەك (z: tirlemek تیرلەمەك) Yaşamak, hayat.

Tırnak→طیرناک (tr: tırmak ترناق) Tırmak, Zufr (zıfr).

Tiri→تیری (l, tr: tiri تیری) Zinde, hayy, diri.

Tirmek→تیرمەك (l: tirdi تیردی) Yaşamak, diri olmak.

Tiz→تیز (z, l, tr: tiz تیز) Diz, rukbe.

Tiz→تیز (l) Seri', çabuk.

Tizgin→تیزگین (l, tr: tizgin تیزگین) 'İnan, dizgin.

Tizginlemek→تیزگینلەمەك (l: tizginle تیزگینلە) Eyerini kayışına bağlamak.

Tizlik→تیزلەك (z) Dize mahsus küp veya zirrih, dizlik.

Tizinmiş→تیزنمیش (z) Dizilmiş, manzum

Tizik→تیزیک (z) Dizilmiş, mesluk.

Tiş→تیڭ (z, l, tr: tiş تیڭ) Diş, sin, dendan.

Tişikmek→تیڭشەك (z: tişikti تیڭشەكتی) Şüphe etmek, iştek.

Tişlemek→تیڭشلەك (tr: tişladi تیڭشلادی) Dişlemek, ısırarak, 'azz. (asırmak gibi.)

Tişlemek→تیڭشلەك (z: idalşit تیڭشلادی) Kızarmak, inşivay.

Tiş→تیڭ (z, l, tr: tiş تیڭ) Ünsa, diş, diş deve, naka.

Tıkmak→تقمق (z, tr: tık (غل)) Kapamak, sed etmek, doldurmak.

Tik→تيك (z) Dik, na‘betu’l kıyam(Bu kelime dik sokum= lokma-i token)

Tik→تيك (z) Dik .

Tik ot→تيك او ط (l: تيكاط)

Tikmek→تيكمك (l: tikti تيكتي, z: tikti تكتي, tr: tik تك) 1. Dikmek, hayat. 2. Yutmak, teklim.

Tikic→تيكيچ (tr) Dikiş, şevk.

Tikici→تيكيجي (tr) Dikici, terzi.

Tiken→تيكن (tr) Tiken:

Tiknek→تيكنك (l: tiknek تيكنك, tr: tikenek طكانك, z: tikenek تيكانك) Dikiş, şevk.

Dikecek→تيكهچك (l: tikecek تكچاك) Hınab.

Til→تيل (z, l, tr: til تل) Dil, lisan, zeban.

Tılak→تيلاق (tr: tılak تلاق) Bazır, dılak.

Tilsiz→تيلسز (z:tilsiz تيلسز, l: tilsiz تيلسز) Dilsiz, ahres.

Tilrek→تيلرك (z) Tarraka, halka.

Tilkuş→تيلوش (z) Katkat (Sürtle yürüyen bir tür kuş cinsi mi?)

Tilki→تيلكي (l: tilkü تلكو) Sa’leb. (Bak: tilkü)

Tilmek→تيلمك (tr: til تل) Delmek, sakb.

Tilmac→تيلماج (z) Tercüman.

Tilenci→تيلنجي (z) Sail, geda, dilenci.

Tilenmek→تيلنمك (z: tilendi تيلاندى, tr: tiler (غل)تلار) Tes’il etmek,dDilenmek.

Tilemek→تيلمك (z: tiledi, tildi تيلمدى, tr: til تل) Dilemek, şakk etmek.

Tilemek→تيلمك (z: tiledi تيلدى, tr: tie (غل)تلا) İstemek, taleb etmek.

Tin→تين (l: tin تن) Ruh, can.

Tintemek→تينتمك (z: tintedi تينتدى)

Dürtmek, önünde vesaire delip koşturmak, sıçratmak, ???, nebeşe, nekaze, nehase.

Tiniş→تينش (z: tiniş تنش) Asayış, sulh, istirahat: tiniş buldu.

Tinlenmek→تينكله (z: tinledi تينلدى) Dinlenmek, istirahat etmek.

Tinmek→تينمك (l, z: tindi تيندى) 1. Durmak, kesmek, dinmek. 2. Vurmak, isabet etmek. (Tuhfetu’z-zekiyye’de bir yerde noktasız fakat ‘nun’ fiilinde ‘tidi’ olup ‘şeva’ kelimesiyle tercüme olunur ki yitirmek ‘يتييرمك’ ya urmak ve yaralamak değildir.)

Ca→جا (Tuhfetu’z-zekiyye-i sahibi bu lafzı ‘şaklı شاقلى’ veya ‘çaklı چاقلى’ müradifiyle beraber ‘قدر’ diye tercüme ediyorlar. Miktar yapan ise ‘ca جا’ edatından ibaret olsa

gerektir. ‘Çaklı چاقلى’ ise ‘çağ’ olup, muayyen vakit ve saat takdir manasına gelebilir.)

Çapar→ چابار (l: ceber جبر, z: şabar شابار) Hasta veya yaşarır (göz). (Tuhfe sahibi buna göre ‘لیق’ manasını veriyor, ki buna asıl manası yoktur.)

Çaparlı→ چابارلى (l: çabarlı چبرلى, z: cabarlı جبارلى) Gözü yaşarır ve hasta (adem)

Çapak→ چاپاق (l: چپق) Maruf göz yaşlığı, dum‘

Çapaklı→ چاپاقلى (z: şapaklı شاپاقلى) Gözünde çapağı olan, ağlamış.

Çapanmak→ چاپانمق (l: cabandı جيندى) Birden hücum ve cehd etmek.

Çapalamak→ چاپالامق (z: şabaladı شابالادى) Yakınlaşmak, tekrub etmek.

Çapmak→ چاپمق (l: cabatı جبتى, z: şabu شابو) Uruba, yerden kesmek. (Tuhfe sahibi yardım ve saire manasını dahi diyor ki beid görünüyor.)

Çaplamak→ چاپلامق (tr: cabala جبالا) Vurmak. ((غل)شبالا

Çaput→ چاپوط (l: cabut جبط) Herem (İnce yağmur mu yoksa ???) Paçavure.

Çat→ چات (l: cat جات) Cübbe.

Çatal→ چاتال (z) Şu‘be. (bağanak gibi)

Çatlamak→ چاتلامق (l: çatladı چتلادى, tr: şatladı شاتلادى) Sesle patlamak, korkma.

Çatlavuk→ چاتلاووق (z: şatlavuk شاتلاووق) Fındık? Fıstık.

Çatlanmak→ چاتلانمق (z: şatlandı شاتلاندى) Patlamak, tafarruk.

Çapçı→ چاپچى (l: şabşı شېشى) Birden hücum eden seriyye.

Çatmak→ چاتمق (l: catı جتى) Dikişin iki tarafındaki şeye kavuşturmak: kan çatı?

Çatuk→ چاتوق (l: çatuk چتق) Kavşmuş, bitişmiş, kaba çatık kaşlı.

Çatır→ چاتير (l: çatır چتر) Çadır, otağ, hargah. (bak: çatır چاطر)

Çatırgı→ چاتيرغى (z: çatırgı چترغى) Hayvanların boynuna takılan çingirak. (Çatık dahi denilirmiş.)

Cac→ جاج (l) Arm, buğday vesaire veya kum yığını.

Caca parmak→ جاجاپارمق (l: cacaparmak جاجاپارمق) Ermez parmak?? Hınsar. (serçe parmağı)

Cacılık→ جاجلىق (l: cacılık ججلىق) Madde-i anifeyi bakın.

Cadı→جادی (l, z: cadı جاضی) Sahir, büyücü.
(Tuhfe sahibi 'sihir'diye tefsir ediyorsa da gulat olacaktır.)

Çadır→چادیر (l: cadır جادر, z: çatır جاطر) Hayme.

Çarpmak→چارپمق (l: çarptı چربدی) Sille ve tokat vurmak, latm.

Çaruk→چاروق (l: çaruk جرق) Maruf ayakkabı, çarık.

Çaşut→چاشوط (l: çaşut چشوط) Casus, çasıt.

Çağa→چاغ (l: çağa چغا) Kuş yarusu, palaz, pilic.

Çağal→چاغال (tr: çağal چغال) Çakal.

Çağan→چاغان (l: çağan چغن) Doğan.

Çağırmaq→چاغرمق (tr: çağır gıl چغر) Çağırmaq, ciyak.

Çağıldılık→چاغیلق (l: çağıldılık چغلطلق) Koyunların yününe yapışan tezek..

Çağnak→چاغناق (l: çağnak چغنق, z: çağanak چاغاناق) Dirsek, mirfak.

Çağır→چاغیر (z: çağır شاعر) Şarap, hamer.

Çak→چاق (z: çak شاق) Zaman, vakit, mevsim.

Çakal→چاقال (z: çakıl شاقال)

Çakır→چاقیر (z) Şarap, hamer.

Çakır gözlü→چاقیرکوزلو (çakırکوزلو) Züayn-i zerkaı, mavi gözlü.

Çakır göz→چاقیرکوز (z: çakırگöz شاقیرکوز) Aynalı, kötü göz.

Çakırık→چاقیریق (tr) Bak: çıkırık.

Çaklak→چاقلاق (z: çaklak شاقلاق) Sığır (r)

Çaklı→چاقلی (z: çalı شالی) Kader. (zaman ve kavli mukarrer)

Çakmar→چاقمار (veya جو قمار) (tr: çakmar چقمار) Bahir.

Çakmak→چاقماق (l: çakmak چقمق) Kıdah, zenad.

Çakmak→چاقماق (z: çaktı چقتی, l: çaktı چفتی, tr: çak چق)

1. Çakmakla ateş tutuşturmak, ıstıka etmek.
2. (l) İşaret etmek, gar.

Çal→چال (tr, l) Açık al (at) Aşkar.

Çalğalanmak→چالغالانمق (z: çalgalandı چالغلاندى) Çalkalanmak, tefelluk. (kaykanmak gibi)

Çalkanmak→چالقانمق (l: çalkalandı چالقاندى) Çalkanmak, ızdırıp, çalkalanmak, mürrür.

Çalkın→چالقین (l: calkan جلقن) Bultlu ve kararmış (gün)

Çalkamak→چالقامق (z: şalkadı شالقادى)

(Baykadı gibi, sahibi eser bunu خضى diye tercüme ediyorsa da manası ‘hazır’dır.)

Çalmak→چالمق (l: çaldı چلدى, z: şaldı شالدى, tr: çal چال) Çalgı çalmak.

Çalı→چاليت (tr: çalıت چالیت) Şen, neşat.

Çalış→چالیش (z, tr: çalış چالیش) Mukatele, vurmak.

Çalışmak→چالیشمق (tr: çalış چالیش) Mukatele etmek, vuruşmak.

Çalık→چالیق (tr: çalık چالیق) 1. Azgın, sert. 2. Kılıç yarası yarası olan (adam).

Çamur→چامور (z, l: çamur چمر) Tîn, dahl.

Can→جان (tr, z, fa) Ruh.

Çanak→چاناق (z: şanuk شاناق, l: çanak چنق, tr: چناق)??

Canbaz→جانباز (z, fa) Pehlivan.

Çanlık→چانلق (l: چنلق) ?? sandal,maune.

Çav→چاو (l: چو) Çerh, feryad, bağırma. (‘Sît’ ve ‘şöhret’ manasına geldiği malumdur.)

Çavuş→چاوش (l: çavuş چاوش) Hükümdarın bir sınıf hademesinde memur.

Çavlı→چاولی (z: çavlı چولی) Şöhret, sit.(Doğrusu ‘şöhretli’ olsa gerekir.)

Çavli→چاولی (tr) Tutmaca mahsus bir nev’i kab.

Çavırcı→چاويرجی (bak: çevirci) (z)

Çeper→چپر (z) Göz ve dudaklarında beyaz olan çil (At).

Çepen→چپن (tr: çapan چپان) Çiban. (Türkmençe)

Çetlemek→چتلمك (tr: çayla چتلا)Çatlamak , kırmak.

Çetleyik(çetlik)→چتلايك (tr: çetleyik چتلايك) Fıstık, fındık gibi kırılan şeyler. (Çatlavun gibi)

Çetuk→چتوك (tr: çetuk چاتك, l: çetuk چتک, z: çetuk چاتوك) Kedi, senu, kıt.

Çeçek→چچك (z) Bak: Çiçek.

Çerpi→چرپی (l: çerpi) Fikrin ucu, tarafı’l kadib.

Çerez→چرز (z: şaraz شاراز)Şaraz , meze, çerez, nukul.

Ceçen→چچن (z: şaşan شاشان) Fasih?

Çeri→چری (l: ceri چرى, tr: çeri چرى, z: şaru شارو) Asker, ordu.

Çerik→چريك (l: çerik چرك) Asker, ordu.

Çes→چس (tr: cas جاس) Duman, sis, pus.

Çeft→چفت (tr) Peynir?? (Börümcük Peynir gibi ??? harkeesi meçhul.

Çeker→چکر (L: çeker چکر) Şeker. (Şübhe dahi gulat olursa, yazılmayıp, bilmeyip doğrusu şeker olacaktır.?)

Çekirdek→چکردک (l: çekirdek چکردک, tr: çekirdek چکردک, چدرک, z: çakirdak چاکرداک Nev'i çekirdek.

Çekirge→چکرکه (l: çekirka چکرکا, tr: çekirka چکرکا, z: çekirka چاکرکا Cerad, çekirge.

Çekertige→چکرتیکه (z: çekirtke چاکارتکا) Çekirge.

Çeklenmek→چکلنمک (l: çek çeklendi جک چکلندی = paranla uzadı.)

Çekmek→چکمک (l: çekti چکتی, z: çekti چاکتی) Cezb ve cira etmek.

Çekuc→چکوج (l: çekuç چکچ, tr: çakuc چاکوج, z: şakuş شاکوش)Çekiç , mıtraka.

Ciç→چیچ (l: ciş چیش) İki yaşında.

Ceke→چکه (l: ceka چکا) Yazılar üstündeki nokta.

Çeke→چکه (z: çaka چاکا) İki boyun damarı

Çele→چله (l: cela جلا) Az, bir miktar, bir çele.

Çelece→چلهجه (z) Azıcık.

Çalpan→چلپن (z) Küf?

Çelik→چلیک (l: çelik چلیک) Çocukların oynadığı çelik çomaktaki çelik.

Çemçe→چمچه (l: çemça چمچا, tr: çemşa چمشا) Havuz, küçük kovata, mağruf. (bakın: çomça)

Çemret→چمرت (bak: جومرود) (l, fa: cevamerd جوامرد) Sahi, kerim.

Çemlemek→چملمک (l: cemledi جملىدى) Çömlemek.

Çemmek→چممک (l: cemdi جمدى) Çimmek.

Çemen→چمن (l, tr: çemen چمان) Çimen.

Çemidmek→چميدمک (l: cemdi جمدى) Çimdiklemek.

Cender→چندر (bak: candar جاندار)(l) ??

Cendermek→چندرمک (bak: جاندارمق) (l: cenderdi چنديردى) Uzaklaşmak, çekmek, naks

Cenk→چنک Arkası koyu.

Cene→چنه (l: cene چنا) Mihaffetü'ş-şeyh.

Cenik→چنيک (z: جانیک) Çıngırak, haml.

Cihan→چحان (z, fa)

Çevrilmiş→چورلمش (z: çevrilmiş چورلمش) Maklub.

Çevrinmek→چورنمك (z: çavrundi چاوروندى)
Çevrilmek, dönme, dar. (ايلىنمك, ايلامك, ___)

Çevre→چوره (z: şavra شاورا) Kıyı,
sevb, kenar, haşiyetü's-sevb.

Çevremek→چوره مك (z: şavırdı شاورادی)
Dönmek, dolaşmak.

Çevirmek→چويرمك (z: şavurdi شورىدى) Kalb
etmek.

Çıban→چبان (z) Akreb.

Çinenmek→چيننمك (z: şaynadı شاینادی)
Çiğnemek,

Çob?→چوب (z: şob شوب, l: çob چب) İri kova

Çübrek→چوبرك (l, tr: çübrek چبرك) Sevb,
libas.

Çübün→چوبون (l: çübün چبن) Çenberli
kova, tereşşuh.

Çüçkürmek→چوچكورمك (l: çüçkürmek
چچكرمك) Aksırmak.

Cevr→چور (l: çer چر) Sefalet, şeka'

Çörek→چورك (z)???

Cevreli→چورلى (l: çerli چورلى) Şekavet
sahibi, şaki, sefil.

Çoba→چوبا (z: şoba شوبا)

Çürçek→چورچك (z: şurşat شورشات) Zarure. (
Yoksa 'zarure' manası' sefalet mi?)

Çorak→چوراق (z) Tozlu ve gubar yer, ???

Çürük→چوروك (l: چرك) Bozuk,

Çürümek→چورومك (l: چردى, tr: چورودى)
Bozulmak, (hiç okunmuyor)

Çučka→چوچقه (tr: çučka چچقه) Domuz
yavrusu.

Çözülme→چوزلمك (l: çözüldi چزلىدى)
Çözülme, hal olunmak, çönge.

Çözmek→چوزمك (l: çözdi چزدى, tr: çöz چز)
Hal etmek.

Çüş→چوش (l: çüş چش) Merkebi dürtmek
emrinde, müsta'mel nida.

Çoğalmak→چو غامق (tr: çoğaldı چوغالدى)
Tekessür etmek, tezayüd etmek.

Çoğan→چوغان (l: çoğan چغن) İsnad.

Çoğrat?→چو غرات (l: çoğrat چغرط) Ateş
seven, ???

Çoğramak→چو غرامق (z: şögradı شوغرادى)
İskirtmek, tekarruz.

Çok→چوق (l: çok چق, tr: şok شق) Kesir,
bisyar.

Çokramak→چوقرامق (l: çokradı چقرادى)
Tencere kaynatmak, ses çıkartmak.

Çokmar→چوقمار (l: çokmar چقمَر, tr: çokmar (چوقمار) 1. ??, topuz. (Çomuk pulat, balta, sarana, lakin gibi)

Çokmar→چوقمار (bak: چاغمار Bahil, hasis.

Çukur→چوقور (z, l: çukur چقر) Hufre, çora?

Çük→چوک (l: çük چک) Zeker.

Çomak→چوماق (l: çomak چمق, tr: çomak (چماق) Başlı değnek.

Çomalı→چومالی (z) Murabba,

Çömçe→چومچه (tr: çömça چمچا) Kaşık,

Çömlek→چوملك (l: çömlek چمك, tr: çömlak (شوملا, شوملا, شوملاك z: şölek, şolmak چملاك

Çömlmek→چوملمك (l: çömeldi چملىدى)

Cömert→جومرت (l: cömert جمرت, z: cömert جومارت) Kerim, sıhhi.

Çomuk→چومق (l) Topuz, dirsek.

Çömmek→چوممك (z: çömdi چومدى) Dalmak, gats etmek.

Çulhacı→چولحاجى (z: çulhacı چولحاجى) Dokumacı, hayık.

Çunak→چوناق (z) Kulağı kesik, kulaksız.

Çönge?→چونك (tr: çönge چنكا) Közsüz, kör.

Çuval→چووال (z: şuval شووال) Tilis, gırare.

Çuvaldüz→چووالدوز (l: çuvaldız چولدىز)

Çuv→چوو (l: çuv چوو) Çivi.

Çuyenmek?→چوينمك (z: şeyna شينا) Çiğnemek, medğ

Çiban→چيبان (l: çıban چبان, z: şiban شيبان) Duml.

Çicuk→چيچوق (tr: çiçuk چيچوق)

Çipçik→چيپچيق (z: şibşuk شيبشوق) Serçe, usfur.

Çıplak→چيپلاق (z) Uryan.

Çıpldamak→چيپلدامق (z: çıplıdadı جيبلىضادى, (جبولداى) Ruşvet???

Cibi→جيبي (l: cıbı جىبى) Koyu süt,

Cibic→جيبيچ İki yaşında

Cıblık→جيبيلىك (l: جبلك) Çabuk.

Cibin→جييين (l: cibin جبن, tr: cibin جبن, z: şibin شيبين) Sinek, zebab.

Çıçalak→چيچالاق (z: çıçlak چيچالاق) Küçük parmak, hansar

Çibinsürecek→جييين سورمك (z: şibn sürecek (شبن سوراجاك)

Cibinlik→جييينلىك (z: şibinlik شيبينلىك) Sinek kovacak alet, ???

Çitak→چيتاك (tr: çitak چتاك) Kafes, kafas.

Çiçek→چيچك (l: cicek جيجك, tr: çiçek چيچك, z: çiçak چيچاك) Zehr, şekufe.

Çiçek→چيچك (z: şişek شيشاك) Çiöek hastalığı, cederi.

Cice→چيجه (l: cica جيجا) (Çocuk lisanında) Anne.

Cebr→جير (l: cebr جبر) Çocuk oynunda aşık.

Cebra→جير (z) Fa: Hasır, burya.

Cebra→جير (l: cebra جبرا)

Çırağ→چيراغ (l, fa: çırağ چيراغ)

Çırak→چيراق ???

Çirci→جيرجي (z) ‘Ata, çerçi.

Çirdek→چيردك (tr: çirdek چيردك) Bak: Çekirdek.

Çirkeme→چيركمه (l: çirkema چركما) Tavada kızartmış börek nevi’.

Çirkin→چيركين (l: çirkin چركن, tr: çirkin چيركن, z: çirkin, şirkin شيركن, چيركين) 1. Vahşi, yabani. 2. Pis, mundar.

Çiçe→چيچه (tr: çiça چيجا) Teyze.

Cırlak→جيرلاق (l: cırlak جرلق) Menar. (Doğrusu ‘جيرالق’ olsa gerekir.)

Cırlak→جيرلاق (l: cırlak جرلق) Küçük cetvel.

Cırlamak→جيرلامق (l: cırladı جردلدى) 1.

Cağlamak. 2. (çokça ağlamak) İnlemek, bağırmak.

Cırlavuk→جيرلاق (l: cırlavuk جرلاق) Bir cins kuş.

Cirmenmek→جيرمك (tr: çermen جرمان)

Cızlaşmak→جيزلاشمق (l: cızlaştı جزلشتى) Şikayet etmek, şekvi etmek.

Çizmek→چيزمك (tr: çizmek چيزمك) Yazmak, tahrir etmek, hat, çizgi çekmek.

Çizi→چيزى (l: çizü چيزو) Çizgi, hat.

Cise→جيسه (l: cise جيسا) Uzun süren yağmur.

Cisemek→جيسهه (l: cisedi جسدى)

Çigan→چيغان (l: çığan چغن) Behil, hasis.

Çıgay→چيغاي (yahud چيقاي) Fakir, yoksul.

Çığırmak→چيغيرمق (l: çığırdı چيغردى) Çağırarak, sah.

Çik→چيق (l: چق, z: شق) Çik, mey, nida, şebnem.

Çıkarmak→چيقارمق (z, tr: çıkar چيقر) 1: çıkardı چيقردى İhrac etmek.

Çıkanak→چيقاناق (tr) Dirsek. (Çanak gibi)

Çıkarak→چيقراق (z: çıkarak شيقراق)

Çıkırık→چقراق (l: çıkırık) İplik
eğirmeğe mahsus mağruf dolap.

Çıkmar→چقمار (l: çıkmar) Behil, hasis.

Çıkmak→چقماق (z: çıktı, l: چقتی, tr: çık gıl (کل) Huruc etmek, tulu' etmek, yükselmek, suud etmek.

Çıkmak→چقماق (l: çıktı, l: چقماق) Bağlamak, sarmak, çıkın yapmak.

Çıkış→چقیش (z) Huruc.

Çıkıt→چقیت (z) Peynir, cübün

Çikin→چقین (z, l: çıkın) Kese, surre.

Çig→چیک (tr, l: çig) Çiğ.

Çikit→چیکیت (tr, l: çikit)

Çikit→چیکیت (l: çikit) Pamuk çekirdeği.

Çil→چیل (l: çil) Maruf kuş.

Çile→چيله (l: çila) Uzun süren yağma.

Çilemek→چيله مک (l: çildi) Devamlı
yaümur yağmak.

Çileyik→چيلايك (z: çilayik) ??

Çim→چيم (l: çim) Üstü otlu toprak tezeği.

Çimdirmek→چيمدirmek (z: çimdir) Kaşımak.

Çimdilamak→چيمديلاماق Bak:

Çimdilemek→چيمديلمک (l: cimdiledi) Kaşımak, (Çimdiklemek)

Çimdivuc→چيمديووج (z) Cımbız, milkât

Çimak→چيماق (l: çimak) Bembeyaz, apak.

Çimek→چيمک (z: cimdi) Suyula yıkanmak, su dökmek.

Çimen→چيمن (l: çimen, z: şıman, şimken, شمان, Çimen.

Cın→چين (z: çin) Doğru, sadık.

Çindirmek→چيندirmek (l: çindirdi) Zann etmek.

Çinkarmak→چينقارماق (l: çinçardı) Vasi' ve bol olmak, tefah??

Çınlık→چانلق (ya چانلق) Çanlık, tahture, sandal, maune.

Çiva→چيوا (tr: çıva)

Cıvşamak→چيوشاماق

Cıvlamak→چيولاماق

Cıvldamak→چيولدماق (z: vivutmak) Cıvıldı: cıvıldı etmek.

Cıvıldı→چيولدى (l: cıvıldı)

Çıya→چيا (l: çıya)

Çıyan→چيان (tr: çıyan) 1. Kırk ayak. 2. akreb.

Cibin→جيبين

Hayve→حايوه (z: hayve) Ayva, sefercel.

Horyat→حورياط (z: rumca) Vahşi. (Çirkin, yaman gibi)

Hatun→خاتون (z) Kadın, seyyide.

Haç→خاچ (z: haş, l: hac) Salib, çelipa.

Hasta→خاستا (z, fa) Hasta, marız (sayri gibi)

Hstalanmak→خاستالانمق (z) Hasta olmak, temaruz etmek.

Halı→خالی (z) Bisat, kilim. (Göğüs gibi)

Hırman→خرمن (tr, fa) Harman.

Horos→خوراز (tr, z: horaz) Dik.

Hurma→خورما (bak: kurma) (z) Temer.

Hoş→خوش (z, fa) Güzel, melih. (??, bakış gibi) Hoş gördü, inşirah.

Hoşdaş→خوشداس (z, tr: hoşdaş, fa: خوشداس) Koyu yoldaş, sıddık.

Horlamak→خورلمق (z) Uykuda horlama etmek.

(kumduldamak gibi)

Hayli→خيلي (z) Çok, kesir. (küp ve köpkibi)

Dada→دادا (z: yoksa ‘ده’ mi?) Cedde, büyük valide.

Dar dağanlamak→دارداغانلامق (z) Paralamak, ezmek, kırmak, tefattit etmek.

Daş→داش (l, z) Karin, edat-ı müşarekat.

Daguk→داغوق (tr: dağuk, دغق, دنق) Tavuk, decac.

Dagi→داغی (tr, z) Dahi, yine, ki. (daki ‘دای’ gibi)

Dan→دان (l: dan, دن) Methir, hayret. (Aceba ‘دانق’ mıdır?)

Danklamak→دانقلماق (l: dankladı, دنقلادی) Methir ve hayrete düşmek, şaşmak.

Debrenmek→دبرنمك (l) Teprenmek.

Depek→دېك (l) Çok tekme atan, çifteli.

Depküç→دېكچ (l) Mihmar, mahmuz.

Depelemek→دېلمك (l) Tepelemek, katl etmek.

Depmek→دېمك (l) 1. Tepmek, ayakla vurmak. 2. Korumak. (esabu’l çeyelan)

Depe→دپه (l: tepe (دپا 1. Tepe, tel. 2. Baş tepesi,

Dede→دهده (l: dede (دد Ced, büyük peder. (Tuhfetu'z-zekiyye'de 'دادا' yani ??? diye tefsir olunur. Yine bu mu yoksa onun dalları mahrur mıdır?)

Deze→دذه (l: dede (ده Havdec? ??.

Dür→در (دُر) (l) Edat-ı haber.

Dert→درت (z: dert (دارت fa: derd (درد Derd, gussa.

Derd→درد (z: derd (دارد fa: درد 1. Halk, tabi`. 2. Garaz.

dürür→درر (l) Bak: در

Dergü→درگو (l) Tergi, atların arkasınna bağlanan şey.

Dere→درة (l: dere (درا ???, vadi.

Dezek→دذك (l) Tezek, er-rautu'l-???

Dezmek→دزمك (l: dezdi (دزدی (koyra vesaire) Sevdiğinden ayrılıp kaybolmak?

Dişilemek→ديشلمك (tr: dişledi (دشلى Delinmek, yarlama, açılmak,

Dek→دك (l) Gibi, tik? (Marufi 'تك' ??)

Degirmen→دگرمين (z: degirmen (داكرمان Tahun, asiya.

Digzindirmek→دگزندرمك (l: digzindirdi (دگزندردى Çevirmek, döndürmek, ??? etmek.

Degzinmek→دگزندمك (z: degzindi (دگزندى Dönmek, devretmek. (çevirmek gibi)

Degül→دكل (l) Değil, laisa.

Degmek→دكمك (l: değdi (دكدى 1. Yetişmek, Vasıl olmak. 2. Dokunmak, ilişmek, mes etmek.

Dekme→دكمه (l: dekme (دکما 1. Çok, kesir. 2. Her, külli. (Bak: تکمه)

Dekme→دكمه

Degünek→دگونك (l: dekünek (دكك Otak ??

Deke→دكه (l: deke (دكا Teke, teys.

Değişmek→دگیشمك (z: değişt (دگیشتى (dagiştin Mübadele olmak, tebdil etmek. (değişmek 'dagiştin' dahi yazılır.)

Değiştirmek→دگیشترمك (z: değıştirdi (دگیشتردى, tr: değıştir (دگیشتر Değıştirmek, tebdil etmek.

Denlügeç→دكلوگچ (l) İki tarafı kasılmış nabıt, hidad.

Degin→دگين (z) Emir: ??, geldiğin. ('Negin' gibi.)

Deginmek→دگيزمك (z: (degin (كل Yetişmek, vasıl olmak.

Delmek→دلمك (z,l) Delik yapmak, sakıb.

Delmek→دلمك (z: deldi دلدى) Düğüm yapmak, bağlamak, akd. (___ bağlamak)

Delinmek→دلينمك (yoksa دالانمق) (l: delindi (دلنى) Birleşmek, sabit olmak.

Delü→دلو (l) Deli, mecnun.

Delürmek→دلورمك (l: delürdi دلوردى) Çıldırmaq.

Delik→دليك (l: delik دلك) Sakıb.

Delim→دليم (l: delim دلم) Çok, kesir.

Demregü→دمرگو (l) ???

???

Demek→دمك (l: dedi ددى, tr: de (فل)) Demek, söylemek.

Demur→دمور (l, tr) Demir, hadid. (Türkmen)

Denemek→دنمك (l: denemek دنمك) Tecrübe etmek.

Dev→دو (z: dev داو, fa: div ديو) Div, ifrit.

Devmek→دومك (l:devdi دودى) Tırmalamak, yüzüne devdi=??? (Aceba doğrusu ‘döğmek’ mi?)

Deve→دوه (l: deva دوا) Cemel, ibil.

Deve balığı→دومبالغى (l: deva balık دوابالق) Delfin, yunus balığı.

Deve kuşu→دومقوشى (l: deva kuşu دواقشى) Ne‘am.

Devit→دويت (tr) Devat.

Dişmek→ديييشمك (z) Bak: değişmek.

Düb→دوب (l: düb دب) Edat-ı ???, düb düz.

Dütün→دوتون (l: dütün دتن) Tütün. (تتن gibi)

Dudak→دوداق (tr: tudak طوداق) Leb, şefe.

Düden→دودن (l) Derin, amîk.

Düdük→دودوك (z, l: düdük ددك, tr: düdük (دودك))

Dört→دورت (tr) Erba, çehar.

Dörtgün→دورتكوك (z: dörtgün, dörtkün (درتكن ,دورتكون))

Dürtmek→دورتمك (l:dürtdı درتدى) __, işaret etmek.

Dördük→دوردوك (z: dördük دردك) Murabba. (cumalı)

Dürüşmek→دوروشمك (tr: dürüş gıl درش (كل)) Çalış, İctihad etmek.

Döre→دوره (l: döre درا) Adet, kanun, nizam. (Aslı ‘töre’dir.)

Doz→دوز (tr) Toz, gubar.

Düzmek→دوزمك (l: düzdi دزدی, tr: düz gıl دز (كل) Sabretmek.

Düzüm→دوزوم (l: düzüm دزم) Dizi, silk: bir dizim inci.

Döş→دوش (tr) Göğüs, meme.

Düş→دوش (tr: düş داش) Öğle, zuhur.

Düşmek→دوشمك (l: düştü دشتی) Sukut etmek, vaka'

Dug→دوغ (l: duğ دغ) Toy cesîm bir kuş.

Döğülmüş→دوغلmiş (l: döğülmüş دوغلمش) Dövülmüş, meşkuk

Düzetmek→دوزتمك (tr) Düzeltmek, tenzim etmek.

Doğmak→دوغمق (z, l, tr: doğdı, doğmak (دغمق, دغدی) Doğmak, tevellüd ve tulu' etmek.

Dokduk→دوقدوق (l: dokduk دوقدق) Özkardeş. (Aslı: toğdok دوقدق)

Dukurcu→دوقورجی (tr: dourcu)

Dokunmak→دوقمق (tr: dokı دق) Dokumak, nesc etmek.

Dükel→دوكل (l) Hep, cemi' (Tükel gibi)

Dökmek→دوكمك (l: dökti dökti دوكتی, tr: dök دك (فل)) 1. Dökmek. 2. Bağlamak, ukde, bağlamak, akıd.

Dökme→دكمه (l: dökme دكما, z: dökme دوكما) Döyme, zer.

Dökünmek→دوكنمك (l: dökündü (دكندی) Boşanmak, Kalmamak, tükenmek.

Döküç→دوكوچ (tr: döküç دكچ) Havan.

Düğün→دوكون (l: düğün دكن) 1. Ukde, düğüm. 2. Akd-i nikah, aruz, velime (Bunun aslı 'توی کونی' toy günü olsa kerektir.)

Döl→دول Netice, cenin.

Dul→دول (l) Dul, ermele.

Dolkuk→دولقوق (Bak : dolkuk طولقوق (l: (دلقق) Tulum, zikka.

Dolunmak→دولنمق (ya: dölenmek دولنمك (l: (دلندی Gurub ve uful etmek.

Dumru→دومرو (l: dumru دمرو, z: dumrı (دومری) Def, sebabe.

Dumşak→دومشاق (tr: dumşak دمشق) Gaga, mınkar. ('تومشوق' gibi)

Domlu→دوملو (l: domlu دملو) Dolu, berd.

Domrulmak→دومولمق (l: dumruldı دمرلدی) Sela.

Dümen→دومن (ya tümen تومن) (l: dümen (دمن) On bin miktarı.

Dün→دون (l: dün دن) Gece, leyl. ('تون' tün gibi) Dün güne, dünki gün, ems.

Döndürmek→دوندورمك (tr: döndür دنندور) Çevirmek, döndürmek.

Dönmek→دونمك (l: döndı دنندى, tr: دن (فل)) Dönmek, rücu' etmek.

Dönen→دونن (tr: dönen دنن) Dört yaşında tay.

Duvar→دووار (l: duvar دور) Hait.

Dip→ديپ (l, tr: dip دپ) Ka'r.

Dipi→ديپى (l: dipi دپى) Karl yağmur, Rüzgarlı yağma kar, tipi.

Ditrev→ديترو (l: ditrev ديترو) Dik. Ditrev baktı: nazar-ı hava.

Ditremek→ديترمدك (l: ditredi ديتردى) İrtiaş.

Ditmek→ديتمك (ya ديدمك) (l: diti دتى) Yün veya pamuk vesaire ile nakış etmek.

Dirdük→ديردك (tr: ditrek دردك) Kereste yuvarlatmağa mahsus yuvarlak kütük.

Dirgak→ديرغاق (tr: dirgak درغاق) Pençe, tırnak, mihleb.

Direk→ديرك (l: direk درك) Amud.

Dirgi→ديركى (l: dirgi دركى) Çingene? (Göz kapağı mı?)

Dirnek→دينك (l: dirnek درناك) Cemaat, cemiyet.

Dirsek→ديرسك (l: dirsek درسك) Mirfak.

Dirmek→ديرمك (tr: dir در (فل)) Toplamak, cem' etmek.

Diri→ديرى (l: diri درى) Yağ, dehin(duhn).

Diz→ديز (l: diz دز) Rukbe. ('gibi تير)

Dizmek→ديزمك (l: dizdi دزدى) Nazım etmek, silk-i nazım çekmek.

Dişmek→ديشمك (tr:dişti دشى) Delmek, düşmek.

Diş→ديش (z) Bes.

Dikmek→ديكمك (l, z: dikti دكتى) Gars etmek, nasb etmek, durdurmak, hayyat etmek.

Diken→ديكن (l: diken دكن) Şevk, har.

Dıldıg→دildaغ (tr: dıldıg دلداغ) Huccet, delil.

Dildagalmak→دildaغالماق (tr: dildağla gıl (فل) دلداغلا)

Dilek→ديلك (l: dilek دلك) Murat, maksud.

Dilgü→ديلكو (l: dilgü دلكو) Tilki, sa'leb.

Dilmek→ديلمك (l: diledi ديلدى) Yarmak, kesmek.

Dıtak→ديطاق (l) Huccet, delil. (Bunun nüsha-i matbu'ada 'diltak' sûreti elbette galattır. Çünkü tecümana da 'dıltag' suretinde matbu'dur)

Dilmac→ديلماج (tr) Tercüman. (ve طيلماج)

Dilenci→دیلنجی (l: dilenci دلنجی) Sail, geda.

Dilemek→دیلهمک (tr: diledi دلدی) İstemek, kasd ve murat etmek, taleb etmek.

Dimek→دیمک (l: dedi ددی) Söylemek, demek.

Din→دین (l: din دن) Nefes, dem, soluk. Dine alışı: teneffüs.

Dinlemek→دینلهمک (l: dinledi دندلی) Dinlemek, istima' etmek.

Divar→دیوار (tr, fa) Duvar, hait.

Dive→دیوه (l: deva دوا) Deve, cemel. (ekser yazarlar.)

Dive balığı→دیو مبالیغی (l: deva balık دوابالغی) delfin, yunus balığı.

Dive kuşu→دیوه قووشی (l: deve kuşu دواقشی) Deve kuşu, na'am. (Bunlar 'dal'-ı meftuha sırasında dahi geçmiştir. 'dal' türkçenin çoğu vaktiyle ve şimdi şark türkçesinde 'ta' ile dahi geçmiştir.)

Rumri→رومى (tr: rum eri رومى) Rum ademi, rum uşağı.

Zülf→زلف (z, fa) Salif.

Zincir→زینجیر (z, fa) Silsile.

Zindan→زندان (tr, fa) Sicn, mahbus.

Zindanlamak→زندانلامق (tr) Haps etmek.

Zurnay→زورنای (z) Zurna, surna.

Ziyan→زیان (tr, fa) Zarar, hasar. (Türkmençe must'mel olup asıl türkçesi 'kor' olduğu kitabı'l- mezkurde muharrerdir. (tr)

Satmak→ساتمق (ya ساطمق) (z: satı ساتی, tr: sat, ser ساط, ست)

Satıcı→ساتیجی (tr: satıcı ساطیجی) Bayi.

Satılık→ساتیلیق (z: satılık ساطیلیق) Beyi'

Satın almak→ساتینالمق (z: satınال) İştira' etmek.

Saray→سارای (z, tr: seray سرای, fa) Kasır.

Sartaban→سارطابان (z) ???

Sarımsak→ساریمساق (z, tr: ساریمساق) Sarımsak, sum. (Sarımsak gibi)

Saz→ساز (tr) Kamış, kamışlık.

Sazeallı→سازاللی (z: sazalı سزاللی) ???, bozuk.

Sagak→ساقاق (tr: sagak سغاق) Çene, gabgab.

Sagam→ساغام (tr: sagam ساغام) Serab, Mirnga.

Sakal→ساقال (tr: sakal سقل) Sakal, lihye.

Sakalsız→ساقالسز (tr: sakalsız صقالسز) Köse.

Sakallı→ساقاللى (tr: sakllu صقللو) Sahib-i lihye.

Sakav→ساقاو (z) ‘f’ harfi sebebiyle, ‘keke’

Saksı→ساقسى (z) ‘şakfe’? ipek böcekleri ve ??? mahsus kese veya çuval.

Saklamak→ساقلامق (tr: sakla گىل سقلا (فل)) Hıfz etme.

Sakin→ساقين (tr: سقن) Mastika.

Sakinmak→ساقينمق (z, tr: sakın سقن) Hıfz olunmak.

Salar→سالار (z: salar سالار, fa) Baş, reis.

Salkum→سالقوم (z: salkum سلقوم) Üzüm vesaire salkımı.

Saman→سامان (tr) Teben, saman.
(Türkmençe olduğunu mezkur olup kıpçakça ‘گök’ ve ‘صلام’ dirlermiş.)

Sanmak→سانمق (tr: san سن) Zann etmek, sanmak.

Sancılı→سانجلى (z: sanşılı سانجلى) Delikli, oymalı, nakışlı, matriz.

Sancmak→سانجمق (tr: sanc سنج) Delmek, delerek çarh etmek.

Savutmak→ساوتمق (tr: savaş سواش?) Savutmak, tebrid etmek.

Saba saba→ساباسابه (ya سبهسبه) Sallanarak kibir ile hırman (yürümek)

Sepken→سپکن (??) Azar yağmur yağmak, serpmek, reşasetü’l mümtar. (sulu sepken)

Sepmek→سپمك (l: sebtى سبتى, z: sabtى سابىتى) Azar su veya yağmur düşürmek, serpmek, rişaş. (‘serpmek’ ‘سرپمك’ deki, ‘r’ ‘ş’)

Sepmek→سپمك (l: sebtى سبتى) Kibir ve nazlı sallanarak yürümek.

Sebiştirmek→سببىشتيرمك (z: sabıştırdı سابيشتيردى) Serpiştirmek, azar tevzi etmek.

Sepirmek→سپيرمك (z) Süpürmek.

Sepirgi→سپيركى (z) Süpürge, mıknese.

Seçmek→سچمك (l: seçti سچتى siyle matbu olmuş ise galattır.) Ayırmak, ayıklamak, intihab etmek.

Serben→سربن (tr: serban سربان, fa: serben سربن) Sarık, imame.

Sert→سرت (z: sert سارت) Asi, kaba, bayağı.
(Yoksa Türkistanda ‘sart’ denilen İranîler’den midir?)

Serçe→سرچه (tr: serça سرچا) Usfur.
(Türkmençe olub kıpçakçası ‘چیچوق’ mıdır?)

Serece→سرجه (l:serece سرجا)

Seredur→سردور (l) 1. Kumdan. 2. Hayvanın sür’at-i hareket-i derecesi.

Sermek→سرمك (l: serd سرد, tr: sardı ساردی) Neşr etmek, yaymak, açmak.

Seruk→سروك (tr) Serilen şey, kilim, yaygı.

Servin→سروين (z) Nesim, hūda?

Siz→سيز (l) 1. Zamir: entum, şuma, edat-ı selb.

Sezek→سزك (l: sazak سزاك) Sezme, his. (‘اور’)

dahi denilirmiş.)

Sezgenmek→سزكنمك (z: sazkandı سازكاندی) Ürmek, incinmek.

Sezmek→سزمد (l: sezdi سزدی, z: sazdı سزادی) Hissetmek, duymak.

Sekiz→سكز (l, tr) 1. İsim-i aded, semân, heşt.

Seksen→سكسن (l, tr) Semanun, heştad.

Seksenmek→سكشنمك (l: sekşendî سكسندى) Tehdid etmek?

Seklabe→سكلابه (tr) Pancar, silk. (Türkçe olmasa gerektir.)

Sekmek→سكمد (l: sekti سكدى) Sıçramak, çıkmak, fırlamak, derece.

Sekmek→سكمت (z: sekti سكتى) Çökmek, bağdaş oturmak, cesa. (Lugat-ı anifenin aynı olsa gerektir ??? büsbütün mugayirdir)

Sekü→سكو (tr: sakü ساكو) Mustaba; mustaba, oturulacak sok: tane.

Sekül→سكول (tr: sakül ساكول) Ayakları sekilli at, muhaccet.

Segirtmek→سگيرتمك (tr: segirt gil سگيرت (كل)) Sıçratmak.

Segerlemek→سگيرلماك (tr: segarla سگارلا (كل)) Teşvik ve tergip etmek, kıskırtmak.

Segirmek→سگيرمك (l: seğirdi سگيردى, z: sağirdi ساگيردى) Sıçramak, fırlamak, vesebe, raks.

Selek→سلك (l) Zarif ve hayırlı genç.

Selgencek→سلگنچك (l, tr: salgencek سالگنچاك) Salıncak, mercuce.

Semirmek→سميرمك (l: semiz سمردى, z: samirdi سامردى) Semin olmak, yağlamak.

Semiz→سميز (l: semiz سمر, z: samiz سامز, tr: semiz سمر) Semin.

Sen→سن (l) Zamir, ente, tu.

(Sengik?→سنگك (l) Deli? (Bu lugat böyle matbu ise de (سن) sırasında mezkur ‘sengik’‘سنگك’ olmak lazım gelir??)

Sendirmek→سنديرمك (l: sendirdi سندردي) Uzatmak, temdid etmek.

Senmek→سنمك (l: sendi سندی) Uzamak, İmtidad etmek.

Sevgü→سوكو (l) Mahbub, ma'suk.
(muhabbet)

Sevlencer→سولنجر (l) Lamba, meş'ale, sirac.
(Matbuada 'es-sirac' 'd' ye muharrir olup???
münasib manayı anlaşılamadı.)

Sevmek→سومك (l, z: sevdi سودى, tr: sev سو)
Muhabbet etmek.

Sevinmek→سونمك (l: sevindi سوندى, z:
sevindi, söyündü سوندى, سويندى, tr: sevin
(سون) Şad ve merdat olmak?).

Sevülmüş→سولمیش (z) Mahbub, ma'suk.

Seyündürmek→سيوندورمك (tr: seyündür gıl
(كل)İfta' etmek. (Doğrusu 'سيوندورمك'
söyündürmek.)

Sü→سو (tr) Asker, subaşı, kumandan.

Asker zabıtı.

Sevbelemek→سويلمك (z:sabeledi سويلادى)
Uyuz veya diğer bir ilete ilşimek, _

Süpürge→سوپوركه (l: süpürge سپركا, z:
sipirgi (سپركى) Mıknese.

Süpürülmek→سوپورلمك (l: süpürlüdü
(سپرلدى)İnkenese.

Süpürmek→سوپورمك (l: süpürdü سپردى, tr:
süpür, z: süpürdü سپيردى) Kens.

Sübi?→سوبى (z) Süt veren, sağmal, halab.

Süt→سوت (z, l, tr: süt ست) Halib, leben, şir.

Sütmek→سوتمك (l: sütmek ستمك) El-küretü'l
vetabe ???

Sücü→سوجو (tr: sücü, süci سجو, سجى, l:
süci (سجى) Şarab, hamer, bade.

Sürat→سورات (z) Zera? Avlı.

SürtümeK→سورتومك (z) Kaşınmak, ihtekke.

Sürtünmek→سورتونمك (z, l: sürtündü سرتندى)
Kaşınmak, ihtekke, yerde sürtümeK, zhf?

Sürcek→سورجك (l: sürcek سرجك)

Sürçmek→سورچمك (z: seceti سرجتى) Asere.

Sürmek→سورمك (l: sürdi سوردى, tr: sür سر, z:
sürdi (سوردى) Kovmak, tard ve nefi etmek,
sevk etmek, gütmek.

Sürlü→سورلى (z) Meşhur.

Sürme→سورمه (l, tr: sürme سرما) Kuhal,
ismid.

Sürme→سورمه (z: sürme سرما)

Sürmelik→سورمهلك (z: sürmelik سرماليك)
Kuhl hokkası.

Sürmelemek→سورمهلك (z: sürmele سرماالا)
Kuhul sürmek.

Sürmeli→سورملى (z: sürmeli سورمالي)
Mastika sakızı, sakız, ??? mastika.

Sürü→سورو (bak: سوری) (tr, l: sürü) (سرو) Takım.

Sürütmek→سوروتمك (l: sürtü سورتو, z: sürti سورتی) Dokunmak, mesh etmek.

Sürük→سوروكسرك (l) Saksavar?, kertenkele cinsi.

Sürümek→سورومك (l: sürdۈ سوردی, z: sürüdü سوردی) 1. Perde çekmek, boşluk. 2. Sürçmek, düşmek, iğrenmek, asere.

Sürün→سورون (l: sürün) Sürü, kat'ı

Sürünmek→سورونمك (z) 1. Yerde çekilmek, insehabe. 2. Sürçmek, asere.

Süri kuş?→سوری قوش (z)

Söz→سوز (l: söz) (سز) Kavl, kelim, suhun.

Sökellik→سوكلك (l: sökelik سكلك, z: sökelik سوكالك) Hastalık.

Sözlemek→سوزلمك (l:sözledi سزلدی, z, tr: szladı سوزلادی) (Söylemek, tekellüm ve tehattüs etmek.

Süzmek→سوزمك (l: süzdü سزدی, tr:süz (کل) سز) Tasfiye etmek, süzgeçten geçirmek. (İki gözü kapamak)

Süzme→سوزمه (l: süzme سزما, z: süzme سوزما) Süzgeç, mişbeke, yarı kapalı: süzme gözülü.

Süzemek→سوزمك (z: süzadı سزادی) Uzatmak, temdid etmek. (سومك gibi)

Soklık→سوقلق (tr) Tama'

Sokmak→سوقمق (tr:sok سق, z: soktı سقتی) İdhal etmek, doldurmak. (tuhfe sahibi 'صققی' sokmak 'صقمق' soktı ile karıştırmıştır.)

Sokum→سوقوم (z, tr: sokum سقم) Ekmek lokması.

Susmak→سوسمق (z: sustı سوستی) Boynuzla vurmak, neta'

Sökel (söken)→سوكل (tr: سوكل) hasta, mariz, 'alil.

Sökülmüş→سوكمش (tr, z: sökülmüş) Haşlanmış, kaynamış, sükülmiş et, söğünmüş.

Söklemek→سوكلمك (l: sökledi سكدی) Pişmek, kaynamak, haşlanmak, kızarmak.

Söklenci→سوكلنجی (z) Pişmiş et.

Söklenmek→سوكلنمك (l: söklendi سكلندی) Pişmek, haşlanmak, kızarmak.

Sökmek→سوكمك (z: sökti سوكتی, tr: sök (کل) سك) Şetm etmek.

Sökmek→سوكمك (l: sökti سوكتی, tr: sök (کل) سك) Bozmak, açmak, hal etmek.

Söken→سوكن (tr: scken) Hasta, mariz. ('Sökel' gibi)

Sögüt→سوگوت (tr: söküt) Safsaf.
(Türkmanca olup kıpçakçası 'طال' imiş.

Sönük→سوگوك (tr) Kemik, azm.

Sökelek→سوكلالك (tr: sökelik) Bak:
Sökellik.

Sükütiş??→سوگوٹیش (z: söğütiş) Soyulmuş, bozulmuş, teşavvuk.

Sügüm→سوگوم (veya سويوم (z) Uyanıklık,
tepe? Nebbehe.

Sülük→سولوك (z, l: sülük, tr: سولك) ???

Sümek?→سومك (z: sedi) Uzatmak.(Süzme gibi.)

Sümkürmek→سومكورمك (z, l: sümkürdi
(سمكردى) Sümüğü def etmek, mehata.

Sümkürük→سومكوروك (z) Sümük, muhat.

Sümük→سوموك (l, z: sümük) Muhat.

Sümüldemek→سومولدهم (l: sümülledi
(سومولدادى) Öksürüp
sümkülmek ???

Sümülgen→سومولكن (l: sümülgen)
Hastanın dalgınlığı. (coma)

Sunkur→سونقور (l, z: sunkur) Kara kuş,
katl.

Süngü→سونكو (tr: süngü) Mızrak, rumh.

Süngücü→سونكوجى (tr: süngücü) Mızraklı, rimah.

Sünmek→سونمك (z: sündü) Koymak,
sakin olmak?

Sünü→سونو (l: sünü) Süngü, rumh. Bak:
süngü.

Sünük→سونوك (l: sük) Kemik, azm,
sünük.

Süvek→سووك (l: süvek, z: süvak) Kemik, azm.

Süvü→سووو (l: süvü) Bigar, pigar, Cenk,
muharebe.

Sövündürmek→سوووندومك (z) Isfa etmek/
Söyündürmek, itfa etmek.

Süyr alamk→سويرالمق (z: süraldi) Sürülmek,

Süyramak→سويرامق (z: süyradi) Sürüme.
(‘Sürüme’ gibi)

Söykenmek→سويكونمك (l: söykendi, z: söykendi)
(سيكاندى) Dayanmak, ittika ve istinad
etmek.

Söylemek→سويلمك (z: söyladi, tr: söyle)
(سيلا) Demek, tekellüm etmek.

Söyündürmek→سويوندرك (l: söyündürü (سيندري) İtfa etmek.

Söyünmek→سوينمك (l: söndi (سندى) Sönmek, itfa olunmak.

Söyüm→سويوم (z) Bak: sevgüm ‘سوكوم’

Söyünmek→سوينمك (z) Söyünmek, ferh.

Söyenmek? →سوياندى (z: söyandi (سوياندى) Addada, ısırarak, kucaklamak.

Söyenmek→سوينمك (z: söyandi (سوياندى) Taaddada, kendi duduklarını ısırarak, birbirini kucaklamak.

Sıpa→سپا (l, tr: sipa (سپا) Eşek yavrusu, cahş, sipa.

Sıpkın→سپكين (l: sıpkın (سپكين) Harbe, söngü’ el-yevm.

Sııldak→سيلداق (l: sıldak (سيلداق) Çıplak, civan

Sıbirgu→سيرغو (tr: sirgo (سيرغو) Türklere mahsus bir cins düdük.

Sıbirgucu→سيرغوچو (tr: sibirgucu (سيرغوچو) Anifen mezkur düdüğü yapan ve çalan adam.

Sıbirgi→سيركى (l: sipirgi (سيركى) Süpürge, miknese.

Sıbirmek→سيرمك (z: sibirmek (سيرمك) Süpürmek.

Sıbirgu→سيرغو (l: sipıgu (سيرغو) ???, düdük nev’i. (Yukarıda ki ‘sıbirgu’ nla aynı olacaktır. Ancak hangisi doğrudur?)

Sitük→سيتوك (ve سيدوك) (l: sitük (ستك) Sidik, çış, bevl.

Sıçan→سيچان (ve سيجان) (tr: sıçan (سچان) Fare.

Sıçmak→سيچمق (tr: sıç gil (سچ گل)) Sıçmak.

Sidük→سيدوك (l: sidik (سدك) Sidik, bevl. (‘سيتوك’ gibi)

Sidik→سيديك (z) Bevl.

Sırtlan→سيرتلان (tr: sırtlan (سرتلان) Sırtlan.

Sırça→سيرچه (l, z: sırça (سرچا) Cam, sırça.

Sirke→سيركه (z: sirka (سيركا), l, tr: sirka (سرکا) Hal.

Sırlamak→سيرلمق (l: sırlı (سرلى) Soyulmak, çekilmek. Aradan sıyrıldı, çekilir gitti.

Sıruk→سيروق (l: sıruk (سرق) Sırık.

Sırlılık→سيريلطق (z) Yılan, hayya.

Sırıkmak→سيرقمق Topragın içine sokulmak, ??

Sıyırım→سيريم (l: sıyım (سرم) Sıyrılmış deri.

Sırımsak→سيريمساق (z) Sarımsak.

Siz→سيرز Bk: siz.

Sızga→سيزغا (ve اصراغا) Küpe, halkatü'l uzn.
(Aceba doğrusu 'سزغا' mıdır?)

Sis→سيس (tr) Duman, sis.

Sık→سيق (tr: sık سق) Derin olmayan, (Deniz)
sığ. (Türkmençe olup kıpçakçası 'صی' ve
'صيع' imiş.)

Sık→سيق (tr) Silk? İnci vesaire geçirmek.
(Yoksa devenin ağzından evvel verdiği süt.)

Sigak→سيغاك (tr) Sinek cinsi.

Sığınmak→سيغنمق (z) İltica ve istiaz etmek.

Sıkurmak??→سيقورمق (tr: sıkur gıl سقر (فل))
Bir gözünü çıkarmak. (Bir gözü kör)

Sıkma→سيقمق (z: sıkı سقتی) Sıkma, ta'sır.

Sik→سيك (z, l, tr: sik سك) Zeker.

Sigek→سيگك (tr: سيكك)

Sidgek→سيدكك (z: sigek سيكك) Sidik, bevl.

Sikmek→سيكمك (z, l, tr: sikmek سكمك) Cima'
etmek.

Sığır→سيگير (tr: sığır سكر) Usb.

Sikiş→سيكيش (l: sikiş سكتش) Cima'

Silkmek→سيلكمك (z, l, tr: silkti, silk سلکدى
(سلك) Silkmek.

Silik→سيلك (z) Salya. ('صاليه' gibi)

Silek→سيلك (z) Sa'il, dilenci.

Silgü→سيلگو (z: silgü سلگو) Silecek, havlı,
peştemal

Silmek→سيلمك (l: sildi سلىدى, tr: sil سل) Mesh
etmek.

Silkinmek→سيلكنمك (z)

Silinmek→سيلنمك (z: silendi سلاندى)
Silinmek, mesh.

Silecek→سيلهچك (z: silecek سلاجك) Havlı,
peştemal. ('سيلگو' gibi.)

Sili→سيلي (l, tr: sili سلى) Temiz, pak.

Silig→سيليغ (tr) Pak, temiz, saf.

Simek→سيمك (l: sidi سدى, tr: si si سى (كل))
İşemek, çiş etmek, bevl.

Simkürmek→سيمكورمك (tr: simkür سمكنر (كل))
Sümükürmek.

Sin→سين (tr: sin سن) Mezar kabir, ???,
heykel. (Belki esasen mezar üzerindeki
heykeldir.) (bir nevi kilim demek olan
bundan mı)

Sınamak→سينامق (l: sindi سندی) Tecrübe
etmek, denemek.

Sindu→سيندو (tr: sindu سندو) Makas, mıkraz.
(Türkmençe olup kıpçakçası 'bıçkuç' ve
'قیتى' denirmiş.) yoksa 'قیتى'?

Sinek→سينك (l: sinek سنك) Büyük ser, far.

Sinek→سینک (z: siyek (سياك) Levh, tahta.
(‘??’ناخا’ ve ‘كورك’ gibi.)

Singek→سینکک (z: سینکاک) Sivri sinek, uyaz.
(Bildiğimiz sinek olacaktır.)

Sıgır→سینگر (z: singır سینکر, l: sınır سنر) Usb.

Sinildemek→سینلدهمک (l: sinildedı سینلدهمک)
(Köpek) Açlıktan havlamak, ulumak.

Sınmak→سینمق (l, tr: sınmak سینمق) 1.
Kırılmak, münkesir olmak. 2. Bir yere veya
bir deliğe sokulmak, saklanmak. 3. Hazm
edilmek.

Sınuk→سینوق (l, tr: sınuk سنق) Kırık,
münkesir.

Sınır?→سینیر (l: sınır سنر) (Bak: سیکر) Usb.

Sivricin→سیوریچین (l: sivircin سیوروجن, z:
sivirşin سورشین) Sivri sinek, uyaz.

Sıynmak→سییندی (z: sıyındı سینمق)
Sığınmak, iltica ve ittika etmek.

Şaplamak→شاپلامق (z: şapladı شاپلادی) Sille
atmak, şıtap vurmak, letm.

Şaplama→شاپلامه (l: şelme شلمه) Sille, latm.

Şabu→شابو (ya چابو) tuhfe-i zekiyye-i sahibi
bu lugatı ‘شابو’ suretinde kayd ediyorsa da
manasını vermiyor.

Şatan→شاتان ???

Şar→شار (l, z, fa: şehir شهر) Kasaba, medine.

Şara→شارا (z) Bu lugatın tefsirinde
“hefekane” gibi bir şey yazılıp
okunmamıştır.

Şarkarı→شارقاری (tr: şakrarı, şark eri شرقری,
(شرق + اری) Şark adamı, şarki.

Şarlanmak→شارلانمق (z: şarlandı شارلاندى)
Temellük etmek, zabt etmek.

Şarmanmak→شارمانمق (z) Mınlamak,
semiz (Aceba doğrusu ‘چارمانمق’ çarmanmak
olup ‘چارمخ’ tan mi mehzurdur?)

Şaşamak→شاشامق (z: şaşatı شاشادی) Çalmak,
sork.

Şaşmak→شاشمق (z: şaştı شاشتى, l: şaştı ششنى)
Birden bire zuhur etmek, çatmak,

Şaşkırmak→(z) Çalmak

Şaşı→شاشى (z, l: şışı شیشى) Ahval, ???

Şakmak→شاقمق (z: şaktı شاقتى) Şikayet
etmek.

Şakird→شاکرد (tr, l: şakird شکرد) Tilmiz,
çırak.

Şal→شال (Yoksa ‘چال’ mı?) (z) 1. Akan,
yürüyen. Cari? 2. Kakım, as. (Aceba
bilidiğimiz şal ‘شال’ mı?)

Şaltak→شالتاق (l: şaltak شلتق) Hayal?(Pahalı)

Şalgam→شالغام (z, l: şalcam شلغم) Liftü'l-şalcam.

Şalu→شالو (z: şalva شالوا) Deve yavrusu, bevve.

Şalu→شالو (z) Suret, resim, sanem, put. ('آياق' gibi)

Şalvar→شالوار (l: şalvar شلور, arabîden) Serval, don.

Şam agacı→شاماغاجی (l: şamğacı شامغجی) Şecerat.

Şamruk→شامروق (z) Selal

Sanış→

Şayal→

Şaldıramak→شالديرامق (z: şaldırdı شالدرادی) Çatırdamak.

Şaykalamak→شایقالامق (z: şayfaladı شایقالدی) ???

Şebşi→شېشى (l) ???(Neşr-i matbuada şebşi olup doğrusu 'çapçı' olmalıdır, ki çapçı de akıncı demektir.)

Şebrek→شېرك (z: şebrak شېراك) Kumaş.

Şebek→شېك (z: şabak شېباك)

Şeş börek→شېش بورك (l: şeş börek شېش بورك) Bir cins börek.

Şeşmek→شېشمك (tr) Hal etmek. ('Seçmek' olsa gerek.)

Şeftali→شېفتالى (z: şaftali شافتالى, fa)

Şen→شېن (tr: شان) Âmir, ma'mur.

Şen→شېن (tr: شان) Saat, vakit. (Bu şen: bu vakit)

Şenes→شېنس (l) Zaif, fetr.

Şehir→شېھر (tr, fa) Medine, kasaba.

Şeyn→شېين (z: şayn شاین) Keyf. (Aceba yukarıdaki 'şen' lugatın aynısı mı?)

Şöylemek→شویلمك (çöylemek شویلمك) (z: şoyladı شویلادی)

Şüre→شوره (Yoksa 'çوره' mi?) (z: şura شورا) Küçük, hakir.

Şürütmek→شوروتمك (z: şurutı شوروتی) Kaşımak,

Şüşigörmek??→شوشى كورمك (z) Aksırmak,

Şunde→شونده (l) Burada.

Şuvkalanmak→شووقلالانمق (ya şuvklandı شوقلندی) Yalanmak.

Süyenmen yahut çüyenmen→سویمن, سویمن (z: şulgu شولغو) (yoksa 'چولغو' şulgu شولغو) (şuylu شویلى) Sargı, lifafe.

Suyun→شویون (z) Çiş, bevl.

Yoksa 'چوره' = Zaif mi?

Şirşe → شیرشا (l, fa: şarşa شر شاه) Şatır.

Şirgir, fa: sallat.

Şırlanmak → شیر لانمق (z) Pişmek, ıslah olmak.

Şirin → شیرین (l, z, fa) Melih.

Şiş → شیش (z, l, tr: şiş شیش) Sih, zih.

Şişek → شیشک (z: şişak شیشاک, l, tr: şişek شیشک) İki yaşında koyun veya keçi.

Şişlemek → شیشلەد (l: şişledi شیشلەد, z: şişladi شیشلادی) Şiş geçirmek? Pişirmek, kızartmak.

Şişlik → شیشلک (z: şişlik شیشلک) Şişte pişmek, kızarmış kebab.

Şıklık → شىقلق (l: şıklık شىقلق) Sefih.

Şıblık → شىلبىق (l: şılbık شىلبىق) Asa.

Şimdi → شىمدى (l: şimdi شىمدى) El'an, ? (Şu aimdi 'شوامد' den mahmul olduğu maruftur.)

Şingil → شىنغىل (z) Derin, amîk.

Sab → صاب (z, l: sab صاب) Alet ve silah sapı, kabz.

Saban → صابان (z, tr: saban صابان) Mihras.

Sabancı → صابانجى (z) Serase

Sabanlamak → صابانلامق (z)

Sabanmak → صابانمق (z) Saban sürmek, hars etmek.

Sapçak → صابچاق (l: sabıcak صابچاق)

Saptırmak → صاپدیرمق (l: saptırdı صاپدیردی) Yolunu şaşırtmak, doğru yoldan çıkartmak.

Sapraşmak → صاپراشمق (l: sabraştı صبرشتى) Dağılmak, teberrüd.

Sapsarı → صاپسارى (l: sabsarı صبصرى)

Sapmak → صاپمق (l: saptı صاپتى, tr: sap صاپ) Yoluna ???

Satışmak → ساتىشمق (l: satış صطش) Beyyi'

Satmak → ساتمق (l: sattı صطتى) Beyyi.

Satın almak → ساتىنالمق (l: satın aldı صاتىنآلدى) Şıra.

Saç → صاج (l: sac صج, tr: sac صاج) Şa'ar, malum (dirluçi)

Saçak → صاچاق (l: saçak صچق)

Saçmak → صاچمق (l: saçtı صچتى, tr: saç صاچ) ??? ve neşr etmek.

Sarana → صارانا

Sarancıka → صارانجىقا (z, l: sarancıka صرنجقه, tr: sarncıka صرنجىقا) Çekirge, cerad. (Kıpçakça)

Saranmak → صارانمق (z: sarandı صاراندی) Sarık sarmak, teammüm etmek.

Sarp→ صارب (z, l, tr: sarp صرپ) Güç, zor, sa'b.

Sart→ صارت (z)??? gayrı. (' صراططاطر ' ,
Mavera'ün-nehirde ki bir sınıf ahalinin
ismidir.)

Satışmak→ صاتیشمق (z: satış صاطیش) Satın
almak, alış veriş etmek.

Sardak→ صارداق (z: sardak صرداق) Mızrap

Sarsılmak→ صارصلمق (l: sarsıldı صرصلدی)

Sarkmak→ صارقمق (l:sarkdı صرقدی) Tezeyyi

Sarkınmak→ صارقینمق (z:sarkıtı صارقیتی)

Sarmısak→ صارمصاق (l:sarmısak صرمصق)
Sarımşak, sum.

Sarmak→ صارمق (z: sardı صاردی, l: sardı
صردی, tr: sar gıl صر(کل) Lef etmek.
(Tercuman sahibi iki mana olmak üzere ' تشر ' ? ile de tefsir ediyor ki lugatı)

Sarı→ صاری (z, l: sarı صری, tr: saru صارو)
Asfer.

Sarı kavun→ صاریقاون (l: sarı kavun
صاریقون) Kavun. (Zira farside de 'kavun'
derlermiş.)

Sarışın→ صاریشین (l: sarın صرین) Eşkar.

Sarık→ صاریق (l: sarık صرق) İmame.

Sarınca→ صارینجاق (tr: sarıncık صرنجق)

Sarıncıkan→ صارینجقان (l: sarıncıkın صرنجقن)
Çekirge.

Sarınsamak→ صارنصامق (z: sarınsadı
صرنصدی) İlişmek. (???)

Saz→ صار (z: saz صز) Gabe, orman.

Sazagan→ صاراغان (l: sazagan صزرغن, tr:
sazgan صزرغن) Seban, yılan, ejderha.

Sası→ صاصی (l: sası صصی) Sidik kokusu.
Kına kokusu: Sası bir.

Sag→ صاغ (tr, l: sag صغ) 1. Sağ, salim,
sıhhati olan. 2. Yemin, iman.

Saganmak→ صاغانمق (z, l: sagandı صغندی) 1.
Hesab etmek, saymak. 2. Ad ve itibar etmek.

Sağdıç→ صاغدیچ (l: dagtıç صغطج) Güveyin
refikası.

Sagır→ صاگیر (l, z: sagır صغر)

Sagrak→ صاغراق (l: sagrak صغرق) 1. Hınap.
2. Kase.

Sagri→ صاغری (l, z: sagrı صغری) Küfür.

Sagırgan→ صاغرغان (tr) Sakağan

Sağış→ صاغیش (z, l: sağış صغش) Sayı, hesab.

Sağışlamak→ صاغیشلامق (tr: sagla صاغلا)
Hesaplaşmak.

Sagsagan→ صاغصاغان (z) Akug.

Saglık→ صاغلاق (z, tr: saglık) Afıyet, selamet.

Saglık→ صاغلاق (l: saglık, tr: saglık) Süt veren, sagmal.

Sagılmış süt→ صاغلاقمشسوت (l: sagılmış (صغلاقمش

Sagmal→ صاغلاق (l: sagmal) Süt veren.

Sagmak→ صاغلاق (l: sagdı) Hayvandan süt almak. 2. Meyyit üzerine nevha ve feryad etmek, sayarak ağlamak: sagu sagmak.

Sagu→ صاغلاق (l: sagu) Nevhe, feryad, ölünün arkasında sayarak ağlamak.

Saguş→ صاغلاقوش (l: saguş) Ok ve mızrak demiri

Sagyag→ صاغلاق (l: sagyığ) Semen.

Sagin→ صاغلاق (tr: sagın) Yaban öküzü, sığın.

Saginmak→ صاغلاق Bak: صاغلاق

Saginc→ صاغلاق (l: saginc) Emel, arzu, ümit.

Sakar→ صاغلاق (l: sakar) ??? Atların

Sakal→ صاغلاق (z, l, tr: sakal) Lihye.

Sakalsız→ صاغلاقلسز (z: sakalsız, l: sakalsız, tr: sakalsız) Emred.

Saklamak→ صاغلاق (l: sakladı) Hıfz ve ??? etmek.

Saklanmak→ صاغلاق (z) Hıfz olunmak, taharri etmek.

Sakurgan→ صاغلاقرغ (z, l: sakarga) Güve

Sakinmak→ صاغلاق (l: sakındı) Sagu sağlamak, nevhiye etmek.

Sańsar→ صاغلاقار (z)

Sal→ صال (l) Denizde yüzdürülen malum şey.

Salaca→ صالاجه (l: salca) Udu'l cenazete? Tabut. (Sahib-i eser ???_ diye tercüme ettikten sonra ???_ ifadesiyle "avru" tefsiriyle tashih ediyor ??? salaca)

Salam→ صالام (tr: salam) Saman, tebin. ('سلمان' ve 'كول')

Salamcık→ صالامجق (l: salımcık)

Salama→ صالامه (z: acaba?) Zift.

Salanmak→ صالانمق (z) Tedelli.

Salandırmak→ صالانديرمق (z) Della

Salban→ صالبان (z) Sarık, imame. ('sulban' gibi)

Saltal→ صالطال (z: saltalı) Hayli?

Salkum→صالقم (l: salkum صلقم)

Salkım→صالقيم (z) Unkud.

Salmak→صالماق (l: saldı صالدى, z: saldı صالدى) Göndermek, atmak. ('Bıraktı, kamıştı, bıktı' gibi.)

Salınanmak→صالينانماق (z) Sallanmak, salanarak yürümek, tebahhur.

Salıncak→صالينچاق (l: salıncak صالينچاق) Ercuce(Kıpçakçada 'صالينچاق' imiş.)

Salınmak→صالينماق (l: salındı صاليندى) Kendini göndertmek, ???

Saluk→صالوق (l: saluk صلق) Kuşak. (Arabca صولق)

Samas→صاماص (l: samas صمص) Lemahe, lemace.

Samsanmak→صامصانماق (l: samsandı صمصاندى) Israr etmek, lemaha.

Salıbermek→صالى يرمك (tr) Salıvermek, koyu vermek.

Sanamak→صاناماق (z, tr) Saymak, ad etmek.

Sancımak→صانچماق (z, l, tr) Sivri silahla vurup delerek yaralamak.

Sancı→صانچى (z: şaşı شانشى) Karin ağrısı,

Sancış→صانچيش (tr: sancış صنجش, z : sancic صنجاص) Meşcere.

Sandal→صاندال (l : sandal صندل) Semariye, kayık.

Sansar→صانصار (z) Delk.

Sangır→صانغير (l: sangır صنغر) Sağır,

Sanku→صانقو (l: sanku صنقو) Her şeye inanan, meğful.

Sankulanmak→صانقو لانماق (l: sankulandı صانقلاندى) Inanmak, mugfel olmak, tegahhul.

Sangru→صانگرو (z.) Sağır, atruş.

Sanlamak→صانلاماق (z: sanladı صانلادى) Ziyafet verip düğün yapmak, evlenme.

Sanmış→صانمش (z.) Ma'dud.

Sanmak→صانماق (l: sandı صاندى) 1. Zannetmek. 2. Saymak. (Türkmençe, sanmanın yerine.)

Sav→صاو (l: sav صو) Dava? ('Haber' manasına geldiği malumdur.)

Savcı→صاوچى (l: savcı صوجى) Nebi, peygamber.

Savab→صاواب (z.) Nebiyy?

Sav, Savluk, Savmak→صاغماق, صاولوق, صاو (Bak: Sağ, sağlık, sağmak.)

Savaşmak→صاواشمق (z. tr.) Tutuşmak, harb etmek.

Savsar→صاوصار (tr, z: savsar صاوصار) 1.

Ger (tr.), 2. Sansar, delek.

Savlamak→صاولامق (l, tr: savl gil صول (كل))

Yoldan çekilmek.

Savlamak→صاولمق (l: savladı صولدى)

Tutuşmak, parlamak, lehb.

Savlamak→صاولمق (l: savladı صولدى)

Tasarruf ve temelluk etmek.

Savmak→صاومق (l: savdı صودى) Çevirmek,

döndürmek, tahvil etmek.

Savun→صاون (l: savun صون) Sığır, dağ

keçisi?

Savun geyik→صاون كييك (l: savun geyik

صونكيك) Yaban öküzü, bakaru'r vahş.

Savurcuk→صاورجوق (z: savurşuk

صاورشوق) İnce yağmur.

Savurmak→صاورومق (z: savurdı صوردى)

Ayırmak, ayıklamak, emerek içmek,

savurmak.

Sayağ→صاياغ (tr.) Semem(sağ yağ)

Saymak→صایمق (l, z) Ad etmek.

Savulcan→صاولجان (z) Su'ban

Sayırmak→صایرمق (Bu lugatı garibinin

mukadder manası olup hangisi maksut

olduğu anlaşılmadı.)

Sayri→صایرى (z) Hasta, meriz.

Sayrılanmak→صایریلانمق (z) Hastalanmak.

Saysu→صایصو Kıran, saysu. (sava, sopa

gibi)

Saylamak→صایلامق (z) Tenkiye etmek.

(çapalamak gibi)

Saymış→صایلمش (z) Sayılmış,

Su→صو (tr, z, l) Ma, ab- Suvari, ayak yolu?

Subu→صوبو (l: subu صبو)

Subi→صوبى (l: subi صبى) Narin, ince, fidan

gibi.

Subsuvuk→صوبصوق (l: subsuvuk صوبصوق)

Pek soguk.

Suç→صوج (l, z: suc صج) Zenb, günah,

kabahat.

Suçulmak→صوجلماق (l: suçladı صجلدى)

Soymak, taariye etmek.

Sucuk→صوجوق (z) Mehaşe.

Soracı→صوراجى (z) Mütea'lim.

Sorup→صورپ (l: sorup) Birden bire,

yararak, sorap girdi.

Sormak→صورمق (z, l: sordı صردى, tr: sor

صر) 1. Sual etmek. 2. Emerek içmek,

somurmak.

Sorma→صورمه (l: صر مه) Söz? Bir nevi söz?

???

Suzamak→صوزامق (z) Uzatmak, mat.

Susak→صوصاق (l) Kovva (koğa), delv.

Susam→صوصام (l) Simsim.

Susamak→صوصاماق (l, z) Ateş.

Su sığırı→صوصیغیری (z: su sığırı
(صوصیغیری) Manda.

Sugarmak→صوغارمق (z.) Batmak,
çekilmek. (suda batmak)

Soğan→صوغان (z, tr, l: sogan صغن) Basal.

Soğra→صوغرا (tr) Sonra, ba'de.

Soğulcan→صوغلجان (z: soğulcan صغلجان)
Su'ban, sülük, 'alak.

Soğırmak→صوغیرمق (l: soğırdı صدغردی)
Kesret harb dahi kaib etmek.

Sok barmak→صوقبارمق (l: sok barmak
(صقبرمق) Şehadet parmağı, sebbabe.

Soklandırmak→صوقلاندىرمق (z) Teşvik
etmek. (Abarmak gibi.)

Soklanmak→صوقلانمق (z) Hırslanmak,
iştiha etmek.

Sokıldamak→صوقلدىمق (l: sokıldı صقلدى)
Yaranın ???, şiddetlenmek, zonklamak?

Sokmak→صوقمق (l: sokdı صقدی) Idhal
etmek.

Sokur→صوقور (z) Bir gözü kör, a'ver.

Suku bulmak→صوقوبلمق (z) Su dökmek,
yıkanmak.

Son→صوك (l: son صن) Ahir, nihayet.

Suncuk→صوكجوك (l: suncuk صنچك) Akab.

Sonra→صوكرا (l: sonra صنرا) Badehu, ahir.

Sonkunmak→صوققونمق (l: sokundı صقندى)
Sonraya kalmak, tahir etmek.

Sol→صول (l: sol صل, tr: sol صول) Yesar,
şimal.

Solağay→صولاغای (z)

Solak→صولاق (z) Aser, yesari.

Solangır→صولانغیر (z) Aruz (Güvey veya
gelin mi? Düğün mü? Yoksa şaşkın veya
mehbut mu?)

Solmak→صولمق (l, z) 1. Sararıp bozulmak,
zebl. 2. Tutuşmak, parlamak, lehb. (Yoksa
ikincisi "صولمق" mıdır? Tuhfe-i-zekiyyede
"صولودو" fiili "lehst" tefsir olunup, o da
bunun aynılarında gulat mıdır?)

Soluncan→صولنجان (l: soluncan صلنجن)
Malum kurt.

Soluk→صولوق (l: soluk صلق) Nefes.

Solukan→صولوقان (l: solukan) ???
nefes.

Son kul→صونقول (l: sonkul) Son kul.

Solumak→صولومق (z: soludı) Lehst,
(Bak: solmak)

Som→صوم (z) Semik.

Son→صونك (z) Ahir, nihayet.

Sonra→صونكرا (z) Bade.

Sunmak→صونمق (l: sundı) tr: sun gıl
Uzatıp vermek, navele.

Sunu→صونو (z) Süngü

Sunuşmak→صونشمق (z: sunuştı) سنشتی
Birbirine uzatıp vermek.

Sovuk→صوق (z, l: sovuk) Barid.

Sovulmak→صولمق (z) Solmak.

Sovumak→صومومق (l: sovdı) صودی

Soymak→صويمق (z, tr: soy gıl) صی (کل)

Sıyyı→صی (l, tr) Sıbg

Sıbizgi→صییزغی (l: sıbizgi) Kısa
zurna.

Suvamak→صوامق (z) Leyese? (Suvamak,
sızamak gibi.)

Sovutmak→صووتمق (z) Berid etmek.

Sovurdmak→صووردمق (z) 1. Çekmek,
çıkarmak. 2. Yük vermek veya ??? derre.

Sovuranmak→صوورنمق (z) Çıkarılmak,

Soyurgamak→صویرغامق (z) Milleti
giydirmek.

Sıçan (veya sıçkan)→صیچان (z, l:
sıçan) صیچن, صچن Fare.

Sıçratmak→صیچراتمق (l: sıçratı) صیچرطی

Sıçramak→صیچرامق (z: saşırdı) ساشرادى

Sıçkan→صیچقان (l: sıçkan) صیچقن, z: sışkan
(صیشقان) Cerad, far, sıçkan ay şuhur-u
Türkiyenin biri.

Sıdırmak→صیدیرمق (z: sıdırdı) صیدیردى
Kıdırmak.

Sırt→صیرت (l: sırt) 1. Tepe. (z:
kıpçakçada sopanın demiri.)

Sırt balığı→صیرتبالیغی (z)

Sırça→صیرچه (z: sırşa) Zeccac, şişe.

Sırtlan→صیرتلان (z, l: sırtlan) ???

Sırtmak→صیریتمق (l: sırtıdı) صیرتدى
gülmek.

Sıyrık→صیریق (z) Sıyrılmış, büzülmüş,
soyulmuş, meslul.

Sıyrim→صیریم (l: sırim) Sıyrılmış deri.

Sıyrınmak→صيرينمق (z: صيريندى) İtilip yuvarlanmak.

Sızalmak→صيزالمق (z) --? Toplanmak?

Sızdırmak→صيزديرمق (l: صزدردى) Eritmek.
(Sahib-I eser bunu bilir kitabına nakl edip şeceri fahrur-yedi ise kalanını yetiştirmek ve kemal bulmak manasına geldiği beyan edildiğini söylüyor.)

Sızlamak→صيزلامق (z) Sıkılmak, zahmet çekmek, decere.

Sızlık→صيزليق (z) Suyun üzerinde duran yosun, sebbah.

Sızmak→صيزمق (l: صزدى) Yetiştirmek, kemal bulmak, nekace.

Sızınsamak ya sırınsamak ya sarınsamak

Sıskırmak→صيصقيرمق (z) Islık çalmak, safere.

Sıtmak→صيطمق (z:sıtı صطى) Ceviz vesaire kırmak. (Uşanlık gibi)

Sıtınmak→صيطندى (z:sıtındى صيطندى) Açılmak, parlamak. Infecere.

Siga→صيغا (z: siga صغا) Parlama, kırak.
(susan sañı صوصان صوكى) Aceba bildiğimiz siva mı?

Sığrak→صيغراق (l: sıgrak صغراق) İki parmak arası, sabit al sabi'n.

Sığza→صيغزا (l: sıgza صغزا) Gömlek düğmesi.

Sığlık→صيغلق (l: sıglık صغلق) Islık, safır.
Sığlık berdi= ıslık çaldı.

Sığır→صيغير (l, tr: sıgır صغر, z: صيغر) Bakar, bakara, kav

Siğir→صيغير (z) Mastika, sakız.

Sığalamak→صيغالامق (z) Sıralamak, habbese?

Sığırcık→صيغيرجق (tr: sıgırcık صغر جق, z: صيغيرجق) Maruf kuş.

Sıkmak→صيقمق (z:sıktى صيقتى) Tasir etmek, asara? Doldurmak, şiş? (İkinci manaya gelen 'sıkmak' olsa gerek.)

Sıkışmak→صيقيشمق (z: sıkıştı صيقتشتى veya صيقتشتى) Tezahum etmek.

Sılamak→صيلامق (z:sıladı صيلادى) Mekkese, parlatmak yoksa kurtarmak mı?

Sılamak→صيلامق (z) Düğün, cemiyyet, ziyafet, velime.

Sıltamak→صيلاطامق Huccet ve delil irad etmek veya özür ve bahane etmek.

Sımak→صيمق (l:sımdى صيمدى) Kırmak, kes.

Sınamak→صينامق (z) Tecrübe etmek, denemek.

Sındırmak→صينديرمق (l) Kırdırmak.

(Kıpçakçada 'sundırmak' 'صوندرمق' imiş.

Sınmak→صينمق (tr: صينمق) Kırılmak, inkesere.

Sınık→صينق (tr: سینق) Kırık, şikest.

Sıvar→صوار (z) Kırak, bak: sığa.

Sıvamak→صيوامق (z) Leyyese (Sıvak ve hıramak gibi)

Sıvılmak→صيولمق (z: sıvıldı صيولدى) Kurtulmak, sıvışıp gitmek, inselete, inhalasa.

Sıvık→صويق (z: sıvık صويق) Yumuşak.

Sıyınmak→صيينمق (z) Sığmak, istiab olunmak.

Sıyınmak→صيينمق (z) 1. Tevesü etmek. 2. Teesüf etmek.

Sıyın→صيين (z) Bakarı'r-vahş, sığın.

Dangkuz→ضانكوز (z) Domuz, hınzır.

Davlamak→ضاوامق (z) Dava etmek, idda.

Dudak→ضوضاق (z) Dudak, şefe.

Don→ضون (z) Hayız, hayz.

Dıgılmak→ضيغلمق (z) Dağılmak, neş'et etmek.

Tab→طاب (l: tab طاب) Kifayet, sarf-nazar, tab vurmak=keff-I yed, el çekmek.

Tabaldırık→(z) Geyik boynuzu.

Taban→طابان (z, l: taban طبن, tr: طبان) Ayağın altı.

Tabcak→طابجاق (z) Taht, serir.

(makam-ı hizmet ve taat manasıyla 'طبعق' olsa gerektir.)

Tabcan→طابجان (l: tabcan طابجان) El taht (bu lugatin doğrusu tabcak ve manası 'el taht' olacaktır ki lugat-I arifenin cinsidir.)

Tapmak→طاپمق (l: tabtı طاپتى, z: طاپتى) Bulmak, vecede.

Tapu→طاپو (z, l: طاب) 1. Hizmet. 2. İbadet, ubudiyet, tapu etmek=hizmet temek.

Tapucu→طاپوجى (l,z: tabci طاپچى) Hizmetçi, hadimci.

Tapıştırmak→طاپيشترمق (l: tapıştırt طاپيشتير) Buluşturmak, görüştürmek.

Tapışmak→طاپيشمق (طاپيشتى) Buluşmak.

Tat→طات (l: tat طت) Çiftçi, fellah.

Tatlu→طاتلو (l: tatlu طتلو) Hulv, şirin.

Tatmak→طاتمق (z, l: tatı ططى, tr: tat طاط) Lezzetine bakmak, tu'm.

Tatıkamak→طاتيقمق (l: tatıktı طاتيقتى) Tat olmak yahut onların dilini söylemek.

Tar→طار (z, l: tar طر) Dar veya dik (ضيق)

Tar→طار (l) Enhar eski bir cins kayık, külek.

Taratmak→طاراتمق (l: tartı طراطى) Çekmek, cer etmek.

Tarak→طارق (l: tarak طرق) Muşt (meşit), şane.

Taraklamak→طاراقلامق (l: tarakladı طارقلدى) Taramak, meşşata, serraha

Taralmak→طارالمق (l: tarladı طارلدى) Tar olmak.

Taramak→طارامق (z: taradı طارادى, l: طردى, tr: طرافل) 1. Serreha, meşeta 2. Düzeltmek,

Tartmak→طارتمق (l: tartı طرتى, tr: طرت) 1. Vezn etmek. 2. Cezb ve cerr emek, çekmek. 3. Tahmin etmek?

Tartı→طارتى (l: tartu طرتو) Vezn, mizan.

Tarazi→طارازى (l: tarazi طرزى) Terazi, mizan.

Tarhana→طارخانه (z: tarhana طارخانه)

Tartamak→طارتامق (z) Çekmek, cezb ve cer etmek. (tartıkmak gibi)

Tartan→طارتان (z) Selva.

Tartık→طارتیق (z) Takaddüme, peşkeş. Tartık berdi=takdim etti.

Tarla→طارلا (tr: tarla طرلا) Tarla.

Tarlık→طارلیق (l: tarlık طرلىق) Dık.

Tarı→طارى (z, tr, l: tarı طرى) Maruf hubub nev'ı, dahn.

Taz→طاز (z, l: taz طز) Kel başlı, keleş, akr'a.

Tazlık→طازلِق (l) Keza akr'a?

Tazarmak→طازارمق (z: tazardı طازاردى) Gözün tazardı=alaka?

Tazı→طازى (z, l: tazı طزى, fa: تازى) 1. Arab atı. 2. Maruf kopek ki tavşan avına mahsustur.

Tas→طاس (z, l) Kayıp, ???, tas boldi= kayıp oldu, yitti gibi.

Taş→طاش (z, tr, l: taş طاش) Hacer, seng.

Taşak→طاشاق (z, tr: taşak طاشاق, l: طشق) (طشق)

Taşgara→طاشقرا (l: taşkara طاشقرا) Dışarı

Taşkun→طاشقون (l: taşkın طاشقین) Taşmış, freyezan.

Taşkın→طاشقین (tr: taşkın طاشقین) (Geçmiş) Taşkın.

Taşlamak→طاشلامق (z) Recm etmek.

Taşmak→طاشمق (l: taştı طاشتى) Tencere veya nehir çok dolmak, kabarmak.

Taşımak→طاشيمق (l:taşdı طشدی) Nakl etmek.

Tasburmak→طاصبورمق (l: tasburdı طصبوردی) Kayib olmak. (Mürekkkep olduğu mezkur olup doğrusu 'tas boldi' olsa gerektir, b: tas)

Tat→طاط (ya: طات) (l, tr, z) 1. Lezzet, hulv. 2. Tu'm, hasse-i zaika, zevk. 3. Bak: tat.

Tatar→طاطار (l: tatar ططر) Tatar. (tiz gibi)

Tatanmak→طاطانمق (z) Zevk duymak, lezzet almak, inzaka.

Tatalı→طاطالی (z, tr) Hulv, şirin.

Tatirmek→طاطيرمق (tr: tatır gıl طاطر z: طاطر) Tattirmek, zevk duyurmak.

Tatmak→طاطمق (z, tr,l: tatmak ططمق) Lezzet duymak, Tadına bakmak, zaka , taama.

Tağ→طاغ (tr, l: tag طغ) Cebel, kuh.

Tağ→طاغ (z, l: tag طغ) Dağ, keyye, dal v sem.

Taga→طاغا (bak: taga طاغه) (z) Nal.

Tagarcık→طاغارجيق (z, l: tagarcık طغرجق) Cerab?

Tağalamak→طاغلامق (z) Nallamak.

Tağrak→طاغراق (l: طغراق) Has ve çağlak.

Tağlamak→طاغلامق (l: tagladi طغلادی) Keyye etmek, tevsim.

Tağılmak→طاغلمق (l: tağıdı طغلادی) Tefrik etmek.

Takmak→طاقمق (l: taktı طقتی) Talik etmek.

Takuk→طاقوق (l: takuk طقق) Tavuk, decac.

Tal→طال (z, tr) Söğüt, safsaf.

Talapçık→طالایمق (z:talabtı طالابتی, l: طلبدی) (Kuş) Kanatlarını atmak.

Talak→طالاق (z, tr: talak طلاق) Tıhal.

Talaşmak→طالاشمق (z) Savaşmak, muhasime etmek.

Talakaz→طالاقاز (z) Kara kaz, behha.

Talamak→طالامق (z) Yağma ve nehb ve garet etmek.

Talamak→طالامق (l: taladı طلادی) Kaşınmak (kopek)

Talav→طالاو (z) Yağma, nehib, garet.

Talmak→طالمق (z, l: taldı طلادی) (kıpçakça) 1. Yorulmak, neabe. 2. Dalmak, gates.

Talmav→طالماو (z) Maskara.

Talaz→طالاز (z: طلار) 1. Dalga, mevc.

(Tolkun gibi) 2. Talaz, tepe, tel.

Tam→طام (z, tr, l: tam طم) 1. Satih, muterreh. 2. Kaime, söndürme. 3. Takım, tam. (damla)

Tamar→طامار (z, tr: tamar طمار, l: طمر) 1. Irk. 2. Cins, soy.

Tamar (veya tamur) → طامور (veya طامور) (z) Tomurcuk, habbe.

Tamaş→طاماشا (z, l: tamşa طمشا, fa: طاماشا) Seyir, tefer'u.

Tamaşalanmak→طاماشالانمق (l) Seyir ve tefer'u etmek.

Tamak→طاماق (l: طمق, tr: طماق) Ağzın damı.

Tamaksav→طاماق صاو (z) Añul, Ekyul?

Tamav→طاماو (z) Damağ, damak.

Tamga→طامغا (z) Hatem, yüzük. (Bildiğimiz gibi, bildiğimiz damga= mühür.)

Tamla→طامله (l: tamla طمله) Katre.

Tammak→طاممق (z: tamdı, l: طمدی) Damlamak.

Tamu→طامو (z, tr, l: tamu طمو) Cehennem, duzah.

Tan→طان (ya: طانك) (z, l: tan طن) 1. Subu'. 2. Acep.

Tabh→طابخ (l: tabih طبخ) Rahatlanmak, müsterih.

Tabhlık→طابخلق (l: tabihlik طبخلق) Rahat, istirahat.

Tansik→طانسیق (z) Turfe, garib şey. (Aceba doğrusu 'طاگسیق' mi? Farsça 'تنسوخ' bundandır.)

Tan→طان (veya طانك) Sarısı?

Tan tarı→طان طاری (l: tantarı طن طاری) Kabuğu soyulmuş darı, kara darı.

Talkalık → طالق (z: talkalık طالق) Fitne.

Tan→طانك (l: tan طن, z: طانك) 1. Subh. 2. Acep.

Taňkazmak→طانگزمق (l: tankızdı طنزدی) (Çıban) Kızarıp iltihab etmek.

Taňsık→طانسیق (l: tansık طنسق) Garip şey, tuhfe, turfe, tensuh.

Taňla→طانگلا (l: tanla طنلا) Sabahleyin, es-sabah.

Taňlamak→طانگلامق (l: tanladı طنلادی, tr: طنلا) (z: طانگلادی) 1. Ta'accüb etmek. 2. Sabah erken davranmak.

Tanglayi→طانکلایی (z) Sarığ? Sefak

Taňlık? → طانگلك (z: taňlık طانگلك) Aceb.

Taňlı→طانگلی (z: tanlı طانلی) Ta'ccüb.

Tañmak?→ طانگمق (l: tandı طندى) Itirahat etmek. (Doğrusu ‘طینمق’ olacak.)

Tanmak→ طانمق (tr: tan gıl طان) Danışmak, meşveret etmek.

Tanmak→ طانمق (l: tandı طندى) İstibdad etmek. (Lugat-I arifenin cinsi olacaktır.)

Tanuk→ طانوق (l: tanuk طنق) Şahit.

Tana→ طانه (l, tr: tanu طنا) Büyük buzağı.

Tana→ طانه (tr: tana طنا, fa.) Tane.

Tanışman→ طانیşمان (z)

Tanışmak→ طانیشمق (z: tanıştı طایشتی, l: طنشی) Müşavere etmek. (Türkmençe olup kıpçakçası: كنكیشمك ev imiş)

Tanışık→ طانیشق (l: طنشق) Meşveret.

Tanık→ طانیق (z) Bak: Tanuk.

Tanıklamak:→ طانیقلامق (z) Şahit olmak, şehadet etmek.

Tav→ طاو (z) Bak: Dağ. (Cebel)

Tavşan→ طوشان (z, tr: tavşan طوشان) Erneb.

Tavuk→ طاووق (z) Decac, tavuk.

Tava→ طاوه (z: طاوا) Tahin? (ya baylavuc gibi?)

Tay→ طای (z, tr, l: طى) Muhr.

Tay→ طای (tr, l: طى) Tayı (dayı), Hale Tr: Taya aze (aca= teyze)

Tayak→ طایاق (tr: tayak طایاق) Dayanacak şey, ‘asa, değnek, sopa.

Tayamak→ طایامق (l: طیدی) Dayandırmak, ???

Tayanlı→ طایانلى (z) Dayanmış, mütteka.

Tayanmak→ طایانمق (l: tayandı طیندى, tr: طیان) İstinad ve ittika etmek.

Taygan→ طایغان (z: طایغان) Yuvarlanan.

Taykalmak→ طایقالمق (z) ???

Taylak→ طیلاق (z) Deve yavrusu,

Taymak? → طایمق (z: taydı طایدی) Yuvarlanmak, zeleka. (sürüdi gibi)

Tayn→ طاین (z: tayn طین) Sabahleyin, ale sabah.

Tayn→ طاین (z: طین) Uygur. (Nasturi yoksa Şaman dininde reis-I ruhani ruhani.

Tob→ طوب (z, l: tob طب) Küre.

Topalak→ طوپالاق (l: tobalak طپلق) Yuvarlak bir habbe, güzel kokulu bir nebat, sufte. (???)

Toprak→ طوبراق (z, l: tobrak طپرق) Turab, hâk.

Topra→طوبرا (z: tobra) Muhalla?
(Tobra gibi.)

Toplan (veya topalan)→طوپلان (veya
طوپلان) Karın ağrısı ???

Topraklamak→طوپراقلامق (z: topraklamak)
Toz toprak etmek, terrab, gabbere.

Tobursuklamak→طوبرسوقلامق (z: Tobursuklamak)
berta'.

Topuk→طوپوک (z, l, tr: topuk) Ka'b.

Tobırmak→طوبیرمق veya طوبومق (l: tobr
طبر) Yürürken osurmak.

Tutsak→طوتساق (tr: tutsak, l: ططساق, z: طوطساق) Esir.

Tutkun→طوتقون (tr: tutkun, l: ططقن) Esir.

Tutulmak→طوتلمق veya طوطلمق (l: tutuldu
ططلدی, z: طوطولمق) Kavf.

Tutuşmak→طوتوشمق (z: tutuşti) 1.
Birbirine tutunmak, temasük. 2. Parlamak,
alev almak.

Tutmak→طوتمق (veya طوطمق) (z: tutı, طوتی,
l: طتی, tr: طت) Meseke.

Tutu→طوتو (veya طوطو) (z: tutu, طوطو, tr:
ططو) Rehin. (Tusnak 'طوصناق' ve tutsar
'طوطار' gibi)

Tuc→طوج (l: tuc) Nihasi, bakır? Yoksa
??

Tura→طورا (z) Doğru, doğruluk, yahut
durma kıvam.

Tura barmak→طورابارمق (z) Turu vermek,
tevakkuf.

Turak→طوراق (l: turak) Duracak yer,
makam.

Turak→طوراق (tr: طوراق) Cacık
(Türkmençe)

Toranmak→طورانمق (z) Doğranmak,
takattu'. (torandı gibi)

Turp→طورپ (z) Ficil.

Torba→طوربه (z: torba) Muhallat.
(topra gibi)

Turşı→طورشى (z: turcı) Muhallel.

Torga→طورغا (tr: تورغا) Dokuma, mesc,
tunc.

Durdurmak→طوردورمق (z) 1. Eşemek,
karıştırmak, ba'tere. 2. Toz toprak etmek,
gabbere.

Turgay→طورغای (z) Toz, toprak, gabere.

Turgurmak→طورغورمق (l: turgurdu
طرغردی) Durdurmak, ikame etmek.

Turtanak→ طرطنق (l: turtanak) (طرطنق) Zekat.

Torlak→ طرلق (l: torlak) Garib, mascara adam.

Turmak→ طورمق (l: turdı, tr: طر (فل) z: طوردی) 1. Kıyam etmek, kaim olmak, kalkmak. 2. Hareket etmek, tevakkuf (nüfuz?) etmek, baka durmak, dik durmak.

Turmak→ طورمق (z) Şette 1. Ayırmak, dağıtmak yahut ayrılmak, dağılmak.

Turna→ طورنه (l, tr: turna) Gergi? Maruf kuş.

Turluk→ طورلوق (l: طرلق) Çadırı örtmeyi bir nevi kebranda gibi?

Turu→ طورو (l: turu, tr: طورو, z: طورو) (توسق, طورو) Düşman doğramak? (tr: طورو) Kemiyyet, maruf tunda at.

Turutmak→ طوروتتی (z) Tevakkuf durmak.

Turuntay→ طورونطای Koyun kıpmağa büyük makas.

Tuz→ طوز (z, tr, l: tuz) Milh, nemek.

Toz→ طوز (z, l: tuz) Gubar.

Tuzak→ طوزاق (z, l: tuzak, tr: طوزك)

Tozlamak→ طزلامق (z) Toz etmek, tozlamak.

Tuzlamak→ طزلامق (l: طزلدی) Tuz koymak.

Tuzluk→ طوزلق (l: طزلق) 1. Tutmaca konulan yoğurdun ve nar tanesi gibi şeyler, tozkaca.

Tuzlu→ طوزلو (z, l: tuzlu) Tuzu çok, malih.

Tozmak→ طوزمق (l: tozdi) Toz kalkmak.

Tuzulmak→ طوزولمق (z) Tuzlu olmak, meleha.

Tuşak→ طوشاق (l: tuşak) Etek bağı, kaydı? (Yular mi? yoksa ???)

Tuşamak→ طوشامق (l: tuşadı) (Beygiri) Bağlamak.

Tuşmak→ طوشمق (l: tuşdı) Zare? (Ziyaret etmek mi yoksa beygiri bağlamak mı? Bu halde lugat-ı arifenin sûret-I ahirdir.)

Tusnak→ طوصناق (z) Rehin, girev. (Tutu ve tutsar gibi.)

Tutaşmak→ طوطاشمق (z) Bak: tutuşmak.

Tutak→ طوطاق (l: tutak) Dudak, şefe, leb.

Tutam→ طوطام (l: tutam) Kabze.

Tutar→ طوطار (z: tutar ططار) Rehin. (Tutu, tuzak gibi.)

Tutsak→ طوطساق (z: tutsak ططساق) Esir.

Tutga→ طوطغا (l: tutga ططغا) Kaim-i bisseyf

Tutkun→ طوطقون (l: tutkun ططقن) Esir.

Tutulmak→ طوطولمق (l: tutuldû ططلدی) 1. Muhafaza olmak.

2. (İsim, z: طوطولماق) Havf.

Tutmaç→ طوطماچ (l: tutmac ططماچ) Tatar böreği.

Tutmak→ طوطمق (l: tutı ططی) 1. Ehaz ve ??? etmek. Bak: tutmak.

Tutu→ طوطو (z, tr: tutu ططو) Rehin. (Tutuar ve tutsak gibi)

Tuturgan→ طوطورغان (z, l: tuturgan ططرغن, tr: طوطرغان) Riz, pirinç.

Togan→ طوغان (z, l: togan طغن, tr: طغان) 1. Baz. 2. Zag, karga.

Toga→ طوغا (z) Toka, kemer tokası.

Tutukmak→ طوطوقمق (z) Güneşten kızarmak, yanmak.

Dogan→ طوغان (z) Bir anadan babadan doğan karındaş, şefik.

Togram→ طوغرام (tr: طغرام) (Kemik parçası.)

Togramak→ طوغرامق (l: togurdı طغردی) Kesmek, parlamak.

Togru→ طوغرو (l: togur طغر, tr: طغور) Müstakim, sadık.

Togru→ طوغرو (z) Duru, kümiyyet.

Tugrul→ طوغرول (l: tugrul طغرل) Turnaları tutar, bir nevi av kuşu.

Togrı→ طوغری (z) Kıvam. (Durmaktan mı yoksa bildiğimiz doğru müstakim mi?) (Tut-iki.)

Togrulmak→ طوغرولمق (z: togurladı طغرلدى) Doğru ve düz olmak, istikam? (ong gibi)

Tugluk→ طوغلوق (l: togluk طغلق) Yük yüklemekte musta'mel çatal bir ağaç ki her iki dalı birbirine bağlı olur.

Dogmak→ طوغمق (l: togdı طغدى, tr: دغ, طغ) Tevellüd etmek, tulu etmek.

Togu→ طوغو (z) Yavru, veled, ferh. (yalan) yavru.

Togurmak→ طوغورمق (tr: togur طغر) Tevliyye etmek.

Tok→ طوق (z, l, tr: tok طق) Şa'ban, sır.

Toka→ طوقا (z) Kemer tokası. (??? gibi)

Toktamak→طوقتامق (z) 1. Durmak, sabit olmak, devam etmemek. 2. Dayatmak, sabrı sebat etmek.

Tokma→طوقما (l: tokma طقما) Tokmak, külünk?

Tokmak→طوقمق (l: tokdı طقدی) Çok döğmek, darb ???

Tokucu→طوقوجی (z) Habeka, çulha.

Tokurcı→طوقورجی (tr: tokurci طقرجی) Habeka, çulha. (İdrakta 'tunurkıcı' matbu olup ???)

Tokurçin→طوقورجین (l: togurcin طقرجن) Maruf dama oyunu ki dokuz taşla oynanılır.

Tokuz→طوقوز (tr: tokuz طقر) Dokuz, tıs'a, nüh.

Tokumak→طوقومق (l: tokudı طقدی) Nesc etmek.

Toksan→طوقسان (tr: toksan طقسان) Tis'in.

Tokun→طوقون (z) Zeri'a, tohum. (Tohum 'طخم' gibi.)

Tokunmak→طوقونمق (z) Vurulmak, darp ve dik olunmak.

Tul→طول (z, l, tr: tul طل) Ermel. Tul ibçi.

Tolab→طولاب (l:tolap طلب) Dolap.

Tulaz→طولاز (tr: tulaz طلاز) Muhakkir.

Tolak→طولاق (l: tolak طلق) Sarılmış şey, el şeyu'l-mefuf.

Tolamak→طولامق (l: toladı طلادی) Sarmak, lefetmek.

Tolanmak→طولانمق (z) Bulanmak. 'Aker. (Tulganmak, bulanmak, bulganmak gibi)

Tolanmak→طولانمق (l: tolandı طلندی) Batmak, görünmez olmak: Kır dolaştı, ümmi.

Tulban→طولبان (z, l: tulban طلبان) İmame, sarık. (Tülbend?) (Salban gibi)

Toldurmak→طولدورمق (z, l: toldurdı طلدوردی) Melee. (ملا)

Tolgamak→طولغامق (z) (Karı) Boşamak. (طلقت)

Tolganmak→طولغانمق (z) Bulanmak. Bk: tolanmak.

Tulkuk→طولقوق (l: talkuk طلقق) Tulum, ???

Tolkun→طولقون (z) 1. Mevc, dalga. 2. zarf, cild.

Tolmak→طولمق (l: toldı طلادی) İmtila etmek.

Tolu→طولو (z: tolu طلو) 1. Bered. 2. Mellan, per.

Tulum→طولوم (tr: tulum طلم) Dafire.

Tolun→طولون (l: tolun طلن) Dolu, dolunay, bedr.

Tuluñ→طولونك (l: tulunk طلنك) Şakak ve şakağın üzerine sarkan zülf.

Tolu→طولى (z) Dolu, ____ . (l: طلى) Berd.

Tuma→طوما (l: tuma طما) Zerre, habbe, lametü'l harb.

Tumag (veya tumav)→طوماغ veya طوماو (tr: طماغ) Damağ, ahşe.

Tuman→طومان (l: tuman طمن, tr: طمان) Duman, sis.

Tumav→طوماو (z) Damağ, ahşe.

Tumşuk→طومشوق (طمشق) Gaga, mınkar.

Tomgu→طومغو (l: tomgu طمغو) Zeka.

Tumguluk→طومغولوق (tr)

Tumguluk→طومغىلوق (z) Nilüfer yaprağı. (Doğrusu bu suret-i galat olacaktır.)

Tomlu→طوملو (l: tomlo طملو) El-mebadir?

Tumnu→طومنو (l: tumnu طمنو) Büyük tencere veya karavana.

Ton→تون (z, tr, l: ton طن) Sevb, libas.

Tomcukmak→طومجوقمق (z: tomcukti طمجققی) Ezmek, yasılatmak.

Toñ→تونك (l: ton طن, z: تون) Cemad, buz.

Toñguz→تونكغوز (tr: tonkuz طنقوز) Domuz, hınzır.

Toñmak→تونكمق (l: ton طندى) İncimad etmek.

Toñguz→تونكوز (l: toñkuz طنكز) 1.Domuz, hınzır. 2. Donmuş yağ.

Tonuk→تونوق (z) Silinmiş, hafz olunmuş.

Tonuk yüzlü→تونوق يوزلى (l: tonuk yüzlü طنق يوزلى) Abus'l-vech.

Tunyak→تونياق (z) 1. Aygır, hısan. 2. At vesaire tırnağı, hafır. (İkincisi: tunyak.)

Tuvar→طوار (z, fa.) Duvar, hait.

Toy→طوى (z, l, tr: toy طى) Düğün, velime.

Toy→طوى (l: toy طى) Toy, maruf kuş.

Tuyak→طوياق (l: tuyak طيق) At tırnağı, hafır. (Kıpçakçası olup türkmencesi: 'تونياق' tunyak.

Tuysu→طويسو (l: tuysu طيسو) Duygu, his.

Tuymak→طويمق (z, l: tuydı طيىدى) Toy olmak, şem 'ı

Toymak→طويمق (z, l: toydı طيىدى) Har etmek.

Toyurgamak→طويور قامق (z) Millet giydirmek. (Soyurgamak gibi)

Tırmalamak→ طیرمالامق (l: tırmaladı (طرمالادی Tahriş etmek.

Tırmavuç→ طیرماوج (tr: tırmavuc (طرمواج Ziraat tırağı.

Tırmamak→ طیرمامق (z) Tırmalamak, tahriş etmek. (Tırtamak gibi.)

Tırnak→ طیرناق (z, l, tr: tırnak (طرنق Zafır ???

Tırnaklanmak→ طیرناقلاقمق (tr: tırnakla (طرنقلا Kaşınmak.

Tırnamak→ طیرنامق (z) Kaşımak.

Tırıl→ طیریل (l: tırıl (طیریل Müstahzen?

Tırıldamak→ طیرلدامق (z) Ürküb fırlamak.

Tış→ طیش (l: tış (طیش Haric, bîrûn.

Tığrak→ طیغراق (tr: tığrak (طغراق Tenebbüh, tenakkus.

Tıfırdan (Tıkırdan mı?) (فورطی) Bok böceğı.

Tıkamak→ طیقلقمق (l: tıktı (طقتی Sed etmek.

Tılak→ طیلاق (z, l: tılak (طلق Nebt.

Tılmac→ طیلماج (z) Tercuman.

Timarsık→ طیمارسیق (z) Leim, Habis.

Timarlamak→ طیمارلامق (z) Tımar ve müdavan etmek.

Tın→ طین (z) Sovuk nefes.

Tınmak→ طینقمق (z, l: tındı (طندی, tr: tın (طن 1. Eğlenmek, tauk. 2. Dinlenmek, istirahat etmek. (Kıpçakça.) 3. Teneffüs. 4. Netaka.

Tınışmak→ طینشمق (z: tınıştı, tınışdı (طینتی, طینشدی 1. Nefes alıp dinlenmek. 2. Susamak.

Tıñlamak→ طینگلامق (z: tıñglamak (طینگلامق Susmak, sükun etmek.

Kab→ قاب (l: kab (قاب ???, zarf, kabuk.

Kab→ قاب (tr: kab (قاب Enar? Dua?

Kaba→ قابا (l, tr: kaba (قبا Kabarmış, ???

Kabar→ قابار (z) İğü, dıl. ('İğü' imiş kaburga gibi.)

Kabarcak→ قابارجق (tr) Sınduk. ('Kübürcük' gibi.)

Kabarcık→ قابارجق (tr: kaburcuk (قبرجوق Hayal sureti, kukla. ('Ayak' gibi, 'kavurcak' ve kugurcak' dahi.)

Kabarcuklu бага→ قابارجقلوباغه (tr: kaburcuklu бага (قبرجقلوبغا Kaplubaga.

Kabarmak→ قابارقمق (l: kabardı (قبردی, z: kabardı (قباردی Kalkmak, kaba olmak.

Kabak→ قاباق (z, l, tr: kabak (قباق 1. Kar'a. 2. Göz kapağı, cefen (Kapak). 3. Nihale (Aceba 'kepek' demek olan 'nihal' mıdır?)

Kabtan→قابتان (l:kabtan قبطن, tr: قبتان)

Kaftan.

Kabtı→قابتی (tr:kabtı قبطی) Makas. (Yoksa ‘قبتی’ mi?)

Kabturgan→قابتورغان (z) Sulu, تازه.

Kabkara→قابقاره (l: kabkara قبقره)

Simsiyah.

Kablamak→قابلامق (l: kabladı قیلدی 1.

(Kitabı) Tedid etmek. 2. Kab takmak, örtmek.

Kaplan→قابلان (tr: kablan قیلان) Peleng.

Kapmak→قابمق (z:kabtı قابتی, l: قبطی, tr: kab قبط (فل) Şiddetle almak, hatafa. (Rubu`dan)

Kapu→قابو (z, l, tr:kapu قپو) Bab, der.

Kapuci→قابوچی (tr) Derban, bevvab.

Kabarcuklu bağa→قابورجوقلی باغه (l: kabarcuklu bağa قپورجوقلی باغه) Kaplumbağa. Bak: Kabarcuk bağa

Kapuk→قابوق (z, l: قپوق) Ağaç vesaire derisi, kışır.

Kat→قات (l:kat قات) Tak, ta.

Kat→قات (l:kat قات) İnd, nezd: Benim katımda.

Katarga→قاتارغه (tr: atarga قترغا, rumca) Katarga, gemi nev‘i.

Katlanmak→قاتلانمق (l:katlandı قتلندی)

Katılmak→قاتلمق (l:katıldı قتلدی) Teşeddüd etmek. 2. Sabr etmek.

Katmak→قاتمق (l:katı قتی, tr: kat قتل (فل) İlhak ve ilave etmek.

Katun→قانون (tr)Hanım, kadın, hatun.

Katı→قاتی (tr, l: katı قتی) Sert, şedid.

Katır→قاتیر (l, tr:katır قتیر) Katır, eşek, bağl.

Katık→قاتیق (l:katık قتیق) Adam.

Kaç→قاچ (l, tr: kaç قچ) Kem, çend.

Kaçan→قاچان (l, tr:kaçan قچن) Men, key, ne vakit.

Kaçansa→قاچانسه (z: kaçansa قچانسا) Mûsîr.

Kaçmak→قاچمق (z:kaçtı, kaçdı قاجتی, قاچدی, l: قچتی, tr: قچ (فل) Firar etmek, harebe (هرب)

Kar→قار (z, l, tr:kar قر) Selec, berf.

Karabçı→قارابچی (l:karabçı قاربچی) Fakir.

Karak→قاراق (z, l:karak قرق) Göz bebeği, nazır’l ‘ayn? Sevadü’l ayn, bebek gibi.

Karaltı→قارلدى (l:karaldı قارلدى) Sevadü’ş-şahs, karaltı.

Karamak→قارامق (l:karadı قردی) Lanet okumak, lanet etmek.

Karangı→قارانغی (z) Zulmet, karanlık.

Karangımak→ قارنغیمق (z) Kararmak,
karanlık olmak.

Karanlı evi→ قارانلی او ی (z) Zindan.
(Ahirinde ki 'ی' zait)

Karavaş→ قارواش (l: قروش) Cariye, halayık
esir. (İdrak sahibi her ??? ıtlak olduğunu
beyan ediyor.)

Karaval→ قاراول (z: karaval, karavul قراول,
قاراولو, l: قارول) Yol geçiş, ???

Karpuz→ قارپوز (z, tr, l: karpuz قریز) Bitih,
ahdar.

Kartal→ قارتال (l: kartal قرتال, tr: قرطل) Ukab.

Karcı→ قارجی (z) Makas. (Kabtis gibi.)

Kardaş→ قارداش (z) Ah, birader. (Bak:
Karındaş)

Karşı→ قارشو (z: karşı قارشى, l: قرشى)
Mukabil.

Karsıtmak→ قارسیتیق (z: karsıtı قرصتی) El
çırpmak. (saffeka صفق)

Karşak veya karcak→ قارشاق (veya قارجاق)
(z) Çakal.

Karşılamak→ قارشیلایمق (z: karşıladı
قارشى لادی) Karşısına çıkıp mulakı (veya
melaki) olmak.

Kartaban→ قارابن (z)

Kartal→ قارتال (z: قرطل) Nesr, kartal.
(‘Çarlak’ gibi.)

Kartaymak→ قارطایمق (z) İhtiyarlamak,
hareme.

Kargamak→ قارغامق (z, l: kargadı قرغدى)
Lanet ve beddua etmek. (‘Karamak’ gibi.)

Kargaşa→ قارغاشا (z) Karışıklık, mağlubiyet
ve karar ???

Kargaşalamak→ قارغاشالایمق (z) Karışıklık
olmak.

Kargaycı→ قارغایجی (z) Bedduacı, la'an.

Kargu→ قارغو (l: kargu قارغو) Kamış, kasab.
(Mızrak manasına gelen 'قارغى' bundan
olacaktır.)

Karga→ قارغا (z: karga قارغا, l, tr: قارغا) Gurab.
(‘Kuzgun’ gibi.)

Kargış→ قارغیش (z) La‘n, lanet, tel‘in.

Karlagaç→ قارلاغاش (z: karlagas قارلاغاش, tr:
karlagac قارلاغاج)

Karlaguç→ قارلاغوج (z)

Karlavuc→ قارلاوج (l: karlavuc قارلاوج)
Kırlangıç, hutaf.

Karılmak→ قارلمق (z) İhtilat etmek.
(‘Karımak’ ve ‘katlamak’ gibi.)

Karmak→ قارمق (z) Sinare? Olta iğnesi, zoka.

Karmalamak→ قارمالامق (z) ve;

Karmamak→ قارمامق (z) El ile yoklamak, messe, habbese

Karmak→ قارمق (l: kardı قردى) Katmak, karıştırmak, halate. (حلط)

Karın→ قارين (z, l, tr: karın قرن) Batın, şikem.

Karnak→ قارناق (l: karnak قرناق) Cariye, halayık.

Karındaş→ قارينداش (l, tr: karındaş قرنداش) Kardeş, birader, ah. Kız kardeş, hemşire. Uht, kayın kardeş, kayın birader.

Karu→ قارو (l: karu قرو) Nerede, nereye, niye. (Kıpçakça)

Karu→ قارو (z) Cevap.

Karuk→ قاروق (z) Sidik?

Kara→ قاره (z, l, tr: قرا) Siyah, esved. 2. Yağız at, ethem.

Karabirik→ قاره ابريك

Karaca kan→ قاره اجه قان

Karasığır→ قاره صغیر (z: قاراصییر) Camis, manda. ('Su sığırı' gibi.)

Kara tanık bilmek→ قاره طانیق بیلمک (z) Bilmek, temeddüh etmek.

Kara kaz→ قاره قاز (z) Leglek, lağlağ

Kara günlük→ قاره کونلک (l) ???

Karalacin→ قاره لاجین (z) Gevher.

Karalık→ قاره لک (z) Siyahlık, sevad.

Kara yağız→ قاره یاغیز (l: kara yağız قرا یغز)

Karayuvuz→ قاره یوووز (z) Esmer.

Karayuvzlık→ قاره یوووزلق (z) Esmerlik, semere. (سمره)

Karı→ قاری (z, l: karı قری) İhtiyar, pîr, şeyh.

Karı→ قاری (l, tr: karı قری) 1. Zira, kavı. 2. Arşın, zira.

Karış→ قاریش (l, tr: karış قرش) 1. Şebr. 2. Lanet.

Karınca→ قارینجه (tr: karınca قرنجه) Neml, mevr.

Karımak→ قاریمق (z) İhtiyarlamak.

Karımak→ قاریمق (z) 1. Karıştırmak, halt. ('Katmak' gibi.) Karışmak, ihtilat etmek. ('Kartmak' 'katmak' gibi.)

Karılmak→ قاریلق (z) 1. ??? (Uzaklaşmak mı?) 2. ??? ('Boğulmak', 'tutulmak' gibi.)

Karın→ قارين (z) Bk: karın. (قارن)

Kaz→ قاز (z' tr, l: قز) Bat, vezze.Karakaz, talakaz,bk.

Kazak→ قازاق (tr) Bekar, azıb uzzab-ı mücered.

Kazakbaşlı→ قازاق باشلی (z) Azıb, bekar.

Kaz aldirmek→ قازالدرمق (z) Mahar. (Mavi mi yoksa ??? mi?)

Kazan→ قازان (z, l,tr: قزن) Büyük tencere. ('Kazgan' gibi.)

Kazanmak→ قازانمق (z, l: قزن (فل) Hasıl ve istihsal etmek.

Kazanc→ قازانچ (z:kazanc (قزنج Istihsal, kesb.

Kazmak→ قازمق (z, l:kazdı قزدی, tr:kaz قز (فل) Hafer.

Kazma→ قز مه (l:kazma قز مه) Müsemmat.

Kazana→ قازانه (l:kazana قز نه, arabiyyedir) Hazine.

Kazık→ قازیق (l:kazık قزق) Veted.

Kazımak→ قازیمق (z) Cerede. (جرد) Soymak? ('Kasık' gibi.)

Kaş→ قاش (z, tr, l: قش) 1. Hacib.2. Yüzün halfesi. 3. Tağ.

Kaşamak→ قاشامق (l:kaşdı قاشدی) Kaşımak, hakke.

Kaşak→ قاشاق (l: قشق) Kaşıma, hakke.

Kaşka (Kačka)→ قاشقا yoksa قاشقا mı? Gurre. ('Gurre'dir mi? Lugatların birinde çok anlamı vardır.)

Kaşkaldak, kaçkaldak?→ قشقالداق (yoksa قاشقالداق mı) (z) Gurre, mağrur, gafıl.

Kaşu→ قاشو (z) Kadum, tokmak. (İkinci manaya bakılırsa 'قمچو' 'dan' galat olarak 'قمشور' olsa gerektir.)

Kaşuk→ قاشوق (z, tr, l: قشق) Kaşık.

Kaşımak→ قاشیمق (z, tr) Hakke.

Kaşınmak→ قاشینمق (tr) Hakke olunmak.

Kasathık→ قاصاتلق (z) Yahud:

Kasitalık→ قاصیطالق (l:kasıtlık قاصیطلق) Sedef.

Kaskas→ قاصقاص (gülmeK) Kahkaha.

Kaskanmak→ قاصقانمق (l:kaskandı قاصقندى) Kıskanmak, gayret.

Kasmak→ قاصماق (z) Tencerenin dibine yapışan, yanmış yemek. ('Kanmak' gibi.)

Kasmak→ قاصمق (l:kastı قاصتى) (Esvabı) Kesib kısaltmak.

Kasa→ قاصا (l:kasa قسا) İpekli esvab.

Kasımak→ قاصیمق (z) Bk: Kazımak.

Kasırtaka→ قاصیرتقه (tr) Kene.

Kasırga→قاصیرغا (tr, z:kasırga) Gerd-i bad, kasırga.

Kasık→قاصیق (l:kasık) Anı.

Kat→قات (l:kat) İnd, nezd. Bk: kata.

Katagan→قاتاغان (Yoka 'قرطغان' mı?) Hindiba.

Kata kaldırmak→قطاقلدیرمق (z) Beht ve hayrete düşürmek.

Kata kalmak→قاطاقلق (z) Beht ve hayrete düşmek.

Katla→قاطلا (z) Kere, defa. ('Kez' gibi.)

Katlamak→قاطالمق (z) İhtilat etmek. ('Karılmak' gibi.)

Katun→قطن (l:katun) Hatun, hanım, kadın.

Katı→قادی (z, l) Şedîd, kuvî, pek. (Berk gibi.) Katı bulmak, koyulaşmak?

Katmak→قاطمق (z:katı) Katmak, karıştırmak.

Katır→قاطر (z, tr:katır) Eşek, bağl.

Katışkara→قاطیشقارا (z) Karma karışık, mahlut.

Katık→قاطیق (z) Adam.

Katılmak→قاطیلمق (l: قطلدی) Katılmak.

Kagıt→قاغیط (l: fa قغط) Kağıt, varak.

Kagıt→قاغت (z)

Kak→قاق (z, l: قق) 1. Kadîd. 2. Kayanın içinde su ile dolan oyuk.

Kakaç→قاقاج Atlas.

Kaksırmak→قاصیرمق (z) Tenahhuh, yalandan öksürmek.

Kaksıtmak→قاصیتیمق (z) Büzülüb kana kusmak, zanih.

Kaklamak→قاقلامق (z, tr: ققل) (eti) Dilim dilim kesip kurutmak, tefrid.

Kaklık→قاقلیق (l: ققلق) İltiham? Pastırma?

Kakmak→قاقمق (z, l: ققتی, tr: قق) 1.

(Kapı)Çalmak, dakk? 2. Vurub savurmak, Kar'.

(Tuhfe sahibi lazım olarak gerçek manasında veriyor.) Göz kakmak, kabarmak, gamz.

Kakırdak→قاقیرداق (z) Sela, takdi sade yağ. ('Kovurdak' gibi.)

Kakırmak→قاقیرمق (z) Yalandan öksürmek, tenahhuh.

Kakımak→قاقیمق (z, l: kakdı) Hiddet ve gazap etmek. (Türkmençe.)

Kalaç→قالاچ (z:kalaş قالاş) Yuvarlak ekmek, kurs, 'ayf.

Kalay→قالای (z) Kızdır?

Kaldıramak→قادیرامق (z) ???

Kaldırmak→قادیرمق (z) Ref etmek.

Kalgan→قالغان (z) Kalan, baki.

Kalkan→قالقان (z, tr:kalkan قلقان, l: قلغن) Turs, mucenne, darak, siper.

Kalkmak→قالقمق (l:kalkdı قلقدی) İrtiz'a.

Kalmak→قالمق (z, l:kaldı قلدی, tr:kal قل) Baki olmak, devam etmek.

Kalın→قالن (z) Mühür, kâbin. (Lam'ın harekesi meksur?)

Kalı→قالی (tr) Halı, keçe. ('کور' gibi.)

Kalın→قالین (z, tr, l:kalın قلن) 1. Bahine 2. Galiz, kaba. 3. Mehir, kabin. (Yukarıda ki 'kalın' ın da lamin meksur olacağı bunan anlaşılır.)

Kam→قام (l:kam قم) Tıp? (tabip mi?)

Kam→قام (z) 1. Kenvir, kunneb. 2. Dan, tair.

Kamamak→قامامق (z) (Diş) Kamaşmak.

Kamaşmak→قاماشمق (z, l:kamışmak قمشمق) (Göz) Kamaşmak, kelle.

Kamçı→قامچی (z:kamşı قامشو, tr, l:kamcı قمچی) Kırbaç, mikra'a.

Kamkak→قامقاق (tr:kamkak قمقاق) Çalı çırpı, har u haşak, kam kam başı, hafifü'l-akl.

Kamlamak→قاملامق (l:kamladı قملدی) İcra-yı tebabat etmek. Tabbe.

Kamug→قاموغ (l:kamug قمغ) Cümle, cemiyet, hep.

Kamış→قامیش (z) Kasab.

Kan→قان (tr) Dem, hun. Kan alıcı: fesad.

Kan→قان (z) Han, mülk.

Kan→قان (z) Melek, ferişte.

Kanat→قاناط (z, tr, l:kanat قنط) Cenah, per.

Kanamak→قانامق (z:kanadı قانادی, l: قندى قانادی) İndimar

Kanbaz→قانباز (z, fa?) Fuzuli,

Kanc→قانع (l:kanc قنج) Zarf ı mekan, nere (nereye), kanca yürürsün: nereye gidiyorsun? (Bunun asıl lughatı 'kan' olup 'ca' harfû'l-az olmakla kanda denildiği gibi kanca dahi denilir.)

Kancafa?→قانجافا (z) Tetarruk.

Kancuk→قانجوق (l:kancuk قنجوق)

Kancık→قنجیق (z, tr:kancık) Dişi köpek.

Kanca→قنجه (l:kanca) Nereye, ne tarafa.

Kandala→قاندالا (tr:kandala: قندلا, z: قانضالا) Tahta kurusu, bak. (Türkence beşik imiş.)

Kanda→قنده (l:kanda قندا) Nerede. ('Kayda' gibi.)

Kandırmak→قندیرمق (z, l:kandadı) Su içirmek, irva etmek.

Kandırmak→قیندیرمق (yahut قیندیرمق) (l:kandırdı) Göndermek, bease.

Kanrak→قنراق (l:kanrak) Geniz, hayşum.

Kanru→قنرو (l:kanru) Çingirak,ceres, çan.

Kangrayek→قنگرایک (z:kangrayak قنگرایک) Bir sıra dişleri, diğerinden uzun olan.

Kaňlı→قانگلی (tr:kanglı, l: قنلی) Yük arabası.

Kanmak→قانماق (z) Yanık tencerenin dibine yapışan. ('Kasmak' gibi.)

Kanmak→قانمق (l:kandı) Suyu doymak.

Kanmak (veya kınmak)→قینمق (veya قانمق) (l:kandı) Gönderilmek, inbease.

Kanı→قانی (z) Hani, nerede.

Kav→قاق (tr, l, z:kav قو) 1. Çakmakla ateş alan maruf şey, tarak. 2. Yılanın derisi.

Kavak→قواق (tr:kavak قواق) Maruf ağaç. (Türkmençe olup kıpçakçası 'usak' 'اوساق' tır.)

Kavurga→قورغا (l:kavurga قاورغه) Kavrulmuş hububat veya et, kavurma, kavut.

Kavurşak→قاورشاق (z) La'b, bir cins oyun olmalı.

Kavrulmak→قاورلمق (z) 'İtila? ('Kavurtmak' gibi.)

Kavurmak→قاورمق (l:kavurdı) Kali etmek.

Kavurma→قاورما (tr:kavurma قاورمه) Kavrulmuş et.

Kavra→قاوره (l:kavra قورا) Tarlada kalan başaklar,???

Kavuş→قاوش (z) Marangoz rendesi.

Kavsuk→قاوصوق (z:kavsuk قوصوق) Göbek, surre.

Kavut→قاوط (z)

Kavuk→قواق (z, l:kavuk قوق) Kavrulmuş taze buğday, ???

Kavuk→قواق (l:kavuk قوق) Mesane.

Kavluk→قاولق (l:kavluk قاولق) Kav kesesi.

Kavun→قاون (tr, z:kavun قاون, l: قون) Bitih, asfer. (türkmence)

Kavlamak→قاولامق (l:kavladı قاولدی) (Yılan) Derisini bırakıp sıyrılmak.

Kay→قاي (l:kay قاي) Taraf??? kayda: nerede.

Kaya→قاي (z, tr, l:kaya قاي) Sahre. 2. Nil yeri dere, hendek.

Kaya→قاي (z:kaya قاي) Yan??? kaya kaya baktı: nazar-ı şehra.

Kayan→قايان (z:kayan قايان) Tavşan, erneb. (Kapçakça.)

Kaydırmak→قايديرمق (tr:kayıttır. (فل)قیتتر) Çevirmek, döndürmek, irca' etmek.

Kaytmak→قايتمق (l:kayıttı قایتی, tr: (فل)قیت) Dönmek, rücu' etmek.

Kaytamak→قايتامق (z) Kaht ve gala olmak.

Kaydasa→قايidasا (z) Mevzi, mahal, mekan.

Kayde→قايده (z) Nerede?

Kaydırmak→قايديردی (l:kaydırdı قايديردی) Red ve iade etmek.

Kayır→قايير (l, tr: قير) Kaya dair kum, çakıl.

Kayır (yoksa kayır mı)→قايير (yoksa 'قير' mı?) Felek?

Kayrılmak→قاييرلدى (z:kayrıldı قاييرلدى) Kıvrılmak, lava.

Kayış→قايیش (z) Mir.

Kayışka→قايیشقا (z:kayışka قايیشقا) Kuş veya bir cinsi. ('Kuruncuk' gibi.)

Kaygarmak→قايغارمق (z) Mahzun ve makedder etmek.

Kaygamak→قايغامق (z) Mahzunve makedder olmak, gaile çekmek.

Kaygı→قايغی (z, tr:kaygı قايغی) Gam, keder, gaile.

Kaygırmak→قايغيرمق (z) Mahzun olmak, gaile çekmek.

Kaygaç→قايغاچ (l:kaygac قايغچ) Emel, maksad, arzu, ???

Kaygalatmak→قايغالاتمق (z) Telaşa düşürmek.

Kaykalanmak→قايقالانمق (z) Telaşa düşmek. Tekellevü.

Kaymak→قايماق (z, l:kaymak قايماق) Zübd.

Kaynamak→قاينامق (l: kaynadı قايندی) Galyan etmek.

Kayın ana→قايینانا (z) Hummate (Küye gibi)

Kuyumcu→قويومجی (z: قويومجی) Kuyumcu.

Kayu→ قايو (l: قيا) Hangisi?

Ko→ قو (z) Şom, meşum, uğursuz. (Kitab-ı mezkurede ‘شم’ diye tefsir olunmuş, diğer yerde ‘قو’ dahi vardır, ki aslı anlaşılmıyor.)

Kuba→ قوبا (l: قبا) Toz rengi, iğbar, boz.

Koparmak→ قوپارمق (l: kopardı, z: قپردى) 1. Kati’ ??? etmek. 2. Koparmak. 3. İka’ etmek.

Kubas→ قوباص (l: kubas, z: قبص) Kobaş denilen köpek cinsi.

Kubramak→ قوبرامق (l: kubardı, z: قپردى) Boz rengini almış, bozlaşmak.

Kupturga→ قوبطورغا (l: kapturga, z: قبطرغا) ???, kuşak, kemer.

Koplan→ قوپلان (z) Kaplan, peleng, nemer.

Kopmak→ قوپمق (z: koptı, l: قوبتى, z: قبطو, قبطى, l: قوبتى) 1. Kati’ ve kas olunmak, çıkmak, ayrılmak, kalkmak, bükülmek. 2. Vuku’ bulmak, hasıl olmak.

Kopuz→ قوبوز (tr: kopuz, z: قبز) Maruf çalgı.

Kopuzcı→ قوبوزجى (tr: kopuzcu, z: قبزجى) Kopuz çalan adam.

Kut→ قوت (l: kut, z: قوت) Uğur, baht. Kuti kurusun.

Kutirmek→ قوتيرمق (tr) Bk: kutarmak.

Kurtulmak→ قوتيلمق (tr: kurtıl, z: قوتيلمق)

Kurtulmak, halas olunmak.

Kutarmak→ قوتارمق (veya قوتيرمق) (tr: kutar, z: قوتارمق)

Kutsiz→ قوتسز (tr) Uğursuz, meşum.

Kutlu→ قوتلو (l: kutlu, z: قوتلو) Uğurlu, meymun, mütemeyyin.

Kutlulamak→ قوتلولامق (tr: kutlula, z: قوتلولامق) Tebrik etmek.

Kuturgan→ قوتورغان (tr: kuturgan, z: قوتورغان) Uyuz kopek.

Koç→ قوچ (tr: koc, z: قوچ) Kebiş.

Koçak→ قوچاق (z, l: kucak, z: قوچاق) 1. Ağuş, hazin. 2. Bir defa kucaklanan şey, şed.

Kucaklamak→ قوجاقلامق (z, l: kucakladı, z: قوجاقلامق) Sarmak, aneka, 'itinak.

Koçkar→ قوچقار (z, l: kockar, z: قوچقار, tr: قوچقار) Koç, kebiş. ('Koç' gibi.)

Kucmak→ قوجمق (z: kuctı, l: قوجتى, tr: قوجمق) Kucaklamak, sarmak.

Kocur→ قوجور (z) Su yosunu, sebbah.

Koca→ قوجا (z: قوجا, l: tr: koca, z: قوجا) İhtiyar, şeyh, habir. 2. Effendi, seyyid. (İkincisi farsça ‘??’ den mi?)

Kocadaş→ قوجاداش (l, tr:kocadaş) (قجاداش)

Koyu yoldaş, kocadaş, refik.

Koduk→ قودوق (z, tr:koduk) Eşek
yavrusu, sipa, cahş?

Kor→ قور (l:kor) 1. Vakit, zaman. 2. Yaş,
sene, ömür.

Kur→ قور (tr:kur) 1. Kuşak, kemer. (Uçkur ‘uçkur’ bundandır.) 2. Zarar, ziyan.

Kubağa→ قورباغا (l, tr:kurbağa) Dafda
(dıfda) (بغا> باغه) gibi)

Kurt→ قورت Bk: قورط

Kurtmak→ قورتمق (tr:kurt) (فل) قرت
Korkutmak, tahvif.

Kurc→ قورج (tr:kurc) Çelik, polad.

Kurşun→ قورشون (z, l:kurşun, tr:قرشن)
Rassas.(Türkmence olup kapçakçası
‘kurgaşun’ (şın), veya ‘kurguş’ - قورش- dur.)

Kursak→ قورصاق (l:kursak, tr:قرسق)
1. Kuş ??? 2. Mide. 3. Midenin ağzı, ??? 4.
Karaciğer, kebid. 5. ???, katı? (Keza ___) ???
(Doğrusu yazdığımız ‘kursak’ ‘قورصاق’ olup
manayı ???)

Kurt→ قورط (z, l, tr:kurt) 1. Dud, muş
germ. 2. Zib, gurg. (Türkmence olup
kıpçakçası ‘بورى’ ‘Borı’ .) 3. Adi peynir, keş.
(Bunun doğrusu ‘kurut’ ‘قوروط’) 4. Pek

ihtiyar, herem. (Aceba bunun doğrusu : kart
‘قارت’ mı? > ‘قرط’)

Kurtuk→ قورطوق (l:kurt) Boynuzdan
boru, nefir.

Kurtulmak→ قورطولمق (l:kurtuldu) (قرطلدى)
Necat ve reha bulmak. (‘Kutulmak’ gibi)

Kurga→ قورغا (z) ??? , kavuracak ??? ateş.
(‘Kurulmak’ gibi.)

Kurgarmak→ قورغرمق (z) Kavurmak.

Kurgaş→ قورغاş (z) Atmaca, başık. (Kırgız:
‘أطمجا’ gibi.)

Kurgaşun→ قورغاşون

Kurgaşın→ قورغاشین (z) Kurşun, rassas.

Kurgan→ قورغان (z, l:قرغن, tr:قرغان) 1.
Eskiden mezarın üzerine yapılan tepe.Tuni,
ulus. Ale’l ıtlak mezar, kabir.

Kurguş→ قورغوش (l) Kurşun, rassas. (
‘قورغاşون’ dan galat olsa gerek.)

Kurgı→ قورغى (l:kurgı) Atmaca, başık.
(z:kırgı قيرغى)

Korkak→ قورقاق (l:korkak) Haif.

Korkmak→ قورقمق (l:korkdı, tr:kork)
(قوروقتى z:korktı) (فل) قرق Hafe.

Korkunç→ قورقونچ (z:korkunş) (قورقونش)
Mahuf.

Korluk→ قورلوق (z, fa: zarar) Zarar, hayf.

Kurma→ قورما (z, tr:kurma) Hurma, temr.

Kurman→ قورمان (z) Terkeş.

Kurmak→ قورمق (z:kurdı قوردی, l: قردی, tr:kur(gıl) قر (فل) 1. (Yapma vesaire) Çekip germek, evtera (vetera). 2. Dikmek

Kuru→ قورو (z, l, tr:kuru قرو) 1. Yabis, huşk. 2. Sert, katı, haşin. 3. Kara, yer. 4. Sıtma, humma.

Kurvalı→ قوروالی (z) ???

Kurut→ قوروت (veya 'قوروط' (z:kurut قوروط, tr: قروت, l: قرط) Adi peynir, keş, kara kurut, bir cinsi.

Koruk→ قوروق (z, l, tr:koruk قرق) Olmamış üzüm veya hurma ve saire.???

Kurulamak→ قورولامق (tr:kurula قورولا (فل) Vekabe ve himaye etmek, kurumak.

Korukmak→ قوروقتی (z:koruktı قوروقتی) 1. Korkmak, havf ve duçar olmak. 2. Kuşanmak, ???.

Kuruldamak→ قورولدالمق (z) Huruldamak, gürültü etmek.

Kurumak→ قورومق (z, l:korudı قردی) Yabis olmak.

Korumak→ قورومق (veya قورمق) ??? , dalmak, batmak?

Koz→ قوز (tr:koz قز, l: قوز) Ceviz. (İdrak sahibide arabi ceviz mahuz ad etmek için, koz yazıyorsa da hata olup türki el asıldır.)

Kuz→ قوز (l:kuz قز) Güneşin tulu'da tutmadığı yer, gölgelik.

Kozak→ قوزاق (z, l:kozak قزق) Bazı ağaçlarda hasıl olan tane , kozalak, ???

Kuruncuka→ قورونجوقه (z) Kazmi. (ar.) (Kayışka)

Kuzgun→ قوزغون (z, l:kuzgun قزغن) Karganın siyah nev'i.

Kuzu→ قوزو (tr:kuzu قزو)

Kuzi→ قوزی (l:kuzi قزی) Koyun yavrusu.

Kuzikulağı→ قوزی قولاغی (l:kuzikulağı قزوقلاغی) Hamiz.

Kuskun→ قوسقون (tr:kuskun قسقون) Kuzgun.

Kuş→ قوش (z, l, tr:kuş قش) Tayr, murg. Baykuş, akkuş, karakuş.

Kuşak→ قوشاق (l:kuşak قشاق, tr: قوشاق) Mıntika, kemer.

Kuş kuyruğu→ قوش قویروغی (l:kuş kuyruğu قش قیرغی) Ciyad, tel.

Kuşluk→ قوشلوق (z, l:kuşluk قشلق) 1. Öyleden önceki vakit

Koşılmış→ قوشلمش (l: قشلمش) ???

Koşılmak→ قوشلمق (l:koşladı قشلدی) Birlikte olmak, iktiran etmek.

Koşmak→ قوشمق (z:koştı قوشتی, l:koşdı قشدی) Yan yana koymak, yaklaştırmak. 2. İlka' etmek. 3. Tersim etmek? (Tercüman sahibi ??? ıka etmek manasını verib kusmak ile iltibas ettrimiştir.)

Kusgu→ قوصغو (l:kusgu قصغو) Kusmuk, kay.

Kusmak→ قوصماق (l:kusgu قصغو) Kusmuk, kay.

Kusmak→ قوصمق (l:kusdı قصدی) Kay etmek.

Kut→ قوط (z) Berk? (Yoksa berke mi?) Bak: قوت

Kutarmak→ قوطارمق (z) Gark, kaşıkla veya tasla su vesaire almak, veya yemek boşatmak.

Kutas→ قوطاس (l:kutas قطاس) Hutuz.

Kutagan→ قوطاغان (l:kutagan قطنغن) Hindiba.

Kutak→ قوطاق (z) Taşak, ???

Kutan→ قوطان (z) Becah? (Beceh ise mahsus bir kuş ki gerdanında gerdek yayılır.)

Kutgarmak→ قوطغارمق (z) 1. Kurtarmak, tehlis. 2. Kurtulmak, halas bulmak.

Kutur→ قوطور (z, l) 1. Sevda. 2. at yelesi. 3. Uyuz, cereb. 4. Kuturmak, akur.

Kuturgan→ قوطورغان (l:kuturgan قطرغن) Uyuz olmak, cereb.

Kuturgalı→ قوطورغلی (z) Kudurmuş (kuturmuş), akur. (köpek)

Kutulamak→ قوطولامق (z) Mübarek ve mütemeyyin olmak.

Kuturmak→ قوطورمق (tr) Uyuz olmak, kuturmak, kudurmak.

Kutuz→ قوطوز (z) 1. Kudurmak, akur. 2. Uyuz, cereb.

Kutuzlu→ قوطوزلی (z) Kudurmuş, cereb.

Kutuk→ قوطوق (l:kutuk قطق) Yabani eşek yavrusu.

Kutulmak→ قوطولمق (z) 1. Kurtulmak. 2. Kurtarmak.

Koga→ قوغا (z) Kova, delv.

Kogan→ قوغان (z) Kıvılcım, şerare.

Kugu→ قوغو (z) ???(Bildiğimiz 'kuğu' kuşu mu?)

Kuguz→ قوغوز (z:kuguz قوغوز) Cura. ('قوقاز' çöğür gibi.)

Kogı→قوغی (z) Tebar? Çatlayan yüksek talak.

Kuf→قوف (z) Mucun.

Kukaz→قوغاز (z) Bak: koguz.

Kukrak→قوقراق (l:kukrak ققراق) Çıplak yer, ???

Kuksumak→قوقسومق (z)

Kokumak→قوقومق (z, l:koktı ققتی) ???

Kokun→قوقوز (z, l:kokuz ققز) Su akan yer.???

Kol→قول (z, l, tr:kol قل) 1. Akd, yazı. 2. Bilek, zend, said. 3. Arşın, zıra.

Kul→قول (z, tr, l:kul قل) Köle, abd, bende.

Kol→قول (tr:kol قل) Dere,vadi.

Kola→قولا

Kola→قولا

Ku(o)latuz→قولاتوز (z) Berr, kara.

Kulac→قولاچ (z, tr, l:kulac قلاج) Ba', maruf ölçü.

Kulag→قولاغ

Kulag urmak→قولاغاورمق (z:kulak urdı قلاغاوردی) Hanese? حنث ('diklemek' gibi)

Kulaguz→قولاغوز (tr:kulaguz قلاغوز) Rehber, delil.

Kulak→قولاق (z, l:kulak قلق, tr: kulag قلاغ) Ezen.

Kolan→قولان (z, l:kolan قلن, tr: قلان) Himaru'l-vahşi, hizber. (Yavrusuna mi 'kolon' derler yoksa ikisi bir midir?)

Kulan→قولان (z, tr:kulan قلان) Eyer bağı, hiram.

Kulan?→قولان (z) Akbeh? Parmakları veya dişleri seyrek?

Kolana?→قولانا (z) Kuşak? Koltuk altının kokusu? (yoksa 'kenan' 'کنان' mi?)

Kulavuz→قولاوز (l:kulavuz قلاوز)

Kulauzlamak→قولاوزلامق (l:kulavuzladı قلااوزلادی) Bak: Kulavuz, kulavuzlamak.

Kulp→قولب (l:kulb قلب) Kap tutamağı.

Koltuk→قولتوق (tr:koltuk قلتق, l: قلطق, z: قولطوق) İbt, begal.

Kol çapmak→قولچاپمق (z:kol şaptı قولشاپتی) El çırpma. 'صفق'

Kulduramak→قولدورامق (z:kaldırmak قلدرمق) Guruldamak, karkara. ('Gurgulemek, buramak' gibi.)

Koltuk→قولطوق Bak: Koltuk.

Kulgımak→قولغیمق (tr:kulğı (gıl) قلاغی) Sıçrayarak fırlamak, kaçmak, netara, حجز

Ku(o)lmak? → قولمق (tr:kul (فل) Kalmak, baki olmak. ('Kalmak' yerine galat olsa gerek.)

Kulun → قولون (tr:kulun) Küçük tay.

Kollamak → قوللامق (z) ??Maziye yed yapmak.

Kollık → قوللوق (z:kollık) Libasin kola gelen kısmı.

Kum → قوم (z, l, tr:kum) Reml, rik.

Kuma → قوما (z, l:kuma) 1. Odalık, carıye, mürebiyye. 2. Ortak, zarre.

Kumar → قومار (l:قمار) Meysir.

Kumeri → قوماری (tr:kumeri) (اری+قوم, قماری)

Kumci → قومجی (l:kumci) Reml.

Kumral → قومرال (l:kumral) Maruf renk, kumral sakallı.(Aslı: kuñral 'قونگرال' olmalı.)

Kumruska → قومروصقه Bak: kumruska 'قومروصقه'

Kumlak → قوماق (tr:kumlak) Şerbetçi otu, ki Türkler bundan bal ile karıştırıp bir nevi` meşrubat yaparlar.

Kumuc → قوموج (l:kumuc) Müferrik, kaşık.

Kumursuka → قومورسقا (tr:kumursuka) (قمرسقا)

Kumursaka → قومورصقه (l:kumursuka) Karınca, neml, mur. (قمرصقا, tr:قمرصقا) (Karınca 'قارینجا' gibi.)

Kumgan → قومغان (z) İbik, güğüm.

Kuna → قونا (z) İnek, sini'l-bekara. ('duna' gibi)

Konak → قوناق (l:konak) Menzil.

Konak → قوناق (z, tr:konak) Misafir, zayf, mihman.

Konaklamak → قوناقلامق (z, tr:konakla) (فل) Misafirliğe kabul etmek.

Kunan → قونان (tr:konan) Üç senelik tay.

Konanmak → قونانمق (z) Naz ve nimetle geçinmek. Teneu`m etmek. ('gütmek' gibi)

Konc → قونج (l:konc) Çorap ve sairenin baldıra gelen kısmı.

Konşu → قونشی (z:konşu) Komşu, koñşu, car.

Kongur → قونغور (tr:kongur)

Kongur → قونكور (z) Sarışın, sarı saçlı ve mavi gözlü, kumral.

Konmak → قونمق (l:kondı, tr:kon (فل) قن) Nuzul etmek, nazil olmak.

Konuş → قونوش (z) Gare? Akın, çapulcı? Hücüm?

Konuk→قونوق (z, l:konuk قنق) Misafir, zayf, mihman.

Konuklamak→قونوقلامق (l:konukladı قنقلدی) Misafir kabul etmek, ziyafet vermek.

Konukluk→قونوقلق (l:konukluk قنقلق) Ziyafet.

Kovlamak→قوولامق (z) Şehata, dilenmek.

Kuvançlamak→قووانچلامق (z:kuvanışladı قووانشلا دی) Hisset ve behl etmek.

Kovlamak→قوولامق (l:kovladı قولدی) Çekiştirmek, gıybet etmek.

Kovu→قووو (l:kov قوو) Çekiştirme, gıybet.

Kovurdak→قوورداق (z)Mela, eritilmeyip ??? sade yağ.

Kovurluk→قوورلق (z) Tara, ???

Kovurmak→قوورمق (z) Kavurmak.

Kovuk→قووق (l:kovuk قووق) Kof, mücevvef.

Kovmak→قوومق (z:kovd قودى) Dilenmek. (bak: kovlamak)

Kuve→قووه (l:kuva قوا) Deli.

Koy→قوى (z) Koyun, ganem, şate.('koyun' gibi)

Kuyaş→قوياش (z, tr: قياش) Şua'

Koyan→قويان (z, tr:koyan قيان, l: قين) Tavşan, erneb.

Kuyruk→قويروق (z, tr, l:kuyruk قيرق) Zeneb, dum.

Koyga→قويغه (z:koyga قيجا) Atın iki omuz arasındaki yelesi.

Koymak→قويمق (z, l:koydı قیدی, tr:koy قیدی) 1. Def etmek. 2. Bırakmak, terk etmek.

Koyu→قويو (l:koyu قيو, z: قيو, tr:قى) Bi'r, Çah. 2. Kuytu yer.

Kuyumci→قويومجى (tr) Saig.

Kuyummak→قويوممق (z:kuyumdی قيوومدى) Gümüş vesaieri işlemek, kuyumculuk etmek.

Koyun→قويون (z, tr, l:koyun قين) 1. Ganem, şate. 2. ??? hacar.

Koyı, kobin?→قويى, قوبين (tr) Bak: قويو, قويون

Kıp→قېپ (l:kıb قېپ) İdane-i nakit: kıp kızıl.

Kıpmak→قېپمق (l:kıptı قېتى) Gözü yarı kapamak.

Kıbıstı→قېبىستى (z) Makas, mikraz. ('karzi' ve 'zari' gibi.)

Kıt→قېت (l:kıt قېت) Az, kalil, bol sandı.

Kıç→قېچ (l, tr: قېچ) Art ayak dizesi, arka, geri.

Kıçkurmak→ قیچقورمق (l:kıçkurdı (قچقوردی)
Mağlubiyete dayanamamak, feryad etmek,
yaygara etmek.

Kıçıklamak→ قیچیقلامق (z) Zagzaga,
dokunmak, dokunarak eğlenmek, sarf-ı
endaz etmek?

Kıçın→ قیچین (l:kıçın (قیچین Ark arka: Niçin
kıçın duruyor?

Kır→ قیر (z, tr) Felek, sema. ???

Kırak→ قیراق (tr:kırak (قرق Acı, murr, telh.

Kırat→ قیراط (z) Demir-i at.

Kıran→ قیران (z) Fena, helak.

Kırav→ قیراو (z) ???

Kırtık→ قیرتیق (l: قرتق) ‘Abus’ul-vech.

Kırtış→ قیرتیش (tr) Kavun ve karpuz kabuğu.

Kırşıldatmak→ قیرşıldاتمق (z) Karakase.
(Köpeği çağırmak demek olan ‘karakas’
mı?)

Kırtıs→ قیرطیس (z) Kuyruk yağı.

Kırtık→ قیرطیق (z) Boru denilen maruf çalgı.
(‘Bori` ve `borgi` gibi.)

Kurgaş→ قیرغاش (z) ??? denilen kuş. (???
kuş de denilirmiş)

Kırgı→ قیرغی (z) Atmaca, başık. Bk: başık.

Kırgıl→ قیرغل (tr:kırgıl (قرغل) ???

Kırk→ قیرق (l, tr:kırk (قرق) Erbain.

Kırmak→ قیرقمق (z, l, tr:kırtı (قرقتی (فل) Hayvanın yapağını kesmek.

Kırlagıç→ قیرلاغیچ (l:kırlagıç (قرلاغیچ)
Kırlangıç, hutaf.

Kırılmak→ قیرلمق (l:kırıldı (قرلدى) İhlak
olunmak, helak olmak.

Kırmak→ قیرمق (z:kırdı (قیرضی, l: قردی, tr: kır
gıl(فل) Kesr ve ?? bozmak.

Kırnak→ قیرناق (z, tr:kırnak (قرناق) Cariye,
amuna. (‘Karı ve eş` gibi.)

Kırığ→ قیریغ (tr) Göz bebeği veya içi.
(Bunun doğrusu ‘karak’ ‘قرق’ olsa gerek.)

Kiri→ قیری (z) Uc, taraf, kenar.

Kız→ قیز (z, l, tr:kız (قر 1. Bekr: kız, oğlan.
2. Bint, duhter: Kız kardeş. 3. Behalı
(pahalı), gali: Kız buldu: behalendi.
(pahallandı)

Kızarmak→ قیزارمق (l: kızardı (قزردی)
Kırmızılaşmak, ahire ‘اھر’ (Tuhfet’us-sahibi
?? olarak `saharre` tecüme ediyor.)

Kızamuk→ قیزاموق (l:kızamuk (قزاموق) Hasbe.

Kızdırmak→ قیزدیمق (tr,l: kızdırdı (قزدردى)
El-hanik, ???

Kızganc→ قیز غانچ (z: قز غانش) Hasis, bencil.

Kızganmak→ قیز غانمق (z) Hasislik etmek.

Kızkardaş→ قیز قارداش (z) Aht, hemişre.

Kızlık→ قیزلىق (z: قزلىق, l: قزلىق, tr: قزلىق) Bekaret, behalilik, gala.

Kızma→ قیزما (z) Hanik, hiddet, gadabe.

Kızışmak→ قیزیشمق (z: kızıştı El-hanik, ???, 2. Heyecana gelmek, hiyac.

Kızıl→ قیزیل (z, l, tr: kızıl) Ahmer, surh.

Kızılca tırnak→ قیزیلجه طیرناق (z) Mutavvak, gerdanlı güvercin.

Kış→ قیش (z, l: kış) Şita, zemistan.

Kış→ قیش (yoksa 'قیچ' mı) Hardal.

Kışdaş→ قیشداش (l: kışdaş) Sahib, arkadaş.

Kışkırmak→ قیشقیرمق (z) Bağırarak püskürtmek, ra'se, 2. Sah, ???, 'ayt.

Kışlağ→ قیشلاغ (z)

Kışlık→ قیشلىق (z, l) Şita.

Kısaç→ قیصاچ (z: kısaş) Seretan.

Kısarak→ قیصراق (z, l: kısarak, tr: قىصرق) Mecra, ramaka.

Kıstaşmak→ قیصطاشمق (z) Galebelik olmak, tezahüm etmek

Kısgac→ قیصغاج (l: kışkac) Sıkacak alet,

Kısga→ قیصغه (l: kışga) Kısa, kasır.

Kısaç→ قیصقاچ (z, l: kışkac) Seretan.

Kıskarmak→ قیصقارمق (z) Kısalanmak, kassara 'قصر'

Kıskanmak→ قیصقانمق (tr: kışkan gıl قىسقان) Hased etmek.

Kıska→ قیصقه (z: kışka, l, tr: قىصقا) Kısa, kasır, kütah. (Türkmencesi: kısa)

Kısmak→ قیصمق (z: kıştı, l: قىصدى) Sıkamak, sıkıştırmak, hazene, zagata.

Kısa→ قیصه (l, tr: kısa) Kasır. (Bak: قیصقه)

Kısır→ قیصیر (z, l, tr: kısır) 'Akim.

Kıg→ قینگ (tr, l) Ba'ar. Koyun tezeği.

Kıgılcım→ قیغیلجیم (z: kışgılcım) Şerare.

Kıgırmak→ قیغیرمق (l: kışgırdı) 1. Bağırarak, çağırarak. 2. Çığırma, davet etmek. (Türkmence)

Kıl→ قیل (l, tr: kıl) Şa'ar, muy.

Kılbank→ قیلباراق (l: kılbank) Uzun tüylü av köpeği cinsi.

Kılçık→ قیلچیک (z: kılçık, l: قىلچىق) Buğday başağının dikenli.

Kılık→ قیاق (l, tr) Hulk, tabiat, huy. Bak: kılğı.

Kilkuyruk→ قیل قویروک (l:kilkuyruk , tr: قلقیرق (n) Kıt. (Bir kuş cinsi)

Kılkı→ قیلکی (z) Hulk, tabiat, huy.

Kılmak→ قیلدی (l:kıldı , tr: قیل (فل) Y yapmak, etmek, ce‘ale.

Kılıc→ قیلیج (l:kılıc , z, tr: قلیق) Seyf.

Kılcır→ قیلجیر (z) Şaşı, ahvel.

Kımıldamak→ قیملدامق (z, l:kımıldadı (قملددی) Oynamak, hareket etmek.

Kımız→ قیميز (l:kımız (قمز) Ekşice kısrak sütü.

Kın→ قین (z, tr:kın (قن) Gılaflık, zarf.

Kına→ قینا (z) Hına.

Kınalamak→ قینالامق (z) Kına sürmek, hanna.

Kınanmak→ قینالانمق (z) Kına sürünmek, tehanna?

Kınamak→ قینامق (z) Azzebe? Ayıplamak.

Kınanmak→ قینانمق (z) Teazzebe? Ayıplanmak.

Kınışmak→ قینیشمق (yoksa 'قانیشمق' veya 'قونیشمق' mı?) (l:kınıştı (قنشط) Geri dönmek, bir daha varmak. Kerre.

Kınamak→ قینامق (l:kına (قنا) Cinayet etmek?

Kıvırcık→ قیویرجیق (l:kıvırcık (قیویرجق) Cea`de

Kıyım→ قیما (z) Kıyılmış et, ???

Kıyma→ قیما (l) Bir nevi kavun veya karpuz.

Kıyı→ قیی (tr) Sahil, kenar: deniz kıyısı.

Kıymak→ قییمق (z)

Kabin→ کابین (z, l) Mehir, ağırlık.

Kabinlemek→ کابینلمک (z) Mehir vermek, ???

Kagıt→ کاغذ (tr, fa:kağıt (کاغذ) Kırtas.

Kak→ کاک (z. arabi 'کاک' ten) Çörek, habz

Kan→ کان (tr, fa) Maden.

Kavur→ کاوور (tr, l, fa 'کیر' den) Kafır.

Keb→ کب (z, l:keb (کاب) Kalıb.

Kebeş→ کباش (tr:kebaş (کباش) Kalenve, baş gözü.

Kepek→ کپک (l, z:kebek (کاباک) Nehal.

Kebe→ کب (l:keba (کبا, z:keba) Karmı şiş.

Ketmek→ کتمک (z:keti (کاتی) Gitmek.

Ketürmek→ کتوردی (l:ketürdi (کتورمک) Bak: Getirmek.

Ketük→کتوک (l) Nerduban, süllem.

Ketirmek→کتیرمک (z:ketirdi کاتردی) ???

(Keltürmek→کتیرمک -keltirdi کاتیردی) gibi)

Ketik→کتیک (z:ketik کاتیک) Gedik, mütellem.

Ketilmek→کتیلmek (z:ketildi کاتیلدی)

Gedilmek, mütelleme.

Keçrek→کچرک (z: keçrak) Batı.

Kecelün→کجلون (z:kecelün کاجلون) Cühhaze?

Sıçrayarak çabuk yürüyen? Zıb zıb giden?

Keçmek→کچمک (l:keci کجنى, z:keşti کاشتى, tr: کچ (فل) Ubur ve merur ve tecavüz etmek?

Keçit→کچوت (tr:keçüt کاجوت) Geçit, meade.

Kece→کجه (l:keca کجا, z: کاجا, tr: کجا) Leyl.

Keçe→کچه (l:keca کجا, tr: کجا) Keçe, halı kilim. (Türkmence olup kıpçakçası ‘کبز’ dir)

Keçi→کچی (l, tr:keçi کچی, z: کاشى) ??? main.

Keçi→کچی (tr) Geçit.

Keçit→کچیت (z:l:kecit کچت) Geçit, meade, mea`bir.

Kecikmek→کجیکمک (z:kecikti کاجیکدی, (کاجیکتى) 1. Geç kalmak, ebtara?. 2. Gaib ???olmak, ???

Kedadir→کدادیر (z) Bak: bugaluk

Kedük→کدوک (l:kedük کدک) Gedik,???

Kedük→کدوک (z:kedük کادوک) Saman, tebin.

Kiran→گران (tr) Taşlı, kiran su?

Kereb→کرب (l, tr, rumce: _)Gemi, sefine.

Kerbiç→کریبچ (tr) Top, haşebe.

Kirpik→کریپک (z) Hadiba, meje.

Keret→کرت (z:keret کارات) Defa, mera.

Kerterki→کرتارکی (z:kerterki کرتارکی)

Gerisinin gerisi, ???

Kerdek→کرتک (z:kertek کارتاک) Küçük oda, halvet, gerdek.

Kerdek→کرتک (z:kertek کاریناک, کرتک) Çindikli, mahzen?

Kertmek→کرتمک (l:kertdi کرتدی (فل) Kertik etmek, çindilmek.

Kertme→کرتما (tr:kertme کرتمه) Armut. (türkmence, ‘آرموط’)

Kertuk→کرتوک (l:kertük کرتک) Kertik, çentik, mahzen?

Kerti→کرتی (tr, z) Doğru, gerçek, kerti ayet.

Kertik→کرتیک Bak: Kertük.

Kertinmek→کرتینمک (z) Çentiklenmek, kertik olmak.

Kerçek→کرچک (z:kerşek کارشاک) Doğru, sıdk. (‘kerti’ gibi)

Kersen→كرسن (l) Tekne, ???

Kerşen→كرشن (tr:kerşen) Düzgün, istiba‘

Kirfık→کرفیک ‘kirpik’ten galat mu`rab.

Kerek→کرك (l, z:kerak) Hacet, lüzum.

Kerkes→کركس (z:kerkes) ??, kartal.

Kerkli→کركلی (z:kerekli) Muhtac.

Kerki→کركی (l, tr) Dülger kesen veya balta.

Kermek→کرمک (z:kerdi) Uzatmak, temdid etmek.

Kermen→کرمن (tr:kermen) Şehir, kasaba.

Kerevet→کروت (z:kervat) Keres.

Kürüm→کروم (tr) Dehr, zaman.

Kereyag→کریاغ (tr, z:kerayav) Kaymak, zubd.

Keritmek→کریتمک (z:keritti) Kertmek, çindiklemek.

Keriş→کریش (l:keriş) Tepe, ??

Kerişmek→کریشمک (l:keriştı) (کریشتی)

Kerinmek→کرینمک (z:kerindi) İnnek, alçalmak, **tehattata**. (Yoksa ‘uzanmak’ mı?)

Kez→کز (l, z:kez) Defa, kere.

Kermek→کرمک (tr:ker (فل) Asmak, kere koymak?

Kez→کز (l) Yay girişine oka dokunan yeri.

Kezdirmek→کز دیرمک (l) Dolaştırmak, tetribe

Kezlik→کز لک (l) Çakı.

Kezmek→کزمک (l, tr) Dolaşmak, tavaf etmek.

Kestane→کستانه (z:kestane) Kastil.

Kesiklemek→کسکلمک (l) Doğramak, iri yarı parçalara ayırarak kesmek.

Kesekmek?→کسکمک (l:kesekti) (کسکتی)

Keski→کسکی (z:keseki) (کسکی)

Keslubki?→کسلوبکی (z:kesalubki) (کاسالوبکی)

Kesmek→کسمک (l:kesti) (کستی, z:کاستی, tr: Kat’ etmek.

Kesinmek→کسینمک (z:kesindi) (کاسندی) Munkati’ olmak, kesilmek.

Kesük→کسوک (veya کسوک) (l:kesük) (کسک)

Kesük→کسوک (l:kesük) Harem.

Kesici→کسیجی (l) Kati’

Keşke→ککشه (l:keşke) Kaşki.

Keşel→کشل (l:keşel) Taş başlı?

Keşel→کشل (z:keşel کاشال) Dişi deve.

Keşur→کشور (z:keşur کاشور, l: کشر) Cezer, havuç.

Keşir→کشیر (tr) (Yazar burada boş bırakmış anlamı havuç'tur.)

Keşiş→کشیش (z:keşiş کاشیش) Rahip.

Kekeş→ککش (l) Alın, nasiye.

Kekek? →ککک (z:kekek کاکاک) Alın, nasiye.

Kekegü→کککو (z) Dilsiz, ehres

Keklik→ککلیک (l:keklik ککلیک, z: کاکلیک) Hacal, decacu'l-cins.

Kel→کل (z:kel کال) Tas başı,

Keleben→کلین (l:keleben کلین) Meczum, kesilmiş ??? mübtela.

Keltirmek→کلتیرمک (z:keltirdi کالتیردی, tr: کلتیر) Getirmek, ???

Kelte→کلتہ (tr:kelte کلتا) Bukalemun, harnub, keler.

Keldecek→کلدجک (l:keldicek کلدجک) Gelecek. ('Gelcek yıl' olsa gerek.)

Keler→کلر (tr:kelar کلار: Kelar galattır) Kertenkele.

Kelek→ککک (z:kelak کالاک) Belaric? (Bildiğimiz `kelek` mi?)

Kelmek→کلمک (l:keldi کلدی, z: کالدی, tr:kel کل)

Keli→کلی (tr, z:keli کالی) Buğday dövecek tas veya tekne, careşe.

Kelim→کلیم (z:kelim کالیم, l: کلیم)

Kelin→کلین (z, tr:kelin کالین, l: کلن) Arus.

Kemür→کمور (l, tr:kemer کمر) Kömür, fahm.

Kemürdek→کمردک (l:kemirdek کمردک) Gevrek kemik. (Kıkırdak)

Kemürmek→کمورمک (l:kemirdi کمریدی) Kemiği ön dişlerle ufak ufak kopararak yemek.

Kemüldürük→کمولدوروک (kemüldürük) ???

Kemülgen? →کمولکن (l:kemülken کمولکن) Şiddetli korku.

Kemi→کمه (z:kema کاما) Gemi, sefine.

Kemeci→کمهجی (z:kâmacı کاماجی) Gemici, milah?

Kemi→کمی (l, tr, z:kemi کامی) Gemi, sefine.

Kemici→کمجی (tr) Milah.

Kemirmek→کمیرمک (z:kemirdi کمریدی) Kemiği ısırarak fare gibi yemek.

Kemişmek→ کمیشمک (z:kemisti کامیشتی, tr: Bırakmak, koymak, salmak. (فل)کامش

Kenbemek??→ کنبدی (z:kenbedi کنبمک) İstihrac etmek, şebirmek.

Kent→ کنت (l, tr, z:kanet کانت) Karye, beled.

Kente→ کنته (z:kanete کاناتا) Birden bire, bea`tene, fücaeh (fücaeten), ale'l-fadl: kente geldi.

Kencik→ کنجک (l) Misk kokusu,??? Misk.

Kendek→ کندک (l) Göbek, sere.

Kendel→ کندل (Bundan mı?) ???

Kend'→ کند (z) Nefes, zat, kendi= nefsim, kendim.

Kendü→ کندو (l) Takendi nefsi, kendi öz biraderi. (Yoksa asıl 'kend' olup ahirindeki 'vav' zamiri kayıp mı?)

Kende→ کنده (l, fa) Pırasa, kurras.

Kendir→ کندیر (l:kendir کندر, z: کاندیر) Kınnab.

Kensei → کنسی (z) Nefes, zat: kensi: kendisi.

Keneşke→ کنشکا (l:keneşke کنبمک) Meşveret, meşveret-ü müzakere.

Kenk?→ گنک (z:kanek کانک) Vasi', geniş.

Kenker→ کنکر (tr) Enginar.

Kenkez→ کنکز (z:kânkâ کانکاز) Yavaş, kolay, hayyin.

Kenkeşmek→ کنکشمک (z:kenkeşti کنکشتی) Müşavere etmek, akde geliş ve müzakere etmek.

Kenkel→ کنکل (z:kânkâz کانکال) Mizah, şaka, latife : kenkel eyledi.

Kenkelci→ کنکلجی (z:kenkelci کانکلجی) Şakacı, mizah.

Kenkellemek→ کنکلمک (z:kenkeldi کنکلدی) Latife etmek.

Kene→ کنه (l, tr:kena کنا, z: کانا) Maruf hayvancık, kurad?

Keniklemek→ کنیکلمک (z:kenkeldi کنیکلدی) Genişlemek, tevsî'.

Kenince→ کنینجه (z:keninca کانینجا) Mehil.

Kövde→ گوده (tr) Beden, cisim, cüsse.

Kövdeli→ گودلی (z:kâvdeli کاودالی) Cüsseli, meydan.

Kevrek→ گورك (l) Peksimad.

Kevşemek→ گوشمک (l) Gevşiye getirmek.

Kevşenmek→ گوشمند (z:gevşendi گوشاندی) Gevşiye getirmek.

Künlemek→ گونلمک (l) Sülük etmek, yola künledi.

Küver→کور (l:küver) Bisat, döşek, kilim.

Küvek→كوك (l:küvek) İncir, tin.

Küvelmek→كولمك (l:küveledi) Hareme.(هرم)

Kehel→كهل (z, fa) Tembel, keslan.
(Türkmence olup kıpçakçası ‘armaru’)

Key→كى (l,tr) İyi, ceyyid, nik. (Kıpçakçası ‘eyük’)

Keykenük→كيكنوك (l:keykenük) Lülve, butka? Calma denilen kuşların ismi müşterektir.

Keykirmek→كيكرمك (z: كيكردى) tecessa?

Keymek→كيمك (l, z) İlbas etmek.

Keydirmek→كيديرمك (l) İlbas etmek.

Keyesi→كيسى (l) Libas, roba.

Kenik→كينك (tr) Geniş, vasi’.

Keynemek→كينمك (l) Kuş yuvasını bırakıp başkasına konmak.

Keyik→كيبك (tr:geyik) Ahu.

Köb→كوب (z, tr:köb) Çok, kesir.

Küb→كوب (z, tr, l:küb) Zeyde? Maruf kab.

Küb→كوب (l: küb) Edat-ı muallik: küplük ???

Köpri→كوپرى (z, l:köprü, tr:köpri) Cısr, kantara.

Köbek→كوبك (l, tr, z:köbek) Sere.

Köpek→كوپك (tr, l:köpek) İt, kelb.

Köbelek→كوبلاك (z:köpelek) Uzun tüylü köpek.

Köpdek→كوبدك (z:köbdi) Kaynayıp taşmak, kabarmak, taşmak. (Köpüğü çıkmak.)

Köpürcük→كوپورجوك (z) Sandık.
(‘Kabarcık’ gibi.)

Köpürmek→كوپورمك (l:köpürdi) Rega.

Köpük→كوپوك (z, l:köpük) Ragve.

Küpe→كوپه (l,tr:keba, z:küba) Maruf kulak ziyneti,

Köt→كوت (z, l, tr:köt) Dubur.

Kötlemek→كوتلماك (z:kötledi) Livata etmek? (‘Tüklemek’ ‘توكلكم’ dahi derlermiş.)

Kütlemek→كوتلماك (z:kütledi) Gütme, ray etmek. (‘Gütme’ gibi.)

Kötlenmek→ کوتلاندی (z:kötlenmek) (کوتلنمك)
Muhneslik etmek.

Kütmek→ کوتدی (z:kütmek) Ray
etmek.

Köten→ کوتن (z:köten) Harem? (???
Veya pabuç)

Kötücü→ کوتوجو (z) Rayi.

Kötürmek→ کوتورمك (z,l,tr:kötür) 1.
Haml etmek, kaldırmak. 2. Nakl etmek.

Köç→ کوچ (z, l:köç, z:köş) Nakl,
intikal, nakl-ı mekan.

Küç→ کوچ (z, l:küç, z:küş) Kuvvet.
Küçi yeter: kavi.

Küçsüz→ کوچسز (tr:küçsiz) Kuvvetsiz.

Köçken→ کوچکن (l, tr:köcken) Nesir,
kartal.

Küçlemek→ کوچلمك (z) Kuvvetli olmak.

Küçli→ کوچلی (tr) Kuvvetli, kavi.

Köçmek→ کوچمك (l, tr:köçtdi) Nakl-ı
mekan etmek.

Küçemek→ کوچمك (l:küçti) Kuvvetten
düşmek.

Küçücük→ کوچجك (l:küçücük) z:
Pek küçük, asgar.

Köçe→ کوچه (z:köce) Kamhi.

Kör→ کور (z, fa) ‘Ama.

Kür→ کور (z) İker? Kur? (Göz olacak)

Kör→ کور (z, fa) Kabir, mezar.

Körpe→ کورپه (l:körpe) ??? kuzu.

Körpe→ کورپه (l:körpe) Sütten kesilmiş
kuzu.

Kürd→ کورد (l:kürd) Ayva. (Kıpçakça.)

Kürsemek→ کورسمك (l: kürsedi) Kızmak,
taleb ???

Küreşmek→ کورشمك (l:kürşedi) tr:
Pehlivanlık etmek, musara.

Küreş→ کورش (l:küreş) Musara.

Körsetmek→ کورستمك (z:kürsâtı) Göstermek.
(‘körkemek’ gibi.)

Kür?→ کور (tr) Keçe, kilim, halı.
(‘saralarında’ gibi.)

Kürk→ کورك (z, l, tr:kürk) Ferve, post.

Körk→ کورك (z, l, tr:körk) Güzellik, has.

Kürek→ کورك (tr:kürek) z: کوراك

Körkezmek→ کورکزمك (z, l) Göstermek.
(‘Körsetmek’ gibi.)

Körklü→ کوركلو (l:k) Hüsn ve cemal
sahibi.

Körken→کورکن (l:körken) Gören, nazar, bakış.

Kürkülemek→کورکولمک (z:körüklemek) Guruldamak. ('Buramak' ve kurulduramak' gibi.)

Kürlemek→کورلمک (l:kürledi) کرلدى

Körmek→کورمک (l: کردى, tr:gör (gıl) (فل) Ebsara, basar.

Kören→کورن (l) Basar. (Türkmençe, kıpçakçası: körken.)

Kürüncük→کورونجوك (tr:görüncük) كرنجوك Cep.

Körüş→کوروش (l:görüş) Musafhe.

Körük→کوریک (Yoksa 'kiruk' mu?) (l:körük) كرك ???

Köz→کوز (z, l, tr: کز) 1. 'Ayn, çeşm. 2. Aynu'l-ma', bigar.. 3. Kor, cemre.

Küz→کوز (z, l:küz) Sonbahar, harif.

Köztü?→کوزتو (l:göztü) Ayna, mirat.

Közetici→کوزتجى (z:gözteci) Keşşaf.

Közetmek→کوزتمک (z:gözetü) Riayet etmek. ('Közölmek' gibi.)

Küzermek→کوزرمک (l) ???

Közsiz→کوزسىز (l:gözsiz) 'Ama, kör, nabeyan.

Köz kırmak→کوزقيرمق (z) Gamz ve işaret etmek.

Közgi→کوزگى (z) Ayna, mirat.

Közlemek→کوزلمک (z, l:gözüledi) كزلى, tr:gözüle(gıl) کزلا 1. Bakmak, nazar etmek. 2. Beklemek, intizar etmek.

Küzen→کوزن (z) Nimr? (l: küzen) ??? (İkisi bir mi?)

Közenek→کوزناک (z:gözenek) ???, nikab. ('Yaşmak' gibi.)

Közünün aydın→کوزنك ايدىن (z:gözünün aydın) Karn-ı ayn.

Közünmek→کوزنمک (tr:gözün (gıl) (غل) Saklanmak, örtünmek, görünmemek.

Közdüdük→کوزدودوک (l:gözdüdük) كزددك Göz değmesi.

Közgü→کوزگو (tr) Ayna, mirat.

Közük→کوزیک (tr:gözüük) Büyük gözlü.

Köz yummak→کوزيوممق (z:göz yumdi) Göz kapamak, görmezliğe gelmek, a'maş.

Köstermek→کوسترمک (l:göstermek) كستردى İbraz etmek.

Köstek→كوستك (z:köstek كستك Kayd, ya enib(boyuna) şikal. ('Gişan' ve 'kuşak' gibi.)

Kösteklemek→كوستكلمك (z:köstekledi كوستاكلادى Köstek ve bend takmak.

Küski→كوسكى (l:küski Bıçkı, menşar.

Küsmek→كوسمك (z:küsti كوستى, l: كستى, tr: küs (gıl)كس(غل) Gücenip çekilmek. cerade

Küsenmek→كوسنمك (l:küsendi كسندى, tr: كوسا 1. Ateş. 2. Kızıştırmak, parlatmak. 3. Müştak olmak, arzulamak.

Küsük→كوسوك (ya 'كسوك') (l:küsük كسك) Meşaha?

Kösevü→كوسوو (l:küsevü كسوو, z: كوساو) Ateşi karıştırıp parlatacak demir.

Köse→كوسه (z, tr:köse كوسا) Kılız, ecri.

Köştebek→كوشتبك (z:köştebek كشتبك) Köstebek, hal. ('Naman' 'sokur' gibi.)

Köşk→كوشك (z, l) Kasır, saray. (Korıgan)

Köşek→كوشك (l, tr) Deve yavrusu, fasıl.

Köşne→كوشنه (z:köşene كوشانا Kubbe.

Köşki→كوشكى (z:köşki كوشكى) Ateşi karıştıracak demir. ('Kösevü' gibi.)

Gök→گوك (z, l, tr:gök گك) 1. Mavi, ezrak. Kürgök= mas mavi. 2. Sema, asman.

Kök→كوك (z, l, tr:kök كك) 1. Asıl, bih. 2. Cins, ırk, soy.

Kök→كوك (tr) Saman, tebin. ('Kürek' gibi)

Kökberez? →كوكبراز (z: kökberez كوكبراز) Lacivert.

Kökçek→كوكچك (z:kokcek كوكچك) Güzel, melih. ('Özden' ve 'yakşı' gibi.)

Kükerçin→گوكرجين (z:kükercin ككرجين) Hamame, kebuter.

Kökerdaş→كوكرداش (tr) Süt kardeş.

Kükrek→كوكراك (z, tr:kükrek كوكراك) Ra'd, gök güreleme.

Kökremek→كوكرمك (l, tr:kükremek ككرمك, z:gök kükredi كوكردادى) Gök gürelemek, ra'de.

Könültaş?→كوكلتاش (tr) Muhib. (Süt birader?)

Könlek→كوكلك (z) Kamis. ('Kömlek' gibi.)

Köklük→كوكلك (z) Mavilik, zerk.

Kökem→كوكم (z:kökâm كوكام)

Köken→كوكن (l:köken ككن, tr, z: كوكان) Bir nevi siyah erik, bir kuş.

Kökenek→كوكناك (z:kökenek كوكناك) Müherrir. ('kesin' gibi)

Kövde→گوده (z:gövde) Cüsse.

Küvercin→کورجین (tr:güvercin) Hamame. ('Kükercin' gibi.)

Küvek→کوک (l:güvek) ???

Küvelek→کولک (l:küvelek) Sehleb.

Küvüldür→کووولدور (z) Kervan.

Küher→کوهر (tr:güher, z:gühar) Cevher, elmas.

Köy→کوی (tr) Karye. ('Kent' gibi.)

Köyek (köyük)→کویک (l:köyek) Yanık, mahruk. (Doğrusu 'köyik' 'کوییک')

Küyegü→کویگو (z, tr:köyegü) 1. Damat, sihr. 2. Yeni evlenmiş adam, güvey. ('Kükev' gibi.)

Köymek→کویمک (z:köydi, tr:köy (gıl) Yakmak, ihrak. (___ gibi.)

Köyünmek→کویندمک (l:köyüندی) Yanmak, muhterak olmak.

Küyündürmek→کویندیرمک (z, l:köyündirdi) Yakmak, ihrak. (کیندر tr:köyündir, کیندردی)

Küyüz→کویوز (z) Halı, bisat. ('Kiyiz' gibi.)

Küye→کویه (z:küye) Damat, sihr. 2. Kayın ana, hamah.

Küye→کویه (z:güye) Güve denilen maruf kurt.

Köyülmüş→کویولمش (z:köyülmüâ) Yanmış, muhterak.

Köyik→کوییک (z:köyik) Yanık, mahruk.

Kibi→کیبی (z) Mesel.

Kit→کیت (tr:kit) Bak: köt.

Kitmek→کیتمک (l:kitti, tr:kit) Rah, zeheb.

Kiçikez→کیچکز (z:kicikez) Küçük.

Kiçmek→کیچمک (tr:kic (gıl) (فل) کچ

Kiçi→کیچی (l:کچی) Küçük, sagir.

Kice→کیجه (tr:kice) Leyl, şeb.

Kicimek→کیجیمک (z:kicidi) Pahalaşmak, gela.

Kir→کیر (z, l, tr:kir) Vesih.

Kirli→کیرپی (z) Kunfuz.

Kirpic→کیرپیچ (z) Tub

Kirpik→کیرپیک (z, l:kirpik) Hadab

Kirtü→کیرتو (l:kirtü) Doğru, sıddık: Kitrü sözlemek: doğru söylemek.

Kirtülemek→کیرتولمک (l:kirtüledi) Tuba ve hayrı söylemek.

Kireç→ کیراچ (tr:kirec) Casse.

Kirçek→ کیرچک (tr: کرچک) Gerçek, sahih.

Kirşin→ کیرشن (yoka 'کیرصن' mi) (z:kirşen (کیرشان) Düzgün, isfidac.

Kirlik→ کیرلک (l:kirlik) Kirli.

Kirmek→ کیرمک (z:girdi کردی, l: کردی, tr: کیرمک) Duhul etmek.

Kiru→ کيرو (tr:kiru) Geri.

Kiruk→ کیروک (l:kiruk) ???

Kiritme (ya: kirtme)→ کیرتمه (l:kiritme کرتما) Armut. ('Kirtme' türkçe.)

Kiriş→ کیریش (z, tr, l:kiriş) Veter.

Kiriş→ کیریش (l:kiriş) Oyun arkadaşı.

Kirişmek→ کیریشلمک (z:kirişladi کریشلادی) Kurmak, ???

Kiz→ کیز (z) Keçe, halı. ('Kiz' ve 'kuyuz' gibi.)

Kizlemek→ کیزلەدە (z:gizledi کیزلەدی, tr:gizle(gil) کزلا (غل) Saklamak ve ihfa etmek. ('Saklamak' ve 'pişirmek?' gibi.)

Kizlenmek→ کیزلەنە (tr:gizlen(gil) کزلان (غل) Saklanmak, ihtifa etmek.

Kiş→ کیش (z, fa) Okluk.

Kiş→ کیش (z) Samur. ('Kökenek' gibi.)

Kişek→ کیشک (l:kişek) Keşkeş, sütlu buğday yemeği. (Farsiden menkul ve arabide metluldur.)

Kişen→ کیشن (tr:kişen کشان, z: کیشان) Ayak bendi, köstek.

Kişnemek→ کیشنمە (z, l, tr) Sahale. (صهل)

Kişma→ کیشما (l,tr,z:kicme) Enar, adem.

Kilit→ کيليت (l: کلت, z, tr:kilit) Rumcadır. (Mazuzna? : kilit.) Miftah, anahtar.

Kilikçe→ کيلکچە (l:kilikce) Minder örtüsü. ('kirlice'den midir)

Kelim→ کليم (tr:kelim) fa)

Kim→ کيم (l, tr:kim) Men

Kimse→ کيمسه (l:kimse) (کمس)

Kindir→ کيندير (tr:kindir) Kenevir, kunnab.

Kinlemek→ کينلەمە (l:kinlemek) Haset etmk, kıskanmak.

Kini→ کينى (l:kine) Haset, kıskanç, garaz.

Kiydirmek→ کيديرمە (l:giydirdi) Elbese.

Kiyisi→ کييسى (Bak: کيسى) (l:giyisi) Giyecek şey, libas.

Kiyemek→كِيْمَك (Bak: كِيْمَك) (z:giydi كِيْدَى) Lebis.

Kiyemek→كِيْمَك (z:giymek كِيْمَاك) Lebis, giyecek şey, esvab.

Kiz→كِيْز (l) Keçe, halı. (‘كِيْز’ ‘كِيْز’ ‘كِيْز’ dahi yazmışlar.)

Lap lap→لَپ لَپ (l:leb leb لَلْبَلْب) Ağır ve yavaş: lap lap gelir.

Lacin→لَاجِيْن (l, tr) Şahin.

Leblebi→لَبْلَبِي (l:leblebü لَلْبَلْبُو) Maruf kavrulmuş nohut.

Leklek→لَكْلَك (l)???

Lor→لُور (l:lor لُور) Karyetun halvetun? El-masiyesi?

Lorp→لُورْپ (l:lorp لُورْپ) Süratle ve birden bire manasını ifade eder: lorp girdi.

Loğ→لُوغ (l:loğ لُوغ) Kıpçakça lugatinde ‘lı’ gibi edattır.

Loğ→لُوغ (l:log لُوغ) Toprağı düzeltip basmaya mahsus ustuvane ağır taş.

Loğlamak→لُوغْلَامَق (l:logladi لُوغْلَادِي) Mezkur taşlar toprağı bastırıp ??? etmek.

Lak→لَاق (l:lak لَاق) Lisan-ı avamda taaccüp edatıdır. (‘La havle ve le kuvvete’den _)

Lök→لُوك (l:lök لُوك) ??? deve.

Lirp→لِرْپ (l:lerp لِرْپ) Ale’l fadl: lirp geldi.

Macı→مَاجِي (l, z, tr) Kedi, sennur, kıt.

Marul→مَارُول (z) Has.

Mazi→مَازِي (z) ‘Afs.

Maktamak→مَاقْطَامَاق (z) Meth ve ahd’us-sena etmek.

Maktavcı→مَاقْطَاوَجِي (z) Meddah.

Mama→مَامَا (l) Yaşlı kadınlara verilen ünvan.

Mamuk→مَامُوق (l, tr, z: mamuk مَامُوق) Pambuk, Koton.

Mamruc→مَامْرُوج (l:mamruc مَامْرُوج) Ayı yavrusu.

Mantar→مَانْطَار (l:mantar مَانْطَار) Keme.

Manglamak→مَانْغَلَامَق (l, z) Ezan vermek.

Manglayı→مَانْغَلَايِي (z) Alın, cephe.

Mayak→مَایَاق (tr) Koyun tezeği, kığ.

Maya→مَایَا (z) Peynir mayası.

Mayruk→مَایْرُوق (z) Dişleri veya parmakları seyrek, ???

Maytı→مَایْطِي (z) Topus, debus.

Mayrılmak→مَایْرِیْلَمَق (z) İyilik, eğilmek, levli?

Maymun→مایمون (z, l:maymun میمون) Kırd.
(bak: pıcın veya bıçım)

Mecik→مجیک (l) Debus, topuz.

Mertek→مرتک (l) Çatı ağacı, sert?

Mercimek→مرچمک (l, tr) Ades.

Murdar→مردار (l, fa) Necis.

Mervari→مرواری (tr, fa:mervarid مروارید)
İnci?

Mezdeki→مزدکی (l) Mastaki, sakız.

Meskit→مسکت (l, fa) Mescit, cami.

Müşk→مشک (l) Misk.

Menli→منلی (l) Benli, zühal.

Menzu→منز (l:menez) Pınar, menba‘

Mey→می (l) Beyin, dimağ. (Türkmençe
‘beyni’)

Meyin→مین (l) Kıl ve gabr manasını ifade
eden edattır: gelmiş, gelmekzin, gelmezden
evvel.

Mort→مورط (z) As, mersin.

Müz→موز (z)

Müzd→موزد (z, l:müzd مزد, fa) Ecir,
mükafat, bahşış, müjde.

Mevt→موت (l) ??? (Cuyan ölmüş?)

Mogl→مغل (l, tr) Bak: Mongol.

Meñiz→مکنز (tr) Çehre, sima, beniz.

Melemek→ملمک (l) Koyun bağırarak.

Men→من (l) Benek, zal?

Men→من (l) Ben, ene.

Menz→منز (l) Yüz levni, çehre, benz.

Menzemek→منزمک (l) Benzemek, müşabih
olmak.

Mengü→منکو (l, tr) Daima, sermedi. Mengü
su: ab-ı hayat.

Müşteci→موشتجی (l:müşteci مشتجی)
Müşteci, mübeşşir.

Muştulamak→موشتولامق (l:müştuladı مشتتلادی,
z: موشطلادی) Müjde vermek, tebşir etmek.

Muştuluk→موشتولوق (l:müştluk مشتلق) Müjde,
beşaret.

Mulamak→مولامق (l:muladı ملدی) Sığır
bağırarak.

Mum→موم (l) Şem‘

Mu→مو (l) Edat-ı istifhamdır.

Mun→مون (l:mun من) Hacet, ihtiyac,
zaruret.

Muncuk→(منجق l:muncuk) Boncuk, harez? ('Bukuk' gibi.

Munda→(مندا l:munda) Burada, hena.

Mongol→(منغل l:mongol) Maruf kavim, moğol.

Möng→(مونڭ z) Bön, alık, saf, mefsil?

Mung→(مونڭ z) Siyah?

Munlu→(منلو l:) Muhtac, zarureti olan.

Munu→(منو l:munu) Göbeğin kesik parçası,

Müyin→(مین tr:müyin) Çorba, et suyu.

Muyuz→(میز l:moyuz z) Boynuz, kam.

Mıh→(میخ z, l, fa) Çivi, ekser, mismar.

Mıhlamak→(مخلدی z, l:mıhladı) Muhlamak, mehera? (Mıklamak' dahi derler.)

Mızkanmak?→(مزقندی l:mızkandı) Imızganmak, uyuklamak.

Mira?→(میرا z) ???

Mısmıl→(مصمیل l:mısmıl) Tahir.

Mıklamak→(مقلدی l:mıkladı) Bak: Mihlamak.

Min→(مین tr:min, l:min) Bin, elf, hezar.

Minmek→(مینمک l:mindi, tr:min (gıl) Binmek, rukub.

Meyin→(میین z) Beyin, dimağ. ('Beyni' gibi.)

Nar→(نار tr, fa:nar) Rumman.

Naz→(ناز l, fa) Delal.

Nazik→(نازیک l: nazik z) Zarif, naim.

Nazlamak→(نازلامق z)

Nazlanmak→(نازلانمق z:nazlanmak) Tedellül etmek.

Nete→(نتا l:nete) Nasıl, keyfe.

Nice→(نجا l:nice) Nice, kadar.

Neste→(نسته z:neste) Nesne, şey.

Nesne→(نسنا l:nesne) Şey.

Nelk→(نلك l) Niçin, lime?

Namaz→(نماز l, tr, fa) Salat.

Namazlagu→(نمازلاغو l:namazlagu) Seccade.

Nemezın→(نمزین z:nemezın, fa: نمزین) Bilek? Eyerin altına konulan keçe.

Neme→نمه (l, z:nema نما) Bir şey, neme bir
??? mi?

Nevbehar→نوبهار (tr, fa) Rabi`

Nevruz→نوروز (l:nevruz) İlk baharda
en evvel açan ??? çiçek.

Nokta→نقطه (z:nokta, tr: نقطا) Yular,

Nokut→نوقوط (z) Nohut, has? ('Lablabü'
gibi?)

Nöger→نوکار (z:nöger) Bende, rikiyet,
köle.

Ne→نه (tr:ne) Na

Nice→نیجه (l:nişa) Niçin, lime.

Nişan→نیشان (l, tr, z) Alamet. Nişanlamak.

Vocak→وجاق (tr:vocak) Ocak, kanun.

Vurak→ووراق (tr:vurak) Evrak, ???

Vurmak→وورماق (tr:bur) Urmak, darp
etmek.

Ya→یا (l, tr) yay, kavs, keman.

Yabak→ياباق (z) Ebu karvan??

Yabaglı→ياباغلی (z) Bir yaşına varmamış
tay.

Yabagi→ياباغي (tr:yabagu) Yabagi

Yapak→ياپاق (z) Kırılmış hayvan tüyü, ???

Yaban→يابان (z, tr) Çöl, yer.

Yaprak→ياپراق (z, l, tr:yapraq) Varak,
berk.

Hamaşa→هاماشا (z) Adet, resm. ('Töra'
gibi.)

Hay→های (l) Nida.

Hüner→هونر (z:hüner) Sefat, tabiat.

Hayad→هيااد (l) 1. Avlu, taşlık. 2.

Meydanlık, saha. 3. Tek, vahid.

Hiç→هیچ (z: هیش) La şey.

Yabsamak→يابسامق (z:yabsadı) (يابسادى)
Gügeç?

Yapsı→ياپسى (z) Kene, kirad? (Yaves, kene,
köz, sakurga gibi.)

Yaplak→ياپلاق (z, l:yablak, tr: ييلاق)
Çıplak, uryan. (Mesah? Z)

Yabuldurak→يابلدراق (tr:yabuldurak) (يلبدرق)
Yaprak, varak. (Kıpçakça olup türkmencesi
'yabrak'.)

Yapmak→ياپماق (l:yaptı, z: ياپتی, tr:
ياپ) 1. Bina etmek, tesisi etmek. 2.
Örtmek, setr etmek. 3. Kapamak, kilitlemek.

Yaplanmak→ياپلانماق (z:yaplandı) (ياپلندی)
Örtünmek,

Yapınmak→ یاپنمق (tr:yapın (gil) یاپن (غل) 1. Kapanmak, örtünmek. 2. Yapışmak.

Yapıcı→ یاپچی (tr) Mimar, benna.

Yapış→ یاپیش (tr:yapış (yapış) İltisak.

Yapıştırmak→ یاپیشتیرومق (tr:yapıştır (yapıştır) İltisak etmek, mezeka.

Yat, yatmak vesaire bak: yat 'یاط' vesaire.

Yatsı→ یاتسو (tr:yatsu) 'İşâ.

Yaçı→ یاجی (z) Yağ yapan, kavvas.

Yadiker→ یادیکار (z:yadiker) Süreyya. ('Ülker' gibi.)

Yahni→ یاخنی (z) Selike.

Yar→ یار (l, z, tr:yar) Uçurum, cerf, makbid. 2. Ağız suyu, rik.

Yarangan→ یارانغان (l:yarangan) (yirngan)

Yarankan→ یارانقان (z) Yardımcı, halık, aferininde.

Yaratmak→ یاراتمق (z:yarattı) یاراتی (l: یارتی, tr: یارتی) Halk etmek. ('Dürütmek' < 'türemek' gibi.)

Yarasa→ یاراسه (l:yarasa) یاراسا (z, tr: یاراسا) Vetvat.

Yarak→ یاراق (z) 1. Işık, aydınlık, da'a . ('Yarkın' gibi.) 2. Yarım, şakk('Yarım' gibi.)

Yaraklamak→ یاراقلامق (z, l:yarakladı) یارقلا دی (tr: یارقلا) Techiz etmek.

Yaraklanmak→ یاراقلانمق (z, tr:yaraklan) یارقلاق (tr: یارقلاق) Techiz etmek.

Yaralı→ یارالی (z) Yaralı, mecruh, yaralmış, şekuk.

Yaramak→ یارامق (z, l:yaradı) 1. Olmak, muvafık ve münasib olmak. 2. Nafi ve faideli olmak.

Yaran→ یاران (z:yaran) Derin, amık. ('Şingıl' gibi.)

Yarbuz→ یاربوز (z) Nemmam, münaşık. (Ar: curbuz)

Yarbug→ یاربوغ (z:yarbug) Carbu`?

Yarkanak→ یارقاناق (z) Yarasa, vetvat.

Yarkın→ یارقین (z, l:yarkın) 1. Ziya, nur. (z) Yarkık gibi. 3. Yarak, şimşek.

Yarılgamak→ یاریلغامق (l:yarılgadı) Af ve merhamet etmek, rahm etmek. (tr: یارلغا (فل))

Yarlıgan→ یارلیغان (tr:yarlıkan) Rahim.

Yarmak→ يارمق (z, l:yardı) 1. Kesmek, şek etmek. 2. Yaralamak.

Yaramak→ يارامق (z:yaramak, tr: يرمق) Dirhem, marf sikke, akçe. (Ağrı ve akçe gibi.)

Yarmaşmak→ يارماشمق (z) 1. Neleka? 2. Tenazur.

Yarma→ يارما (z:yarma) Dövülmüş buğday ve bulgur yapılarak, ??

Yaruk→ ياروق (l:yaruk) يرق

Yarık→ ياريق (z) Ziya, nur, şua`

Yarık→ ياريق (l: يرق) Yarılış, meşuk.

Yarık→ ياريق (tr:yark) Cevşen, zırh.

Yarıkçı→ ياريقچی (tr:yarıkçı) Cevşen yapan.

Yarındırmak→ يارينيرمق (l:yarındır) Atı alıştırmak, tezhir?

Yarışmak→ ياريشمق (tr:yarış) Yarış ve musabaka etmek.

Yarınmak→ يارينمق (yahud يارانمق veya يارونمق) (l:yarındı) Ata alışmak. Perhizle ta`lim olunmak, zahura.

Yarım→ ياريم (l:yarım) 1. Şakk, yarılmış, parça, yarım. 2. Nisf.

Yarın→ يارين (tr, z:yarın) Ferda, gaza. ('Tan' gibi.)

Yaz→ ياز (l) Bedi`, yeni.

Yaz→ ياز (z:yay yerine) Sayf. (Aslı yay)

Yazmak→ يازمق (z, tr, l:yazdı) 1. Tahrir etmek, ketebe. 2. Hata etmek, yanılmak. (Yazuk, yazık bütündür.)

Yazu→ يازو (l) Kitabet, hat.

Yazuk→ يازوق (l, tr:yazuk, z: يازيق) Hatie, hata, cürm.

Yazuklamak→ يازوقلامق (l:yazukladı) Hata etmek.

Yazı→ يازی (l, tr, z) Sahra, ova, deşt.

Yazık→ يازيق (z) Bak: Yazuk.

Yastık→ ياستيق (tr:yastık) Visade, mihde.

Yasmak→ ياسمق (tr:yas (گل) Kat etmek.

Yaş→ ياش (l:yaş, tr, z: ياش) 1. Ömür. 2. Dem, eşk. 3. Ratib. 4. Sebz, ahdar. 5. Leyyin, yumuşak.

Yaşarmak→ ياشارمق (l:yaşardı, z: ياشاردی) 1. Yeşil olmak, yeşermek. 2. Göz yaşı dökmek.

Yaşamak→ياشامق (z, l:yaşadı يشدی) 1. Ömür, hayat. 2. Gizlemek, saklamak.

Yaşurmak→ياشورمق (l:yaşurdi ياشوردی) Bak: Yaşırmak.

Yaşıralı→ياشیرالی (z) Gizli, saklı, mahfuz.

Yaşırmak→ياشیرمق (z, l:yaşurdi ياشوردی) Gizlemek, saklamak.

Yaşırmak→ياشیرمق (l:yaşırdı ياشردی) Hazer, yeşil olmak.

Yaşık→ياشیق (z, l:yaşık يثیق) ??? , hor, ???

Yaşık yamalı→ياشیق یامالی (z) Süheyl.

Yaşıl→ياشیل (l, tr: یاشل) Yeşil, ahdar, sebz.

Yaşın→ياشین (tr: یاشن) Yıldırım, berk.

Yaşınmak→ياشینمق (tr:yaşın gıl یاشن غل) Gizlenmek, ihtifa’.

Yas→یاص (l) Matem, ‘aza.

Yasac→یاصاج (l:yasac یصح) Nei’l, mızrak ucu.

Yastık→یاصتیق

Yastuk→یاستوق (l:yastuk یصتق) Yastık.

Yash→یاصلی (l:yaslu یصلو) Matemli, sahibi’l-aza.

Yasmak→یاصمق (l:yasdı یصدی) Yayın girişini kat etmek.

Yassı→یاصی (l:yassı یصی, tr: یاصی (فل) z: Arız, pehn.

Yassısız→یاصی سز (tr) Ensiz, dar.

Yad(z)amak→یاضامق (z) Habere. (خبر)

Yat→یاط (z, tr, l:yat یط) Garib, yar, bekar.

Yatsun→یاطسون (tr:yatsun یاطسون) Yatsı, ‘ışar?

Yatarmak→یاطارمق (l:yatardı یطردی) Evlendirmek, bekarı vermek.

Yatdırmak→یاطدرمق (l:yatırdı یطردی) Yatırmak, erkada? (‘Yatkırmak’ gibi.)

Yatkırmak→یاطقیرمق (l:yatkırdı یطکردی) Yatırmak, rakıd.

Yatak→یاطاق (l:yatak یطق) Yatmış, rakıd.

Yatılık→یاطلق (tr:yatılık یطلیق) Evlenecek, gelincik. (Kız)

Yatlı→یاطلی (l:yatlı یطلی) Redi, kötü.

Yatmak→یاطمق (z:yatı یاطی, l: یطی, tr: یاط (فل) Yatmak, rukud etmek.

Yatuk→یاطوق (tr:yatuk یاطق) Tavşan yavrusu, ibn.

Yatırmak→یاطیرمق (tr:yatır یاطر) Bak: Yatırmak.

Yatış→یاطیش (z) Yatış, rakıd.

Yag→ياغ (tr, z: yag, ياغ, l: يغ) 1. Semn, dehun. 2. Şahm.

Yagran→ياگران (tr) Bak: Yagrin.

Yagruk→ياغروق (l: yagruk, يغروق) Tenbel, gevşek.

Yagrin→ياغرين (l: yagrun, يغرين) 1. Geniş omuzlu. 2. Log?

Yaglamak→ياغلامق (z: yağladı, ياغلامق, l: ياغلادى) Yağ sürmek, edhen?

Yaglsamak→ياغلسامق (z: yağılsatı, ياغلسامق) Yanıldı. Galat ve hatadır.

Yaglık→ياغلىق (z) Akriba, , ta`likat, şemele.

Yagma→ياغما (l: yagma, يغما) Nehb, garet. 2. Sofra, simat, havan.

Yagmalamak→ياغمالامق

Yagmamak→ياغمامق (z) Kapmak, hatafe.

Yagmak→ياغمق (z, l: yağdı, ياغدى, tr: يغ) Yağmur vesaire, düşmek, matt.

Yagmur→ياغمور (l, tr: yağmur, يغمر) Matar, baran. (Türkence olup kıpçakçası 'yagmur'dur.)

Yaguret→ياغورت (z, tr: yağuret, ياغورت) Mamen. ('dozen' gibi)

Yagi→ياغى (l, z) Muharib, düşman, hasım.

Yagırlık→ياغىرلىق (l: yağırlık, ياغىرلىق) ???, süzgeç.

Yagız→ياغىز (l: yağız, ياغىز, tr: ياغىز) Siyah, kara. (At vesaire): Yağız biri, kara yağız. (l) 'Ukra-i leda ???'. (Yağız veya yağızı olması.)

Yagılık→ياغىلىق (l: yağılık, ياغىلىق) Düşman için hazırlanmış ok ve sitan?

Yagımalamak→ياغىمالامق (tr: yağmala, ياغىمالامق) Soymak, darp etmek.

Yaktu→ياقتو (l: yaktu, ياقتو) Aydın, mezyi: gözünün yaktu. Gözün yarak.

Yakşi→ياقشى (z, l, tr: yakşi, ياقشى) Güzel, iyi, tayyib, melih.

Yakıcı→ياقلىجى (yoksa 'ياقلىجى' tr: yakıcı, ياقلىجى) Yay yapan, çalan adam?

Yaklık→ياقلىق (z: yaklık, ياقلىق) Rabab.

Yakılmak→ياقلىمق (l: yakıldı, ياغلدى) Yanmak, ihtirak.

Yakmac→ياقماج (l: yakmac, ياقماج) Sethi, yüz.

Yakız→ياقاز (tr: yakız, ياقاز) Dara? Ortak. (Karı)

Yakmak→ياقماق (z: yaktı, ياقتى, l: ياقى) Yakmak. Aslı (l)

Yaka→ياقا (z: yaka, ياقا, l, tr: يقا) 1. Toka. 2.

Muzn. 3. Şatı. 4. Nehir kenarı.

Yakni→ياقنى (l:yakni) Yahni, maruf etli yemek.

Yakın→ياقین (z, l:yakın, tr: Karib.(Yavuk gibi.)

Yakınlamak→ياقینلامق (z) Takrib etmek.

Yanak→ياکاق (tr: yañak) Had, ruhsar.

Yanılmak→ياڭىلدى (l:yañıldı) Galat ve hata etmek.

Yal→يال (tr) At perçemi, yele.

Yalak→يالاق (l:yalak, tr: يلاق) Köpek tası.

Yalaganç→يالالانچ (z:yalaganş) ‘Arı, çıplak.

Yalamak→يالامق (l:yaladı, z: يالادی, tr: لا`يالا) La`ika.

Yalan→يالان (tr:yalan) Kizb, durug.

Yalan→يالان (z) ‘Arı, çıplak, yalın. Yalan ayak. Haki?

Yalanç→يالانچ (z:yalanş) Uryan, çıplak. (‘Yalınçak’ gibi.)

Yalançlamak→يالانچلامق (z:yalanıştı) Soyunmak, tea`rri.

Yalancı→يالانچى (z) Kezzab. (‘Yalgancı’ gibi.)

Yalbarmak→يالبارمق (z:yalbardı) Yalvarmak, tedehhale.

Yalduz→يالدوز (tr:yalduz) Necm, kevkeb. (‘Yulduz’ gibi.)

Yaltay→ياطاي (z) Mulut.

Yalğan→يالغان (l:yalgan) Kezb, duruğ.

Yalguz→يالغوز Bak: Yalkuz.

Yalkız→يالقىز

Yalkık→يالقىق (l:yalkık) Balgam.

Yalnz→يالکز (tr) Tek, vahid.

Yalgancı→يالغانچى (z) Kaezzab, yalancı.

Yalkav→يالقاو (z) Tenbel, keslan. (Oyuncak gibi.)

Yalman→يالمان (z, tr) Carbu`? (‘yarbu’ gibi)

Yalım→ياليم (z) Garra.

Yalınçak→يالينچق (z) Uryan, çıplak.

Yalınkz→يالينکز (z, l:yalnız) Tek, vahide.

Yalın→يالين (l) Uryan. Yalın kıldı: soydu.

Yaman→يامان (z, l:yaman, tr: يامن) Kötü, fena. Vahşi.

Yamanlamak→يامانلامق (l:yamanladı) Burmak, itlaf etmek.

Yamav→ياماو (z) Yama, ruk‘a.

Yamalı→يامالى (z) Yamalı, merk‘u.

Yamgur→يامغور (z, tr:yağmur يمغور)
Yağmur, matar, baran.

Yama→يامه (l:yama يما) Ruk‘a, yama.

Yan→يان (z, l, tr:yan ين) Ceneb, pehlu.

Yanar→يانار (tr:yanar ينر)

Yana→يانا (z) Cihet.

Yanaşmak→ياناشمق (tr) Mücanebet etmek?

Yanak, yanag→ياناق, يناع (l:yanak ينق, z: يناع)
Had, ruhsar.

Yan basmak, yan komak→يان باصمق يان قومق
(z) Himeye etmek.

Yançımak→يانچمق (z:yancıdı, yanşıdı يانچدى,
يانچىدى) Tıkamak. ياشرادى يانشدى

Yançuk→يانچوق (l:yançuk ينجق, tr: ينجوق)
Tağarcık, harita.

Yançı→يانچى (z, l:yançı ينجى) Hamur, ‘acın.

Yandırmak→ياندىرمق (z, l:yandırdı يندىردى, tr:
Yakmak, ikad etmek. يندر)

Yanşık→يانشيق (z) ???

Yanışmak→يانشمق (z) Ders. (‘basmak’ gibi)

Yanguç→يانغوج (tr:yonguc ينجغ) Yonga.

Yanguci→يانغوجى (tr:yanguci ينجوجى)
Doğramacı, tüccar.

Yangı→يانغى (z:yanığı, yalgı يىلغى, يالکى)
Yeni, cedit.

Yanúla→يانگلا (z) Gibi, kema.

Yanúlışmak→يانگليشمق (z) Hata ve galat
etmek, yanılmak.

Yanlış→يانلىش (l: يىلش) Galat.

Yanmak→يانمق (z:yandı ياندى) Rukd.

Yana→يانه (l:yana يىنا) Cihet. (bak: yana)

Yanık→يانىق (z) Muarriye.

Yanmak→يانمق (z:yandı ياندى) ???

Yav→ياو (l:yav يو) 1. Soğan, besel. (z: yav:
yağ.) 2. Duhn, şehum.

Yava→ياوا (z, tr) Pırasa, kuras. 2. Soğan,
besel?

Yavaş→ياواش (z, l, tr:yavaş يواش) Sakin,
halim.

Yavut→ياوت (l:yavut يوت)

Yavutmak→ياوتمق (tr) Yaklaştırmak, tekrib
etmek.

Yavru→ياورو (z, tr:yavru يورى) Ferruh,
yavru. (‘Yala’ gibi.)

Yavuz→ياوز (l, tr:yavuz) Kötü, vahşi, yaman.

Yavısı→ياوسى (z) Kene. ('Yayıs, küna, kana, sakurga' gibi.)

Yavşak→ياوشاق (l) Bit yavrusu, sirke.

Yavşan→ياوشان (z, tr:yavşan) Pelin. (yavşan out)

Yavuk→ياوق (l:yavuk, tr: يوق) Yakın, karib.

Yavlak→ياولاق (l:yavlak) Cüda: yavla ki kelidi: Pek güzel.

Yavlak→ياولاق (z) Tenha, boşluk, tanha, tek.

Yavlık→ياوليق (z) Akraba, ta'likat, şeml. ('Yağlık' gibi.)

Yavmak→ياومق (l:yavdı) Yanaşmak, tekrib etmek.

Yavurt→ياوورت (z) Yoğurt, leben.

Yavuz→ياووز (z) Yakın, karib.

Yava→ياوه yahut ياوا (z, fa) Ga'ib, ??

Yava etmek→ياواه ايتمك →Bak: ياوا

Yavı→ياوى (l:yavı) 'An aslı türk olmadığı halde etraka dahil olan adam.

Yay→ياى (l, z) Yaz, sayf.

Yaya→يايا (l:yaya) ???

Yayag→ياياغ (tr) Yayan, peyda, racil.

Yaykamak→يايقامق (l:yaykadı, z: ييقدى) Yıkamak, gasıl, çalkalamak.

Yaytay→ياى طای (z) Fetn.

Yaylak→يايلاق (l:yaylak, tr: يايلاق, z: ياي لاو) Yaylak, ??

Yaylav→يايلاو (z) Bak: yaylak.

Yaymak→يايلمق (l) Şuyu ve intişar etmek.

Yaymak→يايىمق (l:yaydı) 1. Döşenmek, ferş ve best etmek. 2. Neşr ve işaa etmek.

Yaymı→يايىنى (tr) Hafif, sebk.

Yet→يت (l) Kudret, imtinaat yoktur: yet yoktur.

Yetsiz→يتسىز (l) Kudretsiz, gayri muktedir, aciz.

Yetken→يتكن (l) Benatı'n-na'ış. (dübbe ekber)

Yetil→يتل (l) Tekellüm.

Yetmiş→يتميش (l, tr) Se 'in.

Yetmek→يتمك (l:yatti, z: ياتى, tr: يت (فل) 1. Vasıl olmak, idrak, yetişmek. 2. Kifayet etmek. 3. Sevk etmek. (yetemek)

Yetmek, yetürmek→يتمك, يتورمك (l) Bk : yetmek vesaire.

Yetinçek→یتچک (l) Kervan ve bölükten ayrılmış süvari.

Yeti→یتی (z, l) Yedi.

Yetişmek→یتیشمک (z:yatişti (یاتیشتی) Vasıl ve lahik olmak.

Yedi→یدی (l) Seb'a, heft.

Yedirmek→یدیرمک (l:yadirdi (یدردی) İtmam etmek.

Yer→یر (tr, z:yar (یار) Arz, zemin.

Yeresa→یرسه (z:yarasa (یارسا) Vetvat, yarasa.

Ye'sil→یعیشیل (z:yaşıl (باشیل) Ehzer, sebz.

Yek→یک (z:yak (یاک) Kasırğa, zauba('Burgan, Ksurka' gibi.) 2. Şeytan, iblis. 3. Müreffé.

Yegirmi→یکیری (z) Aşrin, bist, yirmi.

Yegen→یکن (tr) İkiz, tevaim.

Yegen→یکن (z:yagen (یاکان, tr: یکان) Hasır.

Yekindu→یکندو (tr) İkinci, asr.

Yekürmek→یکورمک (z) Bak: Yekirmek.

Yeke→یکه (z) Eye. Lima.

Yeki→یکی (tr) İki, ısneyn, du.

Yekirmek→یکیرمک (z) Gayz ve gazzab ve hiddet etmek.

Yel→یل (l, tr, z:yal (یال) 1. Rüzgar, rih, bad. 2. Hüda? Yel ???: rüzgar durdu.

Yeles→یلس (l) Nesim, heva-i nesimi.

Yelsemek→یلسمک (l: یل اسمک) (l) Rüzgar esmek, ??, rih.

Yelşimek→یالشیمک (z:yalişti (یالشیدی) İyleşmek, şifa yâb olmak.('ongmak' gibi)

Yelek→یلك (l: یلك (yülek) galat.) Okun arkasındaki tüyü.

Yelken→یلکن (l, tr) Badban, ??

Yelge→یلکه (z:yelge (یالکا) Çene, ??

Yelimek→یلمک (l) Pırasa __ bir nebat.

Yelmek→یلمک (l:yeldi (یلدی, z: یالدى) 1. Hehub etmek, esmek. 2. Koşmak.

Yelmen→یلمن (tr:yemen (یالمان) Yerbu'. (Hayvan.)

Yelve→یلوه (l:yelve (یلوا) Selvi.

Yem→یم (l, tr:yem (یم, z: یام) 1. Yiyecek, taam. 2. Hayvana verilen alef miktarı.

Yemdu→یمدو

Yemdi→یمدی (l)Kasık, ane.

Yemek→یمک (l:yakil, yedi (یاکل, یدی, tr: یا) Ekl etmek.

Yemiş→ يemiş (z:yemiş, tr: يامش, l: يمش) Meyve, sumur.

Yen→ ين (l,z) Bak: yenk?

Yenterek → يانتراك (z:yanderek) Daim, devamlı.

Yenbitmek? → ينييتمك (z) Islatmak, belle.

Yensek→ يانسك (z:yansek) Maruzatlı?

Yeng→ ينك (tr, z:yenk,yen) ين, l: يانك Libas-I kavl, kem astin.

Yeneklemek→ يينكلدي (yenkeldi) Yenilmek, tecrid etmek.

Yenmek→ يينكمك (z:yengdi) Galip gelmek, muzaffer olmak.

Yengi→ يينغي (ve 'يانغي') (z:yengi) Yeni, cedir, neva.

Yenkirmek→ يينكيرمك (z:yengri) Yetişmek, vasl olmak. (Yani 'yetmek' gibi.) yekilmek? Yetiştirmek.

Yenmek→ يينمك (z:yendi) Bak: Yekirmem.

Yenge→ يينكه (tr:yenge)

Yengec→ يينكاج (tr:yengec)

Yene→ يينه (tr:yene) Yine, tekrar.

Yeni→ ييني (l) Cedir. Bak: يينكى

Yinkl→ يينكل (z:yenkil) Hafif. (Yoksa 'yufka' gibi.)

Yinitmek→ يينيتمك (tr:yaniltmek) Hafifletmek, tahfif etmek.

Yini→ ييینی (tr:yayini) Hafif, sebuk.

Yu→ يو (l) Soğan, besel.

Yob?→ يوب (z) Kel? Kesmez, delmez, ??

Yob?→ يوب (l:yob) İyi, ceyyud.

Yubka→ يوبقه (tr:yubka) İnce, rakik.(Yuka)

Yutmak→ يوتمق (tr:yut gıl) l:yuttu Bel' etmek.

Yuturmak→ يوتورمك (l:yuturmak) Sual, öksürük.

Yut→ يوت (l) Bak: يوت

Yücelmek→ يوجلدي (l:yüceldi) Yükselmek, refi'

Yüce→ يوجه (l, tr:yüce) Yüksek, 'ali, refi'

Yudurmak→ يودورمق (tr:yudur) Yutturmak, bel' ettirmek.

Yura→ يورا (l:yura) Suyu ??

Yurt→یورت (z, tr:yurt, l: یرط 1. Menzil, konak, miskin, me'va. (z, tr) Vatan.

Yorga→یورغا (z, tr, l:yorga) Malum yürüyüşlü. (At)

Yorgalamak→یورغلامق (l:yorgaladı) Yorga yürümek.

Yorgan→یورغان (z, l:yorgan, tr: یرغان) Lihaf.

Yorka→یورقا (l:yorka) İnce, refik. (Aceba 'yufka'dan galat mı?)

Yürek→یورک (l, tr:yürek, z: یراک) Kalb.

Yürekli→یورکلی (l:yürekli) Cesur, şeca'

Yorulmak→یورولمق (l) Yorgun, meşakkak (Doğrusu 'yorulgan' mı?)

Yorulmak(mek)→یورولمق (مک) Ta'ib, iştikak.

Yormak→یورمق (l: yordi) Tefsir etmek.

Yurmuk→یورمق (tr:yormak) ('Yurmak' gala olsa gerek.) Yumruk.

Yörenmek→یورنمق (tr:yören gıl) Öğretmek.

Yoruk→یوروق (l:yoruk) Yumruk.

Yörük→یوروک (z) Ceray.

Yorulmak→یورولمق (z) Tehalli? Boş ve تنها olmak.

Yürümcek→یورومچک (tr:yürümcek) Örümcek, ankebut.

Yürümek→یورودی (z:yürüdi, l: یردی) Meşi etmek.

Yürün?→یورون (l:yürün) Kırıntı, ???

Yüreyä→یوری (l:yöri) Etraf, civar, havali, ???

Yürütmek→یوروتمق (tr:yürüt gıl) Meşi ettirmek.

Yürü bermek→یوری برمک (z:yürü berdi) Yürü vermek, temşiye.

Yürimek→یوریمک (tr:yüri gıl) Bak: yürümek.

Yüz→یوز (l, tr:yüz, z: یوز 1. Vech, çehre. 2. Mia, sad.

Yüz→یوز (l) ???

Yuzak→یوزاق (l:yuzak) Kilit, kafel. (Yoksa 'uzak' mı?)

Yuzaklamak→یوزاqlامق (l:yuzaklamak) Kilitlemek, kafel. (Yoksa 'uzaklaşmak' mı?)

Yüzsüz→یوزسز (l) Arsız, vak'ah.

Yüzleşmek→(يوزلاشتى (z:yüzleşti يوزلشمك)
Müvaceha.

Yüzlemek→(يوزلدى (l:yüzledi يوزلمك) Yüzüne
vurmak, ??? selamet etmek.

Yüzmek→(يوزدى (z: yüzdü (l:yüzdi يوزمك)
Sebahat etmek, sabaha, amme.

Yüzlik→(يوزليك (tr) ?? ('Menekşe' mi?)

Yüzüm→(يوزوم (z, tr:yüzüm) Üzüm.

Yuşuk→(يوشوق (l:yuşuk) Arsız.

Yuşuklanmak→(يوشوقلانمق (l:yuşuklandı
(يوشقلاندى) Arsızlanmak.

Yoşkun→(يوشقون (z) Su yosunu. ('Yoğşun'
gibi.)

Yogşun→(يوغشون (z:yoğşun) Bak:
yokşun.

Yusaga?→(يوصاغا (z) Mükeffe.

Yut→(يوط (z) Fena,???. ('Kıran' ve 'ulat'
gibi.)

Yutmak→(يوطمق (z) Bak: yutmak 'يوتمق'

Yogurt→(ياغورت (l: یغرت, tr:yagurt)
Raib.

Yogurgan→(يوغورغان (tr:yogurgan)
Yorgan. ('Yorgan' gibi.)

Yogurmak→(يوغورمق (l:yogurdi يوغردى, tr:
(فل) يغر Acin.

Yugul→(يوجل (z:yoğul) Hafif. ('Yini'
gibi.)

Yogun→(يوغون (z: (ve یوون) l, tr:yoğun)
Kalın, galiz.

Yok→(يوق (z, l, tr:yok) Malum: la

Yukarı→(يوقارى (z, l:yukaru)

Yokamak→(يوقامق (z:yokadı يوقادى)
Yoklamak, fetaşe. ('Karmamak,
karmalamak, saykalamak' gibi.)

Yoksul→(يوقصول (l, tr:yoksul يقصّل, tr:
فكسول) Fukara, züğürt. ('Yohsul' gibi.)

Yoklı→(يوقلى (l:yoklı) Fakir.

Yokuş→(يوقوش (l:yokuş يقش, z, tr : يقش,
(يوقوش)

Yük→(يوك (z, l, tr:yük يوك) Hıml,bar.

Yön→(يوك (l:yöng) Yan.

Yügürt→(يوكورك (l:yüğürt) Yürük,
ceraye.

Yüksetmek→(يوكستمك (tr:yükset kil (غل)
t'aliye etmek.

Yüksek→(يوكسك (l:yüksek يكساك, tr:
Ali.

Yüksük→يوكسوك (l:yüksük يكسك) Keştibyan.

Yükletmek→يوكلتمك (z:yükleti يوكلاتي)

Vefara?

Yüklemek→يوكلمك (l:yükledi يكلدي) 1. Haml.

2. ??

Yüklü→يوكلو (z, l:yüklü يوكلو) Hamil.

Yügütmek→يوكوتمك (z) Ögütmek, tahn.

(‘Ögütmek’ gibi.)

Yügürmek→يوكورمك (z, l:yügürdi يكردي tr:

Yürümek, _ (فل) يكر

Yükem→يوكم (z:yükem ليكام, licam, dizgin.

Yükünmek→يوكونمك (l:yükündi يكندي) Eğilip

ruku’ ederek hizmet etmek, secde etmek.

Yükün→يوكون (tr) Ruku’, itaat, serfuru’

Yükünci→يوكنجي (tr:yükünci يكنجي) Mutah, halife.

Yol→يول (z, tr, l:yol يل) Tarık. M.

Yol?→يول (z) Kulis?

Yular→يولار (z, l, tr:yular يلر) ??

Yulak→يولاق (tr:yulak يلاق) Galat, doğrusu: yalak.

Yulamak→يولامق (tr:yula gil يولا (غل) Galat, doğrusu: yalamak.

Yoldaş→يولداش (tr, l:yoldaş يلداش) Hümera, refik.

Yuldurum→يولدوروم (l:yuldurum يلدرم) 1.

(Kıpçakça) Cam, züccac. (Türkmence) Berk.

Yulduz→يولدوز (z, l, tr:yulduz يلدز) Yıldız, necm.

Yulkamak→يلقامق (z) Bak: yolmak.

Yolkuş→يولقوش (z) Cımbız, milkat.

Yülküç→يولكوچ (z:yülcük يلكوچ) Ustura, musa. (‘Yulvuç’ ‘يولووچ’ gibi.)

Yolmatuk?→يولماتوق (z:yolmatuk يلماتق) Sakalsız, emred.

Yolmak→يولمق (z:yoldi يولدي l: يلدی) Kılıarı çekip koparmak veya tıraş etmek gibi, neteka ‘نتق’. Halak? l, m. (‘Yolkamak’ gibi.)

Yüleştirmek→يولشترمك (z:yüleştirdi يولاشتردي) Tezi’ etmek, tefrik etmek. (‘Üleşmek’ gibi.)

Yulu→يولو (l:yulu يلو) Çalma çırpma, kamış vesaire.

Yolukmak→يولوقمق (z:yoluktu يولوقتي l: يلقتي)

Taraka? ‘طرق’ (l) tetarraka (z) ‘تطرق’

Yolmak?

Yolumak→يولودى (z:yoludı يولودى) Tıraş etmek, halaka.

Yülük→يولوك (z) Tırnak kestirmek.

Yülüvüç→يولوچ (z) Bak: Yülgüç.

Yolmak→يولمق (tr:yoldi (کل) يولدى Bak: Yolumak.

Yom→يوم (l:yom (يم Fal, fal-ı hayr,

Yumak→يولمق (z, l:yumak (يمق M. Yumak gözlü: dolma göz.

Yumaklamak→يولماقلاق (z) Toplamak, devşirmek, kebebe? 'کبب'

Yumrutlamak→يولمروطلاق (z) Yumurtlama.

Yumruk→يولمروک (l:yumruk (يمرق tr: يوروق Leked? ('Yuruk' gibi.)

Yumruklamak→يولمروکلاق (z, l:yumrukladı (فل) يولمروکلا gıl Kelm. tr:yumrukla yımقلدى

Yumrulmak→يولمرولدی (z:yumruldi (يولمرولق Toplamak, kubbab.

Yumri→يولمري (z:yumri (يمري Yumri, yumrili, mükebbebe.

Yumşak→يولشماق (z, l:yumşak (يمشق ??

Yumgакlanmak→يولمغاقلانمق (z:yumgакladı (يولمغاقلاندی

Yumgакlı→يولمغاقلى (z:yumgакlı (يولمغاقلى mekin , toplu, yumaklı.

Yummak→يولمق (l:yumdi (يولمى Parmakları birbiri üzei koymak, Yummak.

Yumulmak→يولمق (l:yumuldi (يولمى İğmad-'ayn, göz yummak.

Yumud→يولمود (tr:yumud (يمد Kışır, kabuk.

Yumurdi→يولموردي (z:yumurdi (يولمردى Meret.

Yumurılmış→يولمورلمش (z: يولمورلمش yumurılmış) Mahrukat.

Yumuldurık→يولمولورك (z:yumuldurık (يولمدرک Kubbab.

Yumış→يولمش (l:yumış (يولمش İlhak?

Yumuşcı→يولموشجى (l: yumuşcı) (يولموشجى)??

BATI TÜRKÇESİNDE KULLANILAN KELİMELER

abdāl آبدال (z) ve Abadân yer→آبدان (l)
Mekân-ı me'nûs. (Mamur yer demek olur, ma'rûf lûgat-i Farisiyyedir.)

At→آت (L. اط , Ter. اط at, Z. at اط)
Feres, esb.

Ata→آتا (L. اطا , Ter. اطا , Z. اطا)
Baba, peder, eb.

Atlamak→آتلامق (z. أطلماق atlamak)
Adım atmak.

Atlamak→آتلامق (z. أطلماق atlamak) Bk.
adlamak.

Atlama→آتلامه (z. أطلامه atlama) Adım,
hatve.

Atlanmak→آتلانمق (l. اطلانمق atlanmak)
Ata binmek, atlı olmak.

Atlı→آتلی (l. اطلو , Ter. اطلو atlu)
Süvari, fâris

Atmaca→آتماجا (z. أطماجا atmaca) M.,
başık.

Atılmak→آتيلمق (z. أطيلى) Hücüm
etmek.

Acıtmak→آجتى (l. آجتى acıtdı) Acı

duyurmak, elem vermek.

Acı→آجى (l., z., Ter. آجى acı) Tatlı zıddı,
merr (Tuhfe sâhibi "āmīd yani ekşi
manasını da veriyor.)

Acmak→آچى Bak: Açmak.

Acık→آچى (z) Aç, cî'ân.

Acıkmak→آچى (l. آچى , z. آچى)
acıktı) Ac olmak. (Tuhfe sâhibi isti'câl
etmek manasını veriyor ve bunu daha
aşağıda آشقماق 'aşkamak' ve آشقماق
'aşkanmak' sûretinde dahi yazıyor ki
bunlardaki şın'ın cim harfi yerinde
olacağı anlaşılır.)

Açmak→آچى (l. آج , Z. آجتى , Ter. آج ac,
آچى ackgıl) Feth ve küşade etmek,
açılmak, açıkç keza. M

Açık→آچى (L. آچى) Meftûh, küşâde. M

Ahşam→آحشام (z) Akşam.

Ad→آد (l. آد , Ter. آدسز , Adsır) İsim.

Ada→آدا (l, z) Cezire

Adak→آداق (l) Nezir. M.

Adaş→آداش (l. آداش) Semiyy, hemnâm

Adsız→آدسیز (Tr) İsmi olmayan – adsız

Adım→آدیم (l. آدیم اطمی , Ter. ادم) Hatve.

Ara→آرا (l. Ter.) Beyn, miyân.

Araba→آرآبا (l. اربا , Ter. اربا) Araba, gerdûne.

Arpa→آرپا (l. اربا , ter. اربا , z. آرپا) Arpa.

Arıtmak→آرتمق (l. آرطی , z. أرتی) 1. Temizlemek, tanzîf, 2. Ayıklamak, takşîr.

Artmak→آرتمق (l. ارتمق , t. ارتر) Ziyâde şoden, tezyid. M.

artırmak→آرترمق (l: ارطردی , z: ارطردی , tr: ارتر)

Arka→(l) Arka, halef.

Arık →آریق (Z. اریق , L. ارق , T. أرق) Zaîf, lâğar, hezîl, mehzûl.

Arıklamak →آریقلامق (Z. اریقلا دی , L. اریقلا دی) Zayıflamak, lâger olmak

Arımak →آریمق (l. آریدی , z. اړودی) Temizlenmek, pâk ve nazîf olmak

Altmış →آلطمش (z) Altmış, sittîn.

Aluk →آلق (l) Hayvan rahtı, takım, uddetü'd-dâbbe.

Aluklamak →آلقلامق (l: آلق لا) Hayvanın rahtını komak, hazırlamak. (Doğrusu “anuk”dan “anuklamak”, yani hazırlamak olmak da muhtemeldir.

Alkış →آلقش (z, l: القش) Senâ, medih, duâ.

Alma →آلما (l, tr, z) Elma, tuffâh, sîb.

Alın →آلن (tr, l) Alın, nasiye, cebîn. M.

Almak →آلمق (l: آلدی) Ahz etmek. M

Alınmak →آلنمق (l: آلندی) Ahz olunmak. M

Am →آم (z, tr, l: آمجق) Ferc. M

ana→آنا (l, tr, z) Vâlide, mâder. M

Ant →آنت (z, l: آنت , tr: آند) Yemin, kasem

Ancak →آنجق (l) M

And →آند (tr) Bak: ant.

Anda →آندا (l) Orada, onda. M

Andan →آندان (l) M

Av →آو (l, z: آو) Sayd, şikâr. M

Avutmak →آوتمق (l: آوتدی , آوتدی) Oyalandırmak, avutmak. M.

Avcı →آوچی (z: آوچی) Sayyâd. M.

Avrat → أورات (z: أورات, tr: اوررت, l: اورط) [Ar. عورت ??? Ter. آرغت] Mer'e, zen, zevce. M.

Avlak → أولاق (z, l: أولو) Mevziu's-sayd, şikârgâh.

Avlamak → أولامق (z: أولادی, l: اولدی, tr: (كل)اولا Sayd etmek. M.

Avunmak → أولنمق - Oyalanmak.

Avu → اوو (l, z) Bk.: Ağu, semm

Avulanmak → أولانمق (أغولنمق) (z) Zehirlenmek, tesemmüm etmek.

Ay → آی (l, tr, z) 1. Kamer, mâh 2. Şehr-i mâh

Aya → آیا (l: آیا, tr: ایا, z: أيا) Keff; el ayası. Aya urdı [L.] : El çırpı, ???

Ayak → آياق (z: آياق, tr: اياق, l: ايق) 1. Ricl, pây. M.; 2. Kadeh, bardak, sırça [Z.], 3. Şbytr (?) [Z.]

Ayıtmak → آیتمق (l: آیتی, tr: آیت, آیتقل)

Demek, söylemek.

Aydın → آیدین (l: آیدین) Nûr, aydınlık [Bu sûretle ism-i zât gibi tefsîr olunuyorsa da sıfat olsa gerektir.] M.

Aydınlamak → آیدینلامق (l: آیدینلدى, z: آیدین لادی) Nurlanmak, aydın olmak [nâre, nevvre] M

Ayran → آیران (z: آیران, tr: آیران, L. آیرن) Leben-i râib. M.

Ayrık → آیرق (tr) Keçi, oğlak, cedy.

Ayrılmak → آیرلمق (l) Teferruk etmek. M.

Ayruk → آیروق (z: tr, l: آیرق) Ayrı, başka, dîğer, gayri.

Ayırmak → آیرمق (l: آیردی) Tefrîk etmek. M

Ayrık → آیریق (z, l: آیرق) Tefrîk olunmuş, müteferrik.

Aygır → آيغیر (z, tr, l: آيغر) fahl, hisân.

Ayseli → آيسلى (l)

"Ayyüzlü"den galat.

Ayık → آيىق (z, tr, l) Akli başında.

Aylak → آيلاق (l) Meccân, ücretsiz, bedâvâ

Ayılmak → آيلىمق (l: آيلىدى) Akli başa gelmek. M.

Ayna → آينا (l, fa: آزينه'den) Cum'a günü; Kadın ismi (Ayna Hatun)

Ayu → آيو (z, l: آيى) Düb, hirs. M

Ayıtmak → آيتىمق (yazar bos birakmis)

Ayırmak → آييرمق (yazar bos bırakmış)

Ayılmak → آييلمق ve sâire. Bk : ayıtmak
آيتمق ve saire.

Ebem kuşağı → أبم قوشاغی (l) Kavsikuzah

Et → ات (z, tr, l) Lahm, gûşt. M.

Etek → ائتک (l, tr, z: ائتاک) Zeyl, dâmen

Er → ار (z, tr, l:)1. Racül, merd, 2. Zevc,
koca, şevher.

Erkek → ارکک (l, tr) Zeker, ner

Erik → اريك (l, tr) İcas. Sarı erik, zerdali

Ezmek → ازمک (l) Ezmek, hal ve tezvib
etmek.

Eze → ازە (l: ازا, tr: ازا) Hala, peder
hemşiresi.

Esirgemek → اسرگمک (l: ارسکا, z:

Eski → اسکی (l) Atık, köhne.

Esen → اسن (l, z, tr) Salim, sahih, pür
sıhhat.

Esenlemek → اسنلمک (l) Veda etmek.

Esenlik → اسنلیک (z: اسانلیک) Sıhhat, afiyet.

Esnemek → اسنمک (z: اسنادی, tr: esne اسنا)

Isı → اسی (l, tr) Sıcak, har.

Isınmak → اسینمق ve

Isıtmak → اسیترمق (l)

Eş → اش (l) Refik, manend.

İş → اش (l) Adak-ı işaret, işbu.

Işık → اشق (z, l) Ziya.

Eşek → اشک (z: أشاک, l, tr) Merkeb, hımar,
hır.

Eşkün → اشکن (tr) Eşkin.

Eşmek → اشمک (tr) Eşkin yürümek.

Isırmak → اصرمق (z, l) Azz. M.

Isırka → اصرقا (z, l: اسرقا, z: اصرغان)

Mültekâtü'l üzü, küpe.

Egri → اگری (tr) Muavvec.

Eksik → اكسيك (tr, z: اكسوك, l: اكسك) Nâkıs.

Eksilmek → اكسيلمک (z) Tenâkıs etmek.

Ekşi → اكشی (tr) M.

Eglemek → اگلمک (z) İ'vicac.

Eglenmek → اگلنمک (z) Ta'vik

Ekmek → اکمک (l, tr, z) Zer etmek.

Egmek → اگمک (l, tr) Bükmek.

Ekin → اکین (l: اکن, tr: اکن) Zer'

Ekin → اکین (l: اکن, tr: اکن, türkmence:
eyin ائين) kuvvetü'z-zahr.

El→ال (l: ال, tr: ايل) Yer, dest.

Elek→الك (tr: الاك, z: الألاك) M

Elli→اللى Hamsin.

Elemek→المك (tr: الا (فل)z, الادی)

Emcek→امك (l, tr: امچك) Meme.

İmretmek→امرتك (l) İştihâ etmek.

Emzirmek→امزرك (l, tr) Emdirmek.

Emgek→امك (l) Emek, sai.

Emgeklemek→امكلكم (z: الأكلكدى) Sa'y etmek.

Emek→امك (l, tr: كمانچه) Sai'

Enselemek→انسلكم (l) Ensesine vurmak

Ense→انسه (l: انسا) Ense, kafa. (z: e انكسه)

Eneg→انك (l: انك) Çene.

Enmek→انمك (l: اندى, tr: ان) İnmek, nüzul etmek.

Enik→انيك (l: انك, z: انوك) Köpek vesaire yavvrusu.

Ev→او (z: أو, l: او, tr: ابو, اب) Hane, beyt.

Evet→اوت (l, z: أوات) Naam, belî'.

Evdaş→اوداش (l, tr) Hane refiki, hemta, Zevce.

Evlendirmek→اولنديرمك (z: أولنديردى) Tezvic etmek.

Evlenmek→اولنمك (z: أولاندى, l: اولندى) M

Evli→اولى (l: اولو) Müteehil.

Eyer→اير (l: اير, z: ايار) Eđer, serc.

Eyerlemek→ايرلمك (l) Eger takmak

Eylemek→ايلمك (l, tr: ايللا) (كل)

Etmek, amel

Eyne→اينه (l: ايننا, z: أينا, farsî)

Eyu→ايو (l) İyi, ne'yi, na'm.

Oba→اوبا (l) Aşiret, kabile.

Öpmek→اوپمك (l: اب, tr: اپتى, اپتى)

Ot→اوت (l, z, tr) Od, merare.

Ot→اوت (l: اوت, tr: اوط) Nebat.

Ot→اوت (l: اوط, tr: اوط) Od, ateş.

Otak→اوطاق (l: اطق, اودا, اطاغ)

Otci→اوتجى (l: اطجى, tr: اوطاجى, z: اطاجى) Tabib.

Ötri→اوترى (z) Şe'n (Sebeb.)

Ötiştir???→اوتشتر (z: اوتشتير) Mahrik.

Ötmek→اوتماك (z: اوتماك) Bak: etmek.

Otuz→اوتوز (l: اطر) Selasun.

Utu→اوتو (z: اطر) Galebe, zafer.

Oturak→اوتوراق (z) ve

Oturgu→اوتورغو (z) Oturak, makad.

Öte, öteye→اوتيه, اوتيه (l: اتيكا) El ahir.

Öte→اوتيه (z: öte) İleride, imam.

Uc→اوج (l: اچ, z: اچ) 1. Kenar, taraf. 2. Kuyruk.

Öc→اوج (l, z: اوج) 1. İntikam, sar. 2.

Bahis için konulan akçe vesaire, habe.

Uc→اوج (l: اوج) ??? (İkinci, sonraki kuyruk dümen neferi gibi ehemmiyetsiz şahıs mı? yoksa katlama ve bükme yeri ve arası mı?)

Üc→اوج (l: اچ, z: اچ) Selase, sem.

Ocak→اوجاق (l: اچاق, z: اوجاق) Kânun.

Uçan→اوچان (l: اچان, z: اوچان) Kayık, zevrak. (Tair)

Uçrum→اوچروم (z: اچرم) Yar, sakife.

Uçkur→اوچقور (l: اچقور) Kemeran.

Uçmak→اوچمق (l, z: اچمق) Cennet.

Uçmak→اوچمق (z: اوچتی, l: اچمق, tr: اچ) Tayran etmek.

Üçüncü→اوچونجو (l) Salis.

Ucuz→اوجوز (z, l: اجز) Rahis.

Ucuzlamak→اوجوزلمق (l: اجزلدی) Rahis olmak.

Uçuk→اوچوق (l: اچوق) Sar', sarı. Uçugu tutu. (tr: اچق) İhtırab, iltihab, yanma.

Ödetmek→اودتمك (l: اودتدی) Tadiye, tazmin etmek.

Ödünç→اودونچ (adonç) Karz.

Ödemek→اودهمك (l: اودادی) İfa, kaza etmek.

Ortak→اورتاق (l: ارتق, z: اورطاق tr: ارتاق) Şerik. (Tuhfe-i sahibi bu lugatta mastariyet manasını vererek 'şerkte' 'مواسط' 'mevasıta' ve 'شرکته' manasını tefsir ediyor ki galat olsa gerektir.)

Ortaklaşmak→اورتقلاشمق (z: اورطاقلاشتی)

Ortaklamak→اورتاقلامق (z: اورطاقلادی) Şerik olma, şirket

Ortancı→اورتانجی (z: اورطانجی) Ortancı, vasat.

Örtmek→اورتمك (l: اورت, tr: أارت) Gıtâ.

Örtünmek→اورتونمك (z: اورتوندى)

Orta→اورته (l, z: ارتا) Vasat.

Ördek→اوردك (tr: اوردك) Vezz? (Tuhfe-i sahibi sehven ‘بط’ ‘bat’ diye tarif ediyor.)

Örs→اورس (Kavzan) (z) Sendan.

Ortak, orta vesaire. Bak: Ortak vesaire.

Urgan→اورغان (Kıpçakça ‘urken’)(l: ارغن) Kalın ip, habl.

Ürkü→اوركو (l: اركو) Korkup kaçmak.

İp→ايپ (l: اب) Habel.

İt→ايت (z, l, tr: ات) Köpek, kelb.

İt balığı→ايت باليغى (z) Kelb-i ma’

İtmek→ايتمك (z: ايتتى) Defi itmek.
Posser (yazarın notu)

İçirmek→ايچيرمك (z: اچيردى tr: اچير) Nuş
ittirmek.

İçmek→ايچمك (l: ايچتى tr: اچ) Nuş
eylemek.

İçton→ايچتون (l, z, tr: اچتون) Çamaşır.

İçlik→ايچليك (tr: اچليك) Astar.

İdi→ايدى (l: ادى) Sahip, malik.

İr→اير (z) Er, erken.

İrte→ايرته (z: ايرتا l: ايرتا) 1. Sabah.
2. Yarın.

İrdem→ايردم (z: ايردام) Fazilet, xertas,
iredem eyes?=sahib-i fazilet

Irgamak→ايرغامق (l: ارغا, ارغدى) Sallamak, direnmek, hezze, (‘ıramak’
dahi derlerdi Irganlamak→ايرانلامق (z)(
kılıç vesaireye) Çengele takılmak.

Irganmak→ايرغانمق (z) Sallamak ,
diremek?

İrkek→ايركك (z: ايركك) Bak: erkek.

Irmak→ايرماق (z, l: ارمق) Nehir.

İrmek→ايرمك (tr: ايرمك) 1. Yetişmek,
ermek. 2. Sormak, sual itemk.

İri→ايرى [z: وایريك] tr: ارى Kaba, sert,
karın, haşın.

İrişmek→ايريشمك (z: ايريشتى) Yetişmek,
lahik olmak.

İrik→ايريك (z) 1. Erik. 2. Bak: İri.

İrin→ايرين (z, l: ارن) Kayh, cerahat

İzdemek→ايزدمك (z: ايزدادى tr: ايزدا) Aramak, teftiş itmek, izini takib itmek.

(Kullanılan ‘istemek’ bilge bundan
galattır)

İzlik→ايزليك (l, tr: ازلك) Ayak kabı.

İsmarlamak→ایسمارلامق (l: اسمرلدى)
Tevdi‘ etmek, sipariş etmek. Isı, ısıklık,
istihak, vesaire .

Isırğa→ایسیرغا (l: اسرغا) Bak: Isırka.

İş→ایش (z, l, tr) Sağl, kar

İşkun→ایشقون (l: اشقون) ???

İşnığ yıl→ایشنیغ ییل (l: اشنیغ ییل) Geçen
sene(doğrusu ‘آشنى ییل’ olsa gerektir.

İşletmek→ایشلتمک (tr: اشلا) m.

İşlemek→ایشلمک (l: اشلا) m.

İşdirmek→ایشیتدیرمک (l: اشتردى)
Duyurmak, isma etmek .

İşitmek→ایشیتمک (l: اشنتى) Duymak ,
istima etmek.

İşık→ایشیک (z, l: اشک) Bak: ışıık, ışıh, işik.

Isırmak→ایصیرمق (z, l: اصرمق) Az .

Ig→ایغ (l: اغ) Budağın üzeriki kılçık .

Iglatmak→ایغلتمق (l: اغلطتى) kAğlatma .

Iglamak→ایغلام (tr: اغلا) Ağlamak.

İgrenmek→ایکرنمک (z: ایקרندى) Bak :
İrenmek.

İkşi→ایکشى (z: ایکشى) 1. Ekşi,
hamiz. 2. Ekşi süt.

İkinci→ایکینجى (l, z: اکینجى) Sani, düvüm

İkindi→ایکندى (z, l: اکندى) Asr.

İğne→ایکنمه (اینه) [l: انا, z: ایکنه] İbre.

İki→ایكى (l: اکى) Esnin.

İkiz→ایکیز (z) Tevem .

İki yıllı tay→ایكى یللى طای (l: اکى یللى طای)
Cez'i, iki yaşında at .

İl→ایل (z, l: ال, tr: ایل) 1. Yed, dest, el .
2. Halk, insane ?, ahali . 3. Memleket ,
ülke, devlet . 4. Sulh, barış .

İlan→ایلان (z) Yılan, su ‘ban

İletmek→ایلتمک (z: ایلنتى) Götürmek ,
nakl etmek.

İlti→ایلتى (tr: ایلتى) Elti, kaynın zevcesi.

İlci→ایلجى (z, l) Sulh memuru, sefir,
resul.

İyleşmek→ایلشمک (tr: ایللاش) Musaliha
etmek, barış.

İlk→ایلك (z) Birinci, evvel.

İlgeri→ایلگرى (l, z, tr) İleri, imam.

İlgin→ایلکین (l: الکن) 1. Yabancı, garib,
ecnebi. 2. Yıldırım, saika

Eylemek→ایلمک (z: ایلادى) 1. Eylemek,

yapmak, kılmak. 2. Çevirmek, döndürmek. 3. İtmek, def' etmek.

İlmik→ايلميك (l: الدى) Asmak, takılmak alıştırmak.

İlinmek?→ايلينمك (l: اليندى, z: اليندى)
1.Asılmak, takılmak , alıştırmak. 2. Temayyül etmek. 3. İlişmek, tereddud ve şübhe etmek.

İmrenmek→ايمرنمك (l: امرندى) İştihâ etmek.

İmzirmek→ايمزيرمك (l: امزردى) Bak: emzirmek

İmlemek?→ايملمك (l: املدى) İşaret ve gamz etmek: gözü birle imledi. (Bu iki lugatın hareketleri ??? bulunmadığı için meşkuktur.)(şüpheli)

İn→اين (l,z, tr : ان) 1. Mağra , kehf, in içinde bulunan hayvan yuvası demek, hâcer.

İnanmak→اينانمك (z: ايناندى, l: انندى) İman getirmek, itikad etmek .

İnci→اينجى (z,l: اينجو) Dur ,lu 'lu.

İncir→اينجير (z, tr: انجير) Tin.

İndirmek→اينديرمك (z,l: ايندردى) Tenezzil etmek.

İnek→اينك (l: انك, tr: اينك, z: ايناك)

Bakara.

İnmek→اينمك (z: ايندى, l: ايندى) Nuzul etmek.

İyne→اينه (z: ايننا, l: انا) İğne.

İniş→اينش (z,l: انش) Nuzul.

İncitmek→اينجيتمك (z: اينجيتدى) ??

İv→ايو (tr) Ev, hane. (‘اوى’ gibi)

İvdaş→ايوداش (l, tr: اوداش) Hemhane, zevce.

İvmek→ايومك (l,tr: اودى) Koşmak , acele etmek

Baba→بابا (l: ببا) (Çocuklar lisanında) Ata, peder, eb.

Babas→باباس (z: باباس) 1. Kasıs, keşiş, rahip. 2. Alim, okumuş.

Batmak→باتمق (l: باتى, z: بطى, tr: بائى) 1. Gats , dalmak (talmak),gurub etmek.

Batak→باتاق (l: بتوق, z: بتوق) Suya dalan bir nevi kuş,gıtas .

Batırmak→باترمق (l: بطوردى)

Gatsettirmek.

Bac→باچ (f)Resm ,ergisigümrük v .

Bacanak→ باجنق (l: بجنق) Baldızın zevcesi.(Sahib-i eserde lafzın aslını anlamadığını beyan ediyor, Türkiyyü'l asl ise bacı'dan müştak olmak muhtemeldir.)

Bahçe→ باخچه (l: بخچه) Hadika.

Bar→ بار (z, l: بر) Mevcud, var.

Barabar→ باربار (z, f: برابر) Beraber, me'an, müsaraga.

Bardak→ باردق (z, l, tr: بردق) Göz, desti.

Bars→ بارس (z, tr: برص, l: پرس) farsda : pars.

Barş→ بارش (z) Sulh, mesaliha.

Barışmak→ باریشمق (tr: بارش) Mesaliha etmek

Barmak→ بارمق (z, l, tr: برمق) Parmak, usb', -(z) Evelli parmak, son parmak, orta parmak, arsız parmak, çıplak.

Barmak→ بارمق (l: بردی, tr: بر (فل))

Varmak, gitmek.

Bazar→ بازار (l: بزر, tr: بازار) Pazar, suk.

Bazargan→ بازارگان (z, tr, fa) Tacir.

Bazu→ بازو (l) Oklağı.

Bazır→ بازیر (l) Bezir, sisam (susuam) yağı.

Bas (pas)→ پاس (z: پاسلاندی, l: بص) Pas , jenk.

Baslanmak(paslanmak) → پاسلانمق (z, l: بصلنی) Pas tutmak.

Baş→ باش (l, z, tr) Reis , ser

Başarmak→ باشارمق (l: بشردی) Yitirmek , itmam ve eklam etmek, başa çıkarmak.

Başak→ باشاق (bşq) Sünbül.

Başka→ باشقا (z: باشقا) Gayri, diğeri, öteki.

Başlamak→ باشلامق (z, l, tr: بشلادی) 1. Bed itmek, mübaderet etmek. 2. Başa vurmak, başı yaralamak. (İdrak-i sahibi de baş lugatına manası da 'vermek' dahi tefsir edior.)

Başlık→ باشلق (l: باشلق) Riyaset, hükümet.

Pas ve paslanmak→ پاس ve پاسلانمق (z: پاس) Bak: pas, paslanmak.

Basırmak→ باصرمق (l: بصردی)

Bastırmak,ezmek , ayak altına almak

Basmak→ باصمق (z: باصتی, l: بصطی)

Ayak kırmak, çiğemek, ayak altına almak, yatırmak, düşürmek, basmak.

Batmak, bataak vesaire : bak: batmak

vesaire→ باتمق, بطاق, باطمق.

Batman→بٹمن (z, l: بٹمن, tr: بٹمن)Men.

Bağ→باغ (l, tr) Bend, rabita.

Bağ→باغ (l, tr, fa)Bağçe, kürüm.

Bağcı→باغجی (l)

Bağdaş olturmak→باغداش اولطورمق (z)

Bağdaş kurmak

Bağırsak→باغرساق (l: باغرساق, tr: باغرساق)

Bağışlamak→باغیشلامق (l: باغیشلامق, tr: باغیشلامق)

Bahş ve hibe etmek.

Bağlamak→باغلامق (tr, z, l: باغلامق)Bend ve rabt etmek.

Bakan→باقان (z) Basir.

Bakçe→باقچه (z: باقچه) Bostan.

Bakmak→باقمق (z: باقادی, l: باقادی, tr: باقادی) bak (بق) Nazar etmek, görmek.

Baka kalmak→باقمالق (z: باقالق) Mebhut olmak.

Bakır→باقیر (z, tr: باقیر, l: باقیر) 1. Bakır. 2. Nühhas.

Bakırcı→باقیرجی (z) Nühhas.

Bakla→باقلا (tr) Bakla.

Bağlı→باغلی ( ) Kilidli, makful, bağlı.

Bal→بال (l, z, tr) Asel.

Bala→بالا (z, tr: بالا) Yavru, peçe, ferh

Balalamak→بالالامق (z) Yavrulamak, ifrah.

Balaban→بالابان (z: بالابان, tr: بالابان)

Atmaca, safer.

Balçık→بالچیق (l: بالچیق, tr: بالچیق, z: بالتیق) Tın.

Balçıklamak→بالچیقلامق (l: بالچیقلامق, tr: بالچیقلامق) Balçık sürmek

Balta→بالطا (l: بالطا, z: بالطا) Fas, teber.

Baldır→بادیر (l, tr: بادیر) Sak.

Baldıran→بالدیران (l: بالدیران) Bir nevi nebat.

Balkan→بالقان (l: بالقن) Cebeli't-türk.

Balut→بالوط (tr: شامبلوط) Kestane ağacı.

Baltacık→بالطجیق (l: بالطجیق) Mitraka.

Balık→بالیق (z, tr: بالیق, l: بالیق) Semek, mahi, balık yemeği ,bori- kefal balığı.

Panbuk→پانبوق (z: پانبوق) Kutn, kutun, penbe.

Bahane→باهانه (z, fa) Bahane eyledi, ??, özür beyan etmek.

Bay→باى (l, z, tr) Zengin, gani, sai'd.

Bayağı→بایاغی (tr: بیاغی) ?? (بایای, galat olsa gerktir.)

Bayram→‘İyd.

Bayramlamak→بایراملامق (z: بایرام لادی)

Bayram etmek.

Bayganbar→بايغانبر (z) Resul. (Fa: بيغنبر galattır.)

Baykuş→بايقوش (z) ??

Baylamak→بايلامق (z) Bağlamak, rabt etmek.

Bebek→بيك (z: باباك) Ana’l-ayn, nazırü’l-ayn.

Bebecik→بيجك (l: بيجك) Nazırü’l-ayn bebecik.

Beter→بتر (l) ??, batıl, heder.

Peçe→پچه (l: بجه) Kadının yüz örtüsü, burku.

Bir ve saire→Bak: bir ve saire.

Berk→برك (l, tr: بارك) Pek, kavi, şedid.

Berkmek→بركمك (l, z) Pekişmek, koyulaşmak.

Berkişmek→بركشمك (l, tr: برکش) , koyulaştırmak

Bermek→برمك (l, z, tr) Vermek, ita etmek.

Bez→بز (l, z: باز) Gude, bez.

Biz→بز (l) Nahn, biz.

Bezek→بزك (l) Zıb.

Bezenmek→بزنمك (l, tr, z: بازاندی)

Donatmak, tezyin etmek.

Bezemek→بزهمك (l, tr: بزدی) Donatmak, tezyin etmek.

Beslemek→بسلمك (l, z: باسلادی) Terbiye etmek.

Beslenmek→بسلمك (l) Terbiye olunmak, Yetiştirmek

Beş→بش (l) Hamse, penç.

Beşekar→بشهكار (z: باشكار, fa: بیشكار)

San‘atkar, ??

Beşik→بشيك (l: بشيك, z: باچيك) Mehd .

Bek→بك (tr, l) Pek, kavi, metin.

Beg→بگ (l, tr) Beg, amir.

Beğlerbeken→بگلربكن (z: bana بانا)

Kadınlara mahsus mahza.

Beklemek→بكمك (l) Muhafza etmek, hırs, pas.

Beğenmek→بگنمك (l: beğendi باکندی)

Peltekek→پلتك (l, z: بالتاك)

Ben→بن (l: türkmence) Men, ene.

Ben→بن (l) Ayıb, noksan, kusur.

Benek→بنك (l) Leke, nokta.

Benir→بنير (l: بنر, fa: بیسیر) Peynir.
(türkmence: بینیر)

Bahadur→بهادر (z, fa: بهادر) Cesur,
yiğit.

Bey→بنی (l, tr: قیماقچی) Amir, bey.

Bayağı, bayam→بیاغی, بیام (z) Bak:
bayağı, bayam.

Beygir→بیغیر (l, fa) Beygir.

Beyenmek→بینمك (z: بیاندی) Beğenmek.

Peynir→پینیر (z: پاینیر) Peynir, cubn.

Benefşe→بنفشه (z: بنفشه) Menkşe,
benefsec.

Bütün→بوتون (l, tr: بتن, z: بوتون) 1. Sahih,
sağlam. 2. Tam, kamil.

Bucak→بوجاق (z, l: بحق) Köşe, zaviye.

Buçuk→بوچوق (z, l, tr: بچق) Nisf, nim.

Bud→بود (veya بوط, l: بط) Bacak,
fahz.

Budamak→بودامق (z: بودادی, l: بودادی) 1.

Kesmek, kalm etmek. 2. Ağaç
budaklarının kesmek. Gusn.

Budak→بوداق (l: بدق) Gusn.

Buday→بودای : Buğday, kamh.

Borç→بورچ (l, z: برج) ??

Borsuk→بوسوق (l: برسق) Malum
hayvan.

Börek→بورك (l: برك, z: بوراك) Maruf
yufka yemeği, pide.

Buruşmak→بوروشمق (z: بوروشتی)
Toplanıp burulmak, (yüzü) abus olmak.

Burun→بورون (z: بورن, l, tr: برن) 1. Enf,
bini. 2. Gaga, mınkar. 3. Hortum. 4.
Evvel, iri, mukaddem.

Burun→بورون (z)

Burunduk→بوروندوق (z, tr: برندق)

Burunsal, azgın hayvanların boynuna
takılan ??(boyunduruk kelimesi olabilir)

Borı→بورى (z: بورغا) Malum halini,
borı.

Bora→بوره (tr: برا türkmence) Pire, borca

Buz→بوز (l, z, tr: بز) Don, cilbe.

Buzlamak→بزلامق (z) Don bağlamak,
donmak, tecmedde.

Bozulmak→بوزلدى (l: بوزلدى, z: بوزلدى)

Tahrib edilmek. 2. Garet ve yağma

edilmek, hükmü kalmamak. 3.

Fenalaşmak, bozulmak.

Buzağı→بوزاغى (ve بوزاغو (l: بوزاغو, tr:

بوزاغو) Küçük dana vesaire, hayvan

yavrusu.

Bozmak→بوزمق (z, l: بزدى, tr: بيز(fil)) 1.

Tahrib etmek. Basub yağma ve garet

etmek. 3. Naks etmek, kötüleştirmek,

çürütme.

Büzmek→بوزمك (l: بزدى) Sofrayı ve

saireyi sıkıp toplamak.

Bozuk→بوزوق (l: بوزوق, tr: بوزوق) 1.

(l)Bozulmuş, harab. (z) dişleri

dökülmüş, dişsiz.

Büzük→بوزوك (z, l: بذك) Dib, halka-i

dib.

Boza→بوزه (l, z: بزا) Malum meşrub.

Bostan→بوستان (tr: بوستان, fa.) Bostan.

Busu→بوسو (l: بوسو) Pusu.

Boş→بوش (z, tr, l: بوش) 1. Hali, tihu. 2.

Fariğ, (l: بوش) Talak

Boş→بوش (z) Deri ve ten yumuşaklığı,

leyyin alan mı?

Boşatmak→بوشاتمق (l: بوشاتى) Boşamak,

Tatlık etmek.

Boşalmak→بشالمق (z) Talak.

Boşamak→بوشامق (l: بشدك) Tatlık etmek.

Boşanmak→بوشانمق (z, l: بوشندى) 1. Boş

kalmak, kurtulmak. 2. Tatlık olunmak,

farig olmak.

But→بوط (z, fa: بت) But, sanem (‘saben’

dahi derlermiş.)

Buğ→بوغ (l) Buğu, buhar.

Buğa→بوغا (l, tr: بغا) Damatlık erkek,

sığır.

Buğarsık→بوغارصیق (z) (بووصیق)

Bağırsak.

Boğaz→بوغاز (z, tr: بغاز) Hulkum.

Boğazlamak→بوغازلامق (l: بوغازلدى) Zibh

etmek.

Buğday→بوغداى (z: بوغداى, y: بوبداى, y: بوبداى)

tr, l: بوغداى) Kamh, kendum.

Buğra→بوغرا (l, tr: بغرا) İki orgüçlü

horosan devesi, ??

Boğmak→بوغمق (z: بوغدى, l, tr: بوغدى)

Tahayyuk etmek

Buğuzlamak→بوغوزلامق (z, tr: بوغن)

Boğazlamak, zibh etmek.

Boğun→بوغون (z: بوغن, tr: بوغن) Mafsal.

Bok→بوق (z, tr: بوق) Necaset.

Bükülmek→بوكلمك (l: بولكلمك)

Eğilmek, ruku‘, ihdab.

Bükme→بوكمك (l: بولكلمك, tr: بولكلمك) 1.

Ekmek, kanburlaştırmak. 2. Eğrimek, fetal

Bol→بول (l) Çok, kebir, vasi‘, geniş?

Bulastırmak→بولاستيرمك (tr: بولاستير, z: بولاستير) Alt üst etmek, telvis etmek.

Bulaşmak→بولاشمق (z) Melus olmak.

Bulamac→بولامج (z) Maruf yemek cinsi.

Bulamak→بولامق (l: بولامق) Bulandırdı , hayzü’l-mayi‘

Bulanmak→بولانمق (tr)

Boldırmak→بولدیرمق (l: بولدیردی) Oldurmak etmek.

Buluşmak→بولوشمق (l: بولوشتی) İttifak etmek.

Bulmak→بولمق (z: بولدی, l: بولدی, tr: بول) (فل) Olmak, sarra.

Bölmek→بولمك (l: بولدی, z: بولدی)

Ayırmak, taksim etmek, bölmek.

Bulut→بولوط (z, l: بولط) Sehab.

Bulutlanmak→بولوطلانق (z: بولوطلاندى)

(Gök) Bulut peyda etmek, gayyem

Bölük→بولوك (tr, l: بولك, z: بولاك) Kısım, fırka.

Bon→بون (l: بون) Alık, abdal.

Bunamak→بونامق (l: بوندى) Ate getirmek.

Boy→بوى (l: بوى) Kamet.

Boya→بويا (tr) Sabg, Fam, levn, boya, kara?

Boyacı→بوياجى (tr) Sabağ.

Boyamak→بويامق (z: بويادى, tr: بويادى) Sabg etmek.

Boynuz→بوينوز (z, tr: بوينز) Kart,

Buyurmak→بويوردى (z: بويوردى, l: بويوردى, tr: بويوردى) Emr etmek.

Buyuruk→بويوروق (l, z: بويورق) Emr

Boyun→بويون (l, tr: بوين, z: بوين) Kat?

Boyun→بويون (z) Dügüm, akde, boyun baylamak, düğümlmek.

Buyunduruk→بويوندوروق (tr: بويوندورق)

Boyunlamak→بويونلامق (z: بويونلدى, l: بويونلدى, tr: بويونلدى) Boynuna urmak , safh.

(l, z) Boynuna sarılmak, gam?

Boyı→بوی (tr) Bak : boy (kamet)

Bibi(beybi)→بیبی (l: بی) Büyük hemşire, abla. (??)

Bit→بیت (z, l, tr: بت) Kehle, Kamle.

Bitek→بیتک (l: بتك) 1. Altı delikli topraktan bir nevi` kab. 2. Bal peteği, ??? (Bildiümüz petek olacaktır.)

Bitlemek→بیتلەمک (l: بیتلەدی, z: بتلادی, tr: بتلا) Bitlerini ayıklamak.

Bitlenmek→بیتلەنەمک (tr: بتلا) Kendi bitlerini ayıklamak.

Bitmek→بیتەمک (l: بیتى, z: بیتى) 1. Hitam bulmak. 2. Sürmek, (kemal bulmak), bitmek.

Bitemek→بیتەمک (l: بیتى) Yazmak, ketebe.

Bitti→بیتى (l: بیتى)

Bitik→بیتیک (l, tr: بتك, z: بیتیک) Yazı, mektup, kitap, name.

Bitikci→بیتیکجى (tr: بتکجى) Yazıcı, katip, muharrir.

Bıçak→بیچاق (z, l: بیچق) 1. Sekin. 2. Çakı,

Bıçkı→بیچقى (z: بیچقى, tr: بیچقى) Neşa??

Biçmek→بیچەمک (z: بیچتى, l: بیچتى, tr: بیچ) Kesmek, kata' ve fiil etmek? 2.

Ayırabilmek, hasad. 3. Araya girme, sokulmak, vest.

Bir→بیر (z, tr, l: بیر) Vahd, yek.

Bırakmak→بیراقمق (z: بیراقتى) Atmak, rest, kovmak,

Birer(teker)→بیرر (z) Birbir.

Biriktirmek→بیریکتیرمک (l: بیرکتردى)

Birleştirmek, bir yere getirmek, cem ve tevhid etmek.

Birle→بیرلە (l) İle.

Birilmek→بیریکمک (z: بیریکتى) 1.

Birleşmek, ittihad etmek. 2. Pararla ağzını kapatmak, iltiyam bulmak.

Birinc→بیرینچ (z, fa: türkçesi: طوطرغان) Erz, pirinç.

Biz→بیز (z) Zamir şahsın cem'in kelimesi, biz, nahn.

Biş→بیş (tr) Hamse, penç, beş.

Bişmiş→بیشمش (tr: بیشمش) Tabh olunmak, muntabih.

Bişmek→بیشمک (l: بیشتى, tr: بیش) Tabh olunmak, intibah.

Bişirmek→بی شیرمک (z, l: بیشردى) İtbah etmek.

Bildir→بيلدير (l, tr: بلطر) Geçen sene, el-
amu'l mazi.

Bildir→بيلدير (l) Geçen, mazi.

Bildirbil: geçen sene.

Bıldırcın→بيلديرجين (l: بلدرجن) Seman,
selva, malum kuş. (Türkmençe olub
Kıpçakça 'بیرجن' derler.)

Bilezik→بيلزىك (l: بلزك, tr, z: بيلازوك)
Sevar, bilezik.

Bıltır→بيلطير Bak: bildir.

Bilek→بيلك (l: بلك, tr: بلاك) Said.

Bilge→بيلگه (l: بلگا) Alim, dana.

Bilmek→بيلمك (z: بيلدى, l: بيلدى, tr: بيل) (فل)
Vakıf omak, alim, arif.

Bilemek→بيلمك l: بيلدى

Bile→بيله (l: بلا, tr: بلا) İle, maa.

Binmek→بينمك (l: بيندى) Rekub etmek,
rakıb olmak.

Beyni→بينى (z) Dimağ, dehn –ı dimağ??

Biyale→بياله (z: بيالا, fa.) Kadeh, piyale.

Takı→تاقى (l: تقى) 1. Dahi, hem. 2. Efdal,
evvela. (Doğrusu tefzildir)

Tan→تان (z) Yarın, geda. (Doğrusu
sağır? 'تمانك' mübah değildir.)

Tangri→تانگرى Bak: tengri

Tebretmek→تبرتمك (z: تابراتى, tr: تبر (فل))

Oynatmak, tahrik etmek.

Tebrenmek→تبرنمك (l: تبردى, z: تابراندى)

Kımıldanmak, tahrik etmek.

Tepsi→تپسى (z: تابسى) Sahan.

Tepmek→تپمك (z: تاپتى, l: تپتى, tr: تپ)

Tekme vurmak, çifte atmakç

Terazu→ترازو (tr, fa:) Mizan.

Ters→ترس (l, z: تارس) Ma'kus, maklub.

Türk→ترك Bak: تور

Terlemek→ترلمك (l: ترلدى, z: تارلادى) Ter
dökmek,

Termek→ترمك (z: تاردى) Toplamak,
diremek, __ , cem etmek.

Tere→تره (z: تارا) Maruf sebze, tere.

Tere→تره (z: تارا) Dere, vadi.

Teri→ترى (l) Deri, cilt.

Terin→ترين (tr: ترن) Derin, amık.

Tezek→تزك (l, tr, z: تازاك) Hayvan
pisliği, süprüntü, fişkı, zıbıl.

Teze→تزه (l: ترا) Yumuşak, ??, naim.

Terinletmek→ترينلتمك (l: ترينتى) (l: ترينتى)

Derileştirmek, taamık etmek.

Teşmek→تشمك (z: تشتى) Delmek, sakıb, gabene.

Teşik→تشيك (z: تاشاك, تاشاك) Delinmiş, mencuş, delik, garbı.

Takı→تقى (l: Bak: تاقى)

Tek→تك (z: تك) Ferd, tek.

Tek→تك (l: Rahat, sakın. Tek oturmak.

Teker→تكر (z: تكار) Birer, tek tek olarak.

Tekne→تكنا (l: تكانا, z: تكنه) Fakir, nekir, tekne.

Teke→تكا (l: تكا, z: تكا, tr: تكا) Erkek keçi, teys.- tekeçük (tr: birinin küçüğü)

Telmek→تلمك (z: تالدى) Delmek, sakıb etmek. (deşmek gibi)

Delürmek→تلورمك (z: تالوردى) Delirmek, çıldırmak.

Teli→تلى (z, tr: تالى) Deli, çılgın, mecnun.

Telilik→تلىك (z: تالىك) Delilik, hubs.?

Telilenmek→تلىنمك (z: تالىلاندى) Çıldırmak.

Temirboz→تميربوز (z, tr) Demir kırı.

Temirbaş→تميرباش (l) Ucu demirli topuz.

Temirci→تميرجى (tr) Demirci, hadad.

Temir tımak→تميرطيراناق (z) Çarih. (Bir silah veya alet olsa gerektir.)

Temirkazuk→تامرقازوق (z: تاملر قازوق, l: تاملر قازوق) Kutb, şemali, , necmî. (İdrak sahibinin ‘ceddi’ diye tercümesi galattır.)

Temir kalkan→تميرقالقان (z) Tres hadid.

Ten→تن (l, z: تان, fa) 1. Cisim, ??2.

Deri, cilt. (ترى<تار> gün gibi)

Tenri→تترى (l) Bak: tengri.

Tengri→تتكرى (l, tr: تتكرى) İlah.

Tengiz→تنكيز (l: تنكيز, z: تانكيز, tr: تنكيز) Yem, deniz.

Teniz→تنيز Bak: tengiz.

Teve kuş→توقوش (z: تاواقوش) Deve kuşu, neame.

Teve→توه (z: تاوا, tr: توا) Deve, ibil, cemel.

Toprak→توپراق (tr) Toprak,

Töpe→توپه (z: توبا) 1. Tepe, til.

Tütsü→توتسو (l) Tütsü, behur.

Tutuşmak→توتشمك (l: توتشتو, tr: تتش) ??, tutuşmak.

Tutulmak→توتلمق (z: تتلدى) ???

Tutunmak→توتنمق (z: توتوندى)

Tutuk→توتوق (l: تتق)

Tütün→توتون (l, tr: تتن) Duhan, duman.

Tübelemek→توبلمك (l: تېلدى)

Döğüştürmek, ta'mil??

Tütünlemek→توتونلمك (tr: تتلا (فل))

Dumanlamak, tütsülemek Tür→تور (z) 1.

Nev'i, cins, türlü. 2. Adet, resim, ayın.

Turp→تورپ (l: ترپ) Necl, turp.

Tört→تورت (l: ترت) Erbaa, çehar.

Türk→تورك (l: ترك)

Türk eri→توركرى (tr: تركرى) (türk-eri)

Türk, türk uşağı.

Türkmen→توركمين (l: تركمان) Türk ??
maruf bir büyük şahıs.

Türlü→تورلو (l: ترلو) Nev'i, ??, cins,
türlü: türlü işe girdi.

Töre→توره (z: تورا) Adet, ayin. (İbranice:
töre, torat, ar: tefra, hemiiş dahi
denilirdi.)

Törelî: تورلى (z: تورالى) ???, müretteb,
nizamlı.

Türemek→تورمك (l: تردى) (Ağaç ve
saire) Gars etmek.

Tüzel(t)mek→توزلمك (z: توزاتدى, توزاتى,
tr: توزات) 1. Düzeltmek, düz etmek 2.

Islah ve tedil etmek. 3. Sıralamak,
dizmek.

Tüzlemek→توزلمك (l, z: توزلدى) Bak: düz
etmek.

Tüzenlik→توزنلىك (z: توزنلىك) Eman,
emniyet, asayiş.

Tüzemek→توزمك (z: توزادى) Zib ve
tanzim etmek, sıralamak.

Tüş→توش (z) Rüya, menam.

Tüşek→توشك (z: توشاك, l, tr: تشك) Yatak,
tarh?, feraş.

Düş körmek→توشكورمك (z) İhtilam
olmak.

Tüşman→توشمان (z, fa) Düşman, aduvv.

Düşmek→توشمك (l: توشدى, tr: تش) (تشدى, تشتى)

Düşmek, nuzul etmek, sükut etmek.

Töşemek→توشمك (l: توشدى, tr: تشا, z:
توشادى) Döşemek

Toklı→توقلى (veya طوقلى) (z: تقل) Bir
yaşında kuzu.

Tüketmek→توكنمك (z: توكتى) Bitirmek,
İfna' etmek.

Tökmek→توكمك (z: توكتى, (فل)تك)
Dökmek, akıtmak, sab etmek, (keb?)

Döğünmek→توكونمك (z: توكاندى)

Tükürmek→توكورمك (l: تكوردى, tr: تکر
(فل))

Tükürük→توكوروك (z) Yezak??

Tümen→تومن (l: تمن)

Töndürmek→توندورمك (l: تندردي)

Tönüşmek→تونگشمك (z) ??

Tönmek→تونمك (z: توندى) Dönmek, rücu'
etmek.

Tönemek→تونمك (l: تندی) Gecelemek,
geceyi geçirmek, __, yatmak.

Tüve→توه (z: تووا, tr: توه) Deve, ceml.

Tüyme→تويمه (z: تويمه) Dügme, zerre.

Toynak→تويناق (tr: تيناق) Tırnaklı hayvan,
tırnaklı, hafır.

Tipi→تپى (l, tr: تپى) Karlı rüzgar.

Titremek→تيترمك (z: تيتردى, tr: تتر)
İrtiaş?

Titremek→تيترماق (z: تيتيرماق, tr: تترما) 1.
R'aşe, titreme. 2. Zelzele.

Titmek→تيتمك (z: تيتتى, tr: تت) Kollarını
yolmak, ?? veya derini koparmak.

Tirazu→تيرازو (z, fa) Terazı, mizan.

Tirsek→تيرسك (z: تيرساك, tr: ترسك)
Dirsek, merfık. (Çağanak, z: چيغاناق tr
dahi derlermiş.)

Tirek→تيرك (l: تيرك) Direk, 'imad.

Tirlik→تيرلك (l: تيرلك) Dirlik, hayat.

Tırnak→طيرناك (tr: ترناق) Tırnak, Zufr
(zıfr).

Tiri→تيرى (l, tr: تيرى) Zinde, hayy, diri.

Tiz→تيز (l) Seri', çabuk.

Tizginlemek→تيزگينلەك (l: تيزگينلەك) Eyerini
kayışına bağlamak.

Tizlik→تيزلىك (z) Dize mahsus küp veya
zirrih, dizlik.

Tiş→تیش (z, l, tr: تیش) Diş, sin, dendan.

Tişlemek→تیشلەك (tr: تیشلەك) Dişlemek,
ısırmak, 'azz. (asırmak gibi.)

Tişî→تیشى (z, l, tr: تیشى) İnsa, dişî, dişî
nere??: nak.

Tıkmak→تيقماق (z, tr: تيق) Kapamak,
sed etmek, doldurmak.

Tik→تیک (z) Dik, na‘betu’l kıyam (Bu kelime dik: sabr, dik bir lokma et)

Tiken→تیکن (tr) Tiken:

Til→تیل (z, l, tr: تل) Dil, lisan, zeban.

Tilsiz→تیلسز (z: تیلسز, l: تیلسز) Dilsiz , ahres

Tilki→تیلکی (l: تلکو) Sa’leb. (Bak: tilkü)

Tilmek→تيلمک (tr: تل) Delmek, sakıb.

Tilmac→تيلماج (z) Tercüman.

Tilenci→تيلنجی (z) Sail, geda, dilenci.

Tilenmek→تيلنمک (z: تيلاندی, tr: تیلار (کل))

Tes’el etmek? Dilenmek.

Tilemek→تيلمک (z: تيلمەدى, tr: تل) Dilemek, şakk etmek.

Tilemek→تيلمک (z: تيلمەدى, tr: تیلار (کل))

İstemek, taleb etmek.

Tin→تين (l: تن) Ruh, can.

Tinlenmek→تينكلەمەك (z: تكلادى)

Dinlenmek, istirahat etmek.

Tinmek→تينمک (l, z: تندى) 1. Durmak, kesmek, dinmek. (Tuhfetu’z-zekiyye’de bir yerde noktasız fakat ‘nun’ fiilinde ‘tidi’ olup ‘şeva’ kelimesiyle tercüme olunur ki yitirmek ‘يَتِيْرَمَك’ ya urmak ve yaralamak değildir.)

Ca→جا (Tuhfetu’z-zekiyye-i sahibi bu lafzı ‘şaklı شاقلى veya ‘çaklı چاقلى’ müradifiyle beraber ‘قَدْر’ diye tercüme ediyorlar. Miktar yapan ise ‘ca جا’ edatından ibaret olsa gerektir. ‘Çaklı چاقلى’ ise ‘çağ چاغ’ olup, main vakt ve saat takdir manasına gelebilir.)

Çapak→چاپاق (l: چپق) Maru göz ışığı, dum‘

Çapaklı→چاپاقلى (z: شاپاقلى) Gözünde çapağı olan, ağlamış.

Çaput→چاپوط (l: جبٹ) Herem (???) Paçavure.

Çatmak→چاتمق (l: جتى) Dikişin iki tarafın bir şeye kavuşturmak: kan çatı?

Çatuk→چاتوق (l: چتق) Kavşmuş, bitişmiş, kaba çatık kaşlı.

Çatır→چاتير (l: جتر) Çadır, otağ, hargah. (bak: çatır چاطر)

Cadı→جادى (l, z: جاضى) Sahir, büyücü. (Tuhfe-i sahibi ‘sihir’ diye tefsir ediyorsa da gulat olsa ??)

Çadır→چادير (l: جادر, z: جاطر) Hayme.

Çarpmak→چارپمق (l: چرىدى) Sille ve tokat vurmak, latm.

Çaruk→چاروق (l: جرق) Maruf ayakkabı, çarık.

Çaşut→چاشوط (l: چشوط) Casus, çaşit.

Çağa→چاغ (l: چغا) Kuşun yarusu, palaz, pilic.

Çağırmaq→چاغرمق (tr: قچغر) Çağırmaq, ciyak.

Çağıldılık→چاغلقلق (l: چغلطلق) ların yününe yapışanKoyun tezek..

Çağır→چاغیر (z: شاجر) Çarap, hamer.

Çakır→چاقر (z) Şarap, hamer.

Çakır gözlü→چاقرکوزلو (çفرکزلو) Zevayn-i zerkai? Mavi gözlü.

Çakır göz→چاقرکوز (z: شاقركوز) Aynalı, kötü göz.

Çakmak→چاقمق (z: چقتى, l: چقطنى, tr: چق) (چق)

1. Çakmakla ateş tutuşturmak, iştika etmek. 2. (l) İşaret etmek, gar.

Çal→چال (tr, l) Açık al (at), eşker.

Çalkanmak→چالقانمق (l: چالقاندی)

Çalkanmak, ızdırıp, çalkalanmak, mürrür.

Çalmak→چالمق (l: چالدى, z: شالدى, tr: چل) Çalgı çalmak.

Çalış→چالیش (z, tr: چالیش) Mukatele, vurmak.

Çalışmak→چالیشمق (tr: چالیش) Mukatele etmek, vuruşmak.

Çalık→چاللىق (tr: چالىق) 1. Azgın, sert, ??.
2. Kılıç yarası aşırı olan (adam).

Can→جان (tr, z, fa) Ruh.

Çanak→چاناق (z: شاناق, l: چنق, tr: چناق) Kasa, ??

Çav→چاو (l: چر) Çerh?? Feryad, bağırma.

Çavuş→چاوش (l: جاوش) Hükümdarın bir sınıf hademesinde memur.

Çavlı→چاولى (z: چولى) Şöhret, sit.(Doğrusu ‘şöhretli’ olsa gerekir.)

Çetuk→چتوك (tr: چاتك, l: چتاك, z: جاتوك) Kedi, ??, kıt.

Çerez→چرز (z: شاراز) Şaraz, meze, çerez,

Çeri→چرى (l: چرى, tr: چرى, z: شارو) Asker, ordu.

Çerik→چرىك (l: چرك) Asker, ordu.

Çeker→چكر (L: چكر) Şeker. (Şübhe dahi gulat olur, buna yine ya bilmeyip doğrusu şeker olacaktır.?)

Çekirdek→چكردك (l: چكردك, tr: چكردك, z: چكردك) Nev'at, çekirdek.

Çekirge→چكركا (l: چكركا, tr: چكركا, z: چكركا) Cerad, çekirge.

Çekmek→چكمك (l: چكتى, z: چاكتى) Cezb ve cira etmek.

Çekuc→چكوج (l: چكوج, tr: چاكوج, z: شاكوش) Çekiç, mitraka.

Çelik→چليك (l: چلك) Çocukların oynadığı çelik çomak, çelik.

Çemçe→چمچا (l: چمچا, tr: چمشا) Havuz, küçük kovata, mağruk?

Çemen→چمن (l, tr: چمان) Çimen.

Çevrilmiş→چورلمش (z: چورلمش) Maklub.

Çevrinmek→چورنمك (z: چاوروندى)

Çevrilmek, dönme, dar. (ايلىنمك, ايلامك)

Çevre→چوره (z: شاورا) Kıyı, kenar, haşiyetü's-sevb.

Çevirmek→چويرمك (z: شوردى) Kalb etmek.

Çubun→چوبوك (l: چبك) Çenberli kova, tereşşuh.

Çüçkürmek→چوچكورمك (l: چچكرمك) Hapşirmek.

Çörek→چورك

Çorak→چوراق (z) Tozlu ve gubarlı yer, ??

Çürük→چوروك (l: چرك) Bozuk,

Çürümek→چورومك (l: چردى, tr: چورودى) Bozulmak,

Çözülme→چوزلمك (l: چزلى) Çözülme,

Çözmek→چوزمك (l: چزدى, tr: چز) Hal etmek.

Çüş→چوش (l: چش) Merkebi dürtmek emrinde, müsta'mel nida.

Çoğalmak →چوغامق (tr: چوغالدى) Teksir etmek, tezaid etmek.

Çok→چوق (l: چق, tr: شق) Kesir, bisyar.

Çokramak→چوقرامق (l: چقرادى) Tencere kaynatmak, ses çıkartmak.

Çokmar→چوقمار (l: چقمر, tr: چوقمار) 1. ??, topuz. (Çomuk pulat, balta, sarana, ?? gibi)

Çomak→چوماق (l: چمق, tr: چماق) Başlı değnek.

Çömçe→چومچا (tr: چمچا) Kaşık,

Çömlek→چوملك (l: چملاك, tr: چملاك, z: شولملا, شوملاك)

Çömlemek→چوملمك (l: چملى)

Cömert→جومت (l: جمرت, z: جومارت)

Kerim, sıhhi.

Çömmek→چوممك (z: چومدى) Dalmak, 'ita etmek??

Çuval→چووال (z: شووال) Tilis, gırar.

Çuvalduz→چووالدوز (l: چولدز)

Çiban→چيبان (l: چبان, z: شيبان) Duml.

Çıplak→چيلاق (z) Uryan.

Cibin→حيين (l: حبن, tr: حبن, z: شين)

Sinek, zebab.

Cibinlik→حيينليك (z: شينليك) Sinek

kovacak alet, ??

Çiçek→چيچك (l: چيچك, tr: چيچك, z: چيچاك)

Zehr, şekufe.

Çiçek→چيچك (z: شيشاك) Çiçek hastalığı,

cederi.

Cice→چيچمه (l: جيچا) (Çocuk lisanında)

Anne.

Çırağ→چبراغ (l, fa: چبرغ)

Çırak→چيراق

Çirci→چيرجى (z) 'Ata, çerçi.

Çirkin→چيركين (l: چركن, tr: چركن, z:

شيركن) 1. Vahşi, yabani. 2. Pis,

mundar.

Çiçe→چيچمه (tr: چيچا) Teyze.

Cırlamak→جيرلامق (l: جيرلدى) 1.

Cağlamak. 2. İnlemek, bağırarak.

Cirmenmek??→جيرمك (tr: جرمان) :

cırmanmak>Tırmanmak. Türkiye

Türkçesi Ağızları Sözlüğü

Çizmek→چيزمك (tr: چيز (فل)) Yazmak,

tahrir etmek, hat, çizgi çekmek.

Çizi→چيزى (l: چزو) Çizgi, hat.

Cise→جيسمه (l: جسا) Uzun süren yağmur.

(çise)

Cisemek→جيسمهك (l: جسدی) Çisemek

(nsz) Çiselemek.

Güncel Türkçe Sözlük

Çıgay→چيغاي (yahud چيقاي) Fakir,

yoksul.

Çığırmaq→چيغيرمق (l: چغردى) Çağırmaq,

sah.

Çik→چيق (l: چق, z: شق) Çik, mey, nida,

şebnem.

Çıkarmak→چيقارمق (z, tr: چيقر (فل) l:

چقردى) İhrac etmek.

Çıkırık→چيقرىق (l: چقرق) İplik eğirmeğe

mahsus mağruf dolap.

Çıkmak→چىقىمق (z: چىقتى, l: چىقتى, tr: چىقتى) Huruc etmek, tulu' etmek, yükselmek, suud etmek.

Çıkmak→چىقىمق (l: چىقتى) Bağlamak, sarmak, çıkın yapmak.

Çıkış→چىقىش (z) Huruc.

Çig→چىگ (tr, l: چىگ) Çiğ.

Çil→چىل (l: چىل) Maruf kuş.

Çilemek→چىلەمەك (l: چىلدى) Devamlı yağmur yağmak.

Çim→چىم (l: چىم) Üstü otlu toprak tezeği.

Çimak→چىماق (l: چىماق) Bembeyaz, apak.

Çimek→چىمەك (z: چىمدى) Suyla yıkanmak, su dökmek.

Çimen→چىمەن (l: چىمەن, z: شىمان) Çimen.

Cıvlamak→چىولامق

Cıvılamak→چىيولدمق (z: شىيولتمق) Cıvıldı: cıvıldı etmek.

Cıvıldı→چىيولدى (l: چىيولدى)

Çıya→چىيا (l: چىيا)

Çıyan→چىيان (tr: چىيان) 1. Kırk ayak. 2. akreb.

Hayve→حايوه (z: حايوا) Ayva, sefercel.

Horyat→هوريات (z: rumca) Vahşi. (Çirkin, yaman gibi)

Hatun→خاتون (z) Kadın, seyyide.

Haç→خاچ (z: خاش, l: خاش) Salib, çelipa.

Hasta→خاستا (z, fa) Hasta, , marız (sayrı gibi)

Hstalanmak→خاستالانمق (z) Hasta olmak, temaruz etmek.

Halı→خالى (z) Bisat, kilim. (Göğüs gibi)

Hırman→خرمن (tr, fa) Harman.

Horos→خوراز (tr, z: خوراز) Dik.

Hurma→خورما (bak: قورما) (z) Temer.

Hoş→خوش (z, fa) Güzel, melih. (??, bakış gibi) Hoş gördü, inşirah.

Hoşdaş→خوشداش (z, tr: خشداس, fa: خوشداشت) Koyu yoldaş, sıddık.

Horlamak→خورلمق (z) Uykuda horlama etmek.

(kumduldamak gibi)

Hayli→خىلى (z) Çok, kesir. (Çok, kesir. (küp ve köpkibi)

Dada→دادا (z: yoksa ‘دده’ mi?) Cedde , büyük valide.

Dar dağanlamak→دار داغانلامق (z)

Paralamak, ezmek, kırmak, tefattit etmek.

Daguk→داغوق (tr: دغوق, Tavuk, decac.

Dagı→داغی (tr, z) Dahi, yine, ki. (dakı ‘دائی’ gibi)

Dan→دان (l: دن) Methir, hayret. (Aceba ‘دانق’ mıdır?)

Debrenmek→دبرنمك (l) Teprenmek.

Depelemek→دپلمك (l) Tepelemek, katl etmek.

Depmek→دپمك (l) 1. Tepmek, ayakla vurmak. 2. Korumak. (esabu’l çeyelan)

Depe→دپه (l: دپا) 1. Tepe, tel. 2. Baş tepesi,

Dede→دده (l: دد) Ced, büyük peder. (Tuhfetu’z-zekiyye’de ‘دادا’ yani ?? diye tefsir olunur. Yine bu mu yoksa onun dalları mahrur mıdır??)

Deze→دذه (l: دده) Havdec? ??

Dar→در (l: در) Edat-ı haber.

Dert→درت (z: دارت, fa: درد) Derd, gussa.

Derd→درد (z: دارد, fa: درد) 1. Halk, tabi`. 2. Garaz.

Dere→دره (l: دره) ??, vadi.

Degirmen→دگرمين (z: داکرمان) Tahun, asiyab.

Degül→دگل (l) Değil, laisa.

Degmek→دگمك (l: دگدی) 1. Yetişmek, Vasıl olmak. 2. Dokunmak, ilişmek, mes etmek.

Deke→دکه (l: دکا) Teke, teys.

Değişmek→دگیشمك (z: داکشتی) Mübadele olmak, tebdil etmek. (değişmek ‘دایشتی’ dahi yazılır.)

Değiştirmek→دگیشترمك (z: دگیشتردی, tr: دگیشتر) Değiştirmek, tebdil etmek.

Degin→دگین

Deginmek→دگینمك (z: (degin(کل) Yetişmek, vasıl olmak.

Delmek→دلمك (z,l) Delik yapmak, sakıb.

Delü→دلو (l) Deli, mecnun.

Delürmek→دلورمك (l: دلوردی) İldirmekÇı .

Delik→دلیك (l: دلك) Sakıb.

Delim→دلیم (l: حلم) Çok, kesir.

Demek→دمك (l: ددى, tr: ده (فل)) Demek, söylemek.

Demur→دمور (l, tr) Demir, hadid.

Denemek→دنهك (l: دنمك) Tecrübe etmek.

Dev→دو (z: داو, fa: ديو) Div, ifrit.

Devmek→دومك (l: دومدى) Tırmalamak, ??

Deve→دوه (l: دوا) Cemel, ibil.

Deve balığı→دوبالغى (l: دوابالق) Delfin, yunus balığı.

Deve kuşu→دومقوشى (l: دواقشى) Na‘am.

Dütün→دوتون (l: دتن) Tütün. (تتن gibi)

Dudak→دوداق (tr: طوداق) Leb, şefe.

Düdük→دودوك (z, l: ددك, tr: دودك)

Dört→دورت (tr) Erba, çehar.

Dürtmek→دورتمك (l: درتدى) ??, işaret etmek??

Dürüşmek→دوروشمك (tr: (كل)درش) Çalış, İçtiha etmek.

Düzüm→دوزوم (l: دزم) Dizi, silk: bir dizim inci.

Döş→دوش (tr) Göğüs, meme.

Düş→دوش (tr: دش) Öğle, zuhur.

Düşmek→دوشمك (l: دشنى) Sukut etmek, vaka’

Dögülmüş→دو غلمش (l: دغلمش)

Dövülmüş, meşkuk

Düzetmek→دوزتمك (tr) Düzeltmek, tenzim etmek.

Doğmak→دوغمق (z, l, tr: دغدى)

Doğmak, tevellüd ve tulu’ etmek.

Dokumak→دوقمق (tr: دق) Dokumak, nesc etmek.

Dükel→دوكل (l) Hep, cemi’

Dökmek→دوكمك (l: دوكتى, tr: دك (فل))

1. Dökmek, atmak. 2. Bağlamak, akıd, bağlamak, akıd.

Dökme→دكمه (l: دكما, z: دوكمما)

Düğün→دوكون (l: دكن) 1. Akde, düğüm.

2. Akd-i nikah, aruz, velime (Bunun aslı ‘تونكونى’ olsa kerektir.)

Dul→دول (l) Dul, ermel.

Dolunmak→دولنمق (ya: دولنمك (l: دلندى))

Gurub ve uful etmek.

Dün→دون (l: دن) Gece, leyl. (‘تون’ gibi)

Düne güne, dünki gün, ems.

Döndürmek→دونورمك (tr: دنور) (dönür)

Çevirmek, döndürmek.

Dönmek→دونمك (l: دندی, tr: دن) (dönür)

Dönmek, rücu' etmek.

Döner→دونن (tr: دنان) Dört yaşında tay.

Duvar→دوار (l: دور) Hait.

Dip→ديپ (l, tr: دپ) Ka'r.

Dipi→ديپی (l: دی) Karl yağmur, Rüzgarlı yağma kar, tipi.

Ditremek→ديترمك (l: دتردی) İrtiaş.

Ditmek→ديتمك (ya ديدمك) (l: دتی) Yün veya pamuk vesaire ile nakış etmek.

Direk→ديرك (l: درك) Amud.

Dirgi→ديركی (l: درکی) Çingene? (Göz kapağı mı?)

Dirmek→دينك (l: درناك) Cemaat, cemiyet.

Dirsek→ديرسك (l: درسك) Merfık.

Dirmek→ديرمك (tr: در) Toplamak, cem' etmek.

Diri→ديری (l: دری) Yağ, dehin(duhn).

Diz→ديز (l: دز) Rukbe. (gibi 'تیر')

Dizmek→ديزمك (l: دزدی) Nazım etmek, silk, nazım çekmek.

Dikmek→ديكمك (l, z: دکتی) Gars etmek, nasb etmek, durdurmak, hayyat etmek.

Diken→ديكن (l: دکن) Şevk, har.

Dilek→ديلك (l: دلك) Murat, maksud.

Dilgü→ديلكو (l: دلکو) Tilki, sa'leb.

Dilmek→ديلمك (l: ديلدی) Yarmak, kesmek.

Dilenci→ديلنجی (l: دلنجی) Sail, geda.

Dilemek→ديلمك (tr: دلدی) İstemek, kasd ve murat etmek, taleb etmek.

Dimek→ديمك (l: ددی) Söylemek, demek.

Dinlemek→دينلمك (l: دندلی) Dinlemek, istima' etmek.

Divar→ديوار (tr, fa) Duvar, hait.

Zincir→زينجير (z, fa) Silsile.

Zindan→زندان (tr, fa) Secn, mahbus.

Zindanlamak→زندانلامق (tr) Haps etmek.

Ziyan→زيان (tr, fa) Zarar, hasar.

(Türkmençe must'mel olup asıl türkçesi 'kor' olduğu kitabı'l- mezkurde muharrerdir. (tr)

Satmak→ساتمق (ya ساطمق) (z: ساتی, tr: ست, ساط)

Satıcı→ساتیجی (tr: ساتیجی) Bayi.

Satılık→ساتيليق (z: ساطليق) Beyi’
 Saray→سارای (z, tr: سراى, fa) Kasır.
 Sarımsak→ساريمساق (z, tr: سرامساق)
 Sarımsak, sum. (Sırımsak gibi)
 Saz→ساز (tr) Kamış, kamışlık.
 Sakal→ساقال (tr: سقل) Sakal, lihye.
 Sakalsız→ساقالسز (tr: صقلسز) Köse.
 Sakallı→ساقاللى (tr: صقللو) Sahib-i lihye.
 Saksı→ساقسى (z) ‘şakfe’? ipek böcekleri
 ve ??? mahsus kese veya çuval.
 Saklamak→ساقلامق (tr: (فل)سقلا) Hıfz
 etme.
 Sakın→ساقين (tr: سقن)
 Sakınmak→ساقينمق (z, tr: سقن) Hıfz
 olunmak.
 Salar→سالار (z: سالار, fa)
 Salkum→سالقوم (z: سلقوم) Üzüm vesaire
 salkımı.
 Saman→سامان (tr) Teben, saman.
 (Türkmençe olduğunu mezkur olup
 kıpçakça ‘گök’ ve ‘سلام’
 dirlermiş.)
 Sanmak→سانمق (tr: سن) Zann etmek,
 sanmak.

Sepken→سپکن (??) Azar yağmur
 yağmak, serpmek, reşasetü’l mümtar.
 (sulu sepken)
 Sepmek→سپمك (l: سبتى, z: سابتى) Azar su
 veya yağmur düşürmek, serpmek, rişaş.
 (‘serpmek’ ‘سپمك’ dek, ‘r’)
 Sepirmek→سپيرمك (z) Süpürmek.
 Seçmek→سچمك (l: سچتى siyle matbu
 olmuş ise galattır.) Ayırmak, ayıklamak,
 intihab etmek.
 Sert→سرت (z: سارت) Asi, kaba, bayağı.
 (Yoksa Türkistanda ‘sart’ denilen
 İranîler’den midir?)
 Serçe→سرچا (tr: سرچا) Usfur.
 (Türkmençe olub kıpçakçası ‘چیچوق’
 mıdır?)
 Sermek→سرمك (l: سرد, tr: ساردى) Neşr
 etmek, yaymak, açmak.
 Siz→سيز (l) 1. Zamir: entum, şuma,
 edat-ı selb.
 Sezmek→سزمك (l: سزدى, z: سازدى)
 Hissetmek, duymak.
 Sekiz→سكز (l, tr) 1. İsim, ad, seman,
 heşt.
 Seksen→سكسن (l, tr) Semanin, heştad.

Sekmek→سكك (l: سكدى) Sıçramak,
çıkmaq, fırlamak, derece?

Sekü→سكو (tr: ساكو) Mustaba; mustaba,
oturulacak sok: tane.

Sekül→سكول (tr: ساكول) Ayakları sekilli
at, muhaccet.

Segirtmek→سگيرتمك (tr: سگرت (فل))
Sıçratmak.

Segirmek→سگرمك (l: سگردى, z: ساگردى) Sıçramak, fırlamak, vesebe, raks.

Semirmek→سميرمك (l: سمردى, z: سامردى) Semin olmak, yağlamak.

Semiz→سميز (l: سمز, z: سامز, tr: سمز) Semin.

Sen→سن (l) Zamir, ente, tu.

Sevgü→سوگو (l) Mahbub, ma'suk.
(muhabbet)

Sevmek→سومك (l, z: سودى, tr: سو) Muhabbet etmek.

Sevinmek→سونمك (l: سوندى, z: سوندى, tr: سون) Şad ve merdat olmak?.

Sevülmüş→سولميش (z) Mahbub, ma'suk.

Seyündürmek→سيوندورمك (tr: سيندر (فل)) İtfa' etmek. (Doğrusu 'سيوندورمك' söyündürmek.)

Sü→سو (tr) Asker, subaşı, kumandan.

Süpürge→سوپوركه (l: سپركا, z: سپركى) Mıknese.

Süpürülmek→سوپورلمك (l: سپردى) İnkesen??

Süpürmek→سوپورمك (l: سپردى, tr: سپر, z: سپيردى) Kenes.

Süt→سوت (z, l, tr: ست) Haleb, lebin, şiir.

Sücü→سوجو (tr: سجو, l: سجى) Şarab, hamer, bade.

Sürat→سورات (z) Zera, avli?

Sürtünmek→سورتونمك (z, l: سرتندى) Kaşınmak, ihtekke, yerde sürünmek, zhf?

Sürecek→سورجك (l: سرجك)

Sürmek→سورمك (l: سردى, tr: سر, z: سوردى) Kovmak, tard ve nefi etmek, sevk etmek, gütmek.

Sürme→سورمه (l, tr: سرما) Kahal, ismid.

Sürme→سورمه (z: سورما)

Sürmelik→سورماليك (z: سرماليك) Kahal taşı?

Sürmelemek→سورمالمك (z: سرمالا) Kahal sürmek.

Sürmeli→سورملى (z: سورمالى) Mastıka
sakızı, sakız, ???

Sürü→سورو (bak: سورى) (tr, l: سرو)
Takım.

Sürütmek→سوروتمك (l: سروتو, z: سروتى)
Dokunmak, mesh etmek.

Sürümek→سورومك (l: سردى, z: سورودى) 1.
Yerde çekilmek. 2. Sürçmek, düşmek,
iğrenmek, asere 3. ???

Sürünmek→سورونمك (z) 1. Yerde
çekilmek, inshabe. 2. Sürçmek, asere.

Süri kuş?→سورى قوش (z)

Söz→سوز (l: سز) Kavl, kelim, suhun.

Sökellik→سوكالك (l: سكالك, z: سوكالك)
Hastalık.

Sözlemek→سوزلمك (l: سوزلدى, z, tr:
سوزلادى)Söylemek, tekellüm ve
tehaddüs etmek.

Süzmek→سوزمك (l: سوزدى, tr: سز)
Tesfiye etmek, süzgeçten geçirmek.

Süzme→سوزمه (l: سوزما, z: سوزما) Süzgeç,
mişbeke, yarı kapalı: süzme gözlü.

Sokmak→سوقمق (tr: سق, z: سقتى)
İdhal etmek, doldurmak. (tuhfe-i sahibi
'صققی' ile karıştırmıştır.)

Sokum→سوقوم (z, tr: سقم) Ekmek
lokması.

Sökmek→سوكمك (l: سكتى, tr: سك)
Bozmak, açmak, hal etmek.

Sümkürmek→سومكورمك (z, l: سمكردى)
Sümügü def etmek, muhat.

Sümkürük→سومكوروك (z) Sümük,
muhat.

Sümük→سوموك (l, z: سمك) Muhat.

Sunkur→سونقور (l, z: سنقر) Kara kuş, kat.

Süngü→سونكو (tr: سنكو) Mızrak, rumh.

Süngücü→سونكوجى (tr: سنكوجى) Mızraklı,
rimah.

Sünü→سونو (l: سنو) Süngi, rumh. Bak:
süngü.

Sünük→سونوك (l: سنك) Kemik, azm,
sünük.

Süvündürmek→سووندومك (z) Isfa
etmek?

Söyündürmek, ??? etmek.

Söykünmek→سويكونمك (l: سيكندى, z:
سيكندى) Dayamak, ittika ve istinad
etmek.

Söylemek→سويلمك (z: سيلادى, tr: سيلا)
Demek, tekellüm etmek.

Söyündürmek→سويوندركم (l: سيندرى) İtfa etmek.

Söyünmek→سويونمك (l: سندی) Sevinmek, itfa olunmak.

Söyünmek→سويونمك (z) Sevinmek, ferh.

Sıpa→سپا (l, tr: سپا) Eşek yavrusu, cahş, sıpa.

Sıpkın→سيپقن (l: سپقن)

Sıçan→سيچان (ve سيچقان) (tr: سچان) Fare.

Sıçmak→سيچمق (tr: سچ (فل)) Sıçmak.

Sidük→سيدوك (l: سدك) Sidik, bevl.
(‘سيتوك’ gibi)

Sidik→سيديك (z) Bevl.

Sırtlan→سيرتلان (tr: سرتلان) Sırtlan.

Sırça→سيرچه (l, z: سرچا) Cam, sırça.

Sirke→سيركه (z: سيركا, l, tr: سركا) Hal.

Sıruk→سيروق (l: سرق) Sırık.

Siz→سيز Bk: siz.

Sis→سيس (tr) Duman, sis.

Sığınmak→سيغنمق (z) İltica ve istiaz etmek.

Sıkmak→سيقمق (z: سقتى) Sıkmak, ta’sır.

Sik→سيك (z, l, tr: سك) Zeker.

Sikmek→سيكمك (z, l, tr: سكك) Cima’ etmek.

Sikiş→سيكيش (l: سكش) Cima’

Silkmek→سيلكمك (z, l, tr: سلكدى) Silkmek.

Silgü→سيلكو (z: سلكو) Silecek, havlı, peştemal, ??

Silmek→سيلمك (l: سلدى, tr: سل) Mesh etmek.

Silkinmek→سيلكنمك (z)

Silinmek→سيلنمك (z: سلاندى) Silinmek, mesh etmek.

Silecek→سيلهچك (z: سلاجك) Havlı, peştemal. (‘سيلكو’ gibi.)

Sili→سيلي (l, tr: سلى) Temiz, pak.

Silig→سيلغ (tr) Pak, temiz, saf.

Simek→سيمك (l: سدى, tr: سى (فل)) İşemek, çiş etmek, bevl.

Sin→سين (tr: سن) Mezar, kabir, ???, heykel.

(?? mezar üzerindeki heykel)

Sınamak→سينامق (l: سندی) Tecrübe etmek, denemek.

Sındu→سیندو (tr: سندر) Makas, mıkraz.
(Türkmençe olup kıpçakçası ‘bıçkuç’ ve
‘قیتی’ denirmiş.) yoksa ‘قیتی’?

Singek→سینک (z: سینک) Sivri sinek,
???. (Bildiğimiz sinek olacaktır.)

Sığır→سینگر (z: سینگر, l: سندر) Aseb.

Sınmak→سینمق (l, tr: سمنق) 1. Kırılmak,
münkesir olmak. 2. Bir yere veya diğer
bir deliğe sokulmak, saklanmak
çatlatmak? 3. Hazm ettirmek.

Sınuk→سینوق (l, tr: سنق) Kırık, münkesir.

Şar→شار (l, z, fa: شهر) Kasaba, medine.

Şarkarı→شارقارى (tr: شرقى) (شرق + ارى)
Şark adamı, şarki.

Şaşı→شاشى (z, l: شیشى) Ahval, ???

Şakird→شاکرد (tr, l: شکرد) Tilmiz, çirağ.

Şalvar→شالوار (l: شلور, arabiyaden)

Serval, don.

Şebek→شېك (z: شېباك)

Şeşmek→ششمك (tr) Hal etmek.
(‘Seçmek’ olsa gerek.)

Şeftali→شفتالى (z: شافتالى, fa)

Şen→شن (tr: شان) Amir, mamur.

Şehir→شهر (tr, fa) Medine, kasaba.

Şirin→شیرین (l, z, fa) Melih.

Şişek→شیشك (z: شیشاك, l, tr: شیشك) İki
yaşında koyun veya keçi.

Şişlemek→شیشلەمك (l: شیشلەدى, z: شیشلەدى)
Şiş geçirmek? Pişirmek, kızartmak.

Şimdi→شىمدى (l: شمدى) El‘an, ? (Şu anı
‘شوامد’ den muhal olduğu maruftur.)

Saban→صابان (z, tr: صبان) Mihras.

Sabanlamak→صابانلامق (z) Saban
sürmek, hars etmek.

Sapçak→صابچاق (l: sabıcak صبق)

Saptırmak→صابدیرمق (l: صبطردى)
Yolunu şaşırtmak, doğru yoldan
çıkartmak.

Sapsarı→صابسارى (l: صبصرى)

Sapmak→صابمق (l: صاپىتى, tr: صاپ)
Yoluna

Satışmak→صاتشماق (l: صطش) Beyyi, ???

Satmak→صاتمق (l: صطتى) Beyyi.

Satın almak→صاتینالمق (l: صطنالدى) Şira.

Saçak→صاچاق (l: صچق)

Saçmak→صاچمق (l: صچتى, tr: صاچ (فل))
??? ve neşr etmek.

Sarp→صارپ (z, l, tr: صرپ) Güç, zor, sa'b.

Sarsılmak→صارصلدى (l: صرصلدى)

Sarkmak→صارقمق (l: صرقدى)

Sarkınmak→صارقینمق (z: صارقتى)
Sarkınmak.

Sarkmak.

Türkiye Türkçesi Ağızları Sözlüğü

Sarmisak→صارمصاق (l: صرمصق)
Sarımsak, sum.

Sarmak→صارمق (z: صاردى, l: صردى, tr: صارمق) Lef etmek. (Tercuman sahibi iki mana olmak üzere 'تشر' ? ile de tefsir ediyor_)

Sarı→صارى (z, l: صرى, tr: صارو) Asfer.

Sarı kavun→صارىقون (l: صارىقون)
Kavun. (Zira farside de 'kavun' derlermiş.)

Sarı→صارىق (l: صرق) İmame.

Sası→صارى (l: صصى) Sidik kokusu.
Kına kokusu: Sası bir.

Sag→صاغ (tr, l: صغ) 1. Sağ, salim, sıhhati olan. 2. Yemin, iman.

Sağdıç→صاغدیچ (l: صغطج) Güveyin refikası.

Sagır→صاغیر (l, z: صغر)

Sagrak→صاغراق (l: صغرق) 1. Hınap. 2. Kase.

Sagrı→صاغرى (l, z: صغرى) Küfür.

Sağlık→صاغلق (z, tr: صغلق) Afiyet, selamet.

Sağlık→صاغلق (l: صغلق, tr: صاغلق) Süt veren, sagmal.

Sagılmış süt→صاغلمشسوت (l: صغمش)

Sagmal→صاغمال (l: صغمل) Süt veren.

Sagmak→صاغمق (l: صغدى) Hayvandan süt almak. 2. Meyyit üzerine nevhe ve feryad etmek, ??? sayarak ağlamak: sagu sagmak.

Sagu→صاغو (l: صغو) Nevhe, feryad, ölünün nezaketini?? Sayarak ağlamak.

Sakal→صاقال (z, l, tr: صقل) Lihye.

Sakalsız→صاقالسز (z: صاقالسز, l: صقلسز, tr: صقلسز) Emred.

Saklamak→صاقلامق (l: صقلدى) Hıfz ve ?? etmek.

Saklanmak→صاقلانمق (z) Hıfz olunmak, taharri etmek.

Sal→صال (l) Denizde yüzdürülen malum şey.

Salaca→صلاجه (l: صلجه) Udu'l cenazete? Tabut. (Sahib-i eser ???diye tercüme ettikten sonra ??? ifadesiyle "avru" tefsiriyle tashih ediyor ??? salaca)

Salam→صالام (tr: صالام) Saman, tebin.('كول' ve 'سامان' gibi)

Salkum→صالقكم (l: صالقكم)

Salkım→صالقيم (z) Unkud.

Salmak→صالمق (l: صالدى, z: صالدى) Göndermek, atmak. ('Bıraktı, mayıştı, bıktı' gibi.)

Salınmak→صالينمق (l: صاليندى) Kendini göndertmek, ???

Salıbermek→صالىيرمك (tr) Salıvermek, koyu vermek.

Sanamak→صانامق (z, tr) Saymak, ad etmek.

Sancımak→صانجمق (z, l, tr) Sivri silahla vurup delerek yaralamak. (???)

Sancı→صانجى (z: شانشى) Karin ağrısı,

Sandal→صاندال (l: صندل) Semariye, kayık.

Sanku→صانقو (l: صنقو) Her şeye inanan, megfül.

Sanmak→صانمق (l: صندى) 1. Zannetmek. 2. Saymak.

Sav→صاو (l: صو) Dava? ('Haber' manasına geldiği malumdur.)

Savaşmak→صاواشمق (z. tr.) Tutuşmak, harb etmek.

Savmak→صاومق (l: صودى) Çevirmek, döndürmek, tehvil etmek.

Savurmak→صاوورمق (z: صوردى) Ayırmak, ayıklamak, emerek içmek, savurmak.

Sayağ→صاياغ (tr.) Semem (sağ yağ)

Saymak→صايمق (l, z) Ad etmek.

Sayrı→صايرى (z) Hasta, meriz.

Sayrılanmak→صايريلانمق (z) Hastalanmak.

Saymış→صايلمش (z) Sayılmış,

Su→صو (tr, z, l) Ma, ab- Suvari, ayak yolu?

Suç→صوج (l, z: صج) Zenb, günah, kabahat.

Suçulmak→صوجلّمق (l: صجلدى) Soymak, taariyye.

Sucuk→صوجوق (z)

Sormak→صوړمق (z, l: سردی, tr: سر) 1. Sual etmek. 2. Emerek içmek, somurmak.

Sorma→صوړمه (l: صرمه) Söz? Bir nevi söz?

Susak→صوصاق (l) Kovva (koğa), düluh.

Susam→صوصام (l) Simsim.

Su sığırı→صوصیغیری (z: صوصیغیری) Manda.

Soğan→صوغان (z, tr, l: صغن) Basal.

Soğra→صوغرا (tr) Sonra, ba'de.

Soğulcan→صوغلجان (z: صغلجان) Su'ban , sülük, , 'alak.

Sokmak→صوځمق (l: صدی) Idhal etmek.

Sokur→صوځور (z) Bir gözü kör, a'ver.

Son→صوك (l: صن) Ahir, nihayet.

Sonra→صوڪرا (l: صنرا) Bade.

Sol→صول (l: صل, tr: صول) Yesar, şimal.

Solak→صولاق (z) asir? Yesari.

Solmak→صولمق (l, z) 1. Sararip bozulmak, zebl? 2. Tutuşmak, parlamak, lehb. (Yoksa ikincisi "صاولمق" mıdır? tuhfet'uz-zekiyyede "صولودو" fiili "lehst"

tefsir olunur, o da bunun aynılarında gulat mıdır?)

Soluncan→صولنجان (l: صلنجن) Malum kurt.

Soluk→صولوق (l: صلق) Nefes.

Son kul→صونقول (l: صنقل) Son kul.

Son →صونك (z) Ahir, nihayet.

Sonra→صونكرا (z) Bade.

Sunmak→صونمق (l: صندی, tr: صون) (فل) Uzatıp vermek, navele.

Sunmak→صونمق (l: صندی, tr: صون) (فل) Uzatıp vermek, navele.

Sunuşmak→صونشمق (z: صونشتی) Birbirine uzatıp vermek.

Sovuk→صووق (z, l: صوق) Barid.

Sovumak→صوومق (l: صودی)

Soymak→صویمق (z, tr: صی) (فل)

Sıbızgı→صیبزغی (l: صبزیغی) Kısa zurna.

Sıçan (veya sıçkan)→صیچان (z, (صیچقن, صیچن l: Fare.

Sıçratmak→صیچراتمق (l: صیچرطی)

Sıçramak→صیچرامق (z: صیچرادى)

Sıdırmak→صیدیرمق (z: صیدیدی)

Kırdırmak.

Sırt→صیرت (l: صرت) 1. Tepe,

Sırt balığı→صیرت بالیغی (z)

Sırça→صیرچه (z: سرشا) Zeccac, şişe.

Sırtlan→صیرتلان (z, l: صرطلن)

Sırtmak→صیریتماق (l: صرتدی) Az
gölmek.

Sıyrık→صیریق (z) Sıyrılmış, büzülmüş,
soyulmuş, meslul.

Sıyrınmak→صیرینماق (z: صیریندی)

Sızdırmak→صیزدیرماق (l: صزدردی)
Eritmek. (Sahib-I eser bunu bilir kitabına
nakl edip şeceri fahrur-yedi ise kalanını
yetişmek ve kemal bulmak manasına
geldiği beyan edildiğini söylüyor.)

Sızlamak→صیزلاما (z) Sıkılmak,
Sıkılmak, zahmet çekmek, decere.

Sıtmak→صیطماق (z: صطی)

Sığır→صیغیر (l, tr: صغر, z: صیغر) Bakar,
bakara, kav.

Sığircık→صیغیرجق (tr: صغرجق, z: شیرشیق)
zerzer? Maruf kuş.

Sıkmak→صیقماق (z: صقتی) Tasir etmek,
asara? Doldurmak, şiş? (İkinci mana
gene

'sıkmak' olsa gerek.)

Sıkışmak→صیقیشماق (z: صیقیشتی veya
صیقشتی)

Sımak→صیمماق (l: صیدی) Kırmak, kes.

Sınamak→صینامماق (z) Tecrübe etmek,
denemek.

Sındırmak→صیندیرماق (l) Kırdırmak.
(Kıpçakçada 'sındırmak' 'صوندرماق' imiş.

Sınmak→صینماق (tr: صینماق) Kırılmak,
inkesere.

Sınık→صینماق (tr: صینماق) Kırık, şikest.

Sıvamak→صیوامماق (z)

Sıvık→صیویق (z: صویق) Yumuşak.

Sıyınmak→صیینماق (z) Sığmak, istiaab
olunmak.

Dudak→ضوضاق (z) Dudak, şefe.

Taban→طابان (z, l: طبن, tr: طبان) Ayağın
altı.

Tapmak→طاپماق (l: طپتی, z: طاپتی) Bulmak,
vecede.

Tapıştırmak→طاپیشترماق (l: طپشطر)
Buluşturmak, kavuşturmak.

Tapışmak→طاپیشماق (l: طپشتی) Buluşmak.

Tatlu→طاتلو (l: طتلو) Hulv, şirin.

Tapışmak→طاپیشماق (l: طپشتی) Buluşmak.

Tatlu→طاتلو (l: طتلو) Hulv, şirin.
 Katun→قاتون (tr)Hanım, kadın, hatun.
 Katı→قاتى (tr, l: قتى) Seert, şedid.
 Katır→قاتير (l, tr: قتى) Katır, eşek, bağl.
 Katık→قاتیق (l: قتیق) Adam.
 Kaç→قاچ (l, tr: قچ) Kim, çend.
 Kaçan→قاچان (l, tr: قچن) Men, key, ne vakit.
 Kaçansa→قاچانسە (z: قاچانسا) Mûsîr.
 Kaçmak→قاچمق (z: قاچدى, قاچتى) Firar etmek, harebe (هرب) (فل) قچ tr:
 Kar→قار (z, l, tr: قر) Selec, berf.
 Karabçı→قارابچى (l: قاربچى) Fakir.
 Karak→قاراق (z, l: قرق) Göz bebeği, nazar'l 'ayn? Sevadü'l ayn, bebek gibi.
 Karaltı→قارلدى (l: قردى) Sevadü'ş-şahs, karaltı.
 Karamak→قارامق (l: قردى) Lanet okumkak, lanet etmek.
 Karangı→قارانغى (z) Zulmet, karanlık.
 Karangımak→قارنغيمق (z) Kararmak, karanlık olmak.

Karanlı evi→قارانلىاوى (z) Zindan.
 (Ahirinde ki 'ى' gibi)
 Karavaş→قارواش (l: قروش) Cariye, halayık esir. (İdrak sahibi her ?? ıtlak olduğunu beyanındadır.)
 Karaval→قاراول (z: قاراولو, قراول) (قرول: l: قاراولو, قراول)
 Karpuz→قارپوز (z, tr, l: قریز) Bitih, ahdar.
 Kartal→قارتال (l: قرتال, tr: قرطل) Ukab.
 Karcı→قاجى (z) Makas.
 Kardaş→قارداش (z) Ah, birader.
 Karşı→قارشو (z: قارشى, l: قرشى) Mukabil.
 Karsıtmak→قارسیتمق (z: قرصطى) El çırpmaq. (صفق)
 Karşak veya karcak→قارشاق (veya قارجاق) (z) Çakal.
 Karşılama→قارشىلادی (z: قارشىلامق) Karşısına çıkıp mulakı (veya melaki) olmak.
 Kartaban→قارابن (z)
 Kartal→قارتال (z: قرطل) Nesr, kartal. ('Çarlak' gibi.)
 Kartaymak→قارطایمق (z) İhtiyarlamak, hareme.

Kargamak→قارغامق (z, l: قرغدى) Lanet ve beddua etmek. ('Karamak' gibi.)

Kargaşa→قارغاشا (z) Karışıklık, mağlubiyet ve karar ??

Kargaycı→قارغايجى (z) Bedduacı, lan.

Kargu→قارغو (l: قرغو) Kamış, kasab. (Mızrak ki 'قارغى' bundan olacaktır.)

Karga→قارغه (z, l: قرغا; tr: Gurab. ('Kuzgun' gibi.)

Kargış→قارغیش (z) Le'in, lanet, tel'in.

Karlagaç→قارلاغاچ (z, tr: قارلاغاش; قرلاغاچ)

Karlaguç→قارلاغوج (z)

Karlavuc→قارلاوج (l: قارلوج) Kırlangıç, huta.

Karılmak→قارلمق (z) İhtilat etmek. ('Karımak' ve 'katlamak' gibi.)

Karmak→قارمق (z) Sinare? Olta iğnesi, zoka.

Karmalamak→قارمالامق (z)

Karmamak→قارمامق (z) El ile yoklamak, messe, habbese

Karmak→قارمق (l: قردى) Katmak, karıştırmak, halite. (حلط)

Karın→قارين (z, l, tr: قرن) Batın, şikem.

Karnak→قارناق (l: قرنق) Cariye, halayık.

Karındaş→قارينداش (l, tr: قارنداش) Kardeş, birader, ah. Kız kardeş, hemşire. Ahit, kayın kardeş, kayın birader.

Karu→قارو (l: قرو) Nerede, nereye, niye. (Kıpçakça)

Karu→قارو (z) Nerede, nereye, niye. (Kıpçakça)

Karuk→قاروق (z) Sidik?

Kara→قاره (z, l: قارا; tr: Siyah, esved. 2. Yağız at, ethem.

Karabırık→قارابريك

Karaca kan→قاراجهقان

Kara sığır→قاراصيير (z: قاراصيير) CamIs, manda. ('Su sığırı' gibi.)

Kara tanık bilmek→قارطانيق بيلمك (z) Bilmek, temeddüh etmek.

Kara kaz→قارمقاز (z) Leglek, lağlağ

Kara günlük?→قارمكونلك (l) ??

Karalacin→قارهلاجين (z) Gevher??

Karalık→قارملق (z) Siyahlık, sevad.

Kara yağız→قارمياغيز (l: قرايغز)

Karayuvuz→قارهيووز (z) Esmer.

Karayuvzluk→قارميووزلق (z) Esmerlik, semere. (سمره)

Karı→قارى (z, l: قرى) İhtiyar, pir, şeyh.

Karı→قارى (l, tr: قرى) 1. Zira, kavl. 2. Arşın, zira.

Karış→قارىش (l, tr: قرش) 1. Şebr. 2. Lanet.

Karınca→قارينجه (tr: قرنجه) Neml, mevr.

Karımak→قاريمق (z) İhtiyarlamak.

Karımak→قاريمق (z) 1. Karıştırmak, halt. ('Katmak' gibi.) Karışmak, ihtilat etmek. ('Kartmak' 'katmak' gibi.)

Karılmak→قاريلق (z) 1. ?? (Uzaklaşmak mı?) 2. ?? ('Boğulmak', 'tutulmak' gibi.)

Karın→قارين (z) Bk: karın. (قارن)

Kaz→قاز (z' tr, l: قز) Bat, vez.Karakaz, talakaz,bk.

Kazak→قازاق (tr) Bekar, uzzab-ı mücerred.

Kazakbaşı→قازاقباشلى (z) Azıb, bekar.

Kaz aldirmek→قازالدرمق (z) Mahar. (Mavi mi yoksa ?? mi?)

Kazan→قازان (z, l, tr: قزن) Büyük tencere. ('Kazgan' gibi.)

Kazanmak→قازانمق (z, l: قزن) Hasıl ve istihsal etmek.

Kazanc→قازانچ (z: قزنج) Istihsal, kesb.

Kazmak→قازمق (z, l: قزدى, tr: قز) Hafer.

Kazma→قزمه (l: قزمه) Müsemmat.

Kazana→قازانه (l: قزانه, arabiyyede) Hazine.

Kazık→قازيق (l: قزق) Veted.

Kazımak→قازيمق (z) Cerde? (جرد) Soymak? ('Kasık' gibi.)

Kaş→قاش (z, tr, l: قش) 1. Haceb, yüzün halfesi. 3. Tağ

Kaşamak→قاشامق (l: قاشدى) Kaşımak, hakk.

Kaşak→قاشاق (l: قاشق) Kaşıma, hakk.

Kaşka (Kaçka)→قاشقا yoksa قاشقا mı? Gurre. ('Gurre'dir mi? Lugatların birinde çok anlamı vardır.)

Kaşkaldak, kaçkaldak?→قاشقالداق (yoksa قاشقالداق mı) (z) Gurre, mağrur, gafil.

Kaşu→قاشو (z) Kadum, tokmak. (İkinci manaya bakılırsa 'قمچور' 'r' gulat olarak 'قمشور' olsa gerektir.)

Kaşuk→قاشوق (z, tr, l: قاشق) Kaşık.

Kaşımak→قاشيمق (z, tr) Hakk.

Kaşınmak→قاشينمق (tr) Hakk etmek.

Kasatlık→قاصاتلق (z) Yahud:

Kasıtalık→قصطالق (l: قصطالق) Sedef.

Kaskas→قاصقاص (gülmek) Kiskıs.

Kaskanmak→قاصقانمق (l: قصقندی)

Kıskanmak, gayret.

Kasmak→قاصماق (z) Tencerenin dibine yapışan, yanmış yemek. ('Kanmak' gibi.)

Kasmak→قاصمق (l: قصتی) (Esvabı) Kesib kısaltmak.

Kasa→قاصا (l: قصا) İpekli esvab.

Kasımak→قاصيمق (z) Bk: Kazımak.

Kasırtaka→قاصيرتقه (tr) Kene.

Kasırga→قاصيرغا (tr, z: قصرغا) Gırdbad, kasırga.

Kasık→قاصيق (l: قصق) Ane.

Kat→قات (l: قت) İnd, nezd. Bk: kata.

Katagan→قاتاغان (Yoka 'قرطاغان' mı?) Hindiba.

Kata kalmak→قطاقليرمق (z) Beht ve hayrete düşürmek.

Kata kalmak→قاطاقلق (z) Beht ve hayrete düşmek.

Katla→قاطلا (z) Kere, defa. ('Kez' gibi.)

Katalmak→قاطالمق (z) İhtilat etmek. ('Karılmak' gibi.)

Katun→قطنون (l: قطن) Hatun, hanım, kadın.

Katı→قادی (z, l) Şedîd, kuvî, pek. (Berk gibi.) Katı bulmak, koyulaşmak?

Katmak→قاطمق (z: قادی) Katmak, karıştırmak.

Katır→قاطر (z, tr: قاطر, l: قطر) Eşek, bağl.

Katışkara→قاطيشقارا (z) Karma karışık, mahlut.

Katık→قاطيق (z) Adam.

Katılmak→قاطيلمق (l: قطلدی) Katılmak.

Kagıt→قاغيط (l: فا, قغط) Kağıt, varak.

Kagıt→قاغت (z)

Kak→قاق (z, l: قق) 1. Kadid. 2. Kayanın içinde su ile dolan oyuk.

Kakaç→قاقاج Atlas.

Kaksırmak→قاصصيرمق (z) Tenahhuh, yalandan öksürmek.

Kaksıtmak→قاصیتمق (z) Büzülüb kana kusmak, zanih.

Kaklamak→قاقلامق (z, tr: ققل (فل) (eti) Dilim dilim kesip kurutmak, tefrid.

Kaklık→ققلیق (l: ققلق) İltiham? Pastırma?

Kakmak→قاقمق (z, l: ققتی, tr: قق (فل) 1. (Kapı)Çalmak, dakk? 2. Vurub savurmak, Kar‘.

(Tuhfe sahibi lazım olarak gerçek manasını veriyor.) Göz kakmak, kabarmak, gamz.

Kakırdak→قاقیرداق (z) Sela, takdi sade yağ. (‘Kovurdak’ gibi.)

Kakırmak→قاقیرمق (z) Yalandan öksürmek, tenahhuh.

Kakımak→قاقیمق (z, l: ققدی) Hiddet ve gazep etmek. (Türkmence.)

Kalaç→قالاچ (z: قالاش) Yuvarlak etmek, kurs, ‘ayf.

Kalay→قالای (z) Kızıdır? (Aceba قصدير mı?)

Kaldıramak→قادیرامق (z) ??

Kaldırmak→قادیرمق (z) Ref' etmek.

Kalgan→قالغان (z) Kalan, baki.

Kalkan→قالقان (z, tr: قلفان, l: قلفن) Turs, mucenne, darak, siper.

Kalkmak→قالقمق (l: قلقدی) İrtiz‘a.

Kalmak→قالمق (z, l: قلدی, tr: قل (فل) Baki kalmak, devam etmek.

Kalın→قالن (z) Mehir, kabin. (Lam’ın harekesi meksur?)

Kalı→قالی (tr) Halı, keçe. (‘کور’ gibi.)

Kalın→قالین (z, tr, l: قان) 1. Behine. 2. Galiz, kaba. 3. Mehir, kabin. (Yukarıda ki ‘kalın’ ın da lamin meksur olacağı bunan anlaşılır.)

Kam→قام (l: قم) Tıp? (tayip mi?)

Kam→قام (z) 1. Kenvir, kunneb. 2. Dan, tair.

Kamamak→قامامق (z) (Diş) Kamaşmak.

Kamaşmak→قاماشمق (z, l: قمشمق) (Göz) Kamaşmak, kelle.

Kamçı→قامچی (z: قامشو, tr, l: قمچی)

Kırbaç, mikra'a.

Kamkak→قامقاق (tr: قمقاق) Çalı çırpı, har u haşa haşak, kam kam başı, hafifü'l-akl.

Kamlamak→قاملامق (l: قملدی) İcra-ı tebabat etmek. Tabbe.

Kamug→قاموغ (l: قمع) Cümle, cemiyyet, hep.

Kamış→قامیش (z) Kasab.

Kan→قان (tr) Dem, hun. Kan alıcı: fesad.

Kan→قان (z) Hun, mülk.

Kan →قان (z) Melek, firişte.

Kanat→قاناط (z, tr, l: قنط) Cenah, per.

Kanamak→قانامق (z: قانادی, قندى, l: قنطى) İndimar

Kanbaz→قانباز (z, fa?) Fuzuli,

Kanc→قانج (l: قنچ) Zarf ı mekan, nere (nereye), kanca yürürsün: nereye gidiyorsun? (Bunun asıl lughatı ‘kan’ olup ‘ca’ harf-i az olmakla kanda denildiği gibi kanca dahi denilir.)

Kancafa? →قانجافا Tetarruk.

Kancuk→قانجوق (l: قنچق)

Kancık→قانجیق (z, tr: قنچیق) Dişi köpek.

Kanca→قانجه (l: قنجا) Nereye, ne tarafa.

Kandala→قانداالا (tr: قندالا, z: قانضالا) Tahta kurusu, bak. (Türkence beşik imiş.)

Kanda→قاندە (l: قندا) Nerede. (‘Kayda’ gibi.)

Kandırmak→قاندیرمق (z, l: قندردى) Su içirmek, irva etmek.

Kandırmak→قاندیرمق (yahut قیندیرمق (l: قندردى) Göndermek, bease.

Kanrak→قانراق (l: قنراق) Geniz, hayşum.

Kanru→قانرو (l: قنرو)

Kangrayek→قانتگرایک (z: قنکرایک) Bir sıra dişleri, diğerinden uzun olan.

Kaňlı→قانگلى (tr: قنگلى, l: قنلى) Yük arabası.

Kanmak→قانماق (z) Yanık tencerenin dibine yapışan. (‘Kasmak’ gibi.)

Kanmak→قانمق (l: قندى) Suya doymak.

Kanmak (veya kınmak)→قانمق (veya قینمق (l: قندى) Gönderilmek, inbease.

Kanı→قانى (z) Hani, nerede.

Kavak→قاواق (tr: قواق) Maruf ağaç. (Türkmençe olup kıpçakçası ‘usak’ ‘اوساق’ tır.)

Kavurga→قاوورغه (l: قورغا) Kavrulmuş hububat veya et, kavurma, kavut.

Kavurşak→قاورşاق (z) La'b, bir cins oyun olmalı.

Kavrulmak→قاورلمق (z) ‘İtila’ (‘Kavurtmak’ gibi.)

Kavurmak→قاورمق (l: قوردى, tr: قور) (فل)
Kali etmek.

Kavurma→قاورمه (tr: قاورما) Kavrulmuş
et.

Kavra→قاوره (l: قورا) Tarlada kalan
başaklar, kaşır.

Kavuş→قاوش (z) Marangoz rendesi.

Kavsuk→قاوصوق (z: قوصوق) Göbek,
surre.

Kavut→قاوط (z)

Kavuk→قاوق (z, l: قوق) Kavrulmuş taze
buğday, ??

Kavuk→قاوق (l: قوق) Mesane.

Kavluk→قاولق (l: قولق) Kav kesesi

Kavun→قاون (tr, z: قاوون, l: قون) Bitih,
asfer. (türkmence)

Kavlamak→قاولامق (l: قولدى) (Yılan)
Derisini bırakıp sıyrılmak.

Kay→قاي (l: قى) Taraf???, kayda:
nerede.

Kaya→قايا (z, tr, l: قيا) Sahre. 2. Nil yeri,
dere, hendek.

Kaya→قايا (z: قيا) Yan ?? kaya kaya
baktı: nazar-ı şehra

Kayan→قايان (z: قيان) Tavşan, erneb.
(Kapçakça.)

Kaytırmak→قايتدیرمق (tr: قيتتر) (فل)
Çevirmek, döndürmek, irca' etmek.

Kaytmak→قايتمق (l: قيتتى, tr: قيت) (فل)
Dönmek, rücu' etmek.

Kaytamak→قايتامق (z) Kaht ve gala
olmak.

Kaydasa→قايداسا (z) Mevzi, mahal,
mekan.

Kayda→قايدا (z) Nerede?

Kaydırmak→قايدیرمق (l: قيدردى) Red ve
iade etmek.

Kayır→قاير (l, tr: قير) Kaya dair kum,
çakıl.

Kayır (yoksa kayır mı)→قاير (yoksa 'قير'
mı?) Felek.

Kayrılmak→قايرلمق (z: قايريلدى)
Kıvrılmak, lava.

Kayış→قايش (z) Mir.

Kayışka→قايشقا (z: قايشقا) Kuş veya bir
cinsi. ('Kuruncuk' gibi.)

Kaygarmak→قايارمق (z) Mahzun ve
mukedder etmek.

Kaygamak→قیغامق (z) Mahzun ve makedder olmak, gaile çekmek.

Kaygı→قایغی (z, tr: قیغی) Gam, keder, gaile.

Kaygırmak→قایغیرمق (z) Mahzun olmak, gaile çekmek.

Kaygaç→قایغاچ (l: قیغچ) Emel, maksad, arzu, ??

Kaygalatmak→قایقالاتمق (z) Telaşa düşürmek.

Kaykalanmak→قایقالانمق (z) Telaşa düşmek. Tekellevü.

Kaymak→قایمق (z, l: قییمق) Zubd.

Kaynamak→قاینامق (l: قیندی) Galyan etmek.

Kayın ana→قایینانا (z) Hummate (Küye gibi)

Kuyumcu→قویومجی (z: قیومجی) Kuyumcu.

Kayu→قایو (l: قیا) Hangisi?

Ko→قو (z) Şom, meşum, uğursuz. (Kitab-ı mezkurede 'شم' diye tefsir olunmuş, diğer yerde 'قو' dahi vardır, ki aslı anlaşılmıyor.)

Kuba→قوبا (l: قبا) Toz rengi, iğbar, boz.

Koparmak→قوپارمق (l: قپردی, z: قوباردی) 1. Kati' ?? etmek. 2. Koparmak. 3. İka' etmek.

Kubas→قوباص (l: قبص) Kobaş denilen köpek cinsi.

Kubramak→قوبرامق (l: قپردی) Boz rengini almış, bozlaşmak.

Kupturga→قوبطورغا (l: قبطرغا) ??, kuşak, kemer.

Koplan→قوپلان (z) Kaplan, peleng, nemer.

Kopmak→قوپمق (z: قوبنی, l: قبطی, tr: قبطو, قبطی, tr: قبطو, قبطی, tr: قبطو) 1. Kati' ve kas olunmak, çıkmak, ayrılmak, kalkmak, bükülmek. 2. Vuku' bulmak, hasıl olmak.

Kopuz→قوبوز (tr: قبز) Maruf çalgı.

Kopuzcı→قوبوزجی (tr: قبزجی) Kopuz çalan adam.

Kut→قوت (l: قت) Uğur, baht. Kutı kurusun.

Kutirmek→قوتیرمق (tr) Bk: kutarmak.

Kurtılmak→قوتیلمق (tr: قتل) Kurtulmak, halas olunmak.

Kutarmak→قوتارمق (veya قوتیرمق) (tr: قتل) قوتار

Kutsiz→قونسز (tr) Uğursuz, meşum.

Kutlu→قوتلو (l: قتلو) Uğurlu, meymun, mütemeyyin.

Kutlulamak→قوتلولامق (tr: قتلولا) Tebrik etmek.

Kuturgan→قوتورغان (tr: قترغان) Uyuz kopek.

Koç→قوچ (tr: قچ) Kebiş.

Koçak→قوچاق (z, l: قچق) 1. Ağuş, hazin. 2. Bir defa kucaklanan şey, şed.

Kucaklamak→قوجاقلامق (z, l: قجقلاى) Sarmak, aneka, 'itinak.

Koçkar→قوچقار (z, l: قچقر, tr: قجقار) Koç, kebiş. ('Koç' gibi.)

Kucmak→قوجمق (z: قوجتى, l: قجتى, tr: قج) Kucaklamak, sarmak.

Kocur→قوجور (z) Su yosunu, sebbah.

Koca→قوجه (z: قوجا, l, tr: قجا) İhtiyar, şeyh, habir. 2. Effendi, seyyid. (İkincisi farsça '??' den mi?)

Kocadaş→قوجاداش (l, tr: قجاداش) Koyu yoldaş, kocadaş, refik.

Koduk→قودوق (z, tr: قودق) Eşek yavrusu, sığa, cahş?

Kor→قور (l: قر) 1. Vakit, zaman. 2. Yaş, sene, ömür.

Kur→قور (tr: قر) 1. Kuşak, kemer. (Uçkur 'uçkur' bundandır.) 2. Zarar, ziyan.

Kubağa→قورباغا (l, tr: قربغا) Dafda (dıfda) <بغا> bağı gibi

Kurt→قورت Bk: قورط

Kurtmak→قورتمق (tr: قرت) (فل)

Korkutmak, tahvif.

Kurc→قورج (tr: قرج) Çelik, polad.

Kurşun→قورشون (z, l: قرشون, tr: قرشن) Rassas. (Türkmence olup kapçakçası 'kurgaşun' (şın), veya 'kurguş' -قرغش- dur.)

Kursak→قورصاق (l: قورصق, tr: قرسق) 1. Kuş ?? 2. Mide. 3. Midenin ağzı, ?? 4. Karaciğer, kebid. 5. ??, katı? (Keza) ?? (Doğrusu yazdığımız 'kursak' 'قورصاق' olup manayı ??)

Kurt→قورط (z, l, tr: قرط) 1. Dud, muş kırım (germ?) 2. Zib, gurg. (Türkmence olup kıpçakçası 'بورى' 'Borı' .) 3. Adi peynir, keş. (Bunun doğrusu 'kurut' 'قوروط' 4. Pek ihtiyar, herem. (Aceba bunun doğrusu : kart 'قارت' > 'قارت' mı?)

Kurtuk→قورطوق (l: قرطوق) Boynuzdan boru, nefir.

Kurtulmak→قورطولمق (l: قرطلدى) Necat ve reha bulmak. ('Kutulmak' gibi)

Kurga→قورغا (z) ?? , kavuracak ?? ateş. ('Kurulmak' gibi.)

Kurgarmak→قور غرمق (z) Kavurmak.

Kurgaş→قور غاش (z) Atmaca, başık. (Kırgız: 'أطمجا' gibi.)

Kurgaşun→قور غاشون

Kurgaşın→قور غاشین (z) Kurşun, rassas.

Kurgan→قورغان (z, l: قرغان, tr: قرغان) 1. Eskiden mezarın üzerine yazılan şey. Tuni, ulus. Ale'l ıtlak mezar, kabir.

Kurguş→قور غوش (l) Kurşun, rassas. ('قور غاشون' dan galat olsa gerek.)

Kurgı→قورغى (l: قرغى) Atmaca, başık. (z: قيرغى)

Korkak→قورقاق (l: قرقق) Haif.

Korkmak→قورقمق (l: قرقدى, tr: قرق (فل) z: Hafe. (قوروقتى)

Korkunç→قورقونچ (z: قورقونش) Mahuf.

Kurluk→قورلوق (z, fa: zarar) Zarar, hayf.

Kurma→قورما (z, tr: قرما) Hurma, temr.

Kurman→قورمان (z) Terkeş.

Kurmak→قورمق (z: قوردى, l: قردى, tr: قر قردى) 1. (Yapma vesaire) Çekip kermek, evtara (vetera). 2. Dikmek

Kuru→قورو (z, l, tr: قرو) 1. Yabis, huşk. 2. Sert, katı, haşın. 3. Kara, yer. 4. Sıtma, humma.

Kurvalı→قوروالى (z) ??

Kurut→قوروت (veya 'قوروط' (z: قوروط, tr: قروت, l: قرط) Adi peynir, keş, kara kurut, bir cinsi.

Koruk→قوروق (z, l, tr: قرق)

Olgunlaşmamış üzüm veya hurma ve saire. ??

Kurulamak→قورولامق (tr: قورولا (فل)) Vekabe ve himaye etmek, kurumak.

Korukmak→قوروقمق (z: قوروقتى) 1.

Korkmak, havf ve duçar olmak. 2.

Kuşanmak, ??.

Kuruldamak→قورولدامق (z) Huruldamak, gürültü etmek.

Kurumak→قورومق (z, l: قردى) Yabis olmak.

Korumak→قورومق (veya قورمق) ?? , dalmak, batmak?

Koz→قوز (tr: قز, l: قوز) Ceviz. (İdrak sahibide arabi ceviz mahuz ad etmek için, koz yazıyorsa da hata olup türki??)

Kuz→قوز (l: قز) Güneşin tulu'da tutmadığı yer, gölgelik.

Kozak→قوزاق (z, l: قزق) Bazı ağaçlarda hasıl olan tane , kozalak, ???

Kuruncuka→قورونجوقه (z) Kazmi. (ar.) (Kayışka)

Kuzgun→قوزگون (z, l: قزغن) Karganın siyah nev'i.

Kuzu→قوزو (tr: قزو)

Kuzi→قوزی (l: قزی) Koyun yavrusu.

Kuzikulağı→قوزی قولاغی (l: قزوقلاغی) Hamiz.

Kuskun→قوسقون (tr: قسقن) Kuzgun.

Kuş→قوش (z, l, tr: قش) Tayr, murg. Baykuş, akkuş, karakuş.

Kuşak→قوشاق (l: قشاق, tr: قوشق) Mıntıka, kemer.

Kuş kuyruğu→قوش قویروغی (l: قش قیرغی) Ciyad, tel.

Kuşluk→قوشلوق (z, l: قشلق) 1. Öyleden önceki vakit

Koşılmış→قوشلمش (l: قشلمش) ??

Koşılmak→قوشلمق (l: قشلدی) Birlikte olmak, iktiran etmek.

Koşmak→قوشمق (z: قوشتی, l: قشدی) Yan yana koymak, yaklaştırmak. 2. İlka etmek. 3. Tersim etmek? (Tercüman sahibi ?? ika etmek manasını verib kusmak ile iltibas ettrimiştir.)

Kusgu→قوصغو (l: قصغو) Kusmuk, kay.

Kusmak→قوصماق (l: قصغو) Kusmuk, kay.

Kusmak→قوصمق (l: قصدی) Kay etmek.

Kut→قوط (z) Berk? (Yoksa berke mi?) Bak: قوت

Kutarmak→قوطارمق (z) Gark, kaşıkla veya tasla su vesaire almak, veya yemek boşatmak.

Kutas→قوتاس (l: قطاس) Hutuz.

Kutagan→قوطاغان (l: قطعن) Hindiba.

Kutak→قوطاق (z) Taşak, ??

Kutan→قوتان (z) Becah? (Beceh ise mahsus bir kuş ki gerdanında gerdek yayılır.)

Kutgarmak→قوطغارمق (z) 1. Kurtarmak, tehliis. 2. Kurtulmak, halas bulmak.

Kutur→قو طور (z, l) 1. Sevda. 2. at yelesi.

3. Uyuz, cereb. 4. Kuturmak, akur.

Kuturgan→قو طور غان (l: قطر غن) Uyuz olmak, cereb.

Kuturgalı→قو طور غلی (z) Kudurmuş (kuturmuş), akur. (köpek)

Kutulamak→قو طولامق (z) Mübarek ve mütemeyyin olmak.

Kuturmak→قو طور مق (tr) Uyuz olmak, kuturmak, kudurmak.

Kutuz→قو طوز (z) 1. Kudurmak, akur. 2. Uyuz, cereb.

Kutuzlu→قو طوز لی (z) Kudurmuş, cereb.

Kutuk→قو طوق (l: قطق) Yabani eşek yavrusu.

Kutulmak→قو طولمق (z) 1. Kurtulmak. 2. Kurtarmak.

Koga→قو غا (z) Kova, delv.

Kogan→قو غان (z) Kıvılcım, şerare.

Kugu→قو غو (z) ?? (Bildiğimiz 'kuğu' kuşu mu?)

Kuguz→قو غوز (z: قو غز) Cura. ('قو قاز' çöğür gibi.)

Kogı→قو غی (z) Tebar? Çatlayan yüksek talak.

Kuf→قوف (z) Mucun

Kukaz→قو غاز (z) Bak: koguz.

Kukrak→قو قراق (l: ققراق) Çıplak yer, ??

Kuksumak→قو قسومق (z) ??

Kokumak→قو قومق (z, l: ققتی)

Kokuz→قو قوز (z, l: ققز) Su akan yer. ??

Kol→قول (z, l, tr: قل) 1. Akd, yazı. 2.

Bilek, zend, said. 3. Arşın, zıra.

Kul→قول (z, tr, l: قل) Köle, abd, bende.

Kol→قول (tr: قل) Dere, vadi.

Kola→قولا

Kola→قولا

Ku(o)latuz→قولا توز (z) Berr, kara.

Kulac→قولا ج (z, tr, l: قلج) Ba', maruf ölçü.

Kulag→قولا غ

Kulag urmak→قولا غ اورمق (z: قلاغ اوردی)

Hanese? حنث? ('diklemek' gibi)

Kulaguz→قولا غوز (tr: قلاغوز) Rehber, delil.

Kulak→قولا ق (z, l: قلق, tr: قلاغ) Ezen.

Kolan→قولان (z, l: قلن, tr: قلان) Himaru'l-vahşi, hizber. (Yavrusuna mi 'kolon' derler yoksa ikisi bir midir?)

Kulan→قولان (z, tr: قلان) Eyer bağı, hiram.

Kulan?→قولان (z) Akbeh? Parmakları veya dişleri seyrek?

Kolana?→قولانا (z) Kuşak? Koltuk altının kokusu? (yoksa 'kenan' 'کنان' mi?)

Kulavuz→قولاوز (l: قلاوز)

Kulauzlamak→قولاوزلامق (l: قلاوزلادی) Bak: Kulavuz, kulavuzlamak.

Kulp→قولب (l: قلب) Kap tutamağı.

Koltuk→قولتوق (tr: قلتق, l: قلطق, z: قولطوق) İbt, begal.

Kol çapmak→قول چاپمق (z: قول شاپتی) El çırpmak. صفق?

Kulduramak→قولدورامق (z: قلدرمىق) Guruldamak, karkara. ('Gurgulemek, buramak' gibi.)

Koltuk→قولتوق Bak: Koltuk.

Kulgımak→قولغیمق (tr: قلغی) Sıçrayarak fırlamak, kaçmak, netara, حجز

Ku(o)lmak?→قولمق (tr: قل) Kalmak, baki olmak. ('Kalmak' yerine galat olsa gerek.)

Kulun→قولون (tr: قولن) Küçük tay.

Kollamak→قوللامق (z) ?? Maziye yed yapmak.

Kollık→قوللق (z: قولوق) Libasin kola gelen kısmı.

Kum→قوم (z, l, tr: قم) Reml, rik.

Kuma→قومما (z, l: قما) 1. Odalık, cariye, mürebiyye. 2. Ortak, zarre.

Kumar→قومار (l: قمار) Meysir.

Kumeri→قوماری (tr: قمارى, arı+قوم) (ar+قوم, قمارى)

Kumci→قومجی (l: قمجی) Reml.

Kumral→قومرال (l: قمرل) Maruf renk, kumral sakallı. (Aslı: kuñral 'قونگرال' olmalı.)

Kumruska→قومروصفه Bak: kumruska 'قومروصفه'

Kumlak→قوملاق (tr: قملاق) Şerbetçi otu, ki Türkler bundan bal ile karıştırıp bir nevi meşrubat yaparlardı.

Kumuc→قوموج (l: قمج) Müferrik, kaşık.

Kumursuka→قومورسقا (tr: قمرسقا)

Kumursaka→قومورصقا (l: قمرصقا, tr: Karınca, neml, mur. (Karıncak 'قارینجاق' gibi.)

Kumgan→قومغان (z) İbik, güğüm.

Kuna→قونا (z) İnek, sini'l-bekara. ('duna' gibi)

Konak→قوناق (l: قناق) Menzil.

Konak→قوناق (z, tr: قناق) Misafir, zayf, mihman.

Konaklamak→قوناقلامق (z, tr: قنقلا (fl) Misafirlige kabul etmek.

Kunan→قونان (tr: قنان) Üç senelik tay.

Konanmak→قونانمق (z) Naz ve nimetle geçinmek. Teneu'm etmek. ('gütmek' gibi)

Konc→قونج (l: قنج) Çorap ve sairenin baldıra gelen kısmı.

Konşu→قونشی (z: قونشی) Komşu, koñşu, car.

Kongur→قونغور (tr: قنغر)

Kongur→قونکور (z) Sarışın, sarı saçlı ve mavi gözlü, kumral.

Konmak→قونمق (l: قندی, tr: قن (fl) Nuzul etmek, nazil olmak.

Konuş→قونوش (z) Gare? Akın, çapulcı? Hücum?

Konuk→قونوق (z, l: قنق) Misafir, zayf, mihman.

Konuklamak→قونوقلامق (l: قنقلادی) Misafir Kabul etmek, ziyafet vermek.

Konukluk→قونوقلق (l: قنقلق) Ziyafet.

Kovlamak→قوولامق (z) Şehata, dilenmek.

Kuvançlamak→قووانچلامق (z: قووانش لادی) Hisset ve behl etmek.

Kovlamak→قوولامق (l: قولدی)

Çekiştirmek, gıybet etmek.

Kovu→قووو (l: قوو) Çekiştirme, gıybet.

Kovurdak→قووورداق (z) Mela, eritilmeyip ?? sade yağ.

Kovurluk→قووورلق (z) Tara, ??

Kovurmak→قووورمق (z) Kavurmak.

Kovuk→قووق (l: قووق) Kof, mücevvef.

Kovmak→قوومق (z: قودی) Dillenmek. (bak: kovlamak)

Kuve→قووه (l: قوا) Deli

Koy→قوی (z) Koyun, ganem, şate. ('koyun' gibi)

Kuyaş→قوياش (z, tr: قياش) Şua'

Koyan→قويان (z, tr: قيان, l: قين) Tavşan, erneb.

Kuyruk→قويروق (z, tr, l: قيرق) Zeneb, dum.

Koyga→قويغه (z: قيجا) Atın iki omuz arasındaki yelesi.

Koymak→قويمق (z, l: قيدى, tr: قى) 1. Def etmek. 2. Bırakmak, terk etmek.

Koyu→قويو (l: قيو, z: قيو, tr: قى) Bi'r, Çah. 2. Kuytu yer.

Kuyumci→قويومجى (tr) Saig.

Kuyummak→قويوممق (z: قويومدى) Gümüş vesaieri işlemek, kuyumculuk etmek.

Koyun→قويون (z, tr, l: قين) 1. Ganem, şate. 2. ?? hacir.

Koyı, kobin?→قويى, قوبين (tr) Bak: قويو, قويون

Kıp→قپ (l: قپ) İdane-i nakit: kıp kızıl.

Kıpmak→قپمق (l: قپتى) Gözü yarı kapamak.

Kıbıstı→قبيستى (z) Makas, mikraz. ('karzi' ve 'zari' gibi.)

Kıt→قیت (l: قت) Az, kalil, bol sandı.

Kıç→قچ (l, tr: قچ) Art ayak dizesi, arka, geri.

Kıçkurtmak→قچقورمق (l: قچقردى)

Mağlubiyete dayanamamak, feryad etmek, yaygara etmek.

Kıçıklamak→قچيقلامق (z) Zagzaga, dokunmak, dokunarak eğlenmek, sarf-ı endaz etmek?

Kıçın→قچين (l: قچين) Ark arka: Niçin kıçın duruyor?

Kır→قير (z, tr) Felek, sema. ??

Kırak→قيراق (tr: قرق) Acı, murr, telh.

Kırat→قيراط (z) Demir-i at.

Kıran→قيران (z) fena, helak.

Kırav→قيراو ??

Kırtık→قيرتق (l: قرتق) 'Abus'ul-vech.

Kırtış→قيرتيش (tr) Kavun ve karpuz kabuğu.

Kırşıldatmak→قيرشلداتمق (z) Karakase. (Köpeği çağırmak demek olan 'karakas' mı?)

Kırtıs→قيرطيس (z) Kuyruk yağı.

Kırtık→قيرطيق (z) Boru denilen maruf çalgı.

Kurgaş→قیر غاش (z) ?? denilen kuş. (?? kuş de denilirmiş)

Kırgı→قیر غی (z) Atmaca, başık. Bk: başık.

Kırgıl→قیر غل (tr: قرغل) ??

Kırk→قیرق (l, tr: قرق) Erbain.

Kırkmak→قیرقمق (z, l, tr: قیرقتی) Hayvanın yapağını kesmek.

Kırlagıç→قیر لا غیچ (l: قیر لا غیچ) Kırlangıç, hutaf.

Kırılmak→قیرلمق (l: قیرلدى) İhlak olunmak, helak olmak.

Kırmak→قیرمق (z: قیرمى, l: قیردى, tr: قیرمى) Kesr ve ?? etmek.

Kırmak→قیرناق (z, tr: قیرناق) Cariye, amuna.

Kırığ→قیریغ (tr) Göz bebeği veya içi. (Bunun doğrusu 'karak' 'قیرق' olsa gerek.)

Kiri→قیری (z) Uc, taraf, kenar.

Kız→قیز (z, l, tr: قیز) 1. Bekr: kız, oğlan. 2. Bint, duhter: Kız kardeş. 3. Behalı (pahalı), gali: Kız buldu: behalendi. (pahallandı)

Kızarmak→قیزارمق (l: قیزاردى)

Kırmızılaşmak, ahire 'احر' (Tuhfet'us-sahibi ?? olarak tecüme ediyor.)

Kızamuk→قیزاموق (l: قیزاموق) Hasbe.

Kızdırmak→قیزدیمق (tr,l: قیزدردى) El-hanik, ??

Kızganc→قیز غانج (z: قیز غانش) Hasis, bencil.

Kızganmak→قیز غانمق (z) Hasislik etmek.

Kızkardaş→قیز قارداش (z) Aht, hemişre.

Kızlık→قیزلىق (z: قیزلىق, l: قیزلىق, tr: قیزلىق) Bekaret, behalilik, gala.

Kızma→قیزما (z) Hanik, hiddet, gazab.

Kızışmak→قیزیشمق (z: قیزیشتى) El-hanik, heycana gelmek, hiyac.

Kızıl→قیزیل (z, l, tr: قیزیل) Ahmer, surh.

Kızılca tırnak→قیزیلجه طیرناق (z) Mutavvak, gerdanlı güvercin.

Kış→قیش (z, l: قیش) Şita, zemistan.

Kış→قیش (yoksa 'قیش' mı) Hardal.

Kışdaş→قیشدش (l: قیشدش) Sahib, arkadaş.

Kışkırmak→قیشقیرمق (z) Bağırarak püskürmek, ra'se. 2. Sah, ??, 'ayt.

Kışlağ→قیشلاغ (z)

Kışlık→قىشلىق (z, l) Şita.

Kısaç→قىصاچ (z: قيصش) Seretan.

Kısrak→قىصرق (z, l: قيصرق, tr: قيصرق) Mecra, ramaka.

Kıstaşmak→قىصطاشمق (z) Galebelik olmak, tezahüm etmek

Kısgak→قىصغاج (l: قيصغ) Sıkacak alet, ???

Kısa→قىصغه (l: قيصغا) Kısa, kasır.

Kıskaç→قىصقاچ (z, l: قيصق) Seretan.

Kıskarmak→قىصقارمق (z) Kısalanmak, kassara ‘قصر’

Kıskanmak→قىصقانمق (tr: قسقان) Hased etmek.

Kıska→قىصقه (z: قيصقا, l, tr: قيصقا) Kısa, kasır, kütah. (Türkmencesi: kısa)

Kısmak→قىصمق (z: قيصتى, l: قىصدى) Sıkmak, sıkıştırmak, hazene, zagata.

Kısa→قىصه (l, tr: قىصا) Kasır. (Bak: قىصقه)

Kısır→قىصير (z, l, tr: قصر) ‘Akim.

Kıg→قىغ (tr, l) Ba‘ar. Koyun tezeği.

Kıgılcım→قىغىلجىم (z: قىغلجىم) Şerare.

Kıgırmak→قىغىرمق (l: قىغردى) 1.

Bağırmaq, çağırmaq. 2. Çığırma, davet etmek. (Türkmençe)

Kıl→قىل (l, tr: قىل) Şa‘ar, muy.

Kılbark→قىلبارق (qlırc) Uzun tüylü av köpeği cinsi.

Kılçık→قىلچىق (z: قىلچىق, l: قىلچىق) Buğday başağının dikenli.

Kılık→قىاق (l, tr) Hulk, tabiat, huy. Bak: kılıgı.

Kılkuyruk→قىلقويروق (l: قىلقيرق, tr: قىلقيرق) Kıt. (Bir kuş cinsi)

Kılkı→قىلقى (z) Hulk, tabiat, huy.

Kılmak→قىلمق (l: قىلدى, tr: قىل) Yapmak, etmek, ce‘ale.

Kılıc→قىلىج (l: قىلج, z, tr: قىلىق) Seyf.

Kılıcır→قىلىجير (z) Şaşı, ahvel.

Kımıldamak→قىمىلدامق (z, l: قىمىلدى) Oynamak, hareket etmek.

Kımız→قىمىز (l: قىمز) Ekşice kısrak sütü.

Kın→قىن (z, tr: قىن) Gılaflık, zarf.

Kına→قىنا (z) Hına.

Kınalamak→قىنلامق (z) Kına sürmek, hanna.

Kınalanmak→قینالانمق (z) Kına
sürünmek, tehanna?

Kınamak→قینامق (z) Azzebe?
Ayıplamak.

Kınanmak→قینانمق (z) Teazzebe?
Ayıplanmak.

Kınışmak→قینیشمق (yoksa 'قانیشمق' veya
'قونیشمق' mı?) (l: قنشطو) Geri dönmek, bir
daha

varmak. Kerre?

Kınamak→قینامق (l: قنا) Cinayet etmek?

Kıvırcık→قویورجیق (l: قیورجق) Cea`de

Kıyıma→قیما (z) Kıyılmış et, ??

Kıyım→قیما (l) Bir nevi kavun veya
karpuz.

Kıyı→قیی (tr) Sahil, kenar: deniz kıyısı.

Kıymak→قیمق (z)

Kabin→کابین (z, l) Mehir, ağırlık.

Kabinlemek→کابینلمک (z) Mehir vermek,
??

Kagıt→کاغیت (tr, fa: کاغذ) Kırtas.

Kak→کاک (z. arabi 'کاک' ten) Çörek,
habz.

Kan→کان (tr, fa) Maden.

Kavur→کاوور (tr, l, fa 'کیر' den) Kafir.

Keb→کب (z, l: کاب) Kalıb.

Kebeş→کبش (tr: کباش) __, baş gözü?

Kepek→کپک (l, z: کاباک) Nehal.

Kebe→کبه (l: کبا, z: کابا) Karnı şiş

Ketmek→کتک (z: کاتی) Gitmek.

Ketürmek→کتورمک (l: کتوردی) Bak:
Getirmek.

Ketük→کتوک (l) Nerduban, süllem.

Ketirmek→کتیرمک (z: کاتردی) ??

(Keltürmek→کتیرمک -keltirdi→کتیردی
gibi)

Ketik→کتیک (z: کاتیک) Gedik, mütellem.

Ketilmek→کتیلمک (z: کاتیلدی) Gedilmek,
mütelleme.

Kecelün? →کجلون (z: کاجلون) Cühhaze?

Sıçrayarak çabuk yürüyen? Zıb zıb
giden?

Keçmek→کچمک (l: کجتی, z: کاشتی, tr:
کچ (فل) Ubur ve merur ve tecavüz
etmek??

Keçit→کچوت (tr: کاجوت) Geçit, meade.

Kece→کجه (l: کجا, z: کاجا, tr: کجا) Leyl.

Keçe→كچه (l: كچا, tr: كچا) Keçe, halı
kilim. (Türkmençe olup kıpçakçası ‘کبز’
dir)

Keçi→کچی (l, tr: کچی, z: کاشی) ??

Keçi→کچی (tr) Geçit.

Keçit→کچیت (z,l: کچیت) Geçit.

Kecikmek→کجیکمک (z: کاجیکتی, کاجکدی) 1.
Geç kalmak. 2. Gaib ?? olmak, ??

Kedadir→کداییر (z) Bak: bugaluk.

Kedük→کدوک (l: کدک) Gedik, ??

Kedük→کدوک (z: کادوک) Saman, tebin.

Kiran?→گران (tr) Taşlı, kiran su?

Kereb→کرب (l, tr, rumce: _Gemi,
sefine.

Kerbiç→کریبچ (tr) Top? haşebe.

Kerpik→کریپک (z) Hadiba, meje.

Keret→کرت (z: کارات) Defa, mera.

Kerterki→کرتیرکی (z: کارتارکی) Gerisinin
gerisi, ??

Kerdek→کرتک (z: کارتاک) Küçük oda,
halvet, gerdek.

Kerdek→کرتک (z: کاریتاک, کرتک) Çindikli,
mahzen?

Kertmek→کرتمک (l: کرت, کرتدی) Kertik
etmek, çindilmek.

Kertme→کرتمه (tr: کرتما) Armut.
(türkmençe, ‘آرموط’)

Kertuk→کرتوک (l: کرتک) Kertik, çentik,
mahzen?

Kerti→کرتی (tr, z) Doğru, gerçek, kerti
ayet.

Kertik→کرتیک Bak: Kertük.

Kertinmek→کرتینمک (z) Çentiklenmek,
kertik olmak.

Kerçek→کرچک (z: کارشاک) Doğru,
_ (‘kerti’ gibi)

Kersen→کرسن (l) Tekne, ??

Kerşen→کرشن (tr: کرشان) Düzgün, istiba‘

Kirfık→کریفیک ‘kirpik’ten galat mu`rab.

Kerek→کراک (l, z: کاراک) Hacet, lüzum.

Kerkes→کركس (z: کارکاس) __, kartal.

Kerkli→کرکلی (z: کاراکلی) Muhtac.

Kerki→کرکی (l, tr) Dülger kesen veya
balta.

Kermek→کرمک (z: کردی) Uzatmak,
temdid etmek.

Kermen→کرمن (tr: کرمان) Şehir, kasaba.

Kerevet→کروت (z: کروات) Keres.

Kürüm→کروم (tr) Dehr, zaman.

Kereyag→کرمیاغ (tr, z: کرایاو) Kaymak, zubd.

Keritmek→کریتمک (z: کرتی) Kertmek, çindiklemek.

Keriş→کریش (l: کرش) Tepe, ??

Kerişmek→کریشمک (l: کرشتی)

Kerinmek→کرینمک (z: کارندی) İnnek, alçalmak, tehattata. (Yoksa 'uzanmak' mı?)

Kez→کز (l, z: کاز) Defa, kere.

Kermek→کرمک (tr: کر) Asmak, kere koymak?

Kez→کز (l) Yay girişine oka dokunan yeri.

Kezdirmek→کز دیرمک (l) Dolaştırmak, tetribe??

Kezlik→کز لک (l) Çakı.

Kezmek→کز مک (l, tr) Dolaşmak, tavaf etmek.

Kestane→کستانه (z: کاستانا) Kastil?

Kesiklemek→کسکلمک (l) Doğramak, iri yarı parçalara ayırarak kesmek.

Kesekmek?→کسکمک (l: کسکتی) ??

Keski→کسکی (z: کاسکی) (کسکو) ??

Keslubki?→کسلوبکی (z: کاسالبکی) ??

Kesmek→کسمک (l: کستی, z: کاستی, tr: Kat' etmek. (فل) کس

Kesinmek→کسینمک (z: کاسندی) Munkati' olmak, kesilmek.

Kesük→کسوک (veya کسوک) (l: کسک) ??

Kesük→کسوک (l: کسک) Harem.

Kesici→کسیجی (l) Kati'

Keşke→کشکه (l: کشکا) Kaşki.

Keşel→کشل (l: کاشال) Taş başlı?

Keşel→کشل (z: کاشال)

Keşur→کشور (z: کاشور, l: کشر) Cezer, havuç.

Keşir→کشیر (tr) (Yazar burada boş bırakmış anlamı havuç'tur.)

Keşiş→کشیش (z: کاشیش) Rahip.

Kekeş→ککش (l) Alın, nasiye.

Kekek? →ککک (z: کاکاک) Alın, nasiye.

Kekegü→کککو (z) Dilsiz, ehres.

Keklik→ککلیک (l: ککلیک, z: کاکلیک) Hacı, decacu'l-cins.

Kel→كل (z: كال) Tas başı.

Keleben→كلبن (l: كلبان) Meczum, miskin
?? mübtela.

Keltirmek→كلتيرمك (z: كالتيردى, tr: كلتير)
Getirmek, ??

Kelte→كلته (tr: كلتا) Bukalemun, harnub,
keler.

Keldecek→كلدهجك (l: كلدجك) Gelecek.
(‘Gelcek yıl’ olsa gerek.)

Keler→كلر (tr: كلار: Kellar galattır)
Kertenkele.

Kelek→كلك (z: كالاك) Belaric?
(Bildiğimiz ‘kelek’ mi?)

Kelmek→كلمك (l: كلدى, z: كالدی, tr: كل)

Keli→كلى (tr, z: كالى) Buğday dövecek
tas veya ekne, careşe.

Kelim→كليم (z: كاليم, l: كاليم)

Kelin→كلين (z, tr: كالين, l: كلن) Arus.

Kemür→كمور (l, tr: كمر) Kömür, fahm.

Kemürdek→كمردك (l: كمردك) Gevrek
kemik. (Kıkırdak)

Kemürmek→كمورمك (l: كمردى) Kemiği
ön dişlerle ufak ufak kopararak yemek.

Kemülgen? →كمولكن (l: كملكن) Şiddetli
korku.

Kemi→كمه (z: كاما) Gemi, sefine.

Kemeci→كمهجى (z: كاماجى) Gemici,
milah?

Kemi→كمى (l, tr, z: كامى) Gemi, sefine.

Kemici→كمجى (tr) Milah.

Kemirmek→كميرمك (z: كامردى) Kemiği
ısıarak fare gibi yemek.

Kemişmek→كميشمك (z: كاميشتى, tr:
Bırakmak, koymak, salmak.

Kenbemek??→كنبمك (z: كنبدى) İstihrac
etmek, şebirmek.

Kent→كنت (l, tr, z: كانت) Karye, beled.

Kente→كنته (z: كاناتا) Birden bire,
beğteten, fūcaeh (fūcaeten), ale’l-fadl:
kente geldi.

Kencik→كنجك (l) Misk kokusu,?? Misk.

Kendek→كندك (l) Göbek, sere.

Kendel→كندل (Bundan mı?) ??

Kend’→كند (z) Nefes, zat, kendi=
nefsim, kendim.

Kendü→کندو (l) Takendi nefsi, kendi öz biraderi. (Yoksa asıl 'kend' olup ahirindeki 'vav' zamiri kayıp mı?)

Kende→کنده (l, fa) Prasa, kurras.

Kendir→کندیر (l: کندر, z: کاندز) Kinnab.

Kensei →کنسی (z) Nefes, zat: kensi: kendisi.

Keneşke→کنشکه (l: کنشکا) Meşveret, meşveret-ü müzakere.

Kenk?→گنگ (z: کنگ) Vasi', geniş.

Kenker→کنکر (tr) Enginar.

Kenkez→کنکز (z: کانکاز) Yavaş, kolay, hayyin.

Kenkeşmek→کنکشمک (z: کنکشتی)

Müşavere etmek, akde geliş ve müzakere etmek.

Kenkel→کنکل (z: کانکل, کانکال) Mizah, şaka, latife : kenkel eyledi.

Kenkelci→کنکلجی (z: کانالجی) Şakacı, mizah.

Kenkellemek→کنکالمک (z: نکلدی) Latife etmek.

Kene→کنه (l, tr: کنا, z: کانا) Maruf hayvancık, kurad?

Keniklemek→کنیکلمک (z: کانکلدی)

Genişlemek, tevsî'.

Kenince→کنینجه (z: کانینجا) Mehil.

Kövde→گوده (tr) Beden, cisim, cüsse.

Kövdeli→گودلی (z: کاودالی) Cüsseli, meydan.

Kevrek→گورک (l) Peksimad.

Kevşemek→گوشمک (l) Geviş getirmek.

Kevşenmek→گوشمند (z: کوشاندی) Geviş getirmek.

Künlemek→گونلمک (l) Sülük etmek, yola künledi.

Kevru→کور (l: کور) Bisat, döşeme, kilim.

Kevük→کوک (l: کوک) İncir, tin.

Kevülmek→کولمک (l: کولدی)

Hareme.(هرم)

Kehel→کهل (z, fa) Tembel, keslan. (Türkmençe olup kıpçakçası 'armaru')

Key→کی (l, tr) İyi, ceyyid, nik. (Kıpçakçası 'eyük')

Keykenük→کیکنوک (l: کیکنک) Lülve, butka? Calma denilen kuşların ismi müşterektir.

Keykirmek→کیکر مک (z: کایکردی) Tecessa?

Keymek→کیمک (l, z) İlbas etmek.

Keydirmek→کیدیر مک (l) İlbas etmek.

Keyesi→کیسی (l) Libas, roba.

Kenik→کینک (tr) Geniş, vasi'.

Keynemek→کینمک (l) Kuş yuvasını bırakıp başkasına konmak.

Keyik→کیک (tr: کیک) Ahu.

Köb→کوب (z, tr: کب) Çok, kesir.

Küb→کوب (z, tr, l: کب) Zeyde? Maruf kab.

Küb→کوب (l: کب) Edat-I muallik: küplük ??

Köpri→کوپری (z, l: کبرو, tr: کبری) Cısr, kantara.

Köbek→کوبک (l, tr, z: کبک) Sere.

Köpek→کوپک (tr, l: کپک) İt, kelb.

Köbelek→کوبلاک (z: کوپالاک) Uzun tüylü köpek.

Köpdek→کوبدک (z: کویتی) Kaynayıp taşmak, kabarmak, taşmak. (Köpüğü çıkmak.)

Köpürcük→کوپورجوک (z) Sandık. ('Kabarcık' gibi.)

Köpürmek→کوپورمک (l: کپردی) Rega?

Köpük→کوپوک (z, l: کبک) Ragve.

Küpe→کوپه (l, tr: کبا, z: کوبا) Maruf kulak ziyneti,

Köt→کوت (z, l, tr: کت) Dubur.

Kötlemek→کوتلمک (z: کوتلادی, l: کتلدی) Livata etmek? ('Tüklemek' 'توکلمک' dahi derlermiş.)

Kütlemek→کوتلمک (z: کوتلادی) Gütmek, ray etmek. ('Gütmek' gibi.)

Kötlenmek→کوتلنمک (z: کوتلاندی) Muhneslik etmek.

Kütmek→کوتمک (z: کوتدی) Ray etmek.

Kötücü→کوتوجو (z) Rayi.

Kötürmek→کوتورمک (z, l, tr: کتر) 1. Haml etmek, kaldırmak. 2. Nakl etmek.

Köç→کوچ (z, l: کچ, z: کوش) Nakl, intikal, nakl-ı mekan.

Küç→کوچ (z, l: کچ, z: کوش) Kuvvet. Küçi yeter: kavi?

Küçsüz→کوجسز (tr: کچسز) Kuvvetsiz.

Köçken→کوچکن (l, tr: کچکن) Nesir, kartal.

Küçlemek→کوچلمک (z) Kuvvetli olmak.

Küçli→كوچلى (tr) Kuvvetli, kavi.

Köçmek→كوچمك (l, tr: كچندى) Nakl-ı mekan etmek.

Küçemek→كوچمك (l: كچتى) Kuvvetten düşmek.

Küçük→كوچوك (l: كچچك, z: كوچوجوك) Pek küçük, asgar.

Köçe→كوچه (z: كوجا) Kamhi.

Kör→كور (z, fa) ‘Ama.

Kür→كور (z) İker? Kur? (Göz olacak)

Kör→كور (z, fa) Kabir, mezar.

Körpe→كورپه (l: كوپا) Sütten kesilmiş kuzu.

Kürd→كورد (l: كرد) Ayva. (Kıpçakça.)

Küreşmek→كورشمك (l: كرشدى, tr: كرش, z: كوراشتى) Pehlivanlık etmek, musara.

Küreş→كورش (l: كرش) Musara.

Körsetmek→كورستمك (z: كورساتى) Göstermek. (‘körkernek’ gibi.)

Kür?→كور (tr) Keçe, kilim, halı. (‘saralarında’ gibi.)

Kürk→كورك (z, l, tr: كرك) Ferve, post.

Körk→كورك (z, l, tr: كرك) Güzellik, has.

Kürek→كورك (tr: كرك, z: كوراك)

Körkezmek→كوركزمك (z, l) Göstermek. (‘Körsetmek’ gibi.)

Körklü→كوركلو (l: كركلو) Hüsn-ü cemal sahibi.

Körken→كوركن (l: كركن) Gören, nazar, bakış.

Kürkülemek→كوركولمك (z: كوركولماك) Guruldamak. (‘Buramak’ ve kurulduramak’ gibi.)

Kürlemek→كورلمك (l: كيرلدى)

Körmek→كورمك (l: كردى, tr: (فل)كر) Ebsara, basar.

Kören→كورن (l) Basar. (Türkmence, kıpçakçası: körken.)

Kürüncük→كورونجوك (tr: كرنجوك) Cep.

Körüş→كوروش (l: كرش) Musafhe.

Körik→كوريك (Yoksa ‘kiruk’ mu?) (l: ??) (كرك)

Köz→كوز (z, l, tr: كز) 1. ‘Ayn, çeşm. 2. Aynu’l-ma’, bigar. 3. Kor, cemre.

Küz→كوز (z, l: كز) Sonbahar, harif.

Köztü?→كوزتو (l: كزتى) Ayna, mirat.

Közetici→كوزتجى (z: كوزتجى) Keşşaf.

Közetmek→كوزئتمك (z: كوزاتى) Riayet etmek. ('Közölmek' gibi.)

Küzermek→كوزرمك (l) ??

Közsiz→كوزسز (l: كزسز) 'Ama, kör, nabeyan.

Köz kırpmak→كوزقريمق (z) Gamz ve işaret etmek.

Közgi→كوزكى (z) Ayna, mirat.

Közlemek→كوزلمك (z, l: كزلى, tr: كزلا) 1. Bakmak, nazar etmek. 2.

Beklemek, intizar etmek.

Küzen→كوزن ?? (İkisi bir mi?)

Közenek→كوزنك (z: كوزانك) ??, nikab. ('Yaşmak' gibi.)

Közının aydın→كوزنك ايدىن (z: كوزنك ايدىن) Karn-ı ayn.

Közünmek→كوزنمك (tr: كزن) Saklanmak, örtünmek, görünmemek.

Közdüdük→كوزدودوك (l: كزددك) Göz değmesi.

Közgü→كوزكو (tr) Ayna, mirat.

Közik→كوزيك (tr: كزك) Büyük gözlü.

Köz yummak→كوزيوممق (z: كوزيوممى) Göz kapamak, grmezliğe kelmek, a'maş.

Köstermek→كوسترمك (l: كستردى) İbraz etmek.

Köstek→كوستك (z: كوستاك, كستك) Kayd, ya enib(boyuna) şikal. ('Gişan' ve 'kuşak' gibi.)

Kösteklemek→كوستكلمك (z: كوستاكلادى) Köstek ve ve bend takmak.

Küski→كوسكى (l: كسكى) Bıçkı, menşar.

Küsmek→كوسمك (z: كوستى, l: كستى, tr: Gücenip çekilmek, cerade.

Küsenmek→كوسنمك (l: كسندى, tr: كوسا) 1. Ateş. 2. Kızıştırmak, parlatmak. 3. Müştak olmak, arzulamak.

Küsük→كوسوك (ya 'كسوك') (l: كسك) Meşaha?

Kösevü→كوسوو (l: كسوو, z: كوساو) Ateşi karıştırap parlatacak demir.

Köse→كوسه (z, tr: كوسا) Kılız, ecri.

Köştebek→كوشتبك (z: كشتبك) Köstebek, hal. ('Naman' 'sokur' gibi.)

Köşk→كوشك (z, l) Kasır, saray. (Korıgan)

Köşek→كوشك (l, tr) Deve yavrusu, fasıl.

Köşne→كوشنا (z: كوشنا) Kubbe.

Köşki→کوشکی (z: کشکی) Ateşi
karıştıracak demir. ('Kösevi' gibi.)

Gök→گوك (z, l, tr: گك) 1. Mavi, ezrak.
Kürgök= mas mavi. 2. Sema, asman.

Kök→كوك (z, l, tr: كك) 1. Asıl, bih. 2.
Cins, ırk, soy.

Kök→كوك (tr) Saman, tebin. ('Kürek'
gibi)

Kökberez? →كوكباراز (z: كوكباراز)
Lacivert.

Kökçek→كوكچك (z: كوكچك) Güzel,
melih. ('Özden' ve 'yakşı' gibi.)

Kükerçin→گوگرچين (z: ككرچين, tr: كورچين)
Hamame, kebuter.

Kökerdaş→كوكرداش (tr) Süt kardeş.

Kükrek→كوكرك (z, tr: كوكراك) Ra'd, gök
gürleme?

Kökremek→كوكرمك (l, tr: ككرمك, z:
كوكرادی) Gök gürlemek, ra'de.

Könültaş?→كوكلتاش (tr) Muhib. (Süt
birader?)

Könlek→كوگلك (z) Kamis. ('Kömlek'
gibi.)

Köklük→كوگلك (z) Mavilik, zerk.

Kökem→كوكم (z: كوكام)

Köken→كوكن (l: ككن, tr, z: كوكان) Bir
nevi siyah erik, bir kuş?

Kökenek→كوكنك (z: كوكانك) Müherrir. (
'kesin' gibi)

Kövde→گوده (z: كودا) Cüsse.

Küvercin→كوورچين (tr: كورچين)
Hamame. ('Kükercin' gibi.)

Küvek→كووك (l: كوك) ??

Küvelek→كوولك (l: كوك) Sehleb?

Küvüldür→كووولدور (z) Kervan.

Küher→كوهر (tr: كوه, z: كوهار)
Cevher, elmas.

Köy→كوی (tr) Karye. ('Kent' gibi.)

Köyek (köyük)→كويك (l: كيك)
Yanık, mahruk. (Doğrusu 'köyik'
'كوييك')

Küyegü→كويگو (z, tr: كويگو) 1. Damat,
sihr. 2. Yeni evlenmiş adam, güvey.
('Kükev' gibi.)

Köymek→كويمك (z: كويدي, tr: كوی)
Yakmak, ihrak.

Köyünmek→كوينمك (l: كيندي) Yanmak,
muhterak olmak.

Küyündürmek→كويندیرمك (z, l: كيندردي, tr:
كيندر) Yakmak, ihrak.

Küyüz→کویوز (z) Halı, bisat. ('Kiyiz' gibi.)

Küye→کویه (z) Damat, sihr. 2.
Kayın ana, hamah.

Küye→کویه (z) Güve denilen maruf kurt.

Köyülmüş→کویولمش (z) Yanmış, muhtarak.

Köyik→کوییک (z) Yanık, mahruk.

Kibi→کیبی (z) Mesel.

Kit→کیت (tr: کت) Bak: köt.

Kitmek→کیتمک (l: کتی, tr: کت) Rah, zeheb.

Kiçikez→کیچکز (z) Küçücük.

Kiçmek→کیچمک (tr: کچ (فل))

Kiçi→کیچی (l: کچی) Küçük, sagir.

Kice→کیجه (tr: کیجا) Leyl, şeb.

Kicimek→کیجیمک (z) Pahalaşmak, gela.

Kir→کیر (z, l, tr: کر) Vesih.

Kirli→کیرلی (z) Kunfuz.

Kirpic→کیرپیچ (z) Tub.

Kirpik→کیرپیک (z, l: کرپک) Hadab

Kirtü→کیرتو (l: کرتو) Doğru, sıddık:

Kitrü sözlemek: doğru söylemek.

Kirtülemek→کیرتولمک (l: کرتلدى) Tuba ve hayrı söylemek.

Kireç→کیرچ (tr: کیراچ) Casse.

Kirçek→کیرچک (tr: کرچک) Gerçek, sahih.

Kirşin→کیرشن (yoka 'کیرصن' mi) (z: کیرشان) Düzgün, isfidac.

Kirlik→کیرلک (l: کرلک) Kirli.

Kirmek→گیرمک (z: گیردی, l: کردی, tr: گیردی) Duhul etmek.

Kiru→کيرو (tr: کرو) Geri.

Kiruk→کيروک (l: کرک)

Kiritme (ya: kirtme)→کیریتمه (l: کیرتمة) Armut. ('Kirtme' türkçe.)

Kiriş→کیریش (z, tr, l: کرش) Veter.

Kiriş→کیریش (l: کرش) Oyun arkadaşı.

Kirişmek→کیریشلمک (z: کرشلادی) Kurmak, ??

Kiz→کیز (z) Keçe, halı. ('Kiz' ve 'kuyuz' gibi.)

Kizlemek→کیزلمک (z: کیزلادی, tr: کزلا (فل)) Saklamak ve ihfa etmek. ('Saklamak' ve 'pişirmek?' gibi.)

Kızlenmek→کیزلنمک (tr: کز لان (فل)

Saklanmak, ihtifa etmek.

Kiş→کیش (z, fa) Okluk.

Kiş→کیش (z) Samur. ('Kökenek' gibi.)

Kişek→کیشک (l: کشک) Keşkeş, sütlü
buğday yemeği. (Farsiden menkul ve
arabide metluldur.)

Kişen→کیشن (tr: کشان, z: کیشان) Ayak
bendi, köstek.

Kişnemek→کیشنمک (z, l, tr) Sahale?
(سهل)

Kişma→کیشما (l, tr, z: کجما) Enar, adem.

Kilit→کیلیت (l: کلت, z, tr: کیلت) Rumcadır.
(Mazuzna? : kilit.) Miftah, anahtar.

Kilikçe→کیلیکجه (l: کلکجا) Minder örtüsü.
(`kirlice`den midir)

Kelim→کلیم (tr: کلم, fa)

Kim→کیم (l, tr: کم) Men.

Kimse→کیمسه (l: کمسا)

Kindir→کیندیر (tr: کندير) Kenevir, kunnab.

Kinlemek→کینلمک (l: کنلمک) Haset etmk,
kıskanmak.

Kini→کینی (l: کنا) Haset, kıskanç, garaz.

Kiydirmek→کیدیرمک (l: کیدردی) Elbese.

Kiyisi→کیسی (Bak: کیسی) (l: کیسی)
Giyecek şey, libas.

Kiyemek→کییمک (Bak: کیمک) (z: کیدی) Lebis.

Kiyemek→کیمک (z: کیماک) Lebis, giyecek
şey, esvab.

Kız→کیز (l) Keçe, halı. ('کوز', 'کیوز', 'کز')
dahi yazmışlar.)

Lap lap→لاپ لاپ (l: لالب) Ağır ve yavaş:
lap lap gelir.

Lacin→لاچین (l, tr) Şahin.

Leblebi→لبلبی (l: لبلبو) Maruf kavrulmuş
nohut.

Leklek→لکک (l) ??

Lor→لور (l: لر) Karyetun halvetun? El-
masiyesi?

Lorp→لورپ (l: لرب) Süratle ve birden
bire manasını ifade eder: lorp girdi.

Loğ→لوغ (l: لغ) Kıpçakça lugatinde 'lı'
gibi edattır.

Loğ→لوغ (l: لغ) Toprağı düzeltip
basmaya mahsus ustuvane ağır taş.

Loğlamak→لوجللمق (l: لغلدى) Mezkur taşlar toprağı bastırıp ?? etmek.

Lak→لاق (l: لق) Lisan-ı avamda taaccüp edatıdır. (‘La havle ve le kuvvete’den _)

Lök→لوك (l: لك) ?? deve.

Lirp→ليرپ (l: ليرپ) Ale’l fadl: lirp geldi.

Macı→ماجى (l, z, tr) Kedi, sennur, kıt.

Marul→مارول (z) Has.

Mazi→مازى (z) ‘Afs.

Maktamak→ماقطاماق (z) Meth ve ahd’us-sena etmek.

Maktavcı→ماقطاوجى (z) Meddah.

Mama→ماما (l) Yaşlı kadınlara verilen ünvan.

Mamuk→ماموق (l, tr, z: ماميق) Pambuk, Koton.

Mamruc→مامروج (l: ممرج) Ayı yavrusu.

Mantar→مانطار (l: منطار) Keme.

Manglamak→مانگللمق (l, z) Ezan vermek.

Manglayı→مانگلایى (z) Alın, cephe.

Mayak→ماياق (tr) Koyun tezeğı, kığ.

Maya→مايا (z) Peynir mayası.

Mayruk→مايروق (z) Dişleri veya parmakları seyrek, ??

Maytı→مايطى (z) Topus, debus.

Mayrılmak→مايريلمق (z) İyilik, eğilmek, levli?

Maymun→مايمون (z, l: ميمون) Kırd. (bak: pıcın veya bıçın)

Mecik→مچيك (l) Debus, topuz.

Mertek→مرتك (l) Çatı ağacı, sert?

Mercimek→مرجمك (l, tr) Ades.

Murdar→مردار (l, fa) Necis.

Mervari→مروارى (tr, fa: مرواريد) İnci?

Mezdeki→مزدكى (l) Mastaki, sakız.

Meskit→مسكت (l, fa) Mescit, cami.

Müşk→مشك (l) Misk.

Mogl→مغل (l, tr) Bak: Mongol.

Meñiz→مئز (tr) Çehre, sima, beniz.

Melemek→ملمك (l) Koyun bağırma.

Men→من (l) Benek?

Men→من (l) Ben, ene.

Menz→منز (l) Yüz levni, çehre, benz.

Menzemek→منزمك (l) Benzemek,
müşabih olmak.

Mengü→منكو (l, tr) Daima, sermedi.
Mengü su: ab-ı hayat.

Menli→منلى (l) Benli, zühal.

Menzu→منوز (l: منز) Pınar, menba‘

Mey→مى (l) Beyin, dimağ. (Türkmence
‘beyni’)

Meyin→مين (l) Kıl ve gabr manasını
ifade eden edattır: gelmiş, gelmekzin,
gelmezden evvel.

Mort→مورط (z) As, mersin.

Müz→موز (z)

Müzd→موزد (z, l: مزد, _fa)

Mevt→موت (l) ?? (Cuyan ölmüş?)

Müşteci→موشتجى (l: مشتجى) Müjdeci,
mübeşşir.

Muştulamak→موشتولامق (l: مشتلدى, z:
موشطلادى) Müjde vermek, tebşir etmek.

Muştuluk→موشتولوق (l: مشتلق) Müjde,
beşaret.

Mulamak→مولامق (l: ملدى) Sığır
bağırarak.

Mum→موم (l) Şem‘

Mu→مو (l) Edat-ı istifhamdır.

Mun→مون (l: من) Hacet, ihtiyac, zaruret.

Muncuk→مونجوق (l: منجق) Boncuk,
harez? (‘Bukuk’ gibi.)

Munda→مونددا (l: مندا) Burada, hena.

Mongol→مونغول (l: منغل) Maruf kavim,
moğol.

Möng→مونگ (z) Bön, alık, saf, mefsil?

Mung→مونگ (z) Siyah?

Munlu→مونلو (l: منلو) Muhtac, zarureti
olan.

Munu→مونو (l: منو) Göbeğin kesik
parçası.

Müyin→مويين (tr: مين) Çorba, et suyu.

Muyuz→مويوز (z, l: ميز) Boynuz, karn.

Mıh→ميخ (z, l, fa) Çivi, ekser, mismar.

Mıhlamak→ميخلامق (z, l: مخلى)

Muhlamak, mehera? (Mıklamak’ dahi
derler.)

Mizkanmak?→ميزقنمق (l: مزقندى)

Imızganmak, uyuklamak.

Mira→ميرا (z) ??

Mısmıl→ميصمیل (l: مصمل) Tahir.

Mıklamak→مىقلامق (l: مقلدى) Bak:
Mıhlamak.

Min→مين (l: من, tr: مين) Bin, elf, hezar.

Minmek→مينمك (l: مندى, tr: قل) Binmek, rukub.

Meyin→ميين (z) Beyin, dimağ. ('Beyni' gibi.)

Nar→نار (tr, fa: نار) Rumman.

Naz→ناز (l, fa) Delal.

Nazik→نازيك (z: نازيك, l: نازك) Zarif, naim.

Nazlamak→نازلامق (z)

Nazlanmak→نازلانمق (z: نازلانمق) Tedellül etmek.

Nete→نته (l: نتا) Nasıl, keyfe.

Nice→نجه (l: نجا) Nice, kadar.

Neste→نسته (z: ناستا) Nesne, şey.

Nesne→نسنه (l: نسنا) Şey.

Nelk→نلك (l) Niçin, lime?

Namaz→نماز (l, tr, fa) Salat.

Namazlagu→نمازلاغو (l: نمازلاغو) Seccade.

Nemezsin→نمزين (z: نمازين, fa: نمزين)

Bilek? Eyerin altına konulan keçe.

Neme→نمه (l, z: نما) Bir şey, neme bir ??
mi?

Nevbehar→نوبهار (tr, fa) Rabi`

Nevruz→نوروز (l: نوروز) İlk baharde en
evvel açan ?? çiçek.

Nokta→نقطه (z: نوقطا, tr: نقطا) Yular.

Nokut→نقوطه (z) Nohut, has? ('Lablabü' gibi?)

Nöger→نوگر (z: نوکار) Bende, rikiyet,
köle.

Ne→نه (tr: نا)

Nice→نيجه (l: نشا) Niçin, lime.

Nişan→نيشان (l, tr, z) Alamet.

Nişanlamak.

Vocak?→ووجاق (tr: ووجاق) Ocak, kanun.

Vurak→ووراق (tr: ورق) Evrak, ??

Vurmak→وورماق (tr: ور) Urmak, darp
etmek.

Ya→يا (l, tr) yay, kavs, keman.

Yabak→ياباق (z) Ebu karvan?

Yabaglı→ياباغلى (z) Bir yaşına varmamış
tay.

Yabagi→ياباغى (tr: يياغو)

Yapak→ ياپاق (z) Kırılmış hayvan tüyü,
??

Yaban→ يابان (z, tr) Çöl, yer.

Yaprak→ ياپراق (z, l, tr: يېرىق) Varak, berk.

Hamaşa→ هاماشا (z) Adet, resm. ('Töra'
gibi.)

Hay→ هاى (l) Nida.

Hüner→ هونار (z: هونار) Sefat, tabiat.

Hayad→ هيااد (l) 1. Avlu, taşlık. 2.

Meydanlık, saha. 3. Tek, vahid.

Hiç→ هيچ (z: هيش) La şey.

Yabsamak→ يابسامق (z: يابسادی) Gügeç?

Yapsı→ ياپسى (z) Kene, kirad? (Yaves,
kene, köz, sakurga gibi.)

Yaplak→ ياپلاق (z, l: يېلاق, tr: يېلاق) Çıplak,
uryan, (Mesah? (Z))

Yabuldurak→ يابلدراق (tr: يېلدراق) Yaprak,
varak. (Kıpçakça olup türkmencesi
'yabrak'.)

Yapmak→ ياپمق (l: يېپتى, z: ياپتى, tr: ياپ (فل)
1. Bina etmek, tesisi etmek. 2. Örtmek,
setr etmek. 3. Kapamak, kilitlemek.

Yaplanmak→ ياپلانمق (z: ياپلندى)
Örtünmek,

Yapınmak→ ياپنمق (tr: ياپن (فل) 1.

Kapanmak, örtünmek. 2. Yapışmak.

Yapıcı→ ياپچى (tr) Mimar, benna.

Yapış→ ياپيش (tr: ياپيش) İltisak?

Yapıştırmak→ ياپيشتيرمق (tr: يېشتير) İltisak
etmek, mezeka.

Yat, yatmak vesaire bak: yat 'ياط'
vesaire.

Yatsı→ ياتسى (tr: ياتسو) 'İşâ.

Yaçı→ ياجى (z) Yağ yapan, kavvas.

Yadiker→ يادىكار (z: يادىكار) Süreyya.
(‘Ülker’ gibi.)

Yahni→ ياخنى (z) Selike.

Yar→ يار (l, z, tr: ير) Uçurum, cerf,
makbid. 2. Ağzı suyu, rik.

Yarangan→ يارانغان (l: يرانغن)

Yarankan→ يارانقان (z) Yardımcı, halık,
aferinde.

Yaratmak→ ياراتمق (z: ياراتى, l: یرتى, tr:
(فل) يارت Halk etmek. ('Dürütmek'
'türemek' gibi.)

Yarasa→ ياراسه (l: ياراصه, z: ياراسا, tr:
Vetvat. (یرسا)

Yarak→ ياراق (z) 1. Işık, aydınlık, da'a . ('Yarkın' gibi.) 2. Yarım, şakk. ('Yarım' gibi.)

Yaraklamak→ ياراقلامق (z, l: ييرقلدى, tr: (فل) ييراقلا Techiz etmek.

Yaraklanmak→ ياراقلانمق (z, tr: ييراقلان (فل) Techiz etmek.

Yaralı→ يارالى (z) Yaralı, mecruh, yaralmış, şekuk.

Yaramak→ يارامق (z, l: ييردى) 1. Olmak, muvafık ve münasib olmak. 2. Nafi ve faideli olmak.

Yaran→ ياران (z: يرن, ياران) Derin, amık. ('Şingil' gibi.)

Yarbuz→ ياربوز (z) Nemmam, münafık. (Ar: curbuz)

Yarbug→ ياربوغ (z: Carbu`?)

Yarkanak→ يارقاناظ (z) Yarasa, vetvat.

Yarkın→ يارقین (z, l: يرقن) 1. Ziya, nur. (z) Yarkık gibi. 3. Yarak, şimşek.

Yarıl-gamak→ ياريلغامق (l: يرلغدى) Af ve merhamet etmek, rahm etmek. (tr: يرلغا (فل))

Yarlıgan→ يارلغان (tr: يرلقان) Rahim.

Yarmak→ يارمق (z, l: يردى) 1. Kesmek, şek etmek. 2. Yaralamak.

Yaramak→ يارامق (z: يارامق, tr: يرمق) Dirhem, marf sikke, akçe. (Ağrı ve akçe gibi.)

Yarmaşmak→ يارماشمق (z) 1. Neleka? 2. Tenazur.

Yarma→ يارما (z: يارما) Dövülmüş buğday ve bulgur yapılarak, ??

Yaruk→ ياروق (l: يرق)

Yarık→ ياریق (z) Ziya, nur, şua`

Yarık→ ياریق (l: يرق) Yarılış, meşuk.

Yarık→ ياریق (tr: يرق) Cevşen, zırh.

Yarıkçı→ ياریقچی (tr: يارقچی) Cevşen yapan.

Yarındırmak→ يارينيرمق (l: يرندردى) Atı alıştırmak, tezhir?

Yarışmak→ ياریشمق (tr: يرش (فل)) Yarış ve musabaka etmek.

Yarınmak→ يارينمق (yahud يارانمق veya يارونمق (l: يرندى) Ata alışmak? Perhizle ta`lim olunmak, zahura.

Yarım→ ياریم (l: يرم) 1. Şak, yarılmış, parça, yarım. 2. Nisf.

Yarın→ یارین (tr, z: یران) Ferda, gaza.
(‘Tan’ gibi.)

Yaz→ یاز (l) Bedi`, yeni.

Yaz→ یاز (z) Sayf. (Aslı yay)

Yazmak→ یازمق (z, tr, l: یزدی) 1. Tahrir etmek, ketebe. 2. Hat etmek, _ (Yazuk, yazık bütündür.)

Yazu→ یازو (l) Kitabet, hat.

Yazuk→ یازوق (l, tr: یزق, z: یازیق) Hatie?
Hata, cürm.

Yazuklamak→ یازوقلامق (l: یزقلدی) Hata etmek.

Yazı→ یازی (l, tr, z) Sahra, ova, deşt.

Yazık→ یازیق (z) Bak: Yazuk.

Yastık→ یاستیق (tr: یاستق) Visade, mihde.

Yasmak→ یاسمق (tr: یاس (فل) Kat etmek.

Yaş→ یاش (l: یاش, tr, z: یاش) 1. Ömür.
2. Dem, eşk. 3. Ratib. 4. Sebz, ahdar. 5.
Leyyin, yumuşak.

Yaşarmak→ یاشارمق (l: یاشردی, z: یاشاردی)
1. Yeşil olmak, yeşermek. 2. Göz yaşı
dökmek.

Yaşamak→ یاشامق (z, l: یاشدی) 1. Ömür,
hayat. 2. Gizlemek, saklamak.

Yaşurmak→ یاشورمق (l: یاشوردی) Bak:
Yaşırmak.

Yaşıralı→ یاشیرالی (z) Gizli, saklı,
mahfuz.

Yaşırmak→ یاشیرمق (z, l: یاشوردی)
Gizlemek, saklamak.

Yaşırmak→ یاشیرمق (l: یاشردی) Hazer,
yeşil olmak.

Yaşık→ یاشیق (z, l: ییشق) ??

Yaşık yamalı→ یاشیق یامالی (z) Sehil.

Yaşıl→ یاشیل (l, tr: یاشل) Yeşil, ahdar,
sebz.

Yaşın→ یاشین (tr: یاشن) Yıldırım, berk.

Yaşınmak→ یاشینمق (tr: یاشن (فل)
Gizlenmek, ihtifa’.

Yas→ یاص (l) Matem, ‘aza.

Yasac→ یاصاج (l: یاصج) Nei`l, mızrak ucu.

Yastık→ یاصتیق

Yastuk→ یاستوق (l: یاستق) Yastık.

Yaslı→ یاصلی (l: یصلو) Matemli, sahibu`l-
aza.

Yasmak→ یاصمق (l: یصدی) Yayın kirisini
kat etmek.

Yassı→یاصی (l: یصی, tr: یاصی (فل) z: یاص) Arız, pehn.

Yassısız→یاصیسز (tr) Ensiz, dar.

Yad(z)amak→یاضامق (z) Habere. (خبر)

Yat→یاط (z, tr, l: یط) Garib, yar, bekar.

Yatsun→یاطسون (tr: یاطسون)

Yatsı, 'ışar?

Yatarmak→یاطارمق (l: یطردی)

Evlendirmek, bekarı vermek.

Yatdırmak→یاطدرمق (l: یطردی)

Yatırmak, erkada? ('Yatkırmak' gibi.)

Yatkırmak→یاطقیرمق (l: یطقردی)

Yatırmak, rakıd.

Yatak→یاطاق (l: یطق) Yatmış, rakıd.

Yatılık→یاطلق (tr: یطلیق) Evlenecek, gelincik. (Kız)

Yatlı→یاطلی (l: یطلی) Redi, kötü.

Yatmak→یاطمق (z: یاطی, l: یطی, tr: یاط (فل))

Yatmak, rukud etmek.

Yatuk→یاطوق (tr: یاطق) Tavşan yavrusu, ibn.

Yatırmak→یاطیرمق (tr: یاطر) Bak:

Yatırmak.

Yatış→یاطیش (z) Yatış, rakıd.

Yag→یاغ (tr, z: یاغ, l: یغ) 1. Semn, dehun. 2. Şahm.

Yagran→یاگران (tr) Bak: Yagrin.

Yagruk→یاغروق (l: یغرق) Tenbel, gevşek.

Yagrin→یاغرين (l: یغرن) 1. Geniş omuzlu. 2. Log?

Yaglamak→یاغلامق (z: یاغلادی, l: یاو لادی, یغلادی) Yağ sürmek, edhen?

Yagılsamak→یاغلسامق (z: یاغلصتی)

Yanıldı. Galat ve hatadır.

Yaglık→یاغلیق (z) Akriba, ta`likat, şemele.

Yagma→یاغما (l: یغما) Nehb, garet. 2. Sofra, simat, havan.

Yagmalamak→یاغمالامق

Yagmamak→یاغمامق (z) Kapmak, hatafe.

Yagmak→یاغمق (z, l: یاغدی, tr: یغ)

Yağmur vesaire düşmek, matt.

Yagmur→یاغمور (l, tr: یغمر) Matar, baran. (Türkence olup kıpçakçası 'yagmur'dur.)

Yaguret→یاغورت (z, tr: یاغمرت) Mamen. ('dozen' gibi)

Yagı→یاغی (l, z) Muharib, düşman, hasım.

Yagırlık→یاغیرلق (l: یغرلق ??, süzgeç.

Yagız→یاغیز (l: یغز, tr: Siyah, kara.

(At vesaire: Yağız biri, kara yağız)

Yagılık→یاغیق (l: یغلق) Düşman için
hazırlanmış ok ve sitan?

Yagımalamak→یاغیمالامق (tr: یاغیمالا)

Soymak, darp etmek.

Yaktu→یاقتو (l: یقتو) Aydın, mezyi:
gözünün yaktu. Gözün yaruk.

Yakşı→یاقشی (z, l, tr: یقشی) Güzel, iyi,
tayyib, melih.

Yakıcı→یاقلجی (yoksa ‘یاقلجی’ tr: یقلجی)

Yay yapan, çalan adam?

Yaklık→یاقلق (z: یقلق) Rabab.

Yakılmak→یاقلماق (l: یقلدی) Yanmak,
ihtirak.

Yakmac→یاقاماج (l: یقمج) Sethi, yüz.

Yakız→یاقز (tr: یقز) Dara? Ortak. (Karı)

Yakmak→یاقمق (z: یاقتی, l: یقطی) Yakmak.
Aslı (l)

Yaka→یاقه (z: یاقا, l, tr: یقا) 1. Toka. 2.

Muzn. 3. Şatı. 4. Nehir kenarı.

Yakni→یاقتی (l: یقتی) Yahni, maruf etli
yemek.

Yakın→یاقین (z, l: یقین, tr:
Karib.(Yavuk gibi.)

Yakınlamak→یاقینلامق (z) Takrib etmek.

Yanak→یاکاق (tr: یگاق) Had, ruhsar.

Yanılmak→یاکلمق (l: یگلدی) Galat ve hata
etmek.

Yal→یال (tr) At perçemi, yele.

Yalak→یالاق (l: یلق, tr: یلاق) Köpek taşı.

Yalaganç→یالاغانچ (z: یالاغانش) ‘Arı,
çıplak.

Yalamak→یالامق (l: یالیدی, z: یالادی, tr:
La`ika. (فل)یالا

Yalan→یالان (tr: یلان) Kizb, durug.

Yalan→یالان (z) ‘Arı, çıplak, yalın.

Yalan ayak. Haki?

Yalanç→یالانچ (z: یالانش) Uryan, çıplak.
(‘Yalıncak’ gibi.)

Yalançlamak→یالانچلامق (z: یالانشدی)

Soyunmak, tea`rri.

Yalancı→یالانجی (z) Kezzab. (‘Yalgancı’
gibi.)

Yalbarmak→یالبارمق (z: یاباردی)

Yalvarmak, tedehhale.

Yalduz→يالدوز (tr: يلدیز) Necm, kevkeb.
(‘Yulduz’ gibi.)

Yaltay→ياطای (z) Mulut.

Yalgan→يالغان (l: يلغن) Kezb, duruğ.

Yalguz→يالغوز Bak: Yalkuz.

Yalkız→يالكز

Yalkık→يالقيق (l: يلقق) Balgam.

Yalnz→يالكز (tr) Tek, vahid.

Yalgancı→يالغانجی (z) Kaezzab, yalancı.

Yalkav→يالقاو (z) Tenbel, keslan.
(Oyuncak gibi.)

Yalman→يالمان (z, tr) Carbu`? (‘yarbu`
gibi)

Yalım→يالييم (z) Garra.

Yalincak→يالينجق (z) Uryan, çıplak.

Yalınkz→يالينگز (z, l: بالنز) Tek, vahide.

Yalın→يالين (l) Uryan. Yalın kıldı:
soydu.

Yaman→يامان (z, l: يمن, tr: يامن) Kötü,
fena. Vahşi.

Yamanlamak→يامانلامق (l: يمنلدى) _ itlaf
etmek.

Yamav→ياماو (z) Yama, ruk‘a.

Yamalı→يامالى (z) Yamalı, merk‘u.

Yamgur→يامغور (z, tr: يمغور) Yağmur,
matar, baran.

Yama→يامه (l: يما) Ruk‘a.

Yan→يان (z, l, tr: ين) Ceneb, pehlu.

Yanar→يانار (tr: ينر)

Yana→يانا (z) Cihet.

Yanaşmak→ياناشمق (tr) Mücanebet
etmek?

Yanak, yanag→ياناق, ياناغ (l: يناغ, ينق: l: يناغ, ينق: z:
ياناق) Had, ruhsar.

Yan basmak, yan komak→يان باصمق,
يان قومق (z) Himeye etmek.

Yançımak→يانچمق (z: يانچدى,
يانچدى ياشرادى) Tıkamak.

Yançuk→يانچوق (l: ينجق, tr: ينجوق)

Tağarcık. (harita ?)

Yançı→يانچی (z, l: ينجی) Hamur, ‘acın.

Yandırmak→يانديرمق (z, l: يندردى, tr: يندر)
Yakmak, ikad etmek.

Yanşık→يانشيق (z) ??

Yanışmak→يانشمق (z) Ders? (‘basmak’
gibi)

Yanguç→يانغوج (tr: ينجغ) Yonga.

Yanguci→يانغوجى (tr: يىغوجى) Doğramacı, tüccar.

Yangı→يانغى (z: يىلگى) _

Yanlı→يانگلا (z) Gibi, kema.

Yanlışmak→يانگلیشمق (z) Hata ve galat etmek, yanılmak.

Yanlış→يانلیش (l: يىلش) Galat.

Yanmak→يانمق (z: ياندی) Rukd.

Yana→يانه (l: يىنا) Cihet. (bak: yana)

Yanık→يانىق (z) Muarriye.

Yanmak→يانمق (z: ياندی) ??

Yav→ياو (l: يو) 1. Soğan, besel. (z: yav: yağ.) 2. Duhn, şehum.

Yava→ياوا (z, tr) Pırasa, kuras. 2. Soğan, besel?

Yavaş→ياواش (z, l, tr: يواش) Sakin, halim.

Yavut→ياوت (l: يوت)

Yavutmak→ياوتمق (tr) Yaklaştırmak, tekrib etmek.

Yavru→ياورو (z, tr: يورى) Ferruh, yavru. ('Yala' gibi.)

Yavuz→ياوز (l, tr: يوز) Kötü, vahşi, yaman.

Yavısı→ياوسى (z) Kene. ('Yayıs, küna, kana, sakurga' gibi.)

Yavşak→ياوشاق (l) Bit yavrusu, sirke.

Yavşan→ياوشان (z, tr: يوشان) _

Yavuk→ياوق (l: يوق, tr: يوق) Yakın, karib.

Yavlak→ياولاق (l: يولق) Cüda, yavlaki kelidi: Pek güzel.

Yavlak→ياولاق (z) Pelin. (yavşan out)

Yavlık→ياولىق (z) Akriba, _, şeml. ('Yağlık' gibi.)

Yavmak→ياومق (l: يودى) Yanaşmak, tekrib etmek.

Yavurt→ياوورت (z) Yoğurt, leben.

Yavuz→ياووز (z: يوز) Yakın, karib.

Yava→ياوه yahut ياوا (z, fa) Gaip, ??

Yava etmek→ياواهېتمك →Bak: ياوا

Yavı→ياوى (l: يوى) _Aslı türk olmadığı halde etraka dahil olsn adam.

Yay→ياى (l, z) Yaz, sayf.

Yaya→يايا (l: ييا)

Yayag→ياياغ (tr) Yayan, peyda, racil.

Yaykamak→يايقامق (l: يايقدى, z: يايقادى)

Yıkamak, gasıl, çalkalamak.

Yaytay→ياىطاي (z) Fetn.

Yaylak→يايلاق (l: ييلاق, tr: يايلاق, yai lao, yai luq)

Yaylak, ??

Yaylav→يايلاو (z) Bak: yaylak.

Yaymak→يايلمق (l) Şuyu ve intişar etmek.

Yaymak→يايمق (l: ييىدى) 1. Döşenmek, ferş ve best etmek. 2. Neşr ve işaa etmek.

Yaynı→ياينى (tr) Hafif, sebk.

Yet→يت (l) Kudret, imtinaat yoktur: yet yoktur.

Yetsiz→يتسز (l) Kudretsiz, gayri muktedir, aciz.

Yetken→يتكن (l) Benatı'n-na'ış. (dübbü ekber)

Yetil→يتل (l) Tekellüm.

Yetmiş→يتميش (l, tr) Se 'in.

Yetmek→يتمك (l: ييتى, z: يياتى, tr: يت (فل)) 1. Vasıl olmak, idrak, yetişmek. 2. Kifayet etmek. 3. Sevk etmek. (yetemek)

Yetmek, yetürmek→يتمك, يتورمك (l) Bk : yetmek vesaire.

Yetinçek→يتنچك (l) Kervan bölükten ayrılmış süari.

Yeti→يتى (z, l) Yedi.

Yetişmek→يتيشمك (z: يياتيشتى) Vasıl ve lahik olmak.

Yedi→يدى (l) seb'a, heft.

Yedirmek→يديرمك (l: ييردى) İtmam etmek.

Yer→ير (tr, z: يار) Arz, zemin.

Yeresa→يرسا (z: يارسا) Vetvat, yarasa.

Ye'sil→يعشيل (z: ياشيل) Ehzer, sebz.

Yek→يك (z: ياك) Kasırğa, zauba('Burgan, Ksurka' gibi.) 2. Şeytan, iblis. 3. Müreffa

Yegirmi→يگيرى (z) Aşrin, bist, yirmi.

Yegen→يكن (tr) İkiz, tevaim.

Yegen→يكن (z: ياکان, tr: يکان) Hasır.

Yekindu→يکندو (tr) İkinci, asr.

Yekürmek→يکورمك (z) Bak: Yekirmek.

Yeke→يکه (z) Eye. Lima.

Yeki→يکى (tr) İki, ısneyn, du.

Yekirmek→يکيرمك (z) Gayz ve gazzab ve hiddet etmek.

Yel→یل (l, tr, z: یال) 1. Rüzgar, rih, bad.

2. Hûda? Yel __: rüzgar durdu.

Yelsemek→یلسمک (یل اسمک) (l) Rüzgar esmek, ??, rih.

Yelşimek→یلشیمک (z: یالشیدی) İyleşmek, şifa yâb olmak.('ongmak' gibi)

Yelek→یلك (l: یلك(yülek) galat.) Okun arkasındaki tüyü.

Yelken→یلکن (l, tr) Badban, ??

Yelge→یلکه (z: یالکا) Çene, ??

Yelmek→یلمک (l) Pırasa ?? bir nebet.

Yelmek→یلمک (l: یلدى, z: یالدى) 1. Hehub etmek, esmek. 2. Koşmak.

Yelmen→یلمن (tr: یالمان) Yerbu'. (Hayvan.)

Yelve→یلوه (l: یلوا) Selvi.

Yem→یم (l, tr: یم, z: یام) 1. Yiyecek, taam. 2. Hayvana verilen alef miktarı.

Yemdu→یمدو

Yemdi→یمدی (l)Kasık, ane.

Yemek→یمک (l: یماكل, tr: یم) Ekl etmek.

Yemiş→یمیش (z: یمیش, tr: یمیش, l: یمش) Meyve, sumur.

Yen→ین (l,z) Bak: ینک yenk?

Yenterek? →ینترک (z: ینتراک) Daim, devamlı.

Yenbitmek? →ینبیتمک (z) Islatmak,belle.

Yensek→ینسک (z: ینساک) Maruzatlı?

Yenk→ینک (tr, z: ینک, l: ین) Libas-I kavı, kem astin.

Yeneklemek→ینکلمک (y: ینکلدى) Yenilmek, tecrid etmek.

Yenmek→ینمک (z: ینانکدى) Galip gelmek, muzaffer olmak.

Yengi→ینگى (ve 'یانغى' (z: ینانکى) Yeni, cedir, neva.

Yenkirmek→ینکیرمک (z: ینانکرى)

Yetişmek, vası olmak. (Yani 'yetmek' gibi.) yekilmek? Yetiştirmek.

Yenmek→ینمک (z: یناندى) Bak: Yekirmem.

Yenge→ینکه (tr: ینکا)

Yengec→ینکج (tr: ینکاج)

Yene→ینه (tr: یننا, z: یننه, یننا) Yine, tekrar.

Yeni→ینى (l) Cedir. Bak: ینکى

Yinkl→ینکل (z: ینکل) Hafif. (Yoksa'yufka' gibi.)

Yinitmek→ينيتمك (tr: يانیت) Hafifletmek,
tahfif etmek.

Yini→يینی (tr: يانینی) Hafif, sebuk.

Yu→يو (l) Soğan, besel.

Yob?→يوب (z) Kel? Kesmez, delmez, ??

Yob?→يوب (l: يب) İyi, ceyyud.

Yubka→يوبقه (tr: يوبقا) İnce, rakik?(Yuka)

Yutmak→يوتمق (tr: يوت (فل) يت) Bel'
etmek.

Yuturmak→يوتورمك (l: يوترمك) Sual,
öksürük.

Yut→يوت (l) Bak: ياوت

Yücelmek→يوجلّمك (l: يوجلدى) Yükselmek,
refi'

Yüce→يوجه (l, tr: يوجا) Yüksek, 'ali, refi'

Yudurmak→يودورمق (tr: يودر (فل) يد) (كل-فل)

Yutturmak, bel' ettirmek.

Yura→يورا (l: يرا) Suyu ??

Yurt→يورت (z, tr: ييرت, l: ييرط) 1. Menzil,
konak, miskin, me'va. (z, tr) Vatan.

Yorga→يورغا (z, tr, l: يرغا) Malum
yürüyüşlü. (At)

Yorgalamak→يورغلامق (l: يرغلى) Yorga
yürümek.

Yorgan→يورغان (z, l: يرغن, tr: يرغان)
Lihaf.

Yorka→يورقا (l: يرقا) İnce, refik. (Aceba
'yufka'dan galat mı?)

Yürek→يورك (l, tr: يرك, z: يوراك) Kalb.

Yürekli→يوركلی (l: يركلو) Cesur, şeca'

Yorulgun?→يورلكن (l) Yorgun,
meşakkak (Doğrusu 'youlgan' mı?)

Yorulmak(mek)→يورلمق (مك) Ta'ib,
iştikak.

Yormak→يورمق (l: يردى) Tefsir etmek.

Yurmuk→يورمق (tr: يرمى) ('Yurmak'
gala olsa gerek.) Yumruk.

Yörenmek→يورنمك (tr: يورن (كل))
Öğretmek.

Yoruk→يوروق (l: يرق) Yumruk.

Yörük→يوروك (z) Ceray.

Yorulmak→يورولمق (z) Tehalli? Boş ve
tenha olmak.

Yürümcek→يورومجك (tr: يرومچك)
Örümcek, ankebut.

Yürümek→يورومك (z: يورودى, l: يردى)
Meşi etmek.

Yürün?→يورون (l: يرن) Kırıntı? ??

Yöre→یوری (l: یری) Etraf, civar, havali

Yürütmek→یوروتتمک (tr: یرت (کل) Meşi
ettirmek.

Yürü bermek→یوری بزمک (z: یوری باری دی)
Yürü vermek, temşiye?

Yürimek→یوریمک (tr: یوری (کل) Bak:
yürümek.

Yüz→یوز (l, tr: یوز, z: یوز) 1. Vech, çehre.
2. Mia, sad

Yüz→یوز (l)??

Yuzak→یوزاق (l: یزق) Kilit, kafel.
(Yoksa 'uzak' mı?)

Yuzaklamak→یوزاقلامق (l: یوزقلادی)
Kilitlemek, kafel. (Yoksa 'uzaklaşmak'
mı?)

Yüzsüz→یوزسز (l) Arsız, vak'a?

Yüzleşmek→یوزلشمک (z: یوزلاشتی)
Müvaceha?

Yüzlemek→یوزلمک (l: یوزلدى) Yüzüne
vurmak, ?? selamet etmek.

Yüzmek→یوزمک (l: یوزدى, z: یوزدى, tr:
(سیح) Seyahat etmek, sebeha? (فل) یز
amme.

Yüzlik→یوزلیک (tr) ?? ('Menekşe' mi?)

Yüzüm→یوزوم (z, tr: یزوم) Üzüm.

Yuşuk→یوشوق (l: یشق) Arsız.

Yuşuklanmak→یوشوقلانمق (l: یشقلاندى)
Arsızlanmak.

Yoşkun→یوشقون (z) Su yosunu.
(‘Yoğşun’ gibi.)

Yogşun→یوغشون (z: یغشن) Bak: yokşun.

Yusaga?→یوصاغا (z) Mükèffe.

Yut→یوط (z) Fena, ?? ('Kıran' ve 'ulat'
gibi.)

Yutmak→یوطمق (z) Bak: yutmak 'یوتمق'

Yogurt→یوغورت (l: یغرت, tr: یاغورت)
Raib.

Yogurgan→یوغورغان (tr: یغرغان) Yorgan.
(‘Yorgan’ gibi.)

Yogurmak→یوغورمق (l: یوغردى, tr: یغر (فل)
'Acin.

Yugul→یوغول (z: یغل) Hafif. ('Yini'
gibi.)

Yogun→یوغون (z: یوون (ve) l, tr: یغن)
Kalın, galiz.

Yok→یوق (z, l, tr: یق) Malum: la

Yukarı→یوقاری (z, l: یقرو)

Yokamak→يوقامق (z: يوقادى) Yoklamak, fetaşe. ('Karmamak, karmalamak, saykalamak' gibi.)

Yoksul→يوقسول (l, tr: يقصل, tr: يقسول) Fukara, zügürt. ('Yohsul' gibi.)

Yoklı→يوقلى (l: يلقى) Fakir.

Yokuş→يوقوش (l: يقتش, z, tr: يقتش) (يوقوش يقتش)

Yük→يوك (z, l, tr: يوك, يوك) Hıml.

Yön→يوك (l: يوك) Yan.

Yügürt→يوكورت (l: يكرت) Yürük?

Yüksetmek→يوكستمتك (tr: يكت (فل) t'aliye etmek.

Yüksek→يوكسك (l: يكسك, tr: يكسك) Ali.

Yüksük→يوكسوك (l: يكسك) Keştebyan?

Yükletmek→يوكلتمتك (z: يوكلاتى)

Yüklemek→يوكلكم (l: يكلدى) 1. Haml.

Yüklü→يوكلى (z, l: يوكلو) Hamil.

Yügütmek→يوكوتمتك (z) Ögütmek, tahn. ('Ögütmek' gibi.)

Yügürmek→يوكورمك (z, l: يكردى, tr: يكر (فل) Yürümek.

Yükem?→يوكم (z: يوكام) Likam, licam, dizgin.

Yükünmek→يوكونمك (l: يكندى) Eğilip ruku' ederek hizmet etmek, secde etmek.

Yükün→يوكون (tr) Ruku', itaat,

Yükünci→يوكنجى (tr: يكنجى) Meta'? halife.

Yol→يول (z, tr, l: يل) Tarık. M.

Yol?→يول (z) Kulis?

Yular→يولار (z, l, tr: يلر) ??

Yulak→يولاق (tr: يلاق) Galat, doğrusu: yalak.

Yulamak→يولامق (tr: يولا (فل) Galat, doğrusu: yalamak.

Yoldaş→يولداش (tr, l: يلداش) Hümera, refik.

Yuldurum→يولدوروم (l: يلدرم) 1. (Kıpçakça) Cam, züccac. (Türkmençe) Berk.

Yulduz→يولدوز (z, l, tr: يلدز) Yıldız, necm.

Yulkamak→يلقامق (z) Bak: yolmak.

Yolkuş→يولقوش (z) Cımbız, milkat.

Yülküç→يولكوچ (z: يلكوچ) Ustura, musa. ('Yulvuç' 'يولووچ' gibi.)

Yolmatuk?→يولماتوق (z: يلماتق) Sakalsız, emred.

Yolmak→يولمق (z: يولدى, l: يلى) Kılları çekip koparmak veya tıraş etmek gibi, neteka 'نتق'. Halak? l, m. ('Yolkamak' gibi.)

Yüleştirmek→يولشترمك (z: يولاشتردى) Tezi' etmek, tefrik etmek. ('Üleşmek' gibi.)

Yulu→يولو (l: يلو) Çalma çırpma? Kamış vesaire.

Yolukmak→يولوقمق (z: يولوقتى, l: يلقتى) Taraka? 'طرق' (l) tetarraka 'تطرق' (z) Yolmak?

Yolumak→يولومق (z: يولودى) Tıraş etmek, halak?

Yülük→يولوك (z) Tırnak kestirmek.

Yülüvüç→يولووچ (z) Bak: Yülgüç.

Yolmak→يولمق (tr: يولى) Bak: Yolumak.

Yom→يوم (l: يم) Fal, fal-ı hayr,

Yumak→يوماق (z, l: يىمق) M. Yumak gözlü: dolma göz.

Yumaklamak→يوماقلامق (z) Toplamak, devşirmek, kebebe? 'كيب'

Yumrutlamak→يومروطلامق (z)

Yumurtlama.

Yumruk→يومروق (l: يىمىق, tr: يىمىق)

Leked? ('Yuruk' gibi.)

Yumruklamak→يومروقلامق (z, l: يىمىق, tr: يىمىقلا)

Yumrulmak→يورولمق (z: يىمىق)

Toplamak, kebebe?

Yumri→يومرى (z: يىمىق) Yumri, yumrili.

Yumşak→يوشماق (z, l: يىمشىق)

Yumgaklanmak→يومغاكلانمق (z: يىمىق)

Yumgaklı→يومغاقلى (z: يىمىق) Toplu, yumaklı.

Yummak→يوممىق (l: يىمىق) Parmakları birbirine vurup kopmak. Yummak.